

DECYZJA o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie:

- art. 104, art. 107 i art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.) – zwaną dalej ustawą *Kpa*,
- art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 72 ust. 1, pkt 1, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt. 4, art. 77 ust. 1 pkt 1, pkt 2 i pkt 4, ust. 2, art. 79 ust. 1, art. 80 ust. 1 i ust. 2, art. 82 oraz art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.) – zwaną dalej ustawą *ooś*,
- § 3 ust. 1 pkt 83 lit b Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019r., poz. 1839 ze zm.) – zwanym dalej *rozporządzeniem*

po rozpatrzeniu wniosku złożonego w dniu 02.07.2021 r. przez przedsiębiorstwo EKO ENERGIA KRAŚNIK Sp. z o.o., z siedzibą ul. Piłsudskiego 14, 23-200 Kraśnik, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku” na działce nr ewid. 162/141, obręb geodezyjny Północ, po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 30.08.2022 r., znak WOOŚ.4221.73.2021.KK.8 oraz po uzyskaniu opinii Dyrektora Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 29.07.2021r., znak: WA.ZZŚ.4.435.1.229.2021.MK i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku z dnia 19.04.2022 r., znak: ONS.NZ.9027.2.25.2021.2022.

orzekam, co następuje:

- I. Ustalam środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn.: „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku” i jednocześnie:**

1. Określam:

1.1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie instalacji do termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych. Planowana inwestycja będzie pełnić funkcję elektrociepłowni. Wyprodukowana energia elektryczna zostanie sprzedana do sieci elektroenergetycznej, natomiast ciepło zasili sieć ciepłowniczą miasta Kraśnik. Podstawowym paliwem w planowanym zakładzie będą frakcje energetyczne odpadów komunalnych wytwarzane w instalacjach mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów ze strumienia niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania (doczyszczania) selektywnie zebranych odpadów.

Do termicznego przekształcania odpadów kierowane będą odpady o kodach: 19 05 01, 19 05 99, 19 12 04, 19 12 08, 19 12 10, 19 12 12, zgodnie z klasyfikacją zawartą w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 10).

Nominalna wartość opałowa wsadu do instalacji wynosić będzie 12 MJ/kg, przy zakresie tolerancji wartości opałowej wynoszącym 9-14 MJ/kg. W ramach planowanego przedsięwzięcia przewidziano zastosowanie instalacji składającej się z jednej linii technologicznej o wydajności maksymalnej 2,9 Mg/h, co przy uwzględnieniu maksymalnego rocznego czasu pracy na poziomie 8 760 h/rok (maksymalnej dyspozycyjności) będzie równy maksymalnej rocznej masie spalanych odpadów na poziomie 25 404 Mg/rok.

Planowana instalacja zostanie zlokalizowana w północnej części miasta Kraśnik, na terenie działki o nr ewid. 162/141, obręb geodezyjny Północ, sąsiadującej z elektrociepłownią Veolia Wschód Sp. z o.o. Zakład Kraśnik, która znajduje się na obszarze dawnej Fabryki Łożysk Toczných Kraśnik S.A.

W sąsiedztwie terenu planowanej inwestycji zlokalizowane są:

- od strony północnej zabudowania przemysłowe istniejącej elektrociepłowni Veolia Wschód Sp. z o.o. Zakład Kraśnik – istniejący plac węglowy,
- od strony południowej tereny przemysłowe, a dalej obszar zalesiony,
- od strony wschodniej teren przemysłowy istniejącej elektrociepłowni Veolia Wschód Sp. z o.o. Zakład Kraśnik, a dalej zabudowania oczyszczalni ścieków,
- od strony zachodniej zabudowa przemysłowa istniejącej elektrociepłowni Veolia Wschód Sp. z o.o. Zakład Kraśnik, a dalej tereny Fabryki Łożysk Toczných – Kraśnik S.A. (niezabudowane).

Najbliższa istniejąca zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest przy ul. J. Słowackiego w odległości ok. 530 m.

1.2 Istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

1. W celu minimalizacji negatywnego oddziaływania na klimat akustyczny prace na etapie realizacji przedsięwzięcia należy przeprowadzać wyłącznie w porze dziennej, tj. w godz. od 6.00 do 22.00.
2. Masy ziemne powstające podczas realizacji inwestycji należy w pierwszej kolejności zagospodarować na terenie przedmiotowej inwestycji (w miejscu ich wydobycia) pod warunkiem, że nie będą zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi. Nadmiar mas ziemnych jako odpad należy przekazać uprawnionym podmiotom celem dalszego zagospodarowania zgodnie z prawem.
3. Zapewnić nierozprzestrzenianie się odpadów przeznaczonych do termicznego przetwarzania podczas transportu, rozładunku, magazynowania i załadunku do instalacji.
4. W celu minimalizacji wytworzonych odpadów dokonywać systematycznych przeglądów instalacji i urządzeń, poddawać je bieżącej konserwacji oraz sukcesywnie dokonywać remontów.
5. Należy utrzymać czystość i porządek na terenie całej instalacji termicznego przekształcania odpadów.
6. Prace związane z procesem termicznego przekształcania odpadów należy realizować w zamkniętych halach oraz pomieszczeniach.

7. W celu kontroli jakości i ilości dostarczanych na teren Zakładu odpadów oraz celem wyeliminowania odpadów, które mogłyby zakłócić prawidłową pracę instalacji lub też których termiczne przekształcanie jest prawnie zabronione należy:
- prowadzić kontrolę masy dostarczanych do zakładu odpadów za pomocą dwóch wag lub opcjonalnie jednej wagi samochodowej najazdowej dwukierunkowej oraz komputerowego systemu rejestracji,
 - określić rodzaj odpadów, które mogą być termicznie przekształcane na terenie zakładu, na podstawie charakterystyki instalacji, identyfikacji rodzajów odpadów, które mogą być termicznie przekształcane uwzględniając np. stan skupienia, właściwości chemiczne, właściwości niebezpieczne, dopuszczalne zakresy wartości opałowej, kaloryczność, wilgotność, zawartość popiołu i granulację, zawartości metali, siarki, związków chlorowcoorganicznych,
 - okresowo pobierać próbki dostaw odpadów i poddawać je analizie kluczowych właściwości/substancji,
 - prowadzić ocenę wzrokową jakości dostarczanych odpadów,
 - opracować oraz wdrożyć procedury charakterystyki odpadów i procedur poprzedzających ich przyjęcie polegające na gromadzeniu informacji o odpadach dostarczanych do termicznego przekształcania w zakresie składu odpadów, oceny ryzyka uwzględniając np. niebezpieczne właściwości odpadów, ryzyko stwarzane przez odpady pod względem bezpieczeństwa procesowego, bezpieczeństwa pracy i wpływu na środowisko,
 - opracować i wdrożyć procedury przyjęcia odpadów celem potwierdzenia charakterystyki odpadów określonej na etapie poprzedzającym przyjęcie.
8. Do termicznego przekształcania należy kierować odpady o kodach 19 05 01, 19 05 99, 19 12 04, 19 12 08, 19 12 10, 19 12 12 o odpowiednich parametrach tj. kaloryczności, wartości opałowej, wilgotności, zawartości popiołów, związków chlorowcoorganicznych, siarki, metali itp.
9. Do termicznego przekształcania należy kierować maksymalnie 2,9 Mg/h odpadów, oraz maksymalnie 25 404 Mg/rok odpadów przy maksymalnym rocznym czasie pracy na poziomie 8 760 h/rok.
10. Wsad do komory spalania należy komponować pod kątem nominalnej wartości opałowej wsadu wynoszącej 12 MJ/kg, przy zakresie tolerancji wartości opałowej wynoszącym 9-14 MJ/kg w taki sposób, by zminimalizować zapotrzebowanie na paliwo wspomagające (olej opałowy lub gaz).
11. Partie odpadów kierowane do zakładu, które nie są prawnie dozwolone do termicznego przekształcania lub mogące zakłócić pracę instalacji należy zwracać do dostawcy.
12. W przypadku wystąpienia awarii, postoju linii termicznego przekształcania odpadów oraz zapełnienia magazynów w ilości uniemożliwiającej przyjmowanie kolejnej partii odpadów, należy wstrzymać dostawę odpadów.
13. W przestrzeni hali magazynowej odpadów należy zainstalować kamery termowizyjne, celem wykrywania powstającego ognia (samozapłon), które umożliwią kontrolę temperatury warstwy paliwa w hali/bunkrze.
14. Rozładunek odpadów/wsadu należy prowadzić w zamkniętym pomieszczeniu w tzw. hali wyładunkowej o powierzchni 360 m².
15. Odpady kierowane do termicznego przekształcania należy magazynować w hali magazynowej z wbudowanym bunkrem magazynowym lub boksami magazynowymi o powierzchni około 390 m², pozwalającej na zmagazynowanie

- około 3-5 dniowego zapasu odpadów z nominalną wydajnością instalacji, celem zapewnienia ciągłości prowadzonego procesu technologicznego.
16. Należy minimalizować czas magazynowania odpadów do niezbędnego minimum (max 5 dni) kierowanych do termicznego przekształcenia, celem zredukowania ryzyka uwalniania zanieczyszczeń oraz odorów w trakcie magazynowania, a także uniknięcia trudności jakie mogą wystąpić podczas eksploatacji instalacji np. zagrzewanie odpadów.
 17. W celu zwiększenia jednorodności odpadów kierowanych do termicznego przekształcania, a tym samym zachowania stabilności pracy instalacji (likwidacji zatorów w leju zasypowym kotła, łatwiejszego dostarczenia powietrza do spalanych odpadów), oraz w celu wyeliminowania powstawania procesów zagrzewania lub samozapłonów odpadów należy ujednoclić skład odpadów poprzez ich mieszanie.
 18. Podawanie odpadów z miejsca magazynowania, bez względu na wybrany rodzaj załadunku (suwnice, podajniki, ruchoma podłoga, ładowarka, itp.), należy prowadzić do leja zasypowego o pojemności zapewniającej dozowanie paliwa do kotła przez co najmniej pół godziny, celem zapewnienia ciągłości podawania odpadów do paleniska.
 19. W hali wyładowkowej oraz hali magazynowej należy utrzymywać stałe podciśnienie celem wyeliminowania przedostawania się na zewnątrz niekontrolowanej emisji odorów i pyłów w sytuacji awarii, niestandardowego wyłączenia jak i planowanego wyłączenia instalacji.
 20. Proces termicznego przekształcania odpadów należy prowadzić z uwzględnieniem następujących faz: suszenia, odgazowania, spalania, zgazowania, dopalania, celem zapewnienia nieprzerwanej i elastycznej wydajności pracy przy planowanych rodzajach odpadów kierowanych do termicznego przekształcenia.
 21. Komorę spalania należy wyposażyć w automatyczne palniki/palnik rozruchowo-wspomagające zasilane olejem opałowym lub gazem, których zadaniem będzie:
 - umożliwienie dokonania rozruchu i wygaszania instalacji i doprowadzenie temperatury spalin w komorze paleniskowej do min. 850°C przed rozpoczęciem podawania paliwa/odpadów,
 - wspomaganie (np. gdy obniży się temperatura procesu na skutek wahań wartości opałowej paliwa z odpadów), palniki wspomagające muszą wówczas zapewnić odpowiednio wysoką temperaturę w komorze paleniskowej, by w najbardziej niekorzystnych warunkach spaliny przebywały przez minimum 2 sekundy w temperaturze nie mniejszej niż 850°C,
 - podtrzymanie temperatury 850°C w strefie dopalania do czasu całkowitego opróżnienia rusztu/komory spalania z odpadów w trakcie wygaszania instalacji (odstawienie kotła).
 22. Należy zaprojektować jedną linię termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem ciepła składającej się z pieca rusztowego ze strefowym podawaniem powietrza do spalania, którego parametry techniczne i reżim powietrzny zapewnią nieprzerwaną i elastyczną pracę instalacji oraz optymalne warunki przebiegu procesu spalania odpadów oraz celem zredukowania do minimum drobnej frakcji przesiewanej pod ruszt co zapewni odpowiednią jakość żużli.
 23. Komorę spalania należy zaprojektować z podziałem na strefy spalania z dostępem powietrza pierwotnego oraz wtórnego tak, by była na tyle duża, aby umożliwić osiągnięcie najefektywniejszego spalania, poprzez zapewnienie odpowiedniej wydajności cieplnej paleniska (rusztów) kotła, aby reakcja spalania mogła dobiec końca i zapewniła niską i stabilną emisję CO oraz lotnych związków organicznych.

24. Należy minimalizować niekontrolowane przedostawanie się powietrza do komory spalania poprzez:
 - równomierne podawanie odpadów do leja zasypowego tworząc tzw. słup paliwa/odpadów,
 - zamknięcia leja w przypadku niskiego poziomu odpadów w leju zasypowym,
 - układ odżużłania z zamknięciem wodnym,
 - szczelność ścian kotła.
25. Instalację należy wyposażyć w ciągły monitoring spalin oparty o metody referencyjne, połączony z automatyką instalacji, jak również umożliwiający wgląd on-line do zarchiwizowanych danych procesu przez uprawnione instytucje.
26. Zapewnić dla planowanej instalacji do termicznego przekształcania odpadów dotrzymanie wartości średnich dobowych standardów emisji do powietrza na poziomie nie większym niż: 10 mg/m³_u pył ogółem, 10 mg/m³_u substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny, 10 mg/m³_u HCl, 1 mg/m³_u HF, 50 mg/m³_u SO₂, 200 mg/m³_u tlenki azotu (NO_x jako NO), 50 mg/m³_u CO, metale ciężkie i ich związki: 0,05 mg/m³_u Cd + Tl, 0,05 mg/m³_u Hg, 0,5 mg/m³_u Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V oraz 0,1 ng/m³_u dioksyny i furany, suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych przy zawartości 11% O₂ w gazach odlotowych.
27. Zapewnić redukcję emisji tlenków azotu poprzez:
 - zastosowanie technik pierwotnych (odpowiednia dystrybucja powietrza, mieszanie spalin, regulacja temperatury, spalanie strefowe),
 - zastosowanie systemu niekatalitycznej redukcji tlenków azotu z możliwością wykorzystania jako reagenta amoniaku lub mocznika.
28. Zapewnić redukcję gazów kwaśnych HCl, SO_x, HF poprzez zastosowanie suchego (z wykorzystaniem reagenta sodowego (NaHCO₃)) ewentualnie półsuchego (z wykorzystaniem Ca(OH)₂ lub CaO) systemu oczyszczania spalin.
29. Metale ciężkie i związki organiczne redukować w spalinach poprzez użycie węgla aktywnego lub alternatywnie monomorficznego węgla aktywnego albo amorficznego koksu aktywnego z węgla brunatnego.
30. Zastosować efektywny system odpylania spalin z wykorzystaniem filtrów workowych wykonanych z nowoczesnych materiałów filtracyjnych odpornych na wysokie temperatury.
31. Spaliny po ich oczyszczeniu do poziomu obowiązujących standardów emisyjnych odprowadzać emitorem o wysokości min. 35 m i średnicy wewnętrznej max 0,95 m.
32. Silosy magazynujące substancje pyłące wyposażyć w tkaninowe filtry powietrza odlotowego gwarantujące stężenie pyłu na wylocie na poziomie nie przekraczającym 5 mg/m³.
33. Zbiornik amoniaku wyposażyć w stosowne zabezpieczenia, których zastosowanie umożliwi eliminację emisji amoniaku w trakcie normalnej pracy instalacji.
34. Zanieczyszczenia z napełniania silosów po oczyszczeniu w filtrach workowych odprowadzać emitarami zadaszonymi o parametrach:
 - silos CaO lub Ca(OH)₂ lub NaHCO₃: wysokość min. 16 m,
 - silos węgla aktywnego: wysokość min 9 m,
 - silos pyłów z kotłów zawierających substancje niebezpieczne: wysokość min. 13 m,
 - silos pozostałości z systemu oczyszczania spalin: wysokość min. 17 m.

35. Budynek żużla wentylować odciąganiem mechanicznym zabezpieczonym filtrem tkaninowym gwarantującym stężenie pyłu na wylocie na poziomie nie przekraczającym 5 mg/m^3 .
36. Zanieczyszczenia z budynku żużla odprowadzać emitorem z wylotem bocznym o wysokości min. 15,5 m.
37. W celu ograniczenia emisji niezorganizowanej dla projektowanej instalacji rozładunek środków redukcji zanieczyszczeń (sorbenty), odbiór pyłów i zużytych środków redukcyjnych z urządzeń redukcyjnych należy prowadzić w szczelnych, zamkniętych urządzeniach i rurociągach.
38. Zakład należy wyposażyć w system zasysania powietrza pierwotnego z przestrzeni bunkra/hali wyładunkowo-magazynowej na odpady oraz system zasysania powietrza wtórnego hali kotła oraz IOS.
39. W celu redukcji emisji odorów podczas przestojów instalacji lub sytuacji awaryjnych instalację wyposażyć w system dezodoryzacji powietrza pracujący w oparciu o węgiel aktywny.
40. W instalacji zastosować awaryjny agregat prądotwórczy o mocy znamionowej 600 kWe, zasilany olejem napędowym.
41. Zanieczyszczenia spowodowane pracą agregatu prądotwórczego odprowadzać emitorem o wysokości 5 m i średnicy 0,25 m.
42. Należy zastosować odzūżlacz z zamknięciem wodnym celem chłodzenia odpadów do temperatury około 90°C , co pozwoli na jego bezpieczny transport do miejsca magazynowania. Odzūżlanie należy prowadzić w sposób zapewniający uszczelnienie paleniska, stanowiące tzw. zamknięcie wodne, oraz w sposób zapobiegający przedostawaniu się niekontrolowanego powietrza do paleniska.
43. Odpady żużla (19 01 12) z rusztu należy usuwać poprzez kanał wyjściowy np. za pomocą wypychacza o napędzie hydraulicznym lub przenośnika zgrzeblowego, a następnie za pomocą przenośnika taśmowego kierować do bunkra/magazynu żużla.
44. Odpady żużla (19 01 12) należy magazynować selektywnie w bunkrze/magazynie o powierzchni 85 m^2 , pozwalającym na magazynowanie odpadów do 8 dni pracy instalacji (opcjonalnie w kontenerach umieszczonych wewnątrz magazynu/bunkra żużla).
45. W przypadku magazynowania żużli w kontenerach, po napełnieniu kontenera należy je szczelnie zamykać lub przykryć plandeką, a następnie cały kontener z zawartością należy ładować na środki transportu. Rozwiązanie to zapewni ograniczenie do minimum przedostawania się odpadów do środowiska.
46. Odpady w postaci pyłów kotłowych oraz odpady pozostałości z układu oczyszczania spalin, z miejsca wytwarzania należy grupować i transportować za pomocą szczelnego układu przesyłowego do odpowiednich silosów/zbiorników w sposób uniemożliwiający przedostawanie się odpadów do środowiska.
47. Odpady inne niż niebezpieczne o kodzie 19 01 16 lub odpady niebezpieczne o kodzie 19 01 15* należy magazynować selektywnie w szczelnym, oznakowanym silosie/zbiorniku o pojemności ok. 44 m^3 pozwalającym magazynować odpady przez 21 dni.
48. Odpady niebezpieczne o kodzie 19 01 07* należy magazynować selektywnie w szczelnym, oznakowanym silosie/zbiorniku o pojemności ok. 122 m^3 pozwalającym magazynować odpady przez 21 dni.
49. Załadunek odpadów o kodach 19 01 07*, 19 01 15*, 19 01 16* z miejsca magazynowania na środki transportu należy prowadzić za pomocą rękawa

załadunkowego w sposób uniemożliwiający przedostawanie się odpadów do środowiska.

50. Odpady niebezpieczne wytwarzane w związku z eksploatacją instalacji należy magazynować selektywnie w szczelnych, oznakowanych, zamykanych beczkach, pojemnikach, silosach/zbiornikach usytuowanych w wyznaczonych miejscach na terenie inwestycji w tzw. strefie magazynowania odpadów niebezpiecznych, na terenie hali technologicznej lub innym miejscu na terenie inwestycji.
51. Miejsca przeznaczone do magazynowania odpadów niebezpiecznych należy wyposażać w sorbenty do neutralizacji ewentualnych wycieków odpadów do środowiska.
52. W sytuacjach awaryjnych, takich jak np. wyciek paliwa w czasie transportu, podjąć natychmiastowe działania w celu usunięcia awarii oraz usunięcia zanieczyszczonego gruntu, zanieczyszczony grunt należy przekazać podmiotom uprawnionym do jego transportu i rekultywacji lub unieszkodliwiania.
53. Odpady inne niż niebezpieczne wytwarzane na etapie eksploatacji inwestycji należy magazynować selektywnie w szczelnych pojemnikach, kontenerach, zbiornikach/silosach, workach usytuowanych w wyznaczonych miejscach na terenie inwestycji (wydzielone miejsce w budynku technicznym), a następnie sukcesywnie przekazywać do odbioru podmiotom, posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami.
54. W zależności od rodzaju i postaci magazynowanych odpadów oraz ich właściwości należy stosować szczelne pojemniki, kontenery, beczki, worki, silosy/zbiorniki adekwatne do charakteru magazynowanych odpadów, odporne na działanie znajdujących się w nich substancji.
55. Teren inwestycji wyposażać w niezbędną ilość szczelnych i nieprzepuszczalnych pojemników, koszy i kontenerów do gromadzenia odpadów.
56. Stan techniczny pojemników, kontenerów, worków, beczek, silosów/zbiorników, w których magazynowane będą odpady należy systematycznie kontrolować. W razie konieczności pojemniki, kontenery, worki, beczki, silosy/zbiorniki należy naprawiać lub wymieniać.
57. Miejsca przeznaczone do magazynowania odpadów kierowanych do przetwarzania oraz wytwarzanych w ramach eksploatacji inwestycji należy wyposażać w zadaszenie celem ograniczenia do minimum oddziaływania czynników atmosferycznych na odpady, szczelne nieprzepuszczalne podłoże celem ograniczenia do minimum przedostawania się odpadów oraz składników odpadów do środowiska gruntowo-wodnego, mogących powodować zanieczyszczenie gleby, ziemi oraz środowiska wodnego.
58. Miejsca magazynowania odpadów należy zabezpieczyć przed dostępem osób nieupoważnionych.
59. Odpady należy magazynować w sposób zapobiegający rozprzestrzenianiu się odpadów poza przeznaczone do tego celu miejsce, (zadaszone oraz zamknięte miejsca magazynowania odpadów lub zamknięte zbiorniki/silosy), w tym poza przeznaczone do tego celu pojemniki, kontenery, worki, beczki, zbiorniki/silosy, w sposób zapobiegający rozprzestrzenianiu się odpadów na nieruchomości sąsiadujące z nieruchomością, na której będzie prowadzone magazynowanie odpadów oraz zabezpieczone przed przypadkowym mieszaniami selektywnie magazynowanych odpadów.
60. Należy zaprojektować automatyczny system gaszenia pianą w przestrzeni hali magazynowej odpadów kierowanych do termicznego przekształcenia oraz

w przestrzeni leja zasypowego, celem wyeliminowania zwiększenia wilgotności odpadów przed ich termicznym przekształceniem.

61. Należy zastosować rozwiązania techniczne, gwarantujące najwyższe bezpieczeństwo pożarowe bunkra/hali magazynowej i hali wyładunkowej, w tym między innymi:
 - instalację zraszania zamontowaną bezpośrednio nad lejem zasypowym odpadów do spalania,
 - zapas środka gaszącego wystarczającego na co najmniej jedną godzinę pracy automatycznego systemu gaszenia,
 - możliwość gaszenia zarzewia ognia w bunkrze poprzez pokrywanie warstwą piany tylko części powierzchni magazynowania odpadów,
 - możliwość obsługi systemu gaszenia z poziomu stanowisk wyładunkowych,
 - zastosowanie automatycznego sterowania zamykaniem klap/żaluzji na podstawie sygnałów z układu czujników temperatury i czujników dymowych rozmieszczonych w bunkrze,
 - automatyczne otwieranie/zamykanie klap dymowych na dachu bunkra.
62. Instalację termicznego przekształcania odpadów należy wyposażyć w urządzenia kontroli i sterowania konieczne do prowadzenia i nadzoru procesu oraz wyposażenie pomocnicze, jak również we wszelkie oprzyrządowanie konieczne do kontroli i sterowania całości zaproponowanych urządzeń: wskaźniki lokalne, czujniki pomiarowe, analizatory, detektory, siłowniki, zawory regulacyjne, elektrozawory itp.
63. System kontroli i sterowania należy zaprojektować jako systemy rozproszone (podział zadań), zhierarchizowany, zorganizowany na różnych poziomach i kierowanych centralnie.
64. Odzysk energii z paliwa/odpadów należy prowadzić w kotle odzyskowym wodnym lub parowym zintegrowanym z paleniskiem gdzie energia gorących spalin ulegnie przekształceniu w energię gorącej wody lub pary wodnej.
65. Wyprodukowaną energię elektryczną należy odprowadzać do sieci elektroenergetycznej, natomiast wyprodukowaną energię cieplną należy wykorzystywać na potrzeby własne zakładu oraz należy odprowadzać do sieci ciepłowniczej miasta Kraśnik.
66. Należy zabezpieczyć wodę na cele przemysłowe, socjalno-bytowe oraz przeciwpożarowe z sieci wodociągowej należącej do Fabryki Łożysek Toczyńskich - Kraśnik S.A., na podstawie stosownej umowy.
67. Należy zapewnić racjonalne gospodarowanie wodą poprzez zwracanie części zużytych wód do ponownego wykorzystania w procesie technologicznym, np. do procesu gaszenia żużla.
68. Wytwarzane w planowanej instalacji ścieki przemysłowe należy w pierwszej kolejności zagospodarować na terenie instalacji (np. do gaszenia żużla i w miarę możliwości wykorzystywać na potrzeby technologiczne instalacji). Ich chwilowy nadmiar należy gromadzić w szczelnych zbiornikach na terenie instalacji i sukcesywnie wykorzystywać na potrzeby zakładu. W przypadku braku możliwości zagospodarowania wszystkich wytwarzanych ścieków przemysłowych należy zapewnić ich odprowadzenie do kanalizacji przemysłowej F&T Kraśnik S.A., na podstawie stosownej umowy lub alternatywnie do zbiorników bezodpływowych, regularnie opróżnianych przez uprawnione podmioty do oczyszczalni ścieków.

69. Ścieki socjalno-bytowe kierować poprzez kanalizację sanitarną elektrociepłowni Zakład Kraśnik i odprowadzać do sieci kanalizacji sanitarnej należącej do Fabryki Łożysk Tocznych – Kraśnik S.A. na podstawie umowy.
70. Wody opadowe i roztopowe tzw. „czyste”, z dachów nowoprojektowanych budynków należy w pierwszej kolejności zagospodarować na terenie instalacji, np. na cele przemysłowe (tj. utrzymanie czystości, gaszenie żużła) lub do podlewania terenów zielonych. Nadmiar wód opadowych i roztopowych należy odprowadzać do sieci kanalizacji deszczowej na warunkach określonych przez jej administratora lub do zbiorników bezodpływowych, które zostaną zrealizowane na terenie planowanej instalacji. Zbiorniki te należy regularnie opróżniać za pomocą wozów asenizacyjnych i wywozić ich zawartość do miejskiej oczyszczalni ścieków, na warunkach określonych przez jej administratora.
71. Celem zapewnienia ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed ewentualnym zanieczyszczeniem wody opadowe i roztopowe z utwardzonych, zanieczyszczonych powierzchni należy podczyszczać w osadniku oraz separatorze substancji ropopochodnych, przed ich skierowaniem do sieci kanalizacji deszczowej lub opcjonalnie do zbiorników bezodpływowych.
72. Wodę na potrzeby przemysłowe, socjalno-bytowe oraz przeciwpożarowe pobierać z sieci wodociągowej należącej do Fabryki Łożysk Tocznych – Kraśnik S.A. na podstawie umowy zawartej z właścicielem sieci.
73. W nowoprojektowanej instalacji należy wykonać szczelne, wybetonowane posadzki, odporne na agresję chemiczną magazynowanych surowców, uniemożliwiające negatywne oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne. W miejscach narażonych na wyciekanie substancji zanieczyszczających środowisko należy przeprowadzić próby szczelności podłoża.
74. Odpady stanowiące wsad do instalacji należy przywozić w stanie zabezpieczonym przed wyciekami i zapewnić ich magazynowanie na szczelnym wybetonowanym podłożu. Ewentualne odcieki z hali magazynowej odpadów powstające w wyniku czasowego ich magazynowania należy poddawać wraz z odpadami procesom termicznym.
75. Ruch pojazdów transportowych związanych z funkcjonowaniem zakładu nie może odbywać się w porze nocy tj. w godzinach od 22:00 do 6:00.
76. Moc akustyczna komina nie może przekraczać wartości 90 dB dla pojedynczego urządzenia.
77. Moc akustyczna stacji dezodoryzacji nie może przekraczać wartości 81 dB dla pojedynczego urządzenia.
78. Moc akustyczna agregatu prądotwórczego nie może przekraczać wartości 85 dB dla pojedynczego urządzenia.
79. Moc akustyczna kondensatora powietrznego (chłodnicy) nie może przekraczać wartości 89 dB dla pojedynczego urządzenia.
80. Moc akustyczna wentylacji magazynu żużła nie może przekraczać wartości 82 dB dla pojedynczego urządzenia.
81. Stosować sprawny technicznie sprzęt i urządzenia.
82. Teren pod zaplecze budowy, a tym samym miejsce magazynowania materiałów oraz paliw, a także miejsce obsługi sprzętu i pojazdów wyrównać. Zaplecze budowy wyposażać w system odprowadzania deszczówki.
83. Materiały i surowce składować w wyznaczonych miejscach w sposób uniemożliwiający przedostanie się zanieczyszczeń do gruntu i wód.

84. Zaplecze budowy, a w szczególności miejsca postoju pojazdów i maszyn, zabezpieczyć przed przedostaniem się substancji ropopochodnych do gruntu i wód, wyposażyć w materiały sorpcyjne umożliwiające szybkie usunięcie ewentualnych wycieków paliw oraz przeszkolić pracowników odnośnie ich zastosowania.
85. Organizując plac budowy, winno się uwzględnić doprowadzenie na teren budowy wody do celów technologicznych i sanitarnych i zapewnić odpowiednie warunki sanitarne pracownikom.
86. Prace ziemne prowadzić bez konieczności odwodnienia, a w przypadku stwierdzenia konieczności odwodnienia wykopów, prace odwodnieniowe prowadzić tak, by uniknąć trwałego obniżania poziomu wód gruntowych.
87. Czas trwania obniżenia poziomu wód gruntowych ograniczyć do minimum. Wskazane jest, aby prace związane z obniżeniem poziomu zwierciadła wód gruntowych wykonywać poza sezonem wegetacyjnym.
88. Roboty ziemne prowadzić w sposób nie naruszający stosunków gruntowo-wodnych, a w szczególności ograniczający ingerencję w warstwy wodonośne.
89. Zdjętą wierzchnią warstwę ziemi (odkład) składować poza obszarami, na których znajdują się ciekły wodne, poza terenem zagrożonym powodzią, a także poza obszarami kierunku spływu wód powierzchniowych do ujęć wód podziemnych.

1.3. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27.

1. Zakład termicznego przekształcania odpadów należy zaprojektować przy uwzględnieniu dotrzymania warunków określonych w pkt 1.2 niniejszej decyzji.
2. Należy zaprojektować instalację do termicznego przekształcania odpadów z wykorzystaniem technologii rusztowej o maksymalnej godzinowej wydajności 2,9 Mg/h, maksymalnym rocznym czasie pracy na poziomie 8 760 h/rok, oraz maksymalnej ilości przetwarzanych odpadów wynoszącej 25 404 Mg/rok.
3. Komorę spalania kotła wyposażyć w palnik pomocniczy (palniki pomocnicze) opalany olejem opałowym lekkim o zawartości siarki < 0,1% lub gazem ziemnym, używany do:
 - rozruchu, wygaszania i stabilizowania procesu spalania do temperatury min. 850°C,
 - pełnienie roli wspomagającej do stałego utrzymywania wymaganej temperatury 850°C przez minimum 2 sekundy oraz pełnienie roli wspomaganie rozruchu i zatrzymania instalacji,
 - podtrzymanie temperatury 850°C w strefie dopalania do czasu całkowitego opróżnienia rusztu/komory spalania z odpadów w trakcie wygaszania instalacji (odstawienie kotła).
4. Dla nowej linii technologicznej zaprojektować emitor o wysokości min. 35 m i średnicy wewnętrznej max. 0,95 m.
5. Zaprojektować wielostopniowy system oczyszczania spalin składający się z:
 - systemu selektywnej niekatalitycznej redukcji tlenków azotu SNCR,
 - systemu suchego/półsuchego oczyszczania spalin (redukcja gazów kwaśnych HCl, SO_x, HF),
 - systemu redukcji związków organicznych i metali ciężkich poprzez ich adsorpcję na powierzchni węgla aktywnego,
 - systemu odpylania, gwarantującego odpylenie spalin do poziomu <10 mg/m³, przy zawartości 11 % O₂.

6. Zaprojektować system kontroli i sterowania procesem spalania, który będzie blokował dozowanie odpadów w następujących sytuacjach:
 - dopóki podczas rozruchu instalacji, temperatura w reprezentatywnych miejscach komory spalania nie osiągnie minimalnej temperatury 850°C,
 - kiedy temperatura w reprezentatywnych miejscach komory spalania spadnie poniżej wymaganej temperatury minimalnej tzn. 850°C,
 - jeżeli w systemie monitorowania poziomów emisji zanieczyszczeń do powietrza stwierdzone zostanie przekroczenie dopuszczalnego poziomu emisji przynajmniej jednego z monitorowanych składników zanieczyszczeń,
 - podczas odstawiania/wygaszania instalacji, w każdym trybie jej pracy, odpady nie będą podawane na ruszt do paleniska, a decyzja o zatrzymaniu podawania odpadów będzie podejmowana przez obsługę instalacji.
7. Zaprojektować system dezodoryzacji powietrza z bunkra odpadów/hali wyładunkowej, w technologii opartej na zastosowaniu węgla aktywnego, wykorzystywany podczas planowanych przestoju lub ewentualnej sytuacji awaryjnej.
8. Dla systemu dezodoryzacji zaprojektować emitor z wylotem bocznym o wysokości max. 26 m.
9. W ramach inwestycji należy zaprojektować: wagę/wagi pomostowe o powierzchni 180 m², halę wyładunkową o powierzchni 360 m², halę magazynową/bunkier o powierzchni 390 m², halę termicznego przekształcania odpadów z oczyszczaniem spalin oraz sterowaniem o powierzchni 620 m², magazyn/bunkier żużla o powierzchni 85 m², komin o wysokości 35 m, maszynownię wraz z turbogeneratorem o powierzchni 80 m², pomieszczenie socjalne oraz biurowe o powierzchni 110 m², drogi oraz place manewrowe o powierzchni 3 000 m², silos reagentu o pojemności 105 m³, silos/zbiornik węgla aktywnego o pojemności 8 m³, silos pozostałości z oczyszczania spalin o pojemności 122 m³, zbiornik wody amoniakalnej, silos/zbiornik pyłów kotłowych o pojemności 44 m³, zbiornik paliwa pomocniczego o pojemności 20 m³, stację dezodoryzacji.
10. Należy zaprojektować instalację do termicznego przekształcania odpadów składającą się z następujących węzłów: węzeł przyjęcia i buforowania paliwa (frakcja energetyczna), węzeł spalania, węzeł odzysku energii, węzeł wytwarzania energii, węzeł oczyszczania spalin.
11. Wszystkie pomieszczenia zakładu termicznego przekształcania odpadów należy zaprojektować w taki sposób aby posiadały utwardzone szczelne podłoże.
12. Należy zaprojektować układ odzūżlania odpadów paleniskowych w oparciu o mokry system odzūżlania.
13. Na terenie zakładu należy zaprojektować system wykrywania ognia jego ostrzegania oraz systemów kontroli i przeciwdziałania pożarom.
14. Izolacyjność akustyczna ścian obiektu hali wyładunkowej nie może być niższa niż 25 dB, zaś dachu nie mniejsza niż 17 dB.
15. Izolacyjność akustyczna ścian obiektu hali magazynowej/bunkra nie może być niższa niż 37 dB, zaś dachu nie mniejsza niż 25 dB.
16. Izolacyjność akustyczna ścian obiektu hali termicznego przekształcania i oczyszczania spalin nie może być niższa niż 25 dB, zaś dachu nie mniejsza niż 17 dB.
17. Izolacyjność akustyczna ścian i dachu obiektu maszynowni z turbogeneratorem nie może być niższa niż 17 dB.

18. Izolacyjność akustyczna ścian i dachu obiektu magazynu żużla nie może być niższa niż 17 dB.
19. W celu zminimalizowania rozprzestrzeniania się ewentualnych zanieczyszczeń do powietrza (w tym substancji zapachowych) i emisji hałasu powstających podczas prowadzonego procesu oraz minimalizacji oddziaływania obiektów kubaturowych na środowisko na powierzchni terenu nie objętego zabudową należy wyznaczyć pas zieleni zróżnicowanej gatunkowo (z drzew i krzewów zaliczanych do gatunków rodzimych) pełniącej funkcje izolacyjne oraz funkcje estetyczne.

II. Nie stwierdzam konieczności wykonania kompensacji przyrodniczej przed realizacją przedsięwzięcia.

III. Nie stwierdzam konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

IV. Przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia nie zachodzi konieczność ponownego przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o oś.

V. Nie nakładam obowiązku postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o oś.

VI. Nakładam obowiązek realizacji działań dotyczących zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

1. Należy prowadzić monitoring odpadów dostarczanych do termicznego przekształcania pod kątem rodzajów, ilości oraz zawartości związków chlorowcoorganicznych, metali, siarki, kaloryczności, wartości opałowej, zawartości popiołów, wilgotności, granulacji, okresowego pobierania próbek dostaw odpadów oraz analizy kluczowych ich właściwości tj. stan skupienia, właściwości niebezpieczne.

2. Planowaną instalację należy wyposażyć:

- we wszystkie urządzenia sterowania i kontroli konieczne do prowadzenia i nadzoru procesu oraz stanowisko do ciągłych i okresowych pomiarów emisji zanieczyszczeń z instalacji do powietrza zlokalizowane na kominie,
- w układ do ciągłych pomiarów emisji zanieczyszczeń do powietrza mierzący stężenia substancji zanieczyszczających i parametry gazów odlotowych, takich jak: pył ogółem, dwutlenek siarki, tlenki azotu (w przeliczeniu na NO₂), tlenek węgla, chlorowodór, substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny (TOC), fluorowodór, oraz parametry procesu: stężenie tlenu, prędkość przepływu gazów odlotowych lub ciśnienie dynamiczne gazów odlotowych, temperatura gazów odlotowych w przekroju pomiarowym, ciśnienie bezwzględne gazów odlotowych, wilgotności względnej gazów odlotowych lub stopnia zawilżenia gazów odlotowych,
- w układ do okresowych pomiarów emisji zanieczyszczeń, mierzący: ołów, chrom, miedź, mangan, nikiel, arsen, kadm, rtęć, tal, antymon, wanad, kobalt, oraz dioksyny i furany,
- kamery termowizyjne celem wykrywania powstającego ognia (samozapłonu), które umożliwią kontrolę temperatury warstwy paliwa magazynowanego w hali/bunkrze,

- kamery monitorujące prędkość załadunku odpadów do leja załadunkowego linii termicznego przekształcania odpadów.
- 3. Zamiast ciągłych pomiarów emisji do powietrza, mogą być prowadzone okresowe pomiary emisji do powietrza jeżeli zostaną spełnione warunki w § 3 ust. 3 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w *sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji* (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 1706),
- 4. W ramach monitoringu układu oczyszczania spalin metodą SNCR: należy prowadzić następujące pomiary:
 - pomiar ciągły strumienia masy wtryskiwanego stałego mocznika,
 - pomiar ciągły temperatury roztworu mocznika lub wody amoniakalnej,
 - pomiar ciągły ciśnienia roztworu mocznika lub wody amoniakalnej.
- 5. W ramach monitoringu układu oczyszczania spalin metodą suchą/półsuchą:
 - pomiar ciągły ilości wdmuchiwanego sorbentu,
 - pomiar ciągły recyrkulatu z nieprzereagowanym sorbentem,
 - pomiar ciągły stężenia SO₂ za filtrem workowym,
 - pomiar ciągły ciśnienia przed i za filtrem workowym,
 - pomiar ciągły temperatury spalin przed wejściem na filtry workowe.
- 6. Nakładam obowiązek ciągłego i okresowego (raz na sześć miesięcy, a przez pierwszy rok eksploatacji instalacji – co najmniej raz na trzy miesiące) monitorowania wielkości emisji do powietrza i obowiązek przedłożenia informacji o wynikach w terminie 45 dni od jego wykonania regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.
- 7. Nakładam obowiązek publikowania aktualnej emisji zanieczyszczeń powietrza na ogólnie dostępnej stronie internetowej.

VII. Nakładam obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej w celu porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko.

1. Określam następujący zakres analizy porealizacyjnej:
 - a) Opis rzeczywistego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na każdy element środowiska i jego porównanie z oddziaływaniem wskazanym w raporcie o oddziaływaniu na środowisko.
 - b) Ocenę rzeczywistego zasięgu oddziaływania na powietrze atmosferyczne należy wykonać w oparciu o wyniki pomiarów określonych standardami emisyjnymi zanieczyszczeń w czasie 12 miesięcy normalnej eksploatacji instalacji przeliczonych na miarodajne rzeczywiste wskaźniki emisji. Otrzymane wyniki (z uwzględnieniem wartości tła i bez tła) należy zestawić z wynikami uzyskanymi na etapie raportu o oddziaływaniu na środowisko. W ramach analizy porealizacyjnej należy omówić opisane wyniki i przedstawić wnioski w zakresie rzeczywistego zasięgu oddziaływania na powietrze atmosferyczne.
 - c) Wykonanie pomiarów kontrolnych natężenia hałasu z określeniem rzeczywistego zasięgu ich oddziaływania. Ocenę rzeczywistego zasięgu oddziaływania na klimat akustyczny należy dokonać na podstawie wyników pomiarów hałasu w środowisku w punkcie pomiarowym wyznaczonym w raporcie oos, wykonanych jednorazowo po czasie 12 miesięcy normalnej eksploatacji instalacji. Otrzymane wyniki (z uwzględnieniem wartości tła akustycznego) należy zestawić z wynikami

uzyskanymi na etapie raportu o oddziaływaniu na środowisko. W ramach analizy porealizacyjnej należy omówić opisane wyniki i przedstawić wnioski w zakresie rzeczywistego zasięgu oddziaływania na klimat akustyczny.

- d) Wykazanie sposobu zagospodarowania ścieków socjalno-bytowych, przemysłowych oraz wód opadowych i roztopowych.
 - e) Przedstawienie gospodarki odpadami, w tym ilości i rodzajów odpadów przyjmowanych do przetworzenia, ilości i rodzajów wytworzonych odpadów, w tym poprocesowych, ilości i rodzajów odpadów przekazanych do odzysku i unieszkodliwienia wraz ze wskazaniem miejsc, do których odpady przekazano.
 - f) Przedstawienie skuteczności zastosowanych działań ograniczających oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia oraz wskazanie dodatkowych działań niezbędnych do podjęcia w celu dodatkowego ograniczenia wpływu przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli wystąpi taka potrzeba.
 - g) Przedstawienie zastosowanego rozwiązania oczyszczania spalin (suche czy półsuche). Na etapie raportu Inwestor nie zdefiniował ostatecznego i jednoznacznego rozwiązania technologicznego w tym zakresie.
2. Termin wykonania analizy porealizacyjnej:
- a) Analizę porealizacyjną należy wykonać w terminie 12 miesięcy od rozpoczęcia normalnej eksploatacji instalacji i przekazać właściwym organom w terminie 6 miesięcy od dnia jej wykonania.
3. Organy, którym należy przedstawić wyniki przeprowadzonej analizy porealizacyjnej:
- a) Burmistrz Miasta Kraśnik,
 - b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie,
 - c) Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Lublinie.

VIII. Nadaję decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

IX. Charakterystykę przedsięwzięcia określa załącznik nr 1 stanowiący integralną część niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

W dniu 02.07.2021 r. do tut. urzędu wpłynął wniosek przedsiębiorstwa EKO ENERGIA KRAŚNIK Sp. z o.o., z siedzibą ul. Piłsudskiego 14, 23-200 Kraśnik, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku” na działce nr ewid. 162/141, obręb geodezyjny Północ.

Do wniosku dołączono wymagane ustawowo załączniki tj.: kartę informacyjną przedsięwzięcia, poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, mapę zapewniającą czytelność z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie wraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, znajdującym się w odległości 100 m od granic tego terenu, na który planowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać oraz wypisy z rejestru gruntów pozwalające na ustalenie stron postępowania (art. 74 ust. 1 ustawy *o*oś).

Na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy *o*oś organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia jest Burmistrz Miasta Kraśnik.

Po przeanalizowaniu dokumentacji planowane przedsięwzięcie zakwalifikowano zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 82 *rozporządzenia* do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego może być wymagane przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy *o oś*, jeżeli obowiązek ten został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy *o oś*.

Działając na podstawie art. 80 ust. 2 ustawy *o oś* właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Dla terenu, w obrębie którego planowana jest realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia terenu obowiązują ustalenia:

- z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik, zatwierdzonego uchwałą Nr LVI/345/2014 Rady Miasta Kraśnik z dnia 4 sierpnia 2014 r., ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego z dnia 22 października 2014 r. pod poz. 3326,
- z uchwały Nr V/33/2015 Rady Miasta Kraśnik z dnia 29 stycznia 2015 r., w sprawie sprostowania uchwały Nr LVI/345/2014 Rady Miasta Kraśnik z dnia 4 sierpnia 2014r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego z dnia 4.03.2015 r. pod poz. 784,
- z uchwały Nr XX/129/2015 Rady Miasta Kraśnik z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego z dnia 17.02.2016r. pod poz. 800,
- z uchwały Nr XLVII/488/2017 Rady Miasta Kraśnik z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie zamiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik – pierwsza część, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego z dnia 15.12.2017 r. pod poz. 5414,
- z uchwały Nr LI/531/2018 Rady Miasta Kraśnik z dnia 29 marca 2018 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik – druga część, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego z dnia 29.03.2018 r. pod poz. 2367.

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik działka nr ewid. 162/141, obręb geodezyjny Północ, na której planowana jest realizacja przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego położona jest w granicach terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem F236C z podstawowym przeznaczeniem terenów pod tereny urządzeń gospodarki cieplnej – C:

a) z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod:

- elektrociepłownię,
- ciepłownię;

b) z dopuszczalnym przeznaczeniem, gruntów pod usługi, rzemiosło produkcyjne i usługowe oraz bazy i zaplecza pod warunkiem, że podziału terenu dla dopuszczalnego przeznaczenia można dokonać w sposób nie naruszający funkcji przeznaczenia podstawowego.

Przy realizacji ww. obiektów obowiązują przepisy szczególne.

Przedsięwzięcie polegające na: budowie „Zakładu odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku” jest zgodne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Kraśnik.

Po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny oraz ustaleniu stron postępowania zgodnie z art. 74 ust 3a ustawy ooś, w dniu 06.07.2021 r. Burmistrz Miasta Kraśnik wydał zawiadomienie znak GKŚ.OŚ.6220.12.1.2021 o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn.: „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku”.

Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zgodnie z art. 74 ust. 3a ustawy ooś, stroną postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę.

Stronom postępowania ustalonym zgodnie z art. 74 ust. 3a ustawy ooś, zapewniono czynny udział w prowadzonym postępowaniu i umożliwiono wypowiedzenie się co do zebranych materiałów i dowodów zgodnie z art. 10 § 1 ustawy Kpa, poprzez informowanie ich o przebiegu postępowania listownie za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

W dniu 13.07.2021 r. Pan ██████████ – przedstawiciel Fabryki Łóżysk Toczných – Kraśnik S.A., będącej stroną w postępowaniu, na podstawie przedłożonego pełnomocnictwa nr 02/X/2021 z dnia 12.07.2021 r., zapoznał się z Kartą informacyjną przedsięwzięcia oraz wykonał częściową dokumentację fotograficzną przedstawionych dokumentów.

Zgodnie z wymogami art. 64 ust. 1 pkt 1, pkt 2 i pkt 4 ustawy ooś w toku prowadzonego postępowania wystąpiono do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie Wydział Spraw Terenowych V w Kazimierzy Dolnym pismem znak: GKŚ.OŚ.6220.12.3.2021 z dnia 16.07.2021 r., do Dyrektora Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie pismem znak: GKŚ.OŚ.6220.12.5.2022 z dnia 16.07.2021 r. oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku pismem znak: GKŚ.OŚ.6220.12.4.2021 z dnia 16.07.2021 r. o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. O powyższym organ powiadomił strony postępowania listownie ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

W dniu 16.07.2021 r. do urzędu wpłynęło pismo znak: RG-0702-12/21 z dnia 15.07.2021 r. Fabryki Łóżysk Toczných – Kraśnik S.A., w którym zgłoszono uwagi do zapisów zawartych w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Uwagi dotyczyły w głównej mierze odprowadzania ścieków z terenu planowanej inwestycji. Ww. uwagi, pismem z dnia 19.07.2021 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.6.2021, zostały przesłane do Inwestora, celem złożenia stosownych wyjaśnień.

W dniu 29.07.2021 r. Dyrektor Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, wyraził opinię, znak: WA.ZZŚ.4.435.1.229.2021.MK, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz wskazał na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków i wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy ooś oraz nałożenie obowiązku działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś.

Ww. organ stwierdził, że zakres planowanego przedsięwzięcia oraz zastosowane rozwiązania chroniące środowisko nie spowodują ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych. Ponadto realizacja, eksploatacja i likwidacja przedsięwzięcia będzie się odbywała w sposób

zapewniający nienaruszalność przepisów prawnych dotyczących ochrony wód, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły obowiązującego na dzień wydania opinii (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1911).

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie postanowieniem z dnia 30.07.2021 r., znak: WSTV.4220.53.2021.MOA, wyraził opinię, że dla planowanego przedsięwzięcia istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W dniu 03.08.2021 r. do urzędu wpłynęło pismo znak: NJ-2832-7/21 r. Fabryki Łożysk Tocznych – Kraśnik S.A., w którym podniesiono kwestię rozpatrzenia złożonego wniosku w oparciu o zgodność z Rozporządzeniem Nr 23/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód powierzchniowych: komunalnego przy ul. Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łożysk Tocznych w Kraśniku Fabrycznym (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 02.12.2014 r., poz. 4025).

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kraśniku w opinii sanitarnej z dnia 03.08.2021 r. (data wpływu 06.08.2021 r.), znak: ONS-NZ.9027.2.25.2021, wyraził opinię, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz ustalił zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko, ze szczególnym wskazaniem oddziaływania planowanego zamierzenia inwestycyjnego na środowisko oraz wszelkich uciążliwości z nim związanych mających wpływ na zdrowie ludzi.

W dniu 06.08.2021 r. Inwestor przedłożył wyjaśnienia w zakresie uwag zawartych w piśmie Fabryki Łożysk Tocznych – Kraśnik S.A.

W następstwie wydanych postanowień i opinii przez organy opiniujące, Burmistrz Miasta Kraśnik z dnia 10.08.2021 r. wydał postanowienie, znak: GKŚ.OŚ.6220.12.7.2021, w którym nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pn.: „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku” oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko w oparciu o art. 66 ustawy ooś.

W konsekwencji organ postanowieniem z dnia 10.08.2021 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.8.2021, zawiesił przedmiotowe postępowanie do czasu przedłożenia przez Wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu na środowisko. O powyższym stronie zostały powiadomione listownie ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

W dniu 28.09.2021 r. Starosta Kraśnicki przekazał według właściwości wniosek Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „Ludmiła” Adam Staniec, z siedzibą ul. Fabryczna 6, 23-204 Kraśnik, dotyczący sprzeciwu na lokalizację przedmiotowego przedsięwzięcia we wnioskowanej lokalizacji. W odpowiedzi na organ pismem z dnia 13.10.2021r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.9.2021, poinformował wnioskodawcę, że na obecnym etapie postępowania prawo składania uwag i wniosków przysługuje jedynie stronom postępowania.

W dniu 14.10.2021 r. Inwestor przedłożył do urzędu raport o oddziaływaniu na środowisko, opracowany w październiku 2021 r. przez zespół autorski pod kierownictwem Radosława Falkowskiego z SAVONA PROJECT Sp. z o.o., ul. Urszulańska 3, 33-100 Tarnów.

W związku z powyższym, iż ustąpiły przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia, organ postanowieniem z dnia 29.10.2021r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.10.2021, podjął z urzędu zawieszone postępowanie.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy ooś, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania na środowisko, warunki realizacji przedsięwzięcia przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uzgadnia się z regionalnym dyrektorem ochrony

środowiska oraz z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne*, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Ponadto w ramach tej procedury zasięga się opinii organu, o którym mowa w art. 78 tej ustawy, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Zasięga się również opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska*, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy. W myśl ww. przepisu pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych. Rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, a tym samym konieczności uzyskania pozwolenia zintegrowanego, zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169). Planowana inwestycja nie jest związana z użyciem instalacji wymienionej w ww. rozporządzeniu, gdyż nie stanowi instalacji termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 3 Mg/godzinę. Moc przerobowa planowanego zakładu odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznej odpadów wyniesie maksymalnie 2,9 Mg/godzinę. W związku z powyższym planowane przedsięwzięcie nie jest kwalifikowane do instalacji, o których mowa w art. 201 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

Z uwagi na powyższe, w dniu 09.11.2021 r., pismem znak: GKŚ.OŚ.6220.12.11.2021 zwrócono się o uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie przesyłając dokumenty wymagane art. 77 ust 2 ustawy ooś. Ponadto pismem znak: GKŚ.OŚ.6220.12.12.2021 z dnia 09.11.2021 r. wystąpiono do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku o zaopiniowanie przedmiotowego przedsięwzięcia, również przesyłając wymagane ustawowo dokumenty.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w trybie art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś wyraził opinię, że dla planowanego przedsięwzięcia nie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, zatem w świetle przepisów art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś, w przedmiotowym postępowaniu do końca powinien pozostać organem opiniującym i nie dokonywać uzgodnień. Jednak, z uwagi na wagę postępowania, Burmistrz Miasta Kraśnik podjął decyzję o przesłaniu raportu o oddziaływaniu na środowisko do ww. organu celem ustosunkowania się do wcześniej wydanej opinii. Niezbędne dokumenty zostały przesłane do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

W odpowiedzi na ww. pismo Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie zawiadomieniem z dnia 18.11.2021 r. (data wpływu 24.11.2021 r.), znak: WA.RZŚ.435.5.324.2021.KB, poinformował, że organem miejscowo właściwym do

prowadzenia przedmiotowej sprawy jest Dyrektor Zarządu Zlewni w Radomiu. W związku z powyższym, zgodnie z art. 65 § 1 ustawy *Kpa*, przekazał wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia wraz z załącznikami oraz postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania do załatwienia wg właściwości.

W następstwie tego, w dniu 03.12.2021 r. (data wpływu 08.12.2021 r.) Dyrektor Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie pismem znak: WA.ZZŚ.4.4360.5.379.2021.KB, podtrzymał swoje stanowisko zawarte w opinii z dnia 29.07.2021 r., znak: WA.ZZŚ.4.435.1.229.2021.MK, wobec czego, zgodnie z art. 77 ust. 1, pkt 4 ustawy *ooś*, nie jest zasadne uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. W związku z powyższym, w przedmiotowym postępowaniu, organ ten do końca pozostaje organem opiniującym.

W toku postępowania, w dniu 15.11.2021 r. Pan ██████████ – przedstawiciel Fabryki Łożysk Toczyńskich – Kraśnik S.A., będącej stroną w postępowaniu, na podstawie przedłożonego pełnomocnictwa nr 15/X/2021 z dnia 15.11.2021 r., zapoznał się z materiałami postępowania oraz dokonał ich częściowej dokumentacji fotograficznej.

Działając zgodnie z art. 33 ustawy *ooś*, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadzana jest ocena oddziaływania na środowisko. W związku z tym, Burmistrz Miasta Kraśnik obwieszczeniem z dnia 07.12.2021 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.14.2021, podał do publicznej wiadomości informację o rozpoczęciu procedury udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku”. Z niezbędną dokumentacją sprawy, wraz z możliwością składania uwag i wniosków (zarówno w formie pisemnej, ustnie do protokołu oraz za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich kwalifikowanym podpisem elektronicznym), można było zapoznać się w siedzibie Urzędu Miasta Kraśnik, w godzinach pracy urzędu, w terminie 30 dni od daty upublicznienia obwieszczenia tj. od 10.12.2021 r. do 10.01.2022 r. Powyższe obwieszczenie zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta Kraśnik i w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Kraśnik. Ponadto informacja o rozpoczętej procedurze udziału społeczeństwa została także zamieszczona na stronie internetowej Miasta Kraśnik, umieszczona w lokalnej prasie oraz podana w lokalnej rozgłośni radiowej.

W toku postępowania z udziałem społeczeństwa w wyznaczonym terminie do Urzędu Miasta Kraśnik wpłynęło 9 pism od mieszkańców. Burmistrz Miasta Kraśnik przeanalizował wszystkie złożone pisma i zawarte w nich uwagi i wnioski. W wyniku przeprowadzonej analizy ustalił, że pisma stanowiły w większości wyrazy sprzeciwu i apele o odmowę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach bez odniesienia jednak do meritum rozpatrywanej sprawy. W części treść pism powtarzała się. Wszystkie uwagi i wnioski złożone w ramach przeprowadzonej procedury udziału społeczeństwa organ w dniu 27.01.2022 r. przesłał do Inwestora celem zajęcia stanowiska w sprawie. Do uwag i wniosków złożonych w ramach ww. procedury Inwestor złożył wyjaśnienia i odpowiedzi, które przedłożył do tutejszego organu w dniu 03.03.2022 r.

Zgodnie z zapisami art. 85 ust. 2 pkt 1 lit a ustawy *ooś* organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zobowiązany jest w uzasadnieniu decyzji podać informację o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

Treść wniosków i uwag oraz informacja w jaki sposób zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę oraz w jakim zakresie zostały uwzględnione zawarto poniżej.

1) Pismo mieszkańców miasta Kraśnik podpisane przez 36 osób z dnia 05.01.2021 r., data wpływu 10.01.2022 r. oraz pismo Pana [REDAKTOWANE] z dnia 05.01.2021 r., data wpływu 10.01.2022 r. o identycznej treści:

„Niniejszym składam wniosek o rezygnację z dotychczas planowanej lokalizacji zakładu lub rezygnacji z inwestycji. Wniosek motywowany jest niebezpiecznie bliską lokalizacją inwestycji w stosunku do zabudowy jedno i wielorodzinnej, jak również bliskością targowiska miejskiego oraz galerii handlowych gdzie codziennie przebywa wielu mieszkańców. W linii prostej do najbliższych zabudowań jednorodzinnych będzie zaledwie 571 metrów, do najbliższych bloków mieszkalnych odległość to 740 metrów a do targowiska to jedynie 337 metrów. Uważamy, że tak bliskie sąsiedztwo zakładu, gdzie spalać się będzie śmiecie jest niedopuszczalna. Uciążliwości odorowe oraz zagrożenie zdrowia mieszkańców wykluczają tego typu inwestycje w proponowanej lokalizacji. Planowana spalarnia wpłynie na pogorszenie wizerunku okolicy i spadek wartości działek na skutek sąsiedztwa z odpadami, hałasem i zanieczyszczeniem powietrza, jak również przyczyni się zwiększania ruchu transportowego śmieci z województw ościennych”.

Odnosząc się do powyższego wyjaśnia się, że zgodnie z załącznikiem 3 pkt 3.2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w *sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87) jeżeli w odległości od pojedynczego emitora lub któregoś z emitorów w zespole, mniejszej niż 10*h, znajdują się wyższe niż parterowe budynki mieszkalne lub biurowe, a także budynki żłobków, przedszkoli, szkół, szpitali lub sanatoriów, to należy sprawdzić, czy budynki te nie są narażone na przekroczenia wartości odniesienia substancji w powietrzu lub dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu. W tym celu należy obliczyć maksymalne stężenia substancji w powietrzu dla odpowiednich wysokości. Gdy geometryczna wysokość najniższego emitora w zespole jest nie mniejsza niż wysokość ostatniej kondygnacji budynku Z, obliczenia stężeń wykonuje się dla wysokości Z. Uwzględniając wysokość istniejących emitorów i emitora projektowanego stwierdzono, że najwyższym w zespole emitorów pozostanie istniejący emitor o wysokości 100 m. Zgodnie z metodyką referencyjną w raporcie oos przeprowadzono szczegółową analizę istniejących i planowanych budynków zlokalizowanych w odległości 1000 m od emitora E1 ciepłowni. W szczególności uwzględniono zapisy obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze miasta Kraśnik. Na podstawie analizy zapisów obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik określono trzy obszary obliczeniowe charakteryzujące istniejące i planowane budynki:

1. Obszar nr 1: maksymalna wysokość budynków 15 m. Obliczenia w siatce dodatkowej na wysokościach od 1 m do 15 m przeprowadzono w 990 punktach reprezentujących istniejące i planowane budynki.
2. Obszar nr 2: maksymalna wysokość budynków 18 m. Obliczenia w siatce dodatkowej na wysokościach od 1 m do 18 m przeprowadzono w 990 punktach reprezentujących istniejące i planowane budynki.
3. Obszar nr 3: maksymalna wysokość budynków 6 m. Obliczenia w siatce dodatkowej na wysokościach od 1 m do 6 m przeprowadzono w 504 punktach reprezentujących istniejące i planowane budynki.

Dodatkowo względem ww. wyznaczonych obszarów przeprowadzono obliczenia oddziaływania na powietrze w całej siatce obliczeniowej dla wysokości budynków 6 m, 15 m, 18 m. Pozostały obszar (poza obszarami nr 1, nr 2 i nr 3 stanowią głównie tereny

lasów i zadrzewień (symbol ZL), dla których w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie określono maksymalnej wysokości budynków. W odniesieniu do powyższych terenów obliczenia zostały przeprowadzone na poziomie terenu. Ponadto dokonano obliczeń dla dwóch wariantów: wariant 1: tryb ciągły normalnej pracy instalacji, wariant 2: tryb normalnej pracy instalacji z uwzględnieniem okresów rozruchu i wyłączenia. W każdym z analizowanych obszarów i wariantów obliczeniowych na wysokości wyznaczonych reprezentatywnych obszarów zabudowy przeprowadzono obliczenia rozprzestrzeniania się substancji zanieczyszczających w powietrzu.

Przedstawiona w dokumentacji ocena wpływu przedsięwzięcia na jakość powietrza wykazała, że przedsięwzięcie nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych wartości odniesienia w powietrzu oraz dopuszczalnych częstości przekroczeń, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w *sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87) oraz dopuszczalnych poziomów substancji określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w *sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu* (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 845) poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny, a zatem spełnione będą wymagania w zakresie ochrony powietrza określone w przepisach prawa.

Odnosząc się do kwestii uciążliwości zapachowej podnoszonej przez wnioskodawców ww. pisma informuję, że do tej pory w polskim systemie prawnym nie ustanowiono norm prawnych umożliwiających ocenę uciążliwości odorowej. Nie można zatem określić, w drodze rozstrzygnięcia administracyjnego, o oddziaływaniu inwestycji na środowisko w zakresie uciążliwości zapachowych. Ponadto w związku z przyjmowaniem do termicznego przekształcania odpadów poddanych wcześniej wstępnej obróbce jako frakcje energetyczne odpadów komunalnych nie przewiduje się powstawania uciążliwości zapachowej w miejscach magazynowania i przetwarzania wsadu. Dostarczany strumień odpadów nie będzie zawierał w swoim składzie dużej zawartości substancji organicznych. Frakcje energetyczne odpadów komunalnych będą czasowo retencjonowane wewnątrz instalacji, a czas ich magazynowania nie będzie dłuższy niż 5 dni.

W celu określenia skali i zasięgu emisji hałasu do środowiska w raporcie oos przedstawiono założenia i wyniki przeprowadzonej analizy akustycznej. W sposób szczegółowy w raporcie przedstawiono dane dotyczące poziomów mocy akustycznych poszczególnych źródeł istniejących jak i projektowanych oraz wartość izolacyjności akustycznej obiektów budowlanych. Do analizy akustycznej przyjęto całodobowe funkcjonowanie wszystkich źródeł hałasu jednocześnie. W toku uzyskanych wyników w porze dnia i nocy wykazano, że normy równoważnego poziomu hałasu w środowisku, wyznaczone dla najbliższych terenów chronionych przed hałasem zostaną dochowane już na granicy terenu zakładu, w obrębie którego będzie realizowane przedsięwzięcie. Potwierdzono, że imisja hałasu na terenach chronionych akustycznie osiąga wartości niższe od dopuszczalnych poziomów zawartych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w *sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (tekst jedn. Dz. U. z 2014 poz. 112).

Kwestie związane z ewentualnym spadkiem wartości nieruchomości sąsiadujących z planowanym przedsięwzięciem w procedurze administracyjnej w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie są analizowane, ponieważ nie wiążą się z oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

2) Pismo Pana Pawła Kurka – Radnego Rady Miasta Kraśnik – z dnia 10.01.2022 r. oraz pismo Pani [REDAKOWANE] z dnia 10.01.2022 r. o identycznej treści:

„Spalarnie uznawane są za przeżytek, gdyż wyrządzają poważne szkody środowiskowe i nie wpisują się w gospodarkę o obiegu zamkniętym, są gorsze nawet niż składowanie. Dyrektywa UE 2018/850 z 30 maja 2018 r. wskazuje, żeby „zapobiegać zastępowaniu składowania odpadów ich spalaniem”. Spalarnia, nawet funkcjonując zgodnie z przepisami, wyemituje tony pyłów, metali ciężkich oraz innych niezwykle toksycznych związków organicznych, szkodliwych dla naszego zdrowia i środowiska. Jako, że spalanie jest procesem utleniania i spalania musi pobrać tlen z atmosfery oraz zużyć chemikalia do neutralizacji emisji, to w sumie wyemituje wagowo do 45 % więcej zanieczyszczeń w postaci gazowej i stałej niż wynosi masa spalanych odpadów. Nikt też nie buduje spalarni z filtrami CO₂, byłoby to zresztą nadzwyczaj kosztowne i energochłonne”.

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że odzysk energii z odpadów w hierarchii postępowania z odpadami jest rozwiązaniem preferowanym w stosunku do ich składowania. Zapis dyrektywy UE 2018/850 z 30 maja 2018 r. oznacza, że nie należy poprzestawać jedynie na odzysku zamiast składowania, nie podejmując kroków w kierunku działań takich jak zapobieganie powstawaniu, ponowne wykorzystanie czy recykling. Powyższą hierarchię potwierdza w art. 4 będąca w mocy Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów. W myśl ww. dokumentu następująca hierarchia postępowania z odpadami ma zastosowanie jako kolejność priorytetów w przepisach prawa i polityce dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów oraz gospodarowania odpadami:

- a) zapobieganie;
- b) przygotowywanie do ponownego użycia;
- c) recykling;
- d) inne metody odzysku, np. odzysk energii;
- e) unieszkodliwianie.

Stosując hierarchię postępowania z odpadami, o której mowa wyżej, państwa członkowskie podejmują środki sprzyjające rozwiązaniom, które dają najlepszy dla środowiska wynik całkowity. Może to oznaczać dla niektórych strumieni odpadów odstąpienie od tej hierarchii, jeżeli jest to uzasadnione zastosowaniem metodologii myślenia o cyklu życia, obejmującej całkowity wpływ związany z wytwarzaniem i gospodarowaniem takimi odpadami.

„Planowana lokalizacja spalarni znajduje się bardzo blisko osiedla domków jednorodzinnych, bloków oraz centrum handlowego, ogródków działkowych i kilku dużych zakładów pracy, które zatrudniają kilka tysięcy pracowników, na których toksyczne i rakotwórcze dioksyny mogą mieć bezpośredni wpływ.”

„Planowana lokalizacja spalarni znajduje się bezpośrednio przy strefie inwestycyjnej, do której cały czas szukamy inwestorów i którą planujemy poszerzać. Niestety dla inwestorów zorientowanych ekologicznie, jak również funkcjonujących w branży „ECO” bliskość spalarni śmieci może być czynnikiem zniechęcającym (znamy przypadki gdzie duże firmy z branży spożywczej negatywnie postrzegały budowę spalarni, co powodowało w efekcie zaniechanie inwestycji w ich sąsiedztwie.”

„Obawiamy się o znaczne pogorszenie jakości powietrza, w wyniku spalania odpadów emitowane byłyby szkodliwe pyły, metale ciężkie, tlenki azotu, a także rakotwórcze toksyny i furany.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że obliczenia przedstawione w raporcie oos przy uwzględnieniu najbardziej niekorzystnych warunków. Najwyższym emitorem w zespole emitatorów będzie emitor E1 o projektowanej wysokości około 35 m. W ramach skumulowanej analizy oddziaływania na powietrze w raporcie uwzględniono dodatkowo

emitory istniejących obiektów energetycznego spalania paliw zlokalizowane na obszarze elektrociepłowni Veolia Wschód Sp. z o.o. Zakład Kraśnik o wysokości 100 m. Analizę wpływu planowanej instalacji na najbliższe obiekty zabudowy przeprowadzono w promieniu 1 000 m od emitora elektrociepłowni. Obliczenia przedstawione w raporcie oos wykazały, że dopuszczalne normy emisji zanieczyszczeń do powietrza nie zostaną przekroczone poza granicami terenu przedsięwzięcia. Przewidziane, wymagane obowiązującymi przepisami prawa, rozwiązania technologiczne zapewnią, że mieszkańcy nie będą narażeni na ponadnormatywne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia. Planowana inwestycja będzie spełniała uwarunkowania prawne w zakresie dopuszczalnych emisji do powietrza, określone w załączniku Nr 7 Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1860). Eksploatacja planowanego zakładu nie będzie powodowała przekroczeń dopuszczalnych poziomów emisji substancji zanieczyszczających w powietrzu określonych Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (tekst jedn. Dz. U. z 2014 poz. 112).

„Lokalizacja spalarni na terenie Miasta Kraśnik może spowodować obniżenie wartości nieruchomości (działek, domów, mieszkań, lokali użytkowych): Czy w związku z tym Pan Burmistrz planuje ew. wypłatę rekompensat czy odszkodowań?”

„Lokalizacja spalarni na terenie Miasta Kraśnik może spowodować straty w prowadzeniu funkcjonujących obecnie działalności, w tym gastronomicznych, czy planuje Pan Burmistrz w związku z tym wypłatę rekompensat czy odszkodowań?”

„Lokalizacja spalarni na terenie Miasta Kraśnik może spowodować odpływ mieszkańców (młodzi ludzie nie będą wybierali Kraśnika jako docelowego miejsca ich zamieszkania, osoby bardziej zamożne wyprowadzą się).”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że przedmiotowe uwagi nie dotyczą zakresu prowadzonego postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

„Planowana do budowy spalarnia przewiduje spalanie znacznie większej ilości odpadów niż wytwarzane w Kraśniku. Proszę odpowiedzieć na poniższe niepokojące pytania:

- skąd przyjadą do nas śmiecie?
- co będzie spalane?
- w wyniku spalania powstają odpady o masie ok. 30-40 % pierwotnego wsadu (toksyczne żużle, popioły i zużyte sorbenty), gdzie będą gromadzone i w jaki sposób będą zabezpieczone?
- jaki interes ma miasto by ew. gromadzić w najbliższym sąsiedztwie tony niebezpiecznych odpadów po spalonych nie swoich śmieciach (znacznie więcej niż miasto ich produkuje – tych nadających się do spalania)?”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że planowana inwestycja rocznie będzie przetwarzać około 23 000 ton pre-RDF. Pre-RDF są to frakcje palne z odpadów komunalnych wytwarzanych w instalacjach mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów ze strumienia niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania (doczyszczania) selektywnie zbieranych odpadów. Nie mogą one być składowane na składowisku odpadów oraz nie mogą być zaliczone do recyklingu. Materiał do spalania będzie pozyskiwany z Instalacji Przetwarzania Odpadów w Kraśniku (ok. 13 000 ton) oraz z Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych w Bełżycach (ok. 10 000 ton).

W wyniku termicznego przekształcania odpadów powstawać będą odpady poprocesowe: 19 01 12 – żużle i popioły paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11, 19 01 07* – odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych, 19 01 15* – pyły z kotłów zawierające substancje niebezpieczne, lub 19 01 16 – pyły z kotłów inne niż wymienione w 19 01 15. Odpady o kodzie 19 01 12 z odżuźlacza będą kierowane zamkniętymi przenośnikami redlerowymi lub ślimakami do przenośnika odprowadzającego do bunkra/magazynu żużla o powierzchni 85 m². Przyjęto, że czas magazynowania żużla na terenie przedmiotowej inwestycji wyniesie około 8 dni. Alternatywnym rozwiązaniem może być kierowanie żużli do kontenerów umieszczonych wewnątrz magazynu/bunkra żużla. W przypadku czasowego magazynowania żużli w kontenerach nie przewiduje się ich przetadunku, lecz po szczelnym zamknięciu kontenera lub przykryciu plandeką, cały kontener wraz z zawartością ładowany będzie na środki transportu, a w jego miejsce postawiony będzie pusty kontener. Żużle odbierane będą przez wyspecjalizowane przedsiębiorstwa zajmujące się ich odzyskiem (np. w procesach frakcjonowania i waloryzacji). Odpady o kodzie 19 01 16 będą magazynowane w zbiorniku (silosie) magazynowym o pojemności ok. 44 m³ przez okres 21 dni. Sposób postępowania z odpadami o kodzie 19 01 15* (w tym m. in. sposób magazynowania) będzie adekwatny jak sposób postępowania z odpadami o kodzie 19 01 16. Odpady niebezpieczne o kodzie 19 01 07* będą magazynowane w szczelnym, oznakowanym zbiorniku (silosie) magazynowym o pojemności ok. 122 m³ przez okres 21 dni. Popioły z kotła oraz pozostałości poreakcyjne będą transportowane pneumatycznie szczelnymi rurociągami do szczelnych silosów skąd będą odbierane cysternami przez wyspecjalizowane podmioty. Ze względu na brak podobnych miejsc w Polsce odpady te będą trafiać do suchych kopalni w Niemczech, gdzie będą służyć do wypełniania kawern. Inwestor nie przewiduje możliwości składowania odpadów, ani na terenie inwestycji, ani w jej bezpośrednim sąsiedztwie.

Planowane przedsięwzięcie nie jest inwestycją gminną, a postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Wniosek o wydanie decyzji po jego weryfikacji pod względem formalno-prawnym musi zostać rozpatrzony w trybie ustawy o oś.

„Jak Pan Burmistrz ma zamiar zabezpieczyć mieszkańców przed ewentualnymi awariami? Awarie nie rzadko się zdarzają, a wyziewy wydobywają się bez jakiegokolwiek filtrowania”.

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że raport oos zawiera informacje o procedurach w razie wystąpienia awarii instalacji. Wg przedłożonych dokumentów zakład będzie wyposażony w następujące zabezpieczenia na wypadek ewentualnych awarii:

- natychmiastowe wstrzymanie podawania odpadów do spalarni w przypadku wystąpienia zakłóceń w procesie, w tym pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza, powodujących przekraczanie standardów emisyjnych oraz w przypadku spadku temperatury poniżej wymaganej temperatury,
- w przypadku, gdy przekraczane są standardy emisyjne, proces nie może być kontynuowany przez okres przekraczający cztery godziny. Jeżeli przekraczanie standardów emisyjnych utrzymuje się, nie później niż w czwartej godzinie trwania zakłóceń rozpoczyna się procedurę zatrzymywania spalarni odpadów. Łączny czas eksploatacji spalarni odpadów w takich warunkach nie może przekraczać 60 godzin w okresie roku kalendarzowego,
- w okresie przestojów instalacji, wystąpienia awarii oraz zapełnienia magazynów w ilości uniemożliwiającej przyjmowanie kolejnej partii odpadów, dowożenie odpadów zostanie wstrzymane u dostawcy paliwa. Jeżeli instalacja nie będzie pracowała przez dłuższy czas

i nie będzie miała możliwości spalania wszystkich magazynowanych odpadów, wówczas zostaną one wywiezione poza teren inwestycji.

„Czy Urząd Miasta otrzymał ze strony inwestora konkretną informację jak budowa spalarni wpłynie na opłaty za odpady ponoszone przez mieszkańców Kraśnika? Czy były w tej sprawie prowadzone rozmowy z EKO ENERGIA KRAŚNIK Sp. z o.o?”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że przedstawiona kwestia nie jest przedmiotem prowadzonego postępowania. Wynikiem postępowania jest ustalenie środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanego przedsięwzięcia, które zostały wskazane w sentencji niniejszej decyzji. Jednakże w dniu 02.09.2022 r. Burmistrz Miasta Kraśnik wystąpił z pismem do Prezesa Zarządu spółki EKO ENERGIA KRAŚNIK Sp. z o.o. i Prezesa Zarządu spółki VEOLIA WSCHÓD Sp. z o.o. z zapytaniem, jakie ekonomiczne korzyści dla mieszkańców Kraśnika przyniesie planowana do realizacji inwestycja. Prezesi obu spółek w pismach wystosowanych do tut. urzędu zapewnili, że w wyniku funkcjonowania zakładu odzysku energii ceny za odpady i za energię ciepłą będą niższe.

Według informacji uzyskanej od Eko Energii, jeżeli zakład zacząłby funkcjonować już dziś to ceny odbioru i zagospodarowania odpadów dla 4-osobowej rodziny zmniejszyłyby się o ok. 20 zł. miesięcznie. Rocznie byłaby to już kwota ok. 240 zł., co stanowi ok. 18 % oszczędności dla budżetu gospodarstwa domowego. Również firma Veolia zapewniła, że budowa zakładu spowoduje, że cena za energię ciepłą może być niższa o ok. 20 %. Ceny takie wynikają m.in. z faktu, że odpady, w odróżnieniu od węgla są dostępne lokalnie i nie muszą być pozyskiwane z eksportu.

„Czy bierze Pan Burmistrz pod uwagę, iż przy takiej ilości nagromadzonych odpadów niewiadomego pochodzenia, takiej ilości nagromadzonych substancji chemicznych, żużli i popiołów istnieje ogromne zagrożenie dla wód powierzchniowych, gruntowych i podziemnych. Istnieje bardzo poważne zagrożenie dla zbiornika 406 znajdującego się w obrębie Wzniesień Urzędowskich, będących południowo-zachodnią częścią Wyżyny Lubelskiej?”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że z art. 77 ust. 5a ustawy o oś wynika jednoznacznie, że organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych (w przedmiotowym postępowaniu Dyrektor Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie) odmawia uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia, jeżeli przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne*, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy *Prawo wodne*. Skoro zatem Dyrektor Zarządu Zlewni w Radomiu wyraził opinię, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko określając jednocześnie warunki jego realizacji, to z całą pewnością można uznać, iż przedmiotowe przedsięwzięcie nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

3) Pismo Pana Jana Albinia – Radnego Rady Miasta Kraśnik – z dnia 10.01.2022 r., o następującej treści:

„Ocena zasadności wybudowania w środku miejskiej infrastruktury Kraśnika spalarni śmieci, nazywanej jako „Zakład Odzysku Energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych e Kraśniku” i jednostronnie przedstawianej jako super korzystną dla naszego społeczeństwa inwestycję, winna być oparta o bardzo wnikliwą analizę w wielu aspektach, a przede wszystkim”

- 1/ w aspekcie potencjalnego pogorszenia jakości warunków środowiskowych mających wpływ na zdrowie mieszkańców Kraśnika i okolicznych miejscowości;
- 2/ w aspekcie ochrony środowiska naturalnego ze szczególnym naciskiem na ochronę ujęć wody i użytkowanej rolniczo gleby przed potencjalnym zanieczyszczeniem szkodliwymi substancjami;
- 3/ w aspekcie ekonomicznym;
- 4/ w aspekcie wizerunkowym;
- 5/ w aspekcie akceptacji społecznej.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że organ wydając decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach szczegółowo przeanalizował wszystkie zebrane w toku prowadzonego postępowania materiały i dokumenty. W postępowaniu w sprawie określenia warunków środowiskowych podstawowym dowodem w sprawie jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Niezbędne elementy raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko określa art. 66 ust. 1 ustawy ooś. Muszą to być przede wszystkim informacje dotyczące kwestii ocenianych w postępowaniu środowiskowym, tj. kwestii bezpośredniego i pośredniego wpływu danego przedsięwzięcia na: środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, krajobraz, w tym krajobraz kulturowy, dostępność do złóż kopalin; ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych; możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także wymagany zakres monitoringu (art. 62 ust. 1 ustawy ooś). Zadaniem organu jest natomiast sprawdzenie zawartości raportu w kontekście spełnienia wymogów formalnych i merytorycznych oraz ustalenie, czy opracowany raport zawiera komplet niezbędnych informacji pozwalających na ocenę przedsięwzięcia i jego oddziaływania na środowisko oraz informacje identyfikujące rodzaj i skalę skutków środowiskowych i społecznych planowanej inwestycji. Sporządzony przez Instytut Technologii Paliw i Energii w Zabrzu koreferat do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko potwierdził, że przedłożony raport zawiera wszystkie wymagane prawem materialnym elementy, jest kompletny, spójny i logiczny oraz spełnia wymogi określone w ustawie ooś. Odpowiadając na przedłożoną uwagę należy stwierdzić, że przed wydaniem niniejszej decyzji przeprowadzona została szczegółowa analiza wszystkich czynników mogących mieć negatywny wpływ inwestycji na środowisko.

„Ad.1, Ad 2. Oceniając budowę planowanej spalarni w aspekcie potencjalnego pogorszenia jakości środowiskowych oraz w aspekcie ochrony środowiska naturalnego należy skorzystać z doświadczeń krajów, w których takie spalarnie funkcjonują od dziesięcioleci. Są to doświadczenia oceniające negatywnie utylizację odpadów poprzez spalanie, uznając ten sposób za bardzo szkodliwy dla środowiska, a poza tym dla człowieka. Unia Europejska dała temu zdecydowany wyraz w Dyrektywie UE 2018/850 z 30 maja 2018, wskazując, żeby „zapobiegać zastępowaniu składowania odpadów ich spalaniem.

Poza tym, musimy wziąć pod uwagę fakt, że w procesie spalania, przy określonej technologicznie masie ok. 25 tys. ton spalanych odpadów, wytworzona zostanie o wiele większa masa odpadów aniżeli „produkuje się” w Kraśniku i całym powiecie. Te pozostałości będą zawierać mnóstwo szkodliwych substancji degradujących nasze najbliższe środowisko. Warunki zdrowotne dla mieszkańców Kraśnika i najbliższej okolicy ulegną pogorszeniu. Tak więc argumentacja inwestorów, że będzie to instalacja w pełni i pod każdym względem dla nas bezpieczna zakrawa na manipulację informacyjną i jest ukierunkowana subiektywnie jedynie na osiągnięcie swojego celu biznesowego.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że przedstawiona uwaga dotycząca Dyrektywy UE 2018/850 z 30 maja 2018 była przedmiotem pisma Pana Pawła Kurka i Pani Mileny Kozak-Chrzanowskiej i tam udzielono wyjaśnień w tej kwestii.

Przeprowadzone w Raporcie analizy oddziaływania planowanej instalacji na poszczególne komponenty środowiska, w tym m.in. powietrze atmosferyczne (rozdział 10.2.5.), klimat akustyczny (rozdział 10.2.3.) dowodzą, że planowana instalacja nie będzie powodować przekroczeń dopuszczalnych poziomów substancji zanieczyszczających w powietrzu.

„Ad. 3. W aspekcie ekonomicznym trudno dopatrywać się korzyści zarówno dla naszego samorządu jak też dla każdego mieszkańca z osobna. Inwestorem jest/są firmy prywatne i co do zasady, ich ustawą określony cel funkcjonowania jest ukierunkowany przede wszystkim na zysk. Jeszcze bardziej byłby wzmocniony monopol w omawianym biznesie, a zmonopolizowanie jakiegokolwiek biznesu służy przede wszystkim biznesowi a nie odbiorcom biznesowej usługi. Na pierwszej prezentacji pomysłu budowy „Zakładu Odzysku Energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku” zapytałem wprost przedstawicieli inwestorów, w jaki sposób prawnie chcą zabezpieczyć zachwalane przez nich przyszłe korzyści dla Kraśnika i mieszkańców, które według nich miałyby być efektem powstania spalarni. Otrzymałem odpowiedź w takim tonie, że nie uwzględnili takiej relacyjności w planach prowadzenia tego biznesu.

Ad. 4, Ad. 5. Lokalizacja spalarni na terenie Miasta Kraśnik spowoduje:

a/ obniżenie wartości nieruchomości (działek, domów, mieszkań, lokali użytkowych);

b/ odpływ mieszkańców (młodzi ludzie nie będą wybierali Kraśnika jako docelowego miejsca zamieszkania, osoby bardziej zamożne wyprowadzą się);

c/ rezygnację potencjalnych inwestorów z lokowania swoich przedsięwzięć w Kraśniku.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że przedstawione kwestie nie są przedmiotem prowadzonego postępowania. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych.

4) Pismo Pani Iwony Włodarczyk – Radnej Rady Miasta Kraśnik – z dnia 09.01.2022r. (data wpływu 10.01.2022 r.) o następującej treści:

„1. Jakie jest przeznaczenie w Miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik działek o numerach ewidencyjnych 162/141 i 162/142 zaplanowanych pod przedmiotową inwestycję?

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik działki o nr ewid. 162/141 i 162/142, obręb geodezyjny Północ, przeznaczone są pod tereny urządzeń gospodarki cieplnej – C, z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod elektrociepłownię i ciepłownię oraz z dopuszczalnym przeznaczeniem, gruntów pod usługi, rzemiosło produkcyjne i usługowe oraz bazy i zaplecza pod warunkiem, że podziału terenu dla dopuszczalnego przeznaczenia można dokonać w sposób nie naruszający funkcji przeznaczenia podstawowego.

„2. Kraśnik znajduje się na liście gmin zagrożonych trwałą marginalizacją. Powinniśmy podjąć działania, które będą przeciwdziałały degradacji i poprawią środowisko zamieszkania. Tego typu inwestycja może pogłębić degradację tego obszaru, a przecież naszym celem jest wyprowadzanie ze stanu kryzysowego zdegradowanych obszarów miasta.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest to dokument zawierający wytyczne dla realizacji inwestycji w ramach kolejnych etapów, aby w jak najmniejszym stopniu wpłynęła negatywnie na środowisko. Celem decyzji środowiskowej jest wprowadzenie rozwiązań łagodzących i kompensujących negatywny wpływ inwestycji na środowisko. Uwzględnienie nałożonych niniejszą decyzją warunków, powinno zabezpieczyć środowisko przed ewentualnym negatywnym wpływem ze strony planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Natomiast organy, które wydają decyzje administracyjne niezbędne do realizacji inwestycji, w tym m.in. decyzje o warunkach zabudowy czy pozwolenie na budowę, zobowiązane są brać pod uwagę ustalenia zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Dalsza część pisma zawiera uwagi, które były zawarte w piśmie Pana Pawła Kurka i Pani [REDAKTURA] (identyczna treść). Szczegółowych wyjaśnień udzielono na stronach 20-24 niniejszej decyzji.

5) Pismo Pani Marzeny Pomykalskiej – Radnej Rady Miasta Kraśnik – z dnia 09.01.2022r., data wpływu 10.01.2022 r., o następującej treści:

„Planowana inwestycja znajduje się zbyt blisko zabudowań mieszkalnych, zakładów pracy oraz punktów handlowych”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że przedstawiona kwestia jest podobnej treści do uwag zgłoszonych w pismach innych mieszkańców, na które w niniejszej decyzji udzielono już szczegółowych wyjaśnień.

„Ogromnym atutem naszego regionu jest Kraśnicki Obszar Chronionego Krajobrazu. Jak czytamy w jego opisie to: „Obszar chroniony ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowy ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnią funkcję korytarzy ekologicznych”. Uważam, że na skutek tej inwestycji część tego niezwykle cennego obszaru bezpowrotnie straci swe walory przyrodnicze i krajobrazowe.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że Kraśnicki Obszar Chronionego Krajobrazu jest oddalony o około 0,35 km od granicy terenu inwestycji. Według opracowania Instytutu Badań Ssaków PAN w Białowieży (2012 r.) najbliższy korytarz ekologiczny, oznaczony jako: „Roztocze Lubelskie KPdC-1 D”, funkcjonuje na zachód od terenu przedsięwzięcia w odległości około 300 m. Zgodnie z obliczeniami przedstawionymi w raporcie oos (rozdział 10.2.5.), zastosowane technologie i zabezpieczenia będą wystarczające dla spełnienia rygorystycznych norm jakości powietrza. Instalacja nie wpłynie zatem na pogorszenie stanu obszarów chronionych oraz łączącą je sieć korytarzy ekologicznych. Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w terenie zurbanizowanym przekształconym antropogenicznie o charakterze przemysłowym i nie będzie generować wyróżniających obiektów dysharmonijnych lub dominant krajobrazowych. W ramach realizacji inwestycji powstaną bryły nowych obiektów o charakterze przemysłowym wraz z kominem linii do termicznego przekształcania odpadów, który będzie trzykrotnie niższy od obecnie występującego komina znajdującego się w sąsiedztwie planowanego zakładu. Oddziaływanie negatywne na krajobraz nie będzie występowało, ze względu na fakt, że planowana zabudowa wpisze się w istniejące zabudowania podobnego typu.

„Program Ochrony Środowiska dla Miasta Kraśnik na lata 2021-2024 na s. 85 (rozdz. „Ocena stanu środowiska”) zawiera analizę SWOT, w której wskazano na zagrożenia i problemy (pod kątem ochrony powietrza atmosferycznego i zmian klimatu). Jednym

z nich jest „ryzyko zwiększania zachorowań na choroby układu oddechowego, krążenia oraz nowotwory wywołane zanieczyszczeniem powietrza”. Powstająca inwestycja zwiększa to ryzyko.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że zgodnie z treścią „Programu Ochrony Środowiska dla Miasta Kraśnik na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2028” za największe problemy środowiskowe Miasta Kraśnik uznano m.in. niewielkie możliwości ograniczania niskiej emisji, brak przepisów prawnych określających wymagania dla spalanych paliw i pieców grzewczych, czy przypadki nielegalnego pozbywania się odpadów (np. spalanie w piecach domowych lub usuwanie do lasów). Najbardziej toksycznymi związkami są węglowodory aromatyczne (WWA) posiadające właściwości kancerogenne. Najbardziej znany wśród nich jest benzo(a)piren, którego emisja związana jest również z procesem spalania węgla, zwłaszcza w niskosprawnych paleniskach indywidualnych. Pojęciem niskiej emisji określa się emisję zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza emitarami (kominami) o wysokości do 40 metrów. Tym samym odpowiedzialnymi za powstawanie niskiej emisji uznaje się transport, lokalne kotłownie opalane paliwami stałymi i ciężkim olejem opałowym oraz indywidualne paleniska domowe opalane paliwami kopalnymi, zwłaszcza węglem oraz biomasą. Niska emisja jest podstawowym czynnikiem wpływającym na jakość powietrza w Polsce i przyczynia się do przekroczenia poziomów dopuszczalnych w zakresie stężenia pyłu zawieszonego. Przyczynami takiej sytuacji są m.in.: spalanie paliw stałych w nieefektywnych energetycznie i wysokoemisyjnych urządzeniach grzewczych małej mocy, brak krajowych uregulowań prawnych w odniesieniu do standardów emisji z instalacji spalania paliw stałych o mocy poniżej 1 MW, brak uregulowań w odniesieniu do jakości paliw stałych, wysokie zapotrzebowanie na ciepło pomieszczeń mieszkalnych wynikające z przestarzałej techniki budowlanej i nieodpowiedniej jakości materiałów budowlanych, niska świadomość społeczna wysokiej szkodliwości zanieczyszczeń pochodzących ze złego spalania paliw stałych dla zdrowia ludzi i środowiska. Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że wskazane w uwadze zagrożenia i problemy polegające na ryzyku zwiększenia zachorowań wywołane zanieczyszczeniem powietrza są spowodowane w stanie istniejącym w głównej mierze przez niską emisję. W przypadku realizacji inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, którą jest przedmiotowa instalacja przetwarzania odpadów, wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja ta, poprzedzona dodatkowo oceną oddziaływania na środowisko, ma na celu ocenę skutków realizacji planowanego przedsięwzięcia na środowisko i jego elementy, decydującą o możliwości jego realizacji. Warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia są określone w sentencji niniejszej decyzji, a inwestor jest zobligowany do ich przestrzegania.

„Czytając „Analizę stanu gospodarki odpadami komunalnymi na terenie miasta Kraśnik za rok 2020” na stronie 25, we wnioskach dostrzegamy zapis: „Podczas przeprowadzania analizy nie stwierdzono potrzeb inwestycyjnych”. Jest on sprzeczny z obecną sytuacją.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że zgodnie z ww. dokumentem w 2020 r. miasto Kraśnik nie miało potrzeb inwestycyjnych związanych z gospodarowaniem odpadów komunalnych. Istniały bowiem możliwości przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych oraz pozostałości z sortowania i pozostałości z mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych przeznaczonych do składowania. Potrzeba inwestycyjna polegająca na budowie zakładu odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych wynika z konieczności zagospodarowania frakcji energetycznych odpadów komunalnych

wytwarzanych w instalacjach mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów ze strumienia niesegregowanych odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania selektywnie zebranych odpadów, które, ze względu na swoją wartość opałową, nie mogą zostać skierowane do składowania.

„Budowa ZOE spotyka się z ogromnym sprzeciwem społecznym. Mieszkańcy obawiają się negatywnego wpływu inwestycji na ich zdrowie, na stan czystości powietrza, a co za tym idzie, boją się spadku wartości nieruchomości. Podkreślają, że realizacji tego przedsięwzięcia w żaden sposób nie przyczyni się do rozwoju naszego miasta – wprost przeciwnie uczyni je jeszcze mniej atrakcyjnym.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że przepisy ustawy ooś nakazują zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag i wniosków, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia.

„Wiele dyskusji wzbudza ponadto niefortunny termin konsultacji obejmujący okres świąteczny oraz obostrzenia związane z pandemią.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że w świetle art. 33 ustawy ooś przed wydaniem decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy i składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania. Z powyższej regulacji wynika zatem, że udział społeczeństwa powinien zostać zapewniony już we wstępnej fazie postępowania, a nie tylko na etapie kończącym to postępowanie. W ramach toczącego się postępowania procedura udziału społeczeństwa została przeprowadzona dwukrotnie. Drugi raz została przeprowadzona, gdy uzyskano wszystkie niezbędne opinie i uzgodnienia w sprawie. Dlatego też w ramach przedmiotowego postępowania społeczeństwo miało 60 dni na zapoznanie się z dokumentacją i składanie uwag i wniosków. Zarzut na niefortunny okres świąteczny wyznaczony na przeprowadzenie procedury udziału społeczeństwa jest bezpodstawny, gdyż dbając o przejrzystość postępowania, cała dokumentacja sprawy została udostępniona do wglądu na stronie internetowej BIP Urzędu Miasta. Ponadto podczas procedury udziału społeczeństwa w wyznaczonym terminie do tut. urzędu zgłosiły się cztery osoby w celu zapoznania się z dokumentacją sprawy. W okresie przeprowadzonej procedury udziału społeczeństwa w Urzędzie Miasta Kraśnik nie było również obostrzeń związanych z pandemią. Urząd był otwarty dla interesantów.

6) Pismo Pani [REDAKTOWANE] z dnia 10.01.2022 r., o następującej treści:

„Z weryfikacji księgi wieczystej o numerze LU1K/00043866/1 wynika, że właścicielem nieruchomości gruntowej – ozn. jako działki gruntowe nr 161/141 i 162/142, jest Skarb Państwa, zaś jej użytkownikiem wieczystym firma pn. VEOLIA Wschód Sp. z o.o. W tym stanie prawnym Inwestorowi Eko Energia Sp. z o.o. nie przysługuje prawo do dysponowania terenem inwestycji na cele budowlane.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że decyzja środowiskowa nie narusza prawa własności, nie daje też inwestorowi żadnych praw do terenu potencjalnego zainwestowania, określa natomiast wpływ przedsięwzięcia na środowisko i wymagania jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu czynników szkodliwych. Podmiot ubiegający się o wydanie decyzji środowiskowej nie musi mieć tytułu prawnego do nieruchomości, ani nawet znajdować się w sytuacji, która pozwoliłaby mu taki tytuł uzyskać. Decyzję pozwolenie na budowę wydaje organ administracji

architektoniczno-budowlanej, którym w przypadku przedmiotowej inwestycji jest Starosta Kraśnicki. Warunki uzyskania pozwolenia na budowę reguluje ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane*.

„Brak opinii w zakresie zagrożenia ujęcia wód podziemnych co stoi w sprzeczności z przepisem par. 66 pkt 2 uchwały Rady Miejskiej w Kraśniku Nr LVI/345/2014 z dnia 04.08.2014 z późniejszymi zmianami, bowiem działka o nr ew. 162/141 zgodnie z zapisami MPZP leży w strefie ochronnej ujęcia wód podziemnych.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że teren przeznaczony na lokalizację inwestycji położony jest w obrębie strefy ochrony pośredniej ustanowionej Rozporządzeniem nr 23/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 28 listopada 2014 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: *komunalnego przy ul. Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łożysk Tocznych w Kraśniku Fabrycznym*. Na terenie tym obowiązują zapisy ww. Rozporządzenia, jak również zapisy zawarte w § 17 ust. 2 pkt a wypisu z miejscowego planu zagospodarowania terenu dla Miasta Kraśnik wydane na potrzeby prowadzonego postępowania. Z ww. dokumentów wynika że na terenie ochrony pośredniej zabrania się m.in.: lokalizowania zakładów przemysłowych, dla których sporządzono raport oddziaływania na środowisko jednoznacznie stwierdzający zagrożenie dla wód podziemnych. W raporcie o oddziaływaniu na środowisko sporządzonym na potrzeby realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia wskazano czynniki oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne i wody podziemne na etapie realizacji i eksploatacji planowanej inwestycji oraz dokonano analizy wpływu planowanych rozwiązań i emisji zanieczyszczeń na wody podziemne. Jak wynika z przedłożonej dokumentacji, biorąc pod uwagę skalę, charakter oraz zaproponowane rozwiązania chroniące środowisko gruntowo-wodne planowanego przedsięwzięcia, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań na wody powierzchniowe i podziemne, czego potwierdzenie znajduje się w dalszej części uzasadnienia. W związku z powyższym realizacja planowanego przedsięwzięcia na terenie strefy ochrony pośredniej ujęć wód nie będzie stanowiła naruszenia regulacji prawnych obowiązujących na ww. obszarze. Potwierdzeniem tego jest również opinia wydana przez Dyrektora Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Organ ten w trybie art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy o oś wyraził opinię, że dla planowanego przedsięwzięcia nie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Ponadto organ w swojej opinii stwierdził, że z uwagi na rodzaj, skalę i lokalizację przedsięwzięcia oraz planowane do zastosowania rozwiązania chroniące środowisko, realizacja i eksploatacja oraz likwidacja przedsięwzięcia nie spowoduje ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych oraz będzie odbywała się w sposób zapewniający nienaruszalność przepisów prawnych, dotyczących ochrony wód, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016r. w sprawie *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły*.

„Brak załączników bądź informacji potwierdzającej uprawnienia zawodowe autora obliczeń, które to obliczenia wymagają posiadania specjalistycznej wiedzy z zakresu inżynierii procesowej i chemicznej”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że ustawodawca w art. 74a ust. 2 ustawy o oś określa, jakie przesłanki powinna spełniać osoba będąca autorem raportu. Ponadto w myśl art. 66 ust. 1 pkt 19a raport o oddziaływaniu na środowisko musi zawierać oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a, ust. 2 ww. ustawy. Oświadczenie składa się po rygorze odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Oświadczenie kierującego zespołem autorów o spełnieniu wymagań, o

których mowa w art. 74 a ust. 2 ustawy oos zostało przedstawione w Załączniku nr 6 do raportu o oddziaływaniu na środowisko. Zgodnie z ww. załącznikiem, kierujący zespołem autorów – Pan Radosław Falkowski – ukończył studia magisterskie na kierunku ochrony środowiska, posiada ponad 10-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz był co najmniej piętnastokrotnie członkiem zespołów autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

„Brak opinii potwierdzającej, zgodnie z zasadami kształtowania zagospodarowania przestrzennego terenów miasta Kraśnik, iż planowana inwestycja na działce gruntowej nr 162/141 nie przyczyni się do degradacji funkcjonalnej zespołów pobliskiej zabudowy jedno- i wielorodzinnej, w tym obniżenia warunków środowiskowych tej zabudowy (par. 96 pkt 2 lit. b uchwały RM Kraśnik Nr LVI/345/2014 z dnia 04.08.2014 z późniejszymi zmianami), a biorąc pod uwagę fakt, iż raport sporządzony został na zlecenie Eko Energii Sp. z o.o. i brak jest dokumentacji potwierdzającej specjalistyczną wiedzę (uprawnienia zawodowe) jej autora istnieje możliwość iż dane zawarte w raporcie nie będą miały potwierdzenia na etapie eksploatacji przedmiotowej inwestycji”.

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że po analizie raportu i uzupełnień do raportu oraz dokumentów zgromadzonych w sprawie stwierdzono, że wytwarzane emisje zanieczyszczeń do powietrza nie będą przekraczały dopuszczalnych norm, natomiast na terenach objętych ochroną akustyczną nie będą występowały przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu. W związku z powyższym planowana instalacja nie będzie negatywnie oddziaływać na faunę, florę oraz ludzi.

Ponadto wyjaśniam, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko stanowi zasadniczy dowód w sprawie dotyczącej środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, który właściwy organ obowiązany jest uwzględnić przy wydawaniu decyzji środowiskowej poprzedzonej przeprowadzeniem oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Raport dostarcza bowiem organowi wiedzę o istotnych okolicznościach faktycznych sprawy, przede wszystkim o potencjalnych zagrożeniach środowiskowych związanych z realizacją przedsięwzięcia, co jest niezbędne do określenia przez organ konkretnych wymagań ochrony środowiska, a więc warunków, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować wpływ na środowisko negatywnych dla niego czynników związanych z realizacją inwestycji. Elementy, które powinien zawierać każdy raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wymienia art. 66 ustawy oos.

Orzecznictwo sądów administracyjnych odnośnie sporządzonych raportów oos jest następujące: „Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest dokumentem, którego prawidłowe sporządzenie wymaga od jego autora określonej wiedzy fachowej i który w efekcie obejmuje tzw. wiadomości specjalne. Mimo, że raport nie jest opinią biegłego w technicznoprawnym tego słowa znaczeniu, tj. w rozumieniu art. 84 § 1 k.p.a., gdyż jest sporządzany nie na zlecenie organu, lecz inwestora, to raportowi – z uwagi zwłaszcza na jego kompleksowość, fachowość i centralne miejsce w procedurze oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przypisuje się szczególną wartość – moc dowodową. Wyłączenie możliwości stosowania art. 84 k.p.a., w stosunku do dowodu, jakim jest raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powoduje, że omawiany środek dowodowy ma charakter dokumentu prywatnego inwestora będącego dowodem w postępowaniu administracyjnym, który musi zostać oceniony przez organ wydający decyzję określającą uwarunkowania środowiskowe zgodnie z art. 80 k.p.a. Ocena przedłożonego raportu powinna w szczególności dotyczyć spełnienia przez niego warunków, o jakich mowa w art. 66 u.u.i.s. oraz jego aktualności i rzetelności sporządzenia.

Sam organ nie jest przy tym związany treścią raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co powoduje, że dokonując jego oceny powinien dążyć do wydania rozstrzygnięcia odpowiadającego wyrażonej w art. 7 k.p.a. zasadzie prawdy obiektywnej. W szczególności organ powinien ustalić, czy opracowanie zawiera komplet niezbędnych informacji pozwalających na ocenę przedsięwzięcia i jego oddziaływania na środowisko oraz informacji identyfikujących rodzaj i skalę skutków środowiskowych, a także społecznych. Organ nie jest związany treścią raportu, a ustalenia w nim zawarte mogą służyć wydaniu decyzji, gdy raport jest rzetelny, spójny oraz wolny od niejasności i nieścisłości.” (Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 19.02.2020 r., II SA/Go 864/19, LEX nr 2837706).

Przedłożony raport został poddany wnikliwej analizie i ocenie, wskutek czego organ uznał, że jest on kompletny, spójny i logiczny oraz oparty na powołanej w nim wiedzy specjalistycznej. Jak już zostało wyjaśnione wcześniej, przesłanki jakie powinna spełniać osoba będąca autorem raportu określa art. 74a ust. 2 ustawy oos. Pan Radosław Falkowski, kierujący zespołem autorów wykonujących raport oos dla przedmiotowego przedsięwzięcia, spełnia wymogi narzucone przez ustawodawcę w wyżej przytoczonym przepisie prawnym.

7) Pismo Radnych Rady Miasta Kraśnik: Iwony Włodarczyk, Pawła Kurka, Marzeny Pomykalskiej, Jana Albinia, Agnieszki Lis, Jerzego Misiaka, Wioletty Wilkos z dnia 10.01.2022 r. Do pisma dołączone zostały listy z podpisami 2424 osób sprzeciwiających się budowie zakładu odzysku energii w Kraśniku. Pismo o następującej treści:

„My, niżej podpisani radni miasta Kraśnik, wyrażamy stanowczy sprzeciw w związku z planami budowy spalarni na terenie naszego miasta. Chociaż obiekt ten nazywany jest oficjalnie „zakładem odzysku energii”, nikt nie ma wątpliwości, że uzyskiwana będzie ona ze spalania odpadów.

Informacja o planach powstania takiego obiektu na terenie naszego miasta, w bezpośrednim sąsiedztwie osiedla mieszkaniowego dzielnicy Fabrycznej szokuje tym bardziej, iż specjaliści w dziedzinie ochrony środowiska, a także przedstawiciele Unii Europejskiej informują o potencjalnej szkodliwości spalarni i uważają takie obiekty za relikty przeszłości. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego 2008/98/WE w sprawie odpadów rekomenduje przede wszystkim działania związane z zapobieganiem tworzenia nadmiernej ilości odpadów, a także przygotowanie do ponownego użycia oraz recykling.

Wiele rozmów, jakie przeprowadziliśmy w ostatnich tygodniach z mieszkańcami miasta wskazuje, że projekt ten jest odbierany negatywnie przez Kraśniczan. Dotychczasowe działania, podejmowane w kierunku powstania spalarni, odbierane są jako mało transparentne i wzbudzają dodatkową nieufność. W pełni podzielamy taką ocenę. Wystosowane „zaproszenie do udziału społeczeństwa w postępowaniu” poprzez udostępnienie pokażnej dokumentacji w siedzibie urzędu osobom bez uprzedniego przygotowania oraz nazywanie tego procesu „procedurą w postępowaniu” budzi uzasadnione wątpliwości co do intencji. Dotyczy to nie tylko dostępności do przystępnej informacji o stopniu zaawansowania projektu, ale także o sposobach wyrażenia społecznego protestu w tej sprawie czy możliwości sprzeciwienia się tej inwestycji.

Prowadzona w mediach kampania sugeruje jedynie pozytywne aspekty utworzenia spalarni, w tym rzekome oszczędności w kosztach gospodarki odpadami. Dziwnym trafem pomija się ryzyko, jakie niesie dla mieszkańców miasta taki obiekt. Uważamy, że władze miasta na czele z Burmistrzem, powinny umożliwić mieszkańcom zapoznanie się z rzetelnymi opiniami dotyczącymi zagrożeń, jakie potencjalnie niesie ze sobą funkcjonowanie spalarni odpadów w bezpośrednim sąsiedztwie osiedla mieszkaniowego,

w tym bloków wielorodzinnych, przedszkoli i szkół oraz obiektów użyteczności publicznej w przystępny dla zainteresowanych sposób.

Nie chcemy, by nowe drogi oraz obwodnice, wybudowane przy ogromnych nakładach finansowych w ostatnich latach, zostały opanowane przez samochody ciężarowe przewożące do Kraśnika ogromne ilości odpadów z innych miejscowości.

Jednym z atutów Kraśnika jest jego położenie geograficzne, w otoczeniu lasów oraz terenów zielonych. Nie powinniśmy dopuścić, aby przywożono tu i spalano odpady z wielu regionów Polski. Nie zgadzamy się na zanieczyszczone powietrze w miejscu, gdzie rodzą się i uczęszczają do szkół nasze dzieci. Nie możemy pozwolić na to, aby w pobliżu miasta, gdzie żyjemy, pracujemy, odpoczywamy i uprawiamy sport, składowano potencjalnie toksyczne pozostałości po spalaniu, które według specjalistów mogą stanowić nawet 30 procent utylizowanych odpadów.

Wzywamy władze miasta Kraśnik do aktywnego rozpoczęcia rzetelnej kampanii informacyjnej oraz niezwłocznego przeprowadzenia konsultacji społecznych w sposób umożliwiający wzięcie w nich udziału wszystkim mieszkańcom Kraśnika. Niezbędny jest w tym procesie udział niezależnych ekspertów — naukowców, ekologów. Działania, mające na celu ochronę mieszkańców miasta oraz okolicznych miejscowości w związku z tą wielce kontrowersyjną i społecznie nieakceptowalną inwestycją, powinny być traktowane jako obowiązek i najwyższej wagi priorytet.

W załączeniu przekazujemy podpisy mieszkańców wyrażających swój sprzeciw wobec planów budowy „Zakładu Odzysku Energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku” czyli tzw. spalarni śmieci.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że Burmistrz Miasta Kraśnik, jak również Gmina Miasto Kraśnik, nie prowadzi procesu budowy przedmiotowej inwestycji. Burmistrz Miasta Kraśnik jest organem właściwym do wydania niniejszej decyzji w oparciu o zebrany materiał dowodowy, a właściwość ta wynika z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś. Uwagi zawarte w piśmie są podobnej treści do uwag zgłoszonych w pismach innych mieszkańców, na które w niniejszej decyzji udzielono już szczegółowych wyjaśnień.

Wyjaśniam ponadto że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma charakteru uznaniowego. Jest to decyzja związana uzależniona od spełnienia ściśle określonych przesłanek. Oznacza to, że organ właściwy do wydania decyzji nie ma swobody działania, a katalog podstaw wydania decyzji odmownej ma charakter zamknięty. Przesłanki wydania decyzji negatywnej, tzn. decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, muszą wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych, które określone są w art. 80 i art. 81 ustawy ooś. Sprzeciw mieszkańców nie może stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

Przepisy ustawy nakazują jedynie zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag i wniosków, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia. Organ zobowiązany jest również, w przypadku wpłynięcia uwag i wniosków, ustosunkować się do ich treści w uzasadnieniu decyzji. Katalog środków gwarantujących udział społeczeństwa, określony został w art. 33 ust. 1 ustawy ooś i ma charakter zamknięty, ustawodawca nie dopuścił bowiem co do zasady zastosowania innych instrumentów prawnych mających zagwarantować udział społeczeństwa w postępowaniu.

Ponadto, w terminie od 10.12.2021 r. do 10.01.2022 r, podczas procedury udziału społeczeństwa, dokumentacja sprawy była wyłożona do wglądu w siedzibie Urzędu Miasta Kraśnik. Z możliwości zapoznania się z jej treścią skorzystali:

- 1) w dniu 13.12.2021 r. Pan [REDACTED]
- 2) w dniu 16.12.2021 r. Pan [REDACTED]
- 3) w dniu 04.01.2022 r. [REDACTED] – właściciele działki nr ewid. 1 [REDACTED]
[REDACTED]
- 4) w dniu 10.01.2022 r. Pani [REDACTED]

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kraśniku w piśmie z dnia 08.12.2021r., znak: ONS.NZ.9027.2.25.2021, zawiadomił o niezatawieniu sprawy w ustawowym terminie, jednocześnie wyznaczając termin rozpatrzenia sprawy do dnia 20.01.2022 r. O powyższym organ poinformował strony zawiadomieniem z dnia 13.12.2021 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.15.2021, przesłanym listownie ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

W dniu 15.12.2021 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie pismem znak WOOŚ.4221.73.2021.KK.1 zawiadomił o niezatawieniu sprawy w ustawowym terminie, jednocześnie wyznaczając termin rozpatrzenia sprawy do dnia 22.01.2022 r.

O powyższym organ zawiadomił strony listownie ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

W dniu 12.12.2021 r. do urzędu wpłynął wniosek Towarzystwa na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu, ul. Leszczyńskiej 7, 32-600 Oświęcim o dopuszczenie go do udziału na prawach strony w przedmiotowym postępowaniu. Wniosek, na wezwanie organu, został uzupełniony o statut stowarzyszenia oraz o wykazanie interesu społecznego. W konsekwencji organ postanowieniem z dnia 17.01.2022 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.20.2021.2022, dopuścił Towarzystwo na rzecz Ziemi do udziału w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

W dniu 10.01.2022 r. Pan [REDACTED] z Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „Ludmiła” przy ul. Fabrycznej 6, 23-204 Kraśnik, jako właściciel działki nr ewid. 162/6, obręb geodezyjny Północ, zwrócił się z wnioskiem o dopuszczenie jako strony w udziale w toczącym się postępowaniu z uwagi na niedaleką odległość jego nieruchomości od terenu planowanej inwestycji. Organ przychylił się do pisma wnioskodawcy, w związku z powyższym Pan [REDACTED] otrzymał statut strony w przedmiotowym postępowaniu.

W dniu 17.01.2022 r. (data wpływu 19.01.2022 r.) Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kraśniku pismem znak: ONS.NZ.9027.2.25.2021.2022 wezwał Inwestora do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko. Zakres uzupełnień został przesłany do Inwestora pismem z dnia 21.01.2022 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.22.2021.2022. W odpowiedzi na wezwanie Inwestor w dniu 11.02.2022 r. przedłożył uzupełnienia do dokumentacji, które przesłano do organów opiniujących.

W dniu 25.01.2022 r., na wniosek grupy mieszkańców, zostały przeprowadzone konsultacje społeczne w formie otwartego spotkania z mieszkańcami w sprawie realizacji inwestycji pn.: „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku”. W konsultacjach wzięli udział przedstawiciele Urzędu Miasta w Kraśniku, przedstawiciele Inwestora, przedstawiciele dwóch organizacji ekologicznych: Towarzystwa na rzecz Ziemi i Europejskiego Biura Ochrony Środowiska oraz 153 mieszkańców Miasta Kraśnik. Podczas przeprowadzonych konsultacji Inwestor przedstawił założenia projektu oraz szczegółowo zreferował planowaną do realizacji inwestycję. W trakcie spotkania każdy zainteresowany mógł zadać pytanie oraz wypowiedzieć się w przedmiotowej sprawie.

Podkreślić należy, że konsultacje społeczne odrębne od procedury środowiskowej z udziałem społeczeństwa nie są wymogiem przewidzianym przepisami ustawy ooś. Art. 33 ust. 1 tej ustawy określa zamknięty katalog środków gwarantujących udział społeczeństwa, wśród których nie zostały wymienione dodatkowe konsultacje społeczne. Wymogu takiej

formy udziału społeczeństwa prawo nie przewiduje, a udział społeczeństwa zagwarantowany został przez organ wydający decyzję w inny sposób, stosownie do art. 79 ust. 1 ustawy ooś. Zatem przeprowadzone w dniu 25.01.2022 r. konsultacje społeczne nie zostały wzięte pod uwagę jako głos społeczeństwa w prowadzonym postępowaniu, a zostały potraktowane jako forma poinformowania lokalnej społeczności o planowanej do realizacji inwestycji przez prywatnego przedsiębiorcę.

W dniu 21.01.2022 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie pismem znak WOOŚ.4221.73.2021.KK.3 zawiadomił o niezafatwieniu sprawy w ustawowym terminie, jednocześnie wyznaczając termin rozpatrzenia sprawy do dnia 22.02.2022 r. Następnie w dniu 22.02.2022 r. pismem znak: WOOŚ.4221.73.2021.KK.4, przesłał wezwanie do uzupełnienia dokumentacji. Zakres uzupełnień organ przesłał do Inwestora pismem z dnia 28.02.2022 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.30.2021.2022.

W dniu 01.03.2022 r. Urząd Gminy Kraśnik przesłał listy z podpisami 36 osób, które wyrażają sprzeciw wobec budowy spalarni odpadów w Kraśniku. Pismo zostało dołączone do akt sprawy, jednak z uwagi na fakt, że zostało złożone po upływie terminu wyznaczonego do składania uwag i wniosków w ramach udziału społeczeństwa, organ pozostawił je bez rozpatrzenia. Ponadto podstawą wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań nie może być tylko sprzeciw okolicznych mieszkańców. Konieczne jest wskazanie konkretnych merytorycznych argumentów, które organ powinien rozpatrzyć przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kraśniku w dniu 16.03.2022 r. pismem znak: ONS.NZ.902722520212022, ponownie zawiadomił o niezafatwieniu sprawy w ustawowym terminie oraz wyznaczył przewidywany termin zafatwienia sprawy do dnia 30.04.2022 r.

W dniu 16.03.2022 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska pismem z dnia 09.03.2022 r., znak: WOOŚ.4221.73.2021.KK.5, przekazał wg kompetencji do tutejszego urzędu skargę Pana Jana Albiniaka – Radnego Rady Miasta Kraśnik – odnoszącą się do planowanej inwestycji, którą jest „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku”. Powyższa skarga dotyczyła wydania przez RDOŚ negatywnej opinii dla planowanego przedsięwzięcia. Z uwagi na fakt, że Burmistrz Miasta Kraśnik jest organem wydającym decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach kończącą przedmiotowe postępowanie, jest również organem właściwym do rozpatrywania skarg, uwag i wniosków składanych w toku postępowania. W związku z powyższym RDOŚ przekazał skargę wg właściwości do Urzędu Miasta Kraśnik. W toku postępowania procedura udziału społeczeństwa została przeprowadzona w dniach od 10.12.2021 r. do 10.01.2022 r., zaś skarga wpłynęła w dniu 07.03.2022 r., czyli po upływie wyznaczonego terminu. W związku z powyższym skarga pozostała bez rozpatrzenia.

W dniu 14.04.2022 r. Inwestor przedłożył do tutejszego urzędu wyjaśnienia i uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu na środowisko na wezwanie RDOŚ w Lublinie z dnia 22.02.2022 r. Powyższe wyjaśnienia zostały przesłane do organów opiniujących.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kraśniku w dniu 19.04.2022 r. wyraził opinię, znak: ONS.NZ.9027.2.25.2021.2022, w której negatywnie zaopiniował realizację przedmiotowego przedsięwzięcia. Ponadto Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kraśniku w piśmie z dnia 28.04.2022 r., znak: ONS.NZ.9027.2.25.2021.2022, poinformował, że przekazane uzupełnienie do raportu o oddziaływaniu na środowisko nie wpływa na zmianę stanowiska wyrażonego w opinii z dnia 19.04.2022 r.

W dniu 16.05.2022 r. do tutejszego urzędu wpłynęło pismo podpisane przez adwokat Agnieszkę Skorupinską i adwokat Klaudię Cholewę, działających w imieniu Inwestora –

spółki EKO ENERGIA KRAŚNIK Sp. z o.o., które zawiera stanowisko spółki w odniesieniu do negatywnej opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku. Ponadto w dniu 14.06.2022 r. wpłynęło uzupełnienie do ww. stanowiska spółki, zawierające opinię prof. dr hab. Grzegorza Wielgosińskiego dotyczącej uzasadnienia opinii PPIS w Kraśniku. Na podstawie art. 10 § 1 oraz art. 78 § 1 ustawy *Kpa* Inwestor - spółka EKO ENERGIA KRAŚNIK Sp. z o.o. – wnosi o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z załączonego dokumentu pn.: „Opinia dotycząca uzasadnienia opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku dotycząca uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia zakładu odzysku energii w Kraśniku” w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Załączone dokumenty zostały uznane za dodatkowy dowód w przedmiotowym postępowaniu.

W dniu 06.06.2022 r. do urzędu wpłynął wniosek fundacji pod nazwą: „Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego” z siedzibą ul. Sportowa 30/B, 05-100 Nowy Dwór Mazowiecki o dopuszczenie do udziału w postępowaniu na prawach strony. Burmistrz Miasta Kraśnik postanowieniem z dnia 01.07.2022 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.39.2021.2022 dopuścił ww. organizację ekologiczną do udziału na prawach strony w toczącym się postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W dniu 20.06.2022 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie pismem znak WOOŚ.4221.73.2021.2022.KK.6 zawiadomił, że ze względu na skomplikowany charakter sprawy oraz konieczność dokonania dodatkowych ustaleń nie załatwi sprawy w ustawowym terminie. Jednocześnie wyznaczył termin rozpatrzenia sprawy do dnia 19.08.2022 r.

W dniu 27.06.2022 r. do urzędu wpłynął sprzeciw 102 osób – działkowców z Rodzinnego Ogrodu Działkowego „Marzenie” w Kraśniku – co do planów budowy „spalarni śmieci” w niedalekiej odległości od ich ogrodu działkowego. Pismo zostało dołączone do akt sprawy, jednak sprzeciw społeczności lokalnej nie stanowi w żadnym przypadku normatywnej podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie pismem z dnia 19.08.2022 r., znak: WOOŚ.4221.73.2021.KK.7, ponownie zawiadomił o niezakończonym w sprawie w ustawowym terminie, wyznaczając nowy termin do dnia 05.09.2022 r.

W dniu 30.08.2022 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie postanowieniem znak: WOOŚ.4221.73.2021.KK.8 uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki i działania, jakie należy podjąć na etapie realizacji i eksploatacji inwestycji oraz jakie wymagania dotyczące ochrony środowiska należy uwzględnić w dokumentacji wymaganej do uzyskania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy *ooś*. Ponadto organ ten w swym postanowieniu stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko oraz brak konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko. Stwierdził również, że planowane przedsięwzięcie nie wymaga sporządzenia analizy porealizacyjnej, mającej na celu porównanie ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W dniu 28.09.2022 r. mieszkaniec Kraśnika – Pan ██████████ – w piśmie skierowanym do Urzędu Miasta w Kraśniku poparł pomysł budowy zakładu odzysku energii w mieście Kraśnik.

W dniu 07.10.2022 r. organizacja ekologiczna Towarzystwo na rzecz Ziemi, będąca stroną postępowania, złożyła wniosek o uzupełnienie raportu o oddziaływaniu na środowisko. Wniosek dotyczył uzupełnienia raportu w zakresie emisji wodoru i ich potencjalnego wpływu na środowisko i klimat oraz możliwości wyeliminowania ww.

zagrożenia poprzez wyposażenie spalarni w węzeł do produkcji wodoru. Stowarzyszenie zawnioskowało również, żeby w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nakazać wykonanie obowiązku przekazywania pozostałości ze spalania do instalacji wykorzystującej żużle do produkcji wodoru (w technologii H2ash lub alternatywnej).

Wniosek strony, pismem z dnia 12.10.2022 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.46.2021.2022, organ przesłał do Inwestora, celem ustosunkowania się do zaleceń w nim zwartych.

W odpowiedzi, Inwestor w dniu 15.11.2022 r. (data wpływu 17.11.2022 r.), przesłał wyjaśnienia oraz swoje stanowisko co do wniosku złożonego przez organizację. Inwestor wyjaśnił, że w planowanej inwestycji nie przewiduje się powstawania warunków sprzyjających do wydzielania się wodoru, a co za tym idzie emisji wodoru z żużli i popiołów paleniskowych w skali mającej wpływ na efekt cieplarniany. Ponadto podkreślił, że proponowana we wniosku technologia wykorzystania żużli i popiołów do produkcji wodoru jest obecnie w fazie prac badawczych, zatem wprowadzenie takiego rozwiązania do wymagań w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach byłoby przedwczesne i mogłoby skutkować jej niewykonalnością. W związku z powyższym organ uznał, że wniosek strony nie zostanie wzięty pod uwagę w prowadzonym postępowaniu.

Po uzyskaniu wszystkich wymaganych prawem uzgodnień i opinii wydanych przez organy współdziałające, Burmistrz Miasta Kraśnik ponownie zapewnił możliwość udziału społeczeństwa w przedmiotowym postępowaniu. W związku z powyższym, zgodnie z art. 33 ust. 1 i art. 79 ust. 1 ustawy o oś, obwieszczeniem z dnia 22.11.2022 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.48.2021.2022 społeczność została powiadomiona o możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o możliwości wniesienia uwag i wniosków w terminie 30 dni od daty upublicznienia obwieszczenia tj. od 24.11.2022 r. do 27.12.2022 r. Powyższe obwieszczenie zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta Kraśnik, w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Kraśnik. Ponadto informacja o rozpoczętej procedurze udziału społeczeństwa została także zamieszczona na stronie internetowej Miasta Kraśnik oraz umieszczona w lokalnej prasie.

W wyznaczonym terminie do organu prowadzącego postępowanie wpłynęło 8 pism zawierających uwagi, bądź wnioski do planowanego przedsięwzięcia. Wszystkie uwagi i wnioski złożone w ramach przeprowadzonej procedury udziału społeczeństwa organ w dniu 09.01.2023 r. przesłał do Inwestora celem zajęcia stanowiska w sprawie. Inwestor złożył wyjaśnienia w dniu 06.02.2023 r. Burmistrz Miasta Kraśnik przeanalizował wszystkie złożone uwagi i wnioski oraz zgodnie z art. 85 ust. 2 pkt 1 lit a ustawy o oś, w uzasadnieniu niniejszej decyzji zawarł informację w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione.

Treść wniosków i uwag oraz informacja w jaki sposób zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę oraz w jakim zakresie zostały uwzględnione zawarto poniżej.

1) Pismo Pana [REDAKTOWANE] data wpływu 23.12.2022 r., o następującej treści:

„W związku z trwającym postępowaniem administracyjnym dotyczącym budowy spalarni w Kraśniku mam kilka uwag. Dużo się mówi o budowie, a informacji jest tak wiele i z każdej strony inne także ciężko zrozumieć czy to w końcu będzie czy nie. Ale jakby na to nie spojrzeć za każdym razem będziemy coś spalać. I tu mam kilka wątpliwości.

Jak to jest z tymi pomiarami jedni mówią, że będą inni że nie będzie a w końcu my tu żyjemy i nasze dzieci. Środowisko mamy jedno i chyba należy o nie dbać. Po drugie taki zakład to nie będzie mała budka i pewnie kawałek terenu będzie pod to zajęty. Nigdzie nie znalazłem informacji czy w zamian za to powstanie jakiś fragment z łąką czy innymi roślinami co dają miód i pomagają owadom. Widziałem takie co przyciągają motyle.

A i jeszcze czy w takim razie istnieje szansa, żeby czy to na budynku czy w okolicy zamontować budki lęgowe dla ptaków, jerzyków czy innych jakie tam sobie żyją. Nie jestem pewien czy nie jest za późno i jak to działa ale jeśli to możliwe to proszę o wzięcie pod uwagę mojej prośby.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że w punkcie V sentencji niniejszej decyzji na Inwestora nałożony został obowiązek realizacji działań dotyczących zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Odnośnie nasadzenia roślin oraz zainstalowania budek lęgowych wyjaśniam, że w decyzji nie nałożono obowiązku wykonania kompensacji przyrodniczej przed realizacją przedsięwzięcia. Teren inwestycji jest silnie przekształcony antropogenicznie oraz nie posiada istotnych walorów florystycznych i faunistycznych. Inwestycja nie przyczyni się do zniszczenia bądź dewastacji siedlisk przyrodniczych. Inwestor zadeklarował jednak, że przewidzi zagospodarowanie zieleni i zaplanuje utworzenie na terenie inwestycji łąki kwietnej z roślinami miododajnymi. Zadeklarował również montaż budek lęgowych dla lokalnie gniazdujących ptaków.

2) Pismo Pani [REDAKTOWANE] data wpływu 23.12.2022 r., o następującej treści:

„W naszym mieście ma powstać spalarnia śmieci, co jest trochę dziwne. Jesteśmy na uboczu i nagle taki pomysł. Pewnie chcą tu zrobić wysypisko i śmieci nam pod nosem trzymać. Panie Burmistrzu, ile tych śmieci będzie to wysypywane i to w samym środku miasta. Tyle się mówi o tym, że coś przywieźli i firma zniknęła a teraz mieszkańcy zostali z tym kłopotem.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że w związku z planowaną budowa nie powstanie „wysypisko śmieci”. Odpady, które trafią do zakładu jako paliwo zostaną poddane termicznemu przekształceniu, natomiast pozostałości po procesie trafią do dalszego wykorzystania w procesach odzysku przez podmioty uprawnione. Frakcje energetyczne odpadów będą czasowo retencjonowane na terenie inwestycji w miejscu przeznaczonym do magazynowania. Odpady będą magazynowane nie dłużej niż 5 dni. Pięciodniowy zapas paliwa jest niezbędny do prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów podczas weekendów oraz w dni ustawowo wolne od pracy. odpady będą magazynowane w przeznaczonych na ten cel pomieszczeniach zamkniętych, nie będą magazynowane na zewnętrznych placach zakładu.

3) Pismo Pani [REDAKTOWANE] data wpływu 23.12.2022 r., o następującej treści:

„W ostatnich miesiącach sporo się pisze na temat budowy w Kraśniku ekospalarni. Na papierze i na filmach wygląda to dobrze, jednak nasuwa się pytanie: jaka będzie rzeczywistość?

Jako mieszkanka Kraśnika chciałabym wiedzieć, czy mieszkańcy będą mogli sprawdzać na bieżąco przekroczenia emisji spalin?

Tematem, który wymaga wyjaśnienie, w mojej ocenie, jest kwestia nieprzyjemnych zapachów. Co wykonawca planuje zrobić z odorami z magazynowanych śmieci.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że w punkcie V sentencji niniejszej decyzji na Inwestora nałożony został obowiązek realizacji działań dotyczących zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Ponadto, jak zapewnia Inwestor, system monitoringu emisji będzie zgodny z metodykami referencyjnymi, a wyniki pomiarów będą archiwizowane, przetwarzane i udostępniane odpowiednim służbom. Możliwe jest także publikowanie aktualnej emisji na ogólnie dostępnej stronie internetowej i/lub wyświetlanie wyników na specjalnej

tablicy świetlnej umieszczonej przed bramą wjazdową na teren Fabryki Łóżysk Toczących (po wyrażeniu zgody).

Odnośnie odorów wyjaśniam, że zgodnie z zapisami w raporcie oos, w związku z przyjmowaniem do termicznego przekształcania odpadów poddanych wcześniej wstępnej obróbce nie przewiduje się powstawania uciążliwości zapachowych w miejscach magazynowania i przetwarzania wsadu. Dostarczany strumień odpadów nie będzie zawierał w swoim składzie dużej zawartości substancji organicznych lub odpadów ulegających biodegradacji. Ponadto w kwestii odorów w polskim prawie do tej pory nie ustanowiono norm umożliwiających ocenę uciążliwości odorowej.

4) Pismo Pana [REDAKTOWANE] data wpływu 23.12.2022 r., o następującej treści:

„Proszę o wyjaśnienie, czy firma budująca przewiduje działania edukacyjne dla mieszkańców, które będą uczyć nowoczesnej gospodarki odpadami?

Obawiam się, że będziemy mieli nowoczesną instalację, a nie będziemy wiedzieli, jak z niej korzystać. Wymaga to wieloletniej edukacji na każdym poziomie.

proszę również rozważyć wyegzekwowanie na firmie pełnej przejrzystości inwestycji. Ja i zapewne mieszkańcy będą chcieli wiedzieć, co tam się dzieje. Czy firma przewiduje możliwość organizacji wycieczek do pracującej instalacji, podczas których mieszkańcy mogliby osobiście zapoznać się z technologią, funkcjonowaniem urządzeń i poznać ewentualne słabe strony, podobnie jak w innych takich instalacjach? Warto sięgnąć po przykład z Krakowa, gdzie takie wycieczki odbywają się ciągle.

Odnośnie do powyższego wyjaśniam, że przedstawione kwestie nie dotyczą zakresu prowadzonego postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Niemniej jednak, jak wynika z informacji przedstawionych przez Wnioskodawcę, będzie możliwość organizacji wycieczek na teren zakładu, co może stanowić jednocześnie element prowadzonej akcji edukacyjnej.

„Druga kwestia: gdzie po oddaniu spalarni mieszkańcy będą informowani o jakości powietrza. Czy mamy zagwarantowane, że te dane będą pokazywane na bieżąco, a nie będą to informacje historyczne lub uśrednione?”

Odnośnie do powyższego wyjaśniam, że przedstawiona uwaga była przedmiotem pisma Pani Eweliny Wierzchowiak i tam udzielono wyjaśnień w tej kwestii.

5) Pismo podpisane przez 32 lekarzy z SP ZOZ w Kraśniku oraz innych placówek ochrony zdrowia na terenie miasta i powiatu z dnia 22.12.2022 r., data wpływu 27.12.2022 r., o następującej treści:

„My, lekarze pracujący w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Kraśniku, a także w innych placówkach ochrony zdrowia na terenie miasta i powiatu pragniemy (...) wyrazić nasze głębokie zaniepokojenie i sprzeciw w związku z planami budowy spalarni śmieci, nazywanej oficjalnie Zakładem odzysku Energii w dzielnicy fabrycznej naszego miasta. Sprawując opiekę nad zdrowiem mieszkańców miasta Kraśnik i powiatu czujemy się zobowiązani, aby w ich oraz naszym własnym imieniu głośno zaprotestować przeciwko temu absurdalnemu pomysłowi.

Wyzwaniem dla współczesnych społeczeństw, a Kraśnik nie jest tu wyjątkiem, są próby zahamowania wzrostu zachorowań na schorzenia cywilizacyjne, wśród przyczyn których wysokie miejsce zajmuje zanieczyszczenie powietrza: nowotworów, chorób płuc i układu oddechowego, układu krążenia czy alergii. Choroby te są często głównymi przyczynami przedwczesnych zgonów. Jesteśmy więc zaszokowani faktem, że rozważa się plany budowy spalarni śmieci w odległości zaledwie kilkuset metrów od bloków mieszkalnych,

w bezpośrednim sąsiedztwie osiedli i zlokalizowanych na tym terenie szkół, przedszkoli, żłobków, parków, ogródków działkowych, przychodni zdrowia, centrów handlowych i innych obiektów użyteczności publicznej.

Długoterminowe badania prowadzone na terenach, w pobliżu których działają tzw. „nowoczesne spalarnie śmieci” wskazują, że wbrew zapewnieniom o szczelności instalacji oraz doskonałych filtrach, dochodzi tam do emisji szkodliwych substancji do środowiska m.in. dioksyn, furanów, pyłów oraz innych trwałych zanieczyszczeń, w ilościach znacznie przekraczających dopuszczalne normy. Spalanie odpadów jest w związku z tym coraz częściej uznawane przez specjalistów za przeżytek, metodę nieefektywną i szkodliwą. Już w 2018 roku Unia Europejska zdecydowała o odchodzeniu od spalania odpadów na rzecz ich redukcji, a także ponownego wykorzystania.

Ponadto, obok emisji niekorzystnych dla zdrowia substancji do atmosfery w wyniku spalania odpadów, powstawać będą inne toksyczne odpady stałe, wymagające składowania. Tymczasem w pobliżu proponowanej lokalizacji spalarni znajdują się przecież ujęcia wody pitnej, tak ważne dla tysięcy ludzi.

Co więcej, ponieważ Kraśnik nie produkuje znaczących ilości odpadów, uzasadniających funkcjonowanie takiego obiektu, ogromne ich ilości w celu spalania miałyby być przywożone ciężarówkami do Kraśnika być może z bardzo odległych miejsc, generując dodatkowe zanieczyszczenie środowiska i inne niedogodności dla mieszkańców!

Zwracamy też uwagę na protesty tysięcy mieszkańców naszego miasta i powiatu, którzy już kilka miesięcy temu wyrazili sprzeciw przeciwko budowie spalarni śmieci na terenie miasta poprzez zebrane podpisy oraz w trakcie spotkania z przedstawicielami inwestora. W bliskim sąsiedztwie Kraśnika, nazywanego też stolicą „Malinowego Powiatu”, działają gospodarstwa rolne i ekologiczne uprawy wielu gatunków owoców i warzyw. W wyniku powstania tego typu instalacji wyjątkowe położenie naszego miasta - w otoczeniu lasów i terenów zielonych straci swoją atrakcyjność i co najmniej część istotnych walorów rekreacyjnych, tak przecież istotnych dla dbania o zdrowie i dobrą kondycję psychofizyczną mieszkańców.

Stoimy na stanowisku, że polityka władz miasta powinna być ukierunkowana na stworzenie skutecznego systemu gospodarowania odpadami, z uwzględnieniem działań proekologicznych oraz opierających się na selektywnej zbiórce odpadów, budowie kompostowni i biogazowni.

Mając na uwadze argumenty przytoczone wyżej, chcemy z całą mocą zaprotestować przeciwko powstaniu na terenie miasta Kraśnika spalarni śmieci, której nazwę sprytnie kamufluje się określeniem „zakład odzysku energii”. Instalacja taka niesie potencjalnie poważne ryzyko długoterminowego oddziaływania na zdrowie mieszkańców naszego miasta i powiatu o trudnych do przewidzenia konsekwencjach. Nie godzi się wydawać pozwolenia na budowę tego typu instalacji w pobliżu centrum miasta, kierując się jedynie względami osiągnięcia ekonomicznych korzyści. Apelujemy o zaprzestanie działań zmierzających do budowy spalarni śmieci na terenie miasta Kraśnika.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że poruszone w piśmie kwestie były przedmiotem wcześniej cytowanych pism mieszkańców i tam udzielono na nie szczegółowych wyjaśnień. Ponadto pismo jest formą protestu przeciwko planowanej inwestycji. Odnosząc się do treści sprzeciwu należy stwierdzić, że podstawowym dowodem w postępowaniu administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Organ administracji – wspólnie z organami współdziałającymi ma obowiązek dokonania wartości dowodowej raportu. Raport jest dokumentem opracowanym na zlecenie inwestora, zaś inne podmioty uczestniczące w postępowaniu administracyjnym mają możliwość

zgłaszania wniosków dowodowych zmierzających do podważenia tego dowodu. Każdorazowe zastrzeżenia osoby skarżącej co do ustaleń raportu nie mogą być jednak gołosłowne. Podważenie ustaleń raportu może nastąpić poprzez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań środowiskowych (tzw. kontrraportu), której wnioski pozostawałyby w sprzeczności do tych zawartych w raporcie przedłożonym przez Inwestora. Podważenie treści raportu nie może opierać się na zarzutach ogólnych czy przypuszczeniach, że inwestycja spowoduje wzrost zachorowań, wpłynie na pogorszenie warunków życia, przyczyni się do zanieczyszczenia wód i powietrza, spadku wartości nieruchomości czy zablokowania rozwoju rolnictwa, nie opartych na odpowiednich badaniach i ocenach. Dlatego też zastrzeżenia do planowanej inwestycji, nie poparte wiedzą specjalistyczną, a będące tylko sprzeciwem wobec planowanej inwestycji, nie mogą zostać potraktowane jako dowód w sprawie i tym samym nie mogą zostać wzięte pod uwagę.

Jednocześnie wyjaśnić należy, że ustalenie w decyzji środowiskowej warunków, pod którymi może zostać zrealizowana planowana inwestycja, nie przesądza jeszcze o jej faktycznej realizacji. Decyzja środowiskowa nie kreuje jakichkolwiek praw po stronie jej adresata. Oznacza to, że nie może ona stanowić samodzielnej podstawy do rozpoczęcia procesu inwestycyjnego, a jedynie określa graniczne parametry przyszłego przedsięwzięcia. Decyzja ta pełni rolę swoistej promesy względem ewentualnego przyszłego zezwolenia na realizację przedsięwzięcia, a określone w niej środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia nie mogą być na dalszych etapach procesu inwestycyjnego modyfikowane. Decyzja środowiskowa określa przy zachowaniu jakich warunków może zostać zrealizowana inwestycja, aby nie stanowiła nadmiernego zagrożenia dla środowiska i aby takie zagrożenia zminimalizować. Co ważne, jej treść wiąże organy wydające decyzje następcze. Oznacza to konieczność uwzględniania w decyzjach inwestycyjnych, wszystkich przyjętych w decyzji środowiskowej zasad realizacji inwestycji.

6) Pismo Pana ██████████ z dnia 27.12.2022 r., o następującej treści:

„Planowana inwestycja pn. „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku”, zlokalizowana na działce o numerze ewidencyjnym 162/141, jest położona 1500 metrów od obszaru zajmowanego przez najbliższe uprawy owoców miękkich a szczególności malin. Obszar powiatu kraśnickiego jest zagłębieniem produkcji sadowniczej, produkcji warzyw oraz owoców miękkich - truskawek, czarnych porzeczek, a głównie malin. Czyste powietrze, niezdegradowane lasy i dobre gleby stwarzają doskonałe warunki do produkcji zdrowej żywności. Przeprowadzono badania skażenia gleby na terenach, gdzie prowadzone są plantacje owoców i warzyw. Okazuje się, że ogromnym atutem kraśnickiego zagłębienia owocowego jest czystość środowiska. W ostatnim czasie powstało kilka sprawnie funkcjonujących gospodarstw ekologicznych specjalizujących się w produkcji owoców i warzyw. Powiat kraśnicki zajmujący 3% powierzchni kraju, produkuje rocznie prawie 30% produkcji krajowej malin! Powiat to ok. 1700 ha malin, 370 ha truskawki, oraz 1 100 000 sztuk krzewów porzeczki kolorowej. Wg szacunkowych danych wynika, że na terenie powiatu produkuje się rocznie: 10 000 ton maliny, 2 000 ton porzeczki, 3 000 ton porzeczki, 3 000 ton aronii, 1 000 ton truskawki oraz 250 ton agrestu. Rolnictwo a w tym produkcja owoców miękkich jest głównym źródłem utrzymania dla większości mieszkańców powiatu. Zakładając powyższe wartości zbiorów oraz ceny, tylko ze sprzedaży wymienionych owoców miękkich, można założyć przychody plantatorów na minimalnym poziomie 100-150 mln zł w 2022 r. co ma znaczący wpływ na ekonomię powiatu kraśnickiego. Jakakolwiek inwestycja zagrażająca produkcji rolnej powiatu kraśnickiego, w

szczegółności jakości oraz marce jest daleko idącym zagrożeniem filaru lokalnej gospodarki.

Budowa spalarni odpadów w tym miejscu budzi nasze uzasadnione obawy i sprzeciw. Po pierwsze inwestor tak zaplanował wydajność swojej instalacji, że w myśl przepisów nie będzie musiała spełniać standardu emisyjnego określonego w Decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlament Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów. Biorąc po uwagę ilość odpadów jaką wytwarza Kraśnik oraz okoliczne gminy i ile ewentualnie te miejscowości mogą przekazać ich o spalania bez naruszenie przepisów, wydajność planowanej instalacji jest dobrana tendencyjnie i tylko pod kątem uniknięcia spełnienia ostrzejszych standardów ochrony środowiska, a nie ewentualnego zapotrzebowania lokalnego na tę metodę unieszkodliwiania odpadów. W porównaniu z instalacjami zobowiązanymi do spełnienia BAT, ta spalarnia będzie mogła emitować m.in. dwa razy więcej pyłów, blisko dwa razy więcej dwutlenku siarki oraz tlenków azotu, do 10 razy więcej metali ciężkich oraz dioksyn i furanów.

Inwestor – EKO ENERGIA KRAŚNIK Sp. z o. o. deklaruje spełnienie standardu emisyjnego dla instalacji nie objętych BAT, jednakże w raporcie oddziaływania inwestycji na środowisko w ogóle nie analizuje jej długotrwałego, sięgającego 20 i więcej lat wpływu na uprawy takie, jakie są przedmiotem naszej działalności. Ponadto inwestor w żaden sposób nie wykazał w raporcie, że w wyniku budowy spalarni odpadów dojdzie do zmniejszenia zużycia węgla przez istniejącą elektrociepłownię Veolia Wschód Sp. z o.o. Zakład Kraśnik. Tym samym planowana spalarnia będzie dodatkowym źródłem emisji zanieczyszczeń.

W raporcie nie podjęto także oceny oddziaływania planowanej spalarni odpadów w przypadku awarii.

Ocena inwestycji pod kątem jej awaryjności, a przede wszystkim jej długofalowego oddziaływania jest w pełni uzasadniona i konieczna, z uwagi na to, że planowana instalacja będzie w całym okresie swojego funkcjonowania emitować metale ciężkie i związki chemiczne zaliczane do trwałych zanieczyszczeń organicznych, które jak sama nazwa ich grupy wskazuje, są trwałe, wykazują zdolność do bioakumulacji i są wysoce toksyczne (PBT). W przypadku człowieka, okres półtrwania dioksyn wynosi średni 7 lat, w warstwie wierzchniej gleby od 9 do 15 lat, natomiast w glebie podpowierzchniowej 0 25 do 100 lat.

Jak wykazano w badaniach biomonitoring prowadzonego w ostatnich dwóch latach i dostępnych pod adresem www.toxicowatch.org, poziom skażenia związkami organicznymi w odległości do 4,7 km od spalarni odpadów komunalnych przekracza najwyższy dopuszczalny poziom dla pól rolnych: ponad 4-krotnie dla PCDD/F/dl-PCBs, ponad 5-krotnie dla PFOA oraz 38-krotnie dla benzo[a]pirenu w dawkach przyjmowanych przez człowieka. Określony w tych badaniach poziom zanieczyszczeń dotyczy zarówno instalacji nowych, jak i działających od kilkunastu lat. Negatywny wpływ metali ciężkich i trwałych zanieczyszczeń organicznych jest obszernie opisany w dziesiątkach prac dostępnych pod adresem www.sciencedirect.com.

Zgodnie z zasadą przezorności w razie wątpliwości wynikających np. z niepewności prognoz, czy braków wiedzy należy przyjąć, że znaczące oddziaływania wystąpią. Obowiązek stosowanie zasady przezorności potwierdza orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (por. wyroki ETS: C239/04, C-127/02), zgodnie z którym w chwili wydawania decyzji zatwierdzającej przedsięwzięcie, organ administracji nie może mieć żadnych wątpliwości, że ujemne skutki nie wystąpią. Decydującym kryterium nie jest więc okoliczność wystąpienia negatywnych skutków, ale wprost przeciwnie: wykazanie braku takich skutków. W konsekwencji skoro inwestor nie udowodnił, że planowana

inwestycja nie będzie miała żadnego negatywnego wpływu na pobliskie obszary, w tym uprawę malin, to Urząd Miasta powinien odmówić uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia.

Jako osoba znająca teren usytuowania planowanej inwestycji jak również toczącego się w tym temacie sporu przynajmniej, że lokalizacja jest wyjątkowo dyskusyjna. Nie znam do końca stanowiska Pana Burmistrza i do dokumentów związanych przedmiotowym problemem, jednak pismo to budzi we mnie wiele wątpliwości – wątpliwości w tym wypadku być nie powinno. Jako osoba przez wiele lat związana z produkcją owoców jagodowych wnioskuje o wydanie odmownej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że raport o oddziaływaniu na środowisko zawiera analizę oddziaływania inwestycji na ludzi związaną z emisjami zanieczyszczeń do powietrza. Zgodnie z przedłożonym dokumentem normy jakości gazów odlotowych emitowanych z emitora instalacji termicznego przekształcania odpadów są o wiele bardziej rygorystyczne w stosunku do norm jakości obowiązujących w przypadku spalania innych paliw konwencjonalnych, tj. węgla kamiennego, czy biomasy. Planowany zakład nie będzie powodował ponadnormatywnej emisji dioksyn i furanów podczas prowadzenia procesu spalania. Szczegółowa analiza oddziaływania instalacji na powietrze atmosferyczne jest omówiona w rozdziale 10.2.5 raportu oos oraz dodatkowo w uzupełnieniu raportu z dnia 12.04.2022 r. w punkcie 21. Analiza przedłożonych dokumentów pozwala stwierdzić, że inwestycja nie będzie w znaczący sposób negatywnie oddziaływać na powietrze atmosferyczne.

Odnosnie awarii wyjaśniam, że raport oos zawiera informacje o procedurach w razie wystąpienia awarii instalacji. Kwestia ta była już poruszana w pismach innych osób. Szczegółowo wyjaśniono ją w odpowiedzi na uwagi złożone przez Pana Pawła Kurka i Pani Mileny Kozak-Chrzanowskiej. W raporcie przeanalizowano także możliwość wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i wykazano, że planowana instalacja nie będzie się kwalifikowała do zakładów zwiększonego ryzyka wystąpienia awarii, ani tym bardziej do zakładów dużego ryzyka wystąpienia awarii, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016r., poz. 138). Mimo, iż planowana instalacja nie kwalifikuje się do ww. zakładów, w raporcie wskazano, iż jak w każdej instalacji przemysłowej, również w planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów istnieje możliwość wystąpienia awarii. W przedłożonym dokumencie przedstawiono prawdopodobne zdarzenia mogące mieć miejsce w trakcie eksploatacji instalacji oraz ich wpływ na ochronę zdrowia i życia ludzkiego. Przedstawiono także mechanizmy i rozwiązania, które zostaną zrealizowane w planowanej instalacji, aby uniknąć tych zdarzeń oraz zapobiec ewentualnemu wpływowi na środowisko.

Odnosnie emisji szkodliwych substancji do powietrza należy zauważyć, że spalarnie odpadów nie są jedynymi i najbardziej szkodliwymi emitarami dioksyn i furanów do powietrza. Jak wynika z Krajowego bilansu emisji zanieczyszczeń za lata 1990-2020 opublikowanego przez Ministerstwo Klimatu w 2022 r., głównym źródłem dioksyn i furanów jest emisja z procesów spalania w paleniskach domowych. Znaczna część emisji tych związków pochodzi również z pożarów składowisk, budynków oraz samochodów. Dlatego też nie ma podstaw sądzić, że szkodliwe substancji w powietrzu pochodzą przede wszystkim ze spalania odpadów. Ponadto głównym i najważniejszym dokumentem w prowadzonym postępowaniu jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na

środowisko, którego podstawowym celem jest określenie i ocena możliwego oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko oraz jego poszczególne komponenty. W raporcie przeprowadzono szereg analiz, które zapewniają, że ewentualne oddziaływania planowanej instalacji nie będą powodować ponadnormatywnych oddziaływań na zdrowie i warunki życia mieszkańców oraz jakość środowiska naturalnego. W związku z powyższym, po przeanalizowaniu zebranej dokumentacji stwierdzono, że budowa i eksploatacja planowanej inwestycji nie spowoduje przekroczeń standardów jakości środowiska, a jej oddziaływania mieszczą się w dopuszczalnych normach.

Ponadto wyjaśniam, że w toku prowadzonego postępowania, uwzględniając opinie organów współdziałających oraz uwarunkowań określonych w art. 63 ust. 1 ustawy o oś stwierdzono obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Charakter inwestycji uzasadniał dokonanie wnikliwej analizy oddziaływania jej przede wszystkim na klimat akustyczny i powietrze atmosferyczne oraz na środowisko gruntowo-wodne. Przeprowadzenie wnikliwego postępowania wyjaśniającego wpływ inwestycji na środowisko miało na celu zidentyfikowanie, zanalizowanie i ocenę zagrożeń przedsięwzięcia dla środowiska oraz zdrowia i warunków życia ludzi, celem zminimalizowania jego negatywnego oddziaływania na środowisko. Instrumentem prawnym powalającym ocenić wpływ przedsięwzięcia na środowisko jest raport o oddziaływaniu na środowisko. Dokument ten dostarcza organowi wiedzę o istotnych okolicznościach faktycznych sprawy, o potencjalnych zagrożeniach środowiskowych związanych z realizacją przedsięwzięcia, co jest niezbędne do określenia przez organ konkretnych wymagań ochrony środowiska, a więc warunków jakie powinny być spełnione by zminimalizować wpływ na środowisko negatywnych dla niego czynników związanych z realizacją inwestycji. Raport stanowi zasadniczy dowód w sprawie, a ponadto podlega ocenie przez wyspecjalizowane organy uzgadniające i opiniujące warunki realizacji przedsięwzięcia. Organem wyspecjalizowanym, dysponującym fachowym aparatem pomocniczym, kompetentnym do przygotowania materiałów i analiz niezbędnych do wydania prawidłowego, merytorycznego rozstrzygnięcia jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Organ ten, z racji swoich kompetencji, jest w stanie samodzielnie ocenić wpływ inwestycji na środowisko, w oparciu o dane faktyczne wskazane w raporcie. W prowadzonym postępowaniu Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji i eksploatacji. Dodatkowo przedłożony w sprawie raport o oś został oceniony przez Instytut Technologii Paliw i Energii w Zabrze. Autorzy koreferatu, po przeprowadzonej analizie wskazali, że raport wraz z załącznikami i uzupełnieniami spełnia wymogi określone w ustawie o oś oraz że nie ma przeciwwskazań do wykorzystania go w procedurze oceny oddziaływania na środowisko. W związku z powyższym w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły przesłanki do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

7) Pismo Pani [REDAKTOWANE] z dnia 22.12.2022 r., data wpływu 23.12.2022 r., o następującej treści:

„Wiem, że nie do końca tego dotyczy postępowania, ale chciałabym poruszyć istotny aspekt ekonomiczny. Z opisu inwestycji wynika, że będzie to połączenie dwóch typów działalności polegającej zarówno na rozwiązaniu systemowym w zakresie gospodarki odpadami jak również zastąpieniu części spalanego węgla. W związku z tym proszę o odpowiedź na poniższe pytania:

1. Czy w związku z budową nowe lub istniejące budynki na Osiedlu Fabrycznym będą mogły się podłączyć i korzystać z ciepła odpadów?

2. Czy realizacja przedsięwzięcia będzie miała wpływ na ceny zarówno wywozu śmieci jak i energii cieplnej dla mieszkańców?

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że przedstawione kwestie nie dotyczą zakresu prowadzonego postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Niemniej Burmistrz Miasta Kraśnik wystąpił z pismem do spółki EKO ENERGIA KRAŚNIK Sp. z o.o. i spółki VEOLIA WSCHÓD Sp. z o.o. z zapytaniem o korzyści ekonomiczne dla mieszkańców Kraśnika w związku z realizacją inwestycji. Szczegółowe wyjaśnienia w tej kwestii są opisane w odpowiedzi na pismo Pana Pawła Kurka i Pani Mileny Kozak-Chrzanowskiej. Poza tym w dniu 23.11.2022 r. Burmistrz Miasta Kraśnik wystosował pismo do Prezesa spółki VEOLIA WSCHÓD Sp. z o.o. z zapytaniem o możliwość rozbudowy sieci ciepłowniczej w dzielnicy fabrycznej miasta Kraśnik o ulice z zabudową jednorodziną. W odpowiedzi, Prezes Zarządu – Pan Janusz Lewicki – w piśmie z dnia 12.12.2022 r. poinformował, że podłączenie domków jednorodzinnych do ciepła systemowego jest dość skomplikowane ze względów technicznych i finansowych i będzie wymagało współpracy dwóch stron. Niemniej jest otwarty na rozmowy w tym temacie.

8) Pismo Radnych Rady Miasta Kraśnik: Jana Albinia, Pawła Kurka, Marzeny Pomykalskiej i Iwony Włodarczyk, z dnia 27.12.2022 r., o następującej treści:

„W związku z trwającymi „konsultacjami społecznymi”, procedurą udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Zakład Odzysku Energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku” my niżej podpisani Radni Miasta Kraśnik wyrażamy swój stanowczy sprzeciw budowie spalarni śmieci i w załączeniu przekazujemy opracowanie naukowe dr hab. inż. Macieja Oziembłowskiego pn. „Oddziaływanie Spalarni na żywność oraz zdrowie człowieka”.

Mając na uwadze zdrowie i życie mieszkańców Kraśnika oraz powiatu kraśnickiego wnioskujemy o wydanie odmownej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku”.

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że kwestie dotyczące emisji dioksyn i furanów były już poruszane w piśmie Pana Mariana Smentka i tam zostały szczegółowo omówione. Ponadto Inwestor, odnosząc się do uwagi radnych wyjaśnił, że standardy emisyjne dla wszystkich tego typu obiektów zlokalizowanych na obszarze Unii Europejskiej zostały określone zapisami Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych, której zapisy implementowano do rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. u. z 2020 r., poz. 1860). Inwestor zapewnia, że standardy te będą obowiązywały również w planowanej instalacji.

Ponadto wyjaśniam, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter związany. Oznacza to, że organ właściwy do wydania decyzji nie ma swobody działania, a katalog podstaw wydania decyzji negatywnych ma charakter zamknięty i jest ściśle określony w art. 80 ust. 2 i art. 81 ustawy ooś. Sprzeciw lokalnej społeczności nie stanowi normatywnej podstawy do odmowy wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

W postępowaniu w sprawie określenia warunków środowiskowych raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko stanowi podstawowy dowód w sprawie, ponieważ w postępowaniu tym wymagana jest wiedza specjalistyczna. Organ właściwy do

wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zobowiązany do oceny zawartości raportu w kontekście spełnienia przez niego warunków, o jakich mowa w art. 66 ustawy środowiskowej oraz jego aktualności i rzetelności sporządzenia. W związku z powyższym, w dniu 14.03.2023 r. Burmistrz Miasta Kraśnik zawarł umowę z Instytutem Technologii Paliw i Energii w Zabrze, na podstawie której został opracowany koreferat do raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia: „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku”. Celem opracowanego dokumentu była ocena przydatności złożonej przez Inwestora dokumentacji w procedurze oddziaływania na środowisko.

Z uwagi na potrzebę uzyskania dodatkowego materiału dowodowego, jakim jest koreferat do raportu oos, Burmistrz Miasta Kraśnik, działając w myśl art. 36 ustawy *Kpa*, pismem z dnia 16.03.2023 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.52.2021.2023, zawiadomił strony postępowania o niezafatwieniu sprawy w ustawowym terminie, jednocześnie wyznaczając nowy termin załatwienia sprawy do dnia 24.04.2023 r.

W dniu 21.05.2023 r. na mocy uchwały Nr LXIII/516/2023 Rady Miasta Kraśnik z dnia 11 kwietnia 2023 r. w sprawie przeprowadzenia referendum lokalnego w istotnych sprawach dotyczących mieszkańców Kraśnika zostało przeprowadzone referendum lokalne na terenie Miasta Kraśnik w sprawie lokalizacji i budowy na terenie Kraśnika zakładu odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych, tzw. spalarni odpadów. Frekwencja w referendum wyniosła 21,27%. W myśl art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o *referendum lokalnym* (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 741 ze zm.) referendum jest ważne, jeżeli wzięło w nim udział co najmniej 30 % uprawnionych do głosowania. W związku z powyższym Miejska Komisja do Spraw Referendum w Kraśniku stwierdziła, że referendum jest nieważne. Podkreślić należy ponadto, że konsultacje społeczne w postaci referendum lokalnego odrębne od procedury środowiskowej z udziałem społeczeństwa nie są wymogiem przewidzianym przepisami ustawy oos. Art. 33 ust. 1 tej ustawy określa zamknięty katalog środków gwarantujących udział społeczeństwa, wśród których nie zostały wymienione ani dodatkowe konsultacje społeczne, ani referendum lokalne.

Po uzyskaniu kolejnego dowodu w sprawie, tj. koreferatu do raportu oos, po zapoznaniu się z wynikami przeprowadzonego referendum, Burmistrz Miasta Kraśnik szczegółowo zbadał zgromadzoną dokumentację w sprawie i stwierdził, że zebrane materiały są wystarczające, czego potwierdzenie znajduje się w dalszej części uzasadnienia.

W związku z powyższym, w myśl art. 10 § 1 ustawy *Kpa*, Burmistrz Miasta Kraśnik pismem z dnia 08.05.2023 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.53.2021.2023, zawiadomił strony, że organ zebrał już wystarczające dowody i materiały w prowadzonym postępowaniu oraz poinformował o możliwości i terminie wypowiedzenia się oraz złożenia uwag i wniosków. Strony o powyższym zostały powiadomione listownie ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Strony mogły zapoznać się z wnioskiem Inwestora oraz całą dokumentacją sprawy w siedzibie Urzędu Miasta Kraśnik, pokój 210, od poniedziałku do piątku w godzinach pracy urzędu, z możliwością wniesienia uwag w terminie 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia. W wyznaczonym terminie w dniu 25.05.2023 r. wpłynęło pismo Inwestora zawierające analizę zgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły przyjętego Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 listopada 2022 r. w sprawie *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* (Dz. U. z 2023 r., poz. 300), który wszedł w życie 17.02.2023 r. oraz Planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza Wisły przyjętego Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 18 października 2022 r. w

sprawie przyjęcia Planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza Wisły (Dz. U. z 2022 r., poz. 2739), który wszedł w życie 23.03.2023 r.

W konsekwencji organ pismem z dnia 13.06.2023 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.54.2021.2023, przesłał przedłożone wyjaśnienia do organów opiniujących, celem zajęcia stanowiska, czy wpłyną one na zapisy wydanych wcześniej opinii i uzgodnień.

W dniu 16.06.2023 r. do urzędu wpłynął wniosek Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego, będącej stroną w przedmiotowym postępowaniu, o przedłożenie drogą elektroniczną wyjaśnień do raportu złożonych przez Inwestora. Wniosek został rozpatrzony zgodnie z żądaniem strony.

W odpowiedzi na wyjaśnienia Inwestora w dniu 21.06.2023 r. wpłynęło pismo Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku, znak: ONS.NZ.9027.2.25.2021.2022.2023, informujące, że zawarte w wyjaśnieniach informacje dotyczą lokalizacji planowanej inwestycji na obszarze jednolitych części wód powierzchniowych i wód podziemnych, co nie ma wpływu na opinię sanitarną wydaną przez PPIS w dniu 19.04.2022 r.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie pismem z dnia 21.06.2023 r., znak: WOOŚ.4221.73.2021.KK.9, poinformował, że przedstawione w ww. wyjaśnieniach informacje nie mają wpływu na zapisy postanowienia uzgadniającego warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie pismem z dnia 21.06.2023 r., znak: WA.ZZŚ.4.4900.1.205.2023.KB, poinformował, że organ wydał już opinię w dniu 29.07.2021 r. o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, wobec czego nie jest zasadne uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś. Jednakże, w związku z aktualizacją planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły w ww. piśmie organ poinformował, że w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia należy uwzględnić charakterystykę JCWP i JCWPd dla terenu omawianej inwestycji, opracowaną zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 04 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r., poz. 300).

O otrzymanych pismach od organów opiniujących organ poinformował strony postępowania zawiadomieniem z dnia 28.06.2023 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.59.2021.2023.

W dniu 28.06.2023 r. do tut. Urzędu wpłynęło pismo Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku informujące, że Inwestor planowanego przedsięwzięcia – EKO ENERGIA KRAŚNIK Sp. z o.o. – przekazał do PPIS w Kraśniku następujące dokumenty: opinię prof. dr hab. inż. Grzegorza Wielgosińskiego oraz koreferat do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko opracowany przez Instytut Technologii Paliw i Energii. PPIS w ww. piśmie wystąpił z zapytaniem, czy wymienione dokumenty są w posiadaniu Burmistrza Miasta Kraśnik.

W odpowiedzi Burmistrz Miasta Kraśnik pismem z dnia 04.07.2023 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.60.2021.2023, poinformował, że tutejszy organ jest w posiadaniu ww. dokumentów oraz że zostały one uznane za dodatkowe dowody w prowadzonym postępowaniu. Ponadto, w ślad za wysłanym pismem z dnia 04.07.2023 r. Burmistrz Miasta Kraśnik w dniu 07.07.2023 r. wystosował kolejne pismo do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku z zapytaniem, czy przesłane przez Inwestora dokumenty, tj. opinia prof. dr hab. inż. Grzegorza Wielgosińskiego oraz koreferat do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wpłyną na zapisy zawarte w opinii wydanej przez PPIS w dniu 19.04.2022 r.

W konsekwencji Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kraśniku pismem z dnia 17.07.2023 r., znak: ONS.NZ.9027.2.25.2021.2022.2023, wniósł o sprecyzowanie, czy organ prowadzący postępowanie zwraca się z prośbą o ponowną weryfikację opinii sanitarnej wydanej przez PPIS w dniu 19.04.2022 r, W przypadku odpowiedzi twierdzącej organ zaznaczył, że należy dostarczyć do wniosku wszystkie dodatkowe dowody, które nie były przedmiotem analizy na etapie wydawania opinii sanitarnej.

W odpowiedzi na powyższe Burmistrz Miasta Kraśnik pismem z dnia 04.08.2023 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.62.2021.2023, poinformował, że nie będzie występował z wnioskiem do PPIS w Kraśniku o ponowną weryfikację opinii sanitarnej. Ponadto wyjaśnił, że w toku prowadzonego postępowania organ uzyskał opinię sanitarną wymaganą przepisami prawa, a jej zapisy zostaną rozpatrzone podczas wydawania decyzji kończącej przedmiotowe postępowanie.

W następstwie tego, Burmistrz Miasta Kraśnik szczegółowo zbadał zgromadzoną dokumentację w sprawie i biorąc pod uwagę rodzaj, charakter, zakres inwestycji objętej wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdził, że zebrane materiały są wystarczające, czego potwierdzenie znajduje się w dalszej części uzasadnienia. W związku z powyższym, w myśl art. 10 § 1 ustawy *Kpa*, Burmistrz Miasta Kraśnik pismem z dnia 07.08.2023 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.63.2021.2023, zawiadomił strony postępowania, że organ zebrał już wystarczające dowody i materiały w prowadzonym postępowaniu oraz poinformował o możliwości i terminie wypowiedzenia się oraz złożenia uwag i wniosków. Strony o powyższym zostały powiadomione listownie ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Strony mogły zapoznać się z wnioskiem Inwestora oraz całą dokumentacją sprawy w siedzibie Urzędu Miasta Kraśnik, pokój 210, od poniedziałku do piątku w godzinach pracy urzędu z możliwością wniesienia uwag, w terminie 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia. W wyznaczonym terminie Towarzystwo na rzecz Ziemi uczestniczące w postępowaniu na prawach strony pismem z dnia 15.08.2023 r. (data wpływu 16.08.2023 r.) wniósł o uzupełnienie raportu oos. W dniu 21.08.2023 r., pismem znak: GKŚ.OŚ.12.64.2021.2023, organ wezwał Inwestora do złożenia wyjaśnień w zakresie wskazanym w piśmie stowarzyszenia. Inwestor odniósł się do uwag strony w piśmie z dnia 28.09.2023 r. (data wpływu 29.09.2023 r.). Pismo zawiera szczegółową odpowiedź na wszystkie uwagi, jednakże Inwestor stwierdził, że wnioski Towarzystwa na rzecz Ziemi o uzupełnienie raportu oos są całkowicie nieuzasadnione, nie znajdują żadnego oparcia w przepisach prawa i prowadzą jedynie do zbędnego przedłużania postępowania. Inwestor wniósł zatem o ich całkowite pominięcie. Inwestor zaznaczył również, że przedłożone pismo nie stanowi uzupełnienia raportu oos, a jest jedynie wyjaśnieniem odnośnie do uwag stowarzyszenia. Zdaniem Inwestora przedłożony raport jest kompletny i nie wymaga uzupełnień.

Z uwagi na fakt, że wniosek został złożony przez stronę postępowania, Burmistrz Miasta Kraśnik zobowiązany był do rozpatrzenia zawartych w nim uwag. Wyjaśnienia organu na złożone uwagi zawarto poniżej.

1. W związku z przyjęciem przez Radę Ministrów Krajowego planu gospodarki odpadami 2028 (<https://sip.lex.pl/aktyprawne/mp-monitor-polski/krajowy-plan-gospodarki-odpadami-2028-21853814>) Towarzystwo wnosi o wezwanie inwestora do przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko uwzględniającego ww. dokument (zamiast Krajowego planu gospodarki odpadami 2022, na który powołuje się inwestor w raporcie OOS).

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że Wnioskodawca w raporcie oos odniósł się do KGPO 2022, ponieważ był to dokument obowiązujący w dacie sporządzenia raportu. Odniesienie się w raporcie do KPGO 2022 stanowiło realizację wymogu art.

66 ust. 1 pkt 11a ustawy *oos*, zgodnie z którym w raporcie *oos* trzeba odnieść się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia. Ustawodawca nie nakazuje jednak organom, by na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach badały zgodność przedsięwzięcia z aktualnie obowiązującymi celami środowiskowymi wynikającymi z dokumentów strategicznych. Dokumenty te mogą bowiem się zmienić w trakcie prowadzonej procedury. Prowadzić by to mogło do sytuacji niekończącej się weryfikacji raportu *oos*. Ponadto dokumenty strategiczne nie są aktami prawnymi, a więc nie zawierają wiążących prawnie wymogów. Jednocześnie wyjaśniam, że niniejsza decyzja na str. 108-109 zawiera badanie zgodności przedsięwzięcia z celami środowiskowymi wynikającymi z obecnie obowiązującego KPGO 2028. Zatem wniosek o uzupełnienie raportu *oos* w tej kwestii jest bezzasadny i nie zostaje wzięty pod uwagę w prowadzonym postępowaniu.

2. W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w części dot. oddziaływania inwestycji na powietrze atmosferyczne, pominięty został benzo(a)piren, dla którego nie przedstawiono rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym dla projektowanej instalacji. Jak wynika z informacji na stronie internetowej <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9181839/> (i wielu innych) benzo(a)piren powstaje podczas spalania m.in. drewna i innych materiałów organicznych czyli materiałów, które będą przetwarzane termicznie w przedmiotowej instalacji. Benzo(a)piren jest także wymieniony w obwieszczeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 12 kwietnia 2021 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (które z nieznanых powodów nie zostało przywołane w raporcie). W związku z tym Towarzystwo wnosi o uzupełnienie raportu *OOŚ* o benzo(a)piren i odwołanie do najnowszej wersji ww. rozporządzenia.

Odnośząc się do powyższego wyjaśniam, że przedłożony przez wnioskodawcę raport *oos* zawiera ocenę oddziaływania na powietrze substancji gazowych i pyłowych emitowanych w wyniku eksploatacji planowanego przedsięwzięcia. Obowiązującym aktem prawnym w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w *sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu* (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 845). W raporcie *oos* powoływano się na ten właśnie akt prawny. Wskazane w piśmie Towarzystwa na rzecz Ziemi obwieszczenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 12 kwietnia 2021 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu jest jedynie obwieszczeniem dotyczącym ogłoszenia tekstu jednolitego Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. Niewskazanie tekstu jednolitego nie stanowi żadnej wady dokumentu, zwłaszcza, że w dacie od sporządzania raportu do wydania niniejszej decyzji w ww. rozporządzeniu nie wprowadzono żadnych zmian. Należy również zauważyć, że ogłoszenie tekstu jednolitego aktu prawnego stanowi jedynie formalne wprowadzenie dotychczasowych zmian normatywnych do tego aktu, mające na celu zapewnienie funkcjonowania w obrocie prawnym spójnego (uwzględniającego wprowadzone zmiany) tekstu aktu prawnego. Jednocześnie wyjaśniam, że raport odnosi się do treści ww. rozporządzenia określającego poziomy docelowe dla niektórych substancji w powietrzu. Rozporządzenie to jednak wskazuje poziomy docelowe substancji, a nie poziomy dopuszczalne. Poziom docelowy zgodnie z definicją ustawową zamieszczoną w art. 3 pkt 28 lit. b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r., poz. 2556 ze zm.) jest

to poziom substancji, który ma być osiągnięty w określonym czasie za pomocą ekonomicznie uzasadnionych działań technicznych i technologicznych; poziom ten ustala się w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego wpływu danej substancji na zdrowie ludzi lub środowisko jako całość. Poziom docelowy określa zatem do jakiego poziomu substancji w powietrzu należy dążyć. Nie odnosi się on jednak ani do aktualnego stanu środowiska, ani do dopuszczalnych emisji. Przepisy te adresowane są do władz publicznych, które mają m.in. określać działania służące osiągnięciu poziomów docelowych w opracowywanych dokumentach strategicznych. Odnośnie planowanego przedsięwzięcia istotne znaczenie mają natomiast poziomy dopuszczalne określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie *poziomów niektórych substancji w powietrzu* (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 845) oraz standardy emisyjne uregulowane w Rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020r. w sprawie *standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1860). Ustawa *Prawo ochrony środowiska* definiuje poziom dopuszczalny jako poziom substancji, który ma być osiągnięty w określonym terminie i który po tym terminie nie powinien być przekraczany, poziom dopuszczalny jest standardem jakości powietrza, zaś przez standardy emisyjne rozumie się dopuszczalne wielkości emisji. Zatem to poziomy dopuszczalny stanowią standardy jakości środowiska, czyli określają poziom na których należy utrzymywać stan powietrza i w stosunku do których dane przedsięwzięcie nie może spowodować przekroczenia emisji. Standardy emisyjne natomiast określają poziomy dopuszczalnej emisji do powietrza z danego rodzaju instalacji. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń spalania odpadów zostały określone z Załączniku Nr 7 Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. Przedłożony przez Wnioskodawcę raport oos zawiera analizę oddziaływania instalacji na powietrze atmosferyczne. W opracowaniu przyjęto obecnie obowiązujące standardy emisyjne oraz uwzględniono dopuszczalne poziomy emisji substancji zanieczyszczających w powietrzu. Zgodnie z przedłożoną dokumentacją emisje do powietrza z planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów nie będą powodowały przekroczeń dopuszczalnych standardów emisyjnych określonych obowiązującymi przepisami prawa. Ponadto zarówno uregulowania dotyczące poziomów dopuszczalnych, jak i standardów emisyjnych nie zawierają poziomów dla benzo(a)pirenu. Stowarzyszenie nie wskazało zarówno podstawy prawnej, w oparciu o którą w raporcie oos należałoby zamieścić informacje dotyczące emisji do powietrza benzo(a)pirenu, jak również nie przedstawiło dowodów, potwierdzających zasadność dokonania w raporcie oos takiej analizy. Wg organu strona postępowania nie podważyła w sposób skuteczny prawidłowości przedłożonego przez Inwestora raportu oos. Ponadto, uwzględniając fakt, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie, postanowieniem z dnia 30.08.2022 r., znak: WOOŚ.4221.73.2021.KK.8, uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, a próbując tym samym zapisać raportu oos, organ doszedł do przekonania, że żądanie strony postępowania o uzupełnienie raportu oos w zakresie analizy rozprzestrzeniania się benzo(a)pirenu nie ma podstawy prawnej.

3. W rozdziale 19. raportu OOS „ODNIESIENIE SIĘ DO CELÓW ŚRODOWISKOWYCH WYNIKAJĄCYCH Z DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PRZEDSIĘWZIĘCIA” (strona 317 i kolejne) brakuje odniesienia do Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (<https://eur->

lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/? uri=CELEX:32020R0852&from=PL). W rozporządzeniu tym w art. 17 zaliczono spalanie odpadów do działalności wyrządzającej poważne szkody dla celów środowiskowych. Ponadto w art. 13 rozporządzenia wskazano, że minimalizacja spalania odpadów (czyli działalność odwrotna od zakładanej w ramach przedmiotowej inwestycji) kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym. Jak wskazano w rozporządzeniu „Zrównoważony rozwój oraz przejście na bezpieczną, neutralną dla klimatu, odporną na zmiany klimatu i bardziej zasobooszczędną gospodarkę o obiegu zamkniętym mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia długoterminowej konkurencyjności gospodarki Unii. Zrównoważony rozwój jest od dawna centralnym elementem projektu, jakim jest Unia, a jego wymiar społeczny i środowiskowy znajduje potwierdzenie w Traktacie o Unii Europejskiej i Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). (...) Cel środowiskowy polegający na przejściu na gospodarkę o obiegu zamkniętym należy interpretować zgodnie ze stosownym prawem Unii w dziedzinach gospodarki o obiegu zamkniętym, odpadów i chemikaliów, w tym z rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1013/2006 (19), (WE) nr 1907/2006 (20) i (UE) 2019/1021 (21) dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE (22), 2000/53/WE (23), 2006/66/WE (24), 2008/98/WE (25), 2010/75/UE (26), 2011/65/UE (27), 2012/19/UE (28), (UE) 2019/883 (29) i (UE) 2019/904 (30), dyrektywą Rady 1999/31/WE (31), rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1357/2014 (32), decyzjami Komisji 2000/532/WE (33) i 2014/955/UE (34) oraz komunikatami Komisji z dnia 2 grudnia 2015 r. pt. „Zamknięcie obiegu - plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym” i z dnia 16 stycznia 2018 r. pt. „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym Autorzy raportu powinni uwzględnić także najnowszy komunikat Komisji Europejskiej w tym zakresie: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/ip_23_3192.

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 ma na celu ustanowienie kryteriów dotyczących zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej przede wszystkim na potrzeby finansowania i nie jest aktem regulującym kwestię gospodarki odpadami. Jest to unijny akt prawny, którego przedmiotem jest ustanowienie kryteriów służących ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako zrównoważona środowiskowo. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:

- a. przyjętych przez państwa członkowskie lub Unię środków określających wymogi dla uczestników rynku finansowego lub emitentów w odniesieniu do produktów finansowych lub obligacji korporacyjnych, które są udostępniane jako zrównoważone środowiskowo;
- b. uczestników rynku finansowego, którzy udostępniają produkty finansowe;
- c. przedsiębiorstw, które podlegają obowiązkowi publikacji oświadczenia na temat informacji niefinansowych lub skonsolidowanego oświadczenia na temat informacji niefinansowych na mocy, odpowiednio, art. 19a lub 29a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE.

Zatem przepisy tego dokumentu są nieistotne z punktu widzenia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Żadna podstawa prawna przemawiająca za koniecznością stosowania ww. rozporządzenia

w postępowaniach w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie została wskazana. Takiej podstawy prawnej nie przewiduje również ustawa oos.

W powołanym przez Towarzystwo na rzecz Ziemi przepisie art. 17 ust. 1 pkt d lit ii cytowanego powyżej rozporządzenia daną działalność gospodarczą uznaje się – z uwzględnieniem cyklu życia produktów dostarczanych i usług świadczonych w ramach tej działalności gospodarczej, w tym danych pochodzących z istniejących ocen cyklu życia – za wyrządzającą poważne szkody gospodarce o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganiu powstawaniu odpadów i recyklingowi, jeżeli działalność ta prowadzi do znacznego zwiększenia wytwarzania, spalania lub unieszkodliwiania odpadów, z wyjątkiem spalania odpadów niebezpiecznych nienadających się do recyklingu. W przypadku rozpatrywanego przedsięwzięcia przepis ten nie znajduje uzasadnienia, ponieważ planowana instalacja będzie oparta na procesie odzysku energii (proces R1) i wykorzystującą odpady pozostałe z obróbki odpadów – odpady o kodach 19 12 10 (odpady palne – paliwo alternatywne) oraz 19 12 12 (inne odpady, w tym zmieszane substancje i przedmioty, z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11). Odpady o takich kodach stanowią pozostałości z sortowania odpadów komunalnych, w trakcie którego selekcionowane są odpady nadające się do recyklingu lub innych procesów odzysku, a pozostała frakcja o kodach 19 12 10, czy 19 12 12 najczęściej jest przeznaczana do spalania lub unieszkodliwiania. Wykorzystanie tych odpadów jako paliwa i odzysk energii w procesie R1 jest zatem rozwiązaniem zdecydowanie lepszym dla środowiska niż ich składowanie. Ponadto mając na względzie wynikające z przepisów prawa ograniczenia składowania odpadów komunalnych do 30 % w 2025 r. oraz 10 % w 2035 r., można stwierdzić, że termiczne przekształcanie odpadów jest koniecznym komponentem każdego systemu odpadowego, który spełnia obecne i przyszłe wymagania UE. W instalacji będą przetwarzane jedynie frakcje nienadające się do recyklingu, których nie można składować. Planowane przedsięwzięcie nie będzie zatem prowadzić do zwiększenia spalania odpadów, gdyż w przeciwnym wypadku odpady te musiałyby trafić do innej instalacji termicznego przekształcania. Wobec powyższego należy zauważyć, że nowoczesne instalacje waste-to-energy jak najbardziej mogą wpisywać się w ideę gospodarki o obiegu zamkniętym. Kwestia ta została przeanalizowana w Komunikacie Komisji z 26 stycznia 2017 r. „Znaczenie przetwarzania odpadów w energię w gospodarce o obiegu zamkniętym” (COM(2017) 34 final), gdzie wskazano, że *„wsparcie na rzecz przetwarzania odpadów w energię ze źródeł odnawialnych albo wsparcie na rzecz instalacji kogeneracyjnych i komunalnych instalacji ciepłowniczych wykorzystujących odpady może wnieść pozytywny wkład w ochronę środowiska, o ile nie omija ono hierarchii postępowania z odpadami”*. Zatem instalacje takie jak planowane przedsięwzięcie jak najbardziej mogą wpisywać się w ideę gospodarki o obiegu zamkniętym.

Odnosnie uwzględnienia w raporcie oos Komunikatu Komisji Europejskiej wyjaśniam, że nie ma podstaw prawnych nakazujących uwzględnienia w raporcie oos komunikatów prasowych Komisji Europejskiej. Ponadto wyjaśniam, że Komunikat Komisji Europejskiej opublikowany w dniu 13.06.2023 r., o którego uwzględnienie wnosi Towarzystwo na rzecz Ziemi, dotyczy zrównoważonego finansowania. Komisja przedstawiła w nim nowy pakiet środków mających na celu rozwinięcie i wzmocnienie podstaw unijnych ram zrównoważonego finansowania. W związku z powyższym jest on bez znaczenia w przypadku niniejszego postępowania. Wniosek strony zatem został uznany za bezzasadny.

4. W Kraśniku nie ma automatycznej stacji pomiarowej jakości powietrza w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska (PMŚ). W rejonie planowanej inwestycji przy ul. Ks. Jerzego Popiełuszki znajduje się natomiast czujnik pomiarowy sieci Airly (<https://airly.org/map/pl/#50.959188,22.161492,i11416>) подарowany Miastu przez firmę Veolia (<https://www.veoliaterm.pl/aktualnosci/czujniki-airly-w-krasniku/>). W związku z tym Towarzystwo wnosi o uwzględnienie w raporcie OOŚ danych z tego czujnika.

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że rzeczywisty stan zanieczyszczenia atmosfery określany jest na podstawie prowadzonych badań stężeń zanieczyszczeń gazowych oraz pyłu zawieszonego w stacjach monitoringu jakości powietrza obsługiwanej przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Lublinie. Zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o *Inspekcji Ochrony Środowiska* (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 824 ze zm.) państwowy monitoring środowiska stanowi system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji o stanie środowiska. Prowadzenie działalności laboratoryjnej polegającej na wykonywaniu badań, w tym pobieraniu próbek, wykonywaniu pomiarów i analiz na potrzeby państwowego monitoringu środowiska należy do zadań inspekcji ochrony środowiska. Zgodnie z art. 23 ust. 3 wyżej przywołanej ustawy państwowy monitoring środowiska jest podstawowym źródłem danych i informacji o stanie środowiska w Polsce. Z kolei zgodnie z art. 25 tej ustawy informacje o środowisku i jego ochronie objęte państwowym monitoringiem środowiska są gromadzone przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Aktualny stan zanieczyszczeń powietrza w rejonie planowanej inwestycji został określony przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Lublinie pismem z dnia 16.03.2021r., znak: DM/LU/063-1/54//21/RK.

Wobec powyższego podmiotem obowiązującym ustawowo do przeprowadzania pomiarów, gromadzenia i udostępniania danych dotyczących jakości powietrza jest Główny Inspektor Ochrony Środowiska. Te dane są objęte Państwowym Monitoringiem Środowiska i jako takie stanowią podstawowe źródło informacji o stanie środowiska w Polsce. Dane z innych źródeł, jak np. dane z czujnika Airly nie są danymi oficjalnymi. Przy przygotowaniu raportu oos konieczne jest powoływanie się na oficjalne i sprawdzone źródła informacji dotyczące stanu powietrza, a takimi danymi są jedynie dane otrzymane w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska z Główniej Inspekcji Ochrony Środowiska. Czujnik Airly nie jest urządzeniem wchodzącym w skład państwowego monitoringu środowiska, nie jest to stacja pomiarowa prowadzona przez inspekcję ochrony środowiska w celu realizacji jej ustawowych obowiązków w ramach państwowego monitoringu środowiska. Stąd też dane z czujnika Airly nie mogły być wykorzystane na potrzeby prowadzonych analiz. Uwzględniając powyższe, uwaga Towarzystwa na rzecz Ziemi o uwzględnienie w raporcie oos danych z tego czujnika jest bezzasadna i nie została uwzględniona w niniejszej decyzji.

5. W raporcie OOŚ należy uwzględnić najnowsze doniesienia, z których wynika, że budowa spalarni odpadów będzie miała negatywny wpływ na klimat: Burning plastic waste for energy at odds with carbon neutrality <https://www.chemistryworld.com/news/burning-plastic-waste-for-energy-at-odds-with-carbonneutrality/4017584.article> oraz opublikowane na stronie internetowej <https://ukwin.org.uk/oppose-incineration/>.

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, w tym na klimat, został szczegółowo przedstawiony i przeanalizowany w raporcie oos. Przedłożony przez Wnioskodawcę raport oos spełnia warunki o których mowa w art. 66 ustawy oos. Organ ustalił, że opracowanie zawiera komplet niezbędnych informacji pozwalających na ocenę przedsięwzięcia i jego oddziaływania na środowisko. Nie ma podstaw prawnych do uwzględniania w raporcie każdej nowej publikacji pojawiającej się w internecie dotyczącej wpływu planowanej inwestycji na środowisko. We związku z powyższym wniosek strony został uznany za bezzasadny.

Biorąc powyższe pod uwagę wniosek Towarzystwa na rzecz Ziemi z dnia 15.08.2023r., będącego stroną postępowania, został uznany przez organ wydający decyzję za bezzasadny i nie został uwzględniony w prowadzonym postępowaniu. Organ zwraca ponadto uwagę, że ugruntowane jest stanowisko sądów administracyjnych „że podważenie ustaleń raportu przez stronę postępowania może nastąpić, co do zasady, jedynie przez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań przyrodniczych (tzw. kontrraportu), sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy raportu, którego wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności z wnioskami zawartymi w raporcie przedłożonym przez inwestora” (Wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 19.02.2020 r., II SA/Go 864/19, LEX nr 2837706). W toku prowadzonego postępowania jakiegokolwiek kontrraportu strona nie przedłożyła, a podnoszone we wniosku zastrzeżenia i uwagi nie zostały poparte specjalistycznym opracowaniem (opinią specjalistyczną). Zdaniem organu wniosek Stowarzyszenia jest nieeksperską polemiką z wnioskami raportu, pozbawioną rzeczowych argumentów mogących skutecznie podważyć zawarte w nim rozwiązania i konkluzje. Raport został poddany wnikliwej analizie i ocenie, wskutek czego, organ uznał, że przedłożony raport jest kompletny, spójny i logiczny oraz oparty na powołanej w nim wiedzy specjalistycznej. Bez konfrontacji z taką wiedzą przedstawioną w innym opracowaniu organ nie ma podstawy do podważania ustaleń raportu. Zdaniem organu przedłożony raport oos wraz z licznymi uzupełnieniami jest kompletny oraz pozwala wystarczająco ocenić oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko. W świetle powyższego organ uznał, iż nie ma potrzeby uzupełnienia materiału dowodowego, bowiem w żaden sposób nie przyczyni się to do wyjaśnienia okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

W dniu 08.09.2023 r. do Urzędu Miasta Kraśnik wpłynęło pismo Inwestora – firmy EKO ENERGIA KRAŚNIK Sp. z o.o. – przedstawiające stanowisko w sprawie planowanej inwestycji. Pismo zostało wystosowane do Pani Doroty Posyniak – Przewodniczącej Rady Miasta z prośbą o przekazanie go wszystkim Radnym. Ponadto pismo to zostało przesłane do wiadomości do Burmistrza Miasta Kraśnik oraz do organizacji, stowarzyszeń, spółdzielni mieszkaniowych, rodzinnych ogrodów działkowych funkcjonujących na terenie Miasta Kraśnik. W piśmie Inwestor przekonuje adresatów, że planowana inwestycja będzie jednym z najnowocześniejszym i najbezpieczniejszym zakładów produkującym ciepło i energię w Polsce, jak i w Europie. Pismo, w ocenie organu, ma również pomóc w uzyskaniu akceptacji społecznej dla planowanej inwestycji.

W dniu 15.09.2023 r. do urzędu wpłynęło pismo Wnioskodawcy reprezentowanego przez adwokat Agnieszkę Skorupińską i adwokat Klaudię Cholewę z kancelarii Rymarz, Zdort, Maruta, Wachta, Gasiński, Her i Wspólnicy sp. k., z siedzibą ul. Prosta 18, 00-850 Warszawa, w sprawie przyspieszenia rozpoznania sprawy. Ponadto ww. pismo zawierało wniosek w oparciu o art. 108 § 1 ustawy *Kpa* o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. W pierwszym punkcie pisma Wnioskodawca wnosi i przyspieszenie

rozpoznania sprawy i niezwłoczne wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia. Zdaniem Wnioskodawcy postępowanie nosi znamiona przewlekłości.

W odniesieniu do powyższego wyjaśniam, że w toku prowadzonego postępowania zebrany został obszerny materiał dowodowy, który wymagał gruntownej i szczegółowej analizy. Wpływały również uwagi i wnioski Towarzystwa na rzecz Ziemi, będącego stroną w postępowaniu, o uzupełnienie raportu oos. W trakcie biegu postępowania została również dwukrotnie przeprowadzona procedura udziału społeczeństwa. W obu procedurach wpłynęły do urzędu uwagi i wnioski mieszkańców dotyczące planowanej inwestycji. Wszystkie wnioski, zgodnie z przepisami ustawy *oos*, zostały rozpatrzone przez organ wydający decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach, a sposób w jaki zostały one wzięte pod uwagę zostały obszernie wyjaśnione w uzasadnieniu niniejszej decyzji. W związku z powyższym zarzut Wnioskodawcy o prowadzeniu postępowania dłużej niż jest to niezbędne do załatwienia sprawy nie ma uzasadnienia.

W ślad za ww. pismem, w dniu 16.10.2023 r. wpłynęło pismo Inwestora stanowiące uzupełnienie wniosku o nadanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności. W piśmie Inwestor podtrzymuje złożony wniosek oraz przedstawia uzupełnienie uzasadnienia nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Odpowiadając na wniosek Inwestora, organ w punkcie VIII sentencji niniejszej decyzji, nadał decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 108 § 1 ustawy *Kpa* decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. Zgodnie z wnioskiem Inwestora w omawianym przypadku zachodzą dwie z ww. okoliczności:

- 1) interes społeczny – ponieważ, zdaniem Wnioskodawcy, planowane przedsięwzięcie jest inwestycją potrzebną, zarówno z perspektywy ciepłowniczej (będzie produkować ciepło dla mieszkańców), jak i z perspektywy odpadowej (pozwoli zagospodarować odpady nienadające się do recyklingu, przez co wpłynie na zmniejszenie ilości składowania odpadów). Ponadto przedsięwzięcie wpisuje się w strategię dekarbonizacji systemu ciepłowniczego w Kraśniku. Oprócz ww. wymienionych, realizacja przedsięwzięcia przyczyni się do: zwiększenia efektywności gospodarki odpadowej poprzez zmniejszenie ilości składowanych odpadów oraz wykorzystanie odpadów do produkcji energii, dywersyfikacji źródeł ciepła i energii elektrycznej, zmniejszenia zużycia paliw kopalnych poprzez odzysk energii z odpadów, ograniczenie powierzchni niezbędnych do składowania odpadów poprzez zmniejszenie strumienia odpadów składowanych, zmniejszenie zanieczyszczeń emitowanych do środowiska poprzez energetyczne wykorzystanie odpadów (ograniczenie niekontrolowanej emisji metanu i innych gazów cieplarnianych powstających przy rozkładzie odpadów na składowisku), zwiększenia ofert na lokalnym rynku pracy w związku z koniecznością zatrudnienia pracowników dla obsługi przedsięwzięcia.
- 2) ważny interes strony, z uwagi na ryzyko utraty dofinansowania z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. W celu realizacji planowanego przedsięwzięcia Inwestor zawarł z NFOŚiGW umowę na pożyczkę i dotację w wysokości ok. 87 mln zł. Dofinansowanie uwarunkowane jest uzyskaniem ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w terminie do dnia 19 grudnia 2023 r.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest etapem procesu inwestycyjnego. Zatem w celu uzyskania zezwolenia na realizację inwestycji należy przedłożyć ostateczną decyzję środowiskową. Stąd nadanie decyzji środowiskowej przedmiotowego rygoru pozwala na użycie jej w tym celu, jeszcze przed rozpoznaniem ewentualnych odwołań, co z pewnością wpłynie na czas realizacji inwestycji. Nadto nadanie tego rygoru leży w wyjątkowo ważnym interesie inwestora, choćby z uwagi na fakt ubiegania się o dofinansowanie z NFOŚiGW na ten cel o znacznej wartości. Wnioskodawca obawia się, że wydłużenie procesu uzyskania ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji instalacji skutkować będzie nie tylko utratą możliwości prowadzenia dalszego procesu inwestycyjnego, związanego z uzyskaniem kolejnych decyzji administracyjnych, ale także może prowadzić do realnej straty finansowej. Jak wynika z przedłożonych przez Inwestora umowy dotacji i umowy pożyczki zawartych z NFOŚiGW, nie przedłożenie w terminie do roku od dnia podpisania umowy, czyli do 19.12.2023 r. ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia będącego przedmiotem dofinansowania, umowa dotacji i umowa pożyczki ulegają rozwiązaniu. Zatem nieuzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do wyżej wskazanego terminu będzie oznaczać utratę dofinansowania w formie pożyczki i dotacji.

Zdaniem organu w niniejszej sprawie, inwestor wykazał, że natychmiastowe wykonanie decyzji jest niezbędne ze względu na jego wyjątkowo ważny interes, tj. uruchomienie dalszego postępowania administracyjnego w celu uzyskania decyzji niezbędnych do pozyskania środków finansowych w formie dotacji oraz pożyczki z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Rozpatrując przesłankę nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności ze względu na interes społeczny, organ wziął po uwagę fakt, że realizacja przedsięwzięcia wpisze się w strategię dekarbonizacji systemu ciepłowniczego w Kraśniku. Zgodnie z szacunkami, realizacja przedsięwzięcia oznacza zmniejszenie zużycia węgla w Kraśniku o min. 8 000 Mg rocznie. Ponadto budowa instalacji przyczyni się do zwiększenia efektywności gospodarki odpadami. Obecnie w Kraśniku istnieje problem z zagospodarowaniem odpadu palnego o kodzie 19 12 12 typu pre-RDF, który stanowi pozostałości po wysortowaniu ze strumienia odpadów komunalnych wszystkich surowców nadających się do recyklingu. Odpady o kodzie 19 12 12, po wcześniejszym przygotowaniu przekazywane są do cementowni. Jednak, ze względu na niewystarczające moce przerobowe Cementowni Chełm, firma Ekoland Polska S.A. przekazywała te odpady do oddalonej o 500 km Cementowni Kujawy. Realizacja inwestycji pozwoliłaby zagospodarować odpady lokalnie, co wpisuje się w zasadę bliskości uregulowaną w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach*. Ponadto budowa instalacji pozwoli na lokalne uniezależnienie się od problemów z wahaniami cen i dostępnością kopalnych surowców energetycznych. Budowa instalacji będzie również odpowiedzią na kryzys energetyczny, bowiem w odpadach tkwią duże zasoby energetyczne. Wykorzystanie potencjału odpadów zmierza przy tym do urzeczywistnienia unijnego modelu gospodarki o obiegu zamkniętym, który zmierza do traktowania odpadów jako paliwa, którym będą pozostałości po sortowaniu odpadów, których nie można już wykorzystać w inny sposób. Nie ulega również wątpliwości, że w interesie społecznym leży zapewnienie nieprzerwanych dostaw ciepła. Realizacja inwestycji przyczyni się bowiem do zapewnienia stabilności energetycznej oraz będzie stanowiła odpowiedź na konieczność zagospodarowania zwiększającej się ilości odpadów. Co istotne, frakcje odpadów, które mają podlegać procesowi termicznego odzysku w planowanej instalacji, nie nadają się do recyklingu, i nie mogą być składowane. Dodatkowo realizacja inwestycji przyczyni się do ograniczenia powierzchni niezbędnych do składowania odpadów. Co więcej, w wyniku

procesu termicznego przetwarzania odpadów zmniejszeniu ulegnie zarówno masa, jak i objętość odpadów. Po procesie pozostanie do zagospodarowania ok. 20-25 % pierwotnej masy odpadów. Energetyczne wykorzystanie odpadów przyczyni się również do ograniczenia niekontrolowanej emisji metanu i innych gazów cieplarnianych powstających przy rozkładzie odpadów na składowisku

Biorąc powyższe pod uwagę organ uznał, że inwestor wykazał w sposób wyraźny zarówno interes społeczny, jak również istnienie po jego stronie przesłanki wyjątkowo ważnego interesu strony, a przedstawione przez niego argumenty na ich poparcie są wystarczające.

Istotne jest to, że skutkiem nadania nieostatecznej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności nie będzie obowiązek wykonania tej decyzji, polegający na wykonaniu nałożonych nią warunków środowiskowych. Obowiązek taki będzie się aktualizował dopiero po uzyskaniu ostatecznego pozwolenia na budowę i to dopiero wraz z rozpoczęciem realizacji inwestycji. Mimo, że wykonanie decyzji nieostatecznej ma charakter wyjątkowy, to jednak w okolicznościach przedstawionych przez inwestora nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest w ocenie organu uzasadnione.

W dniu 21.09.2023 r. do urzędu wpłynęło pismo Pana Pawła Kurka, Pani Iwony Włodarczyk, Pani Marzeny Pomykalskiej i Pana Jana Albinia – Radnych Rady Miasta Kraśnik – w którym przedstawione zostały uwagi dotyczące planowanego przedsięwzięcia oraz nawołujące do wydania przez Burmistrza Miasta Kraśnik odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiotowym postępowaniu.

Jak wynika z treści art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy o oś, organ prowadzący postępowanie środowiskowe, wydając decyzję środowiskową, obowiązany jest uwzględnić wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa, które ma prawo brać udział w postępowaniu i zgłaszać w nim uwagi oraz wnioski. Sposób w jaki zostały one wzięte pod uwagę właściwy organ musi wyjaśnić w uzasadnieniu decyzji środowiskowej. Katalog środków gwarantujących udział społeczeństwa, określony został w art. 33 ust. 1 ustawy o oś i ma charakter zamknięty, ustawodawca nie dopuścił bowiem co do zasady zastosowania innych instrumentów prawnych mających zagwarantować udział społeczeństwa w postępowaniu.

W toku postępowania procedura udziału społeczeństwa została przeprowadzona dwukrotnie: w terminie od 10.12.2021 r. do 10.01.2022 r. oraz w terminie od 24.11.2022 r. do 27.12.2022 r. Pismo podpisane przez grupę radnych wpłynęło w dniu 21.09.2023 r., czyli po upływie wyznaczonych terminów składania uwag przez społeczeństwo. W związku z powyższym wniosek pozostaje bez rozpatrzenia.

Jednakże Burmistrz Miasta Kraśnik, mimo że wniosek nie podlega rozpatrzeniu, szczegółowo przeanalizował wszystkie przedstawione w piśmie argumenty i pismem z dnia 23.10.2023 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.67.2021.2023, udzielił odpowiedzi Wnioskodawcom. Treść przedstawionych w piśmie argumentów oraz odpowiedzi na nie zawarto poniżej.

1. Niezgodność z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego działki nr ewidencyjny 162/141, obręb Północ; działka ta znajduje się w granicach obszaru oznaczonego symbolem C, przeznaczonego pod tereny urządzenia gospodarki cieplnej z przeznaczeniem pod elektrociepłownię i ciepłownię. Planowana spalarnia odpadów nie jest zatem rodzajem działalności dopuszczalnej planem. Uchwała nr VI/345/2014 Rady Miasta Kraśnik z dnia 4 sierpnia 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik w § 22 stanowi, że lokalizacja przedsięwzięć zakładających spalanie odpadów komunalnych została zastrzeżona tylko do wskazanych w planie obszarów lub odbywa się poza obszarem objętym MPZP miasta Kraśnik.

Granica działki na której ma być realizowane przedsięwzięcie leży w odległości ok. 14m od najbliższego terenu zalesionego, a ok. 190 metrów od działki o nr ew. 162/137

przeznaczonej w planie jako tereny zieleni i objętej strefą Ekologicznego Systemu Obszarów Chronionych. Zatem oddziaływanie przedsięwzięcia na ten obszar, który sięga 50 m od granicy lasu będzie naruszało § 78 ust. 2 uchwały nr LVI/345/2014 Rady Miasta Kraśnik z dnia 4 sierpnia 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik.

Ponadto stosowanie odpadów do celów grzewczych naruszać będzie § 83 w zw. z § § 18 i 19 tej uchwały.

W odpowiedzi na powyższe organ wyjaśnił, że zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Badanie lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia pod kątem zgodności z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Kraśnik było jedną z pierwszych czynności w toku prowadzonego postępowania. Potwierdzeniem tego faktu jest pismo Referatu Rozwoju Przestrzennego Urzędu Miasta Kraśnik z dnia 15 lipca 2021 r. stwierdzające, że lokalizacja przedsięwzięcia na działce nr 162/141 (obręb geodezyjny Północ) jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Kraśnik. I tak ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik, zatwierdzonego uchwałą nr LVI/345/2014 Rady Miasta Kraśnik z dnia 4 sierpnia 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik określają, iż działka oznaczona numerem ewidencyjnym 162/141 położona jest w granicach obszaru oznaczonego na rysunku planu symbolem F236C - tereny urzędzeń gospodarki cieplnej – C, przy czym:

- 1) podstawowym przeznaczeniem gruntów są: elektrociepłownie, ciepłownie,
- 2) dopuszczalnym przeznaczeniem gruntów pod usługi, rzemiosło produkcyjne i usługowe oraz bazy i zaplecza pod warunkiem, że podziału terenu dla dopuszczalnego przeznaczenia można dokonać w sposób nie naruszający funkcji przeznaczenia podstawowego.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, iż planowany Zakład Odzysku Energii będzie pełnił funkcję elektrociepłowni, w której produkowane będą energia elektryczna i ciepło, wytwarzane w wyniku procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych. Wyprodukowana energia elektryczna zostanie sprzedana do sieci elektroenergetycznej, natomiast ciepło zasili sieć ciepłowniczą miasta Kraśnik. Biorąc pod uwagę rodzaj przedsięwzięcia i ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik, należy stwierdzić że realizacja tej inwestycji zgodna jest z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik. Plan nie uszczegóławia rodzaju paliwa, którym ma być zasilana elektrociepłownia bądź ciepłownia.

Ponadto wskazany w piśmie zapis § 22 mpzp miasta Kraśnik dotyczy ustaleń w zakresie gospodarki odpadami, cytat:

„1. Zagospodarowanie i unieszkodliwienie odpadów komunalnych na centralnych składowiskach odpadów do czasu wprowadzenia nowych technologii.

2. Obowiązek wyposażenia nieruchomości w urządzenia i miejsca umożliwiające selektywną zbiórkę odpadów, zgodnie z wymogami określonymi w regulaminie utrzymania porządku i czystości w mieście.

3. Wywożenie systemem zorganizowanym wszystkich odpadów komunalnych z obszaru objętego planem na wyznaczone dla potrzeb miasta tereny składowania, przeróbki lub spalania śmieci zgodnie z przepisami odrębnymi”.

Z powyższego absolutnie nie można wyczytać, że dla przedsięwzięcia zakładającego uzyskanie ciepła i energii ze spalania odpadów komunalnych musi być specjalne przeznaczenie w planie lub odbywać się ma poza obszarem objętym zapisami miejscowego

planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik. W szczególności należy wskazać, iż elektrociepłownia zasilana paliwem w postaci odpadów komunalnych to nie składowisko odpadów. Pre-RDF (energetyczna frakcja odpadów komunalnych) w tym przypadku to paliwo jakim zasilany będzie zakład odzysku energii. Nie można traktować ich inaczej niż pozostałe paliwa, którymi zasilane są ciepłownie i elektrociepłownie. To nie będzie składowisko odpadów, a paliwo zasilające inwestycję.

Nie można również zgodzić się, iż jakoby działka, na której ma powstać przedmiotowa inwestycja znajdowała się w terenach objętych strefą Ekologicznego Systemu Obszarów Chronionych (ESOCH). Nie znajduje się ona także w odległości 50 m od tej strefy. Należy odróżnić tereny zadrzewione od lasów. Nie każde drzewa zgromadzone nawet w dużym skupisku to las. Żeby coś uznać za las musi zostać tak sklasyfikowane i oznaczone w ewidencji gruntów i budynków symbolem Ls. Najbliższa odległość działki leśnej to 182m. Także stwierdzenie, iż planowane przedsięwzięcie narusza postanowienia § 78 ust. 2 uchwały nr LVI/345/2014 Rady Miasta Kraśnik z dnia 4 sierpnia 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik jest bezzasadne.

Jednocześnie nieprawdziwe są zarzuty odnośnie § 83 powyższej uchwały, gdyż treść tegoż zapisu nie powoduje żadnych wątpliwości, iż mamy do czynienia z preferencją, a nie obligiem: „1. Dla poprawy stanu higieny atmosfery plan preferuje:...”.

Biorąc powyższe pod uwagę organ stwierdza, że przedłożone we wniosku Radnych argumenty są nieuprawnioną nadinterpretacją zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik. Organ zaś podtrzymuje swoje stanowisko, że planowane przedsięwzięcie jest zgodne z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Kraśnik.

2. Brak możliwości spełnienia warunku art. 81 ust. 1 u.o.o.ś. w związku z art. 186 ust. 1 pkt 1 i 4 p.o.ś. realizacji inwestycji w jakimkolwiek wariantcie proponowanym przez inwestora. Planowana spalarnia odpadów jest niezgodna z Wojewódzkim Planem Gospodarki Odpadami dla woj. lubelskiego (WPGO) i „Programem Ochrony Środowiska dla Miasta Kraśnik na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2028”. Inwestycja nie została i nie może być ujęta w WPGO z uwagi na to, że ilość odpadów pochodzenia komunalnego dopuszczonych i faktycznie poddawanych termicznemu przekształcaniu przez Cementownię Chełm z nadwyżką wykracza poza potrzeby całego województwa. Art. 186 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska jednoznacznie określa, że inwestycja nie może uzyskać pozwoleń „[...] jeżeli zamierzony sposób gospodarowania odpadami jest niezgodny z planami gospodarki odpadami, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach [...]” oraz w pkt 4, gdy „wydanie pozwolenia byłoby niezgodne z programami działań”, którego warunek dotyczy m.in. programu ochrony środowiska przyjętego przez gminę. Przyjęty uchwałą nr XL/301/2021 „Program Ochrony Środowiska dla Miasta Kraśnik na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2028” nie obejmuje możliwości realizacji na terenie miasta instalacji do termicznego przekształcania odpadów (spalarni odpadów).

W odpowiedzi na powyższe organ wyjaśnił, że przytoczony przepis art. 186 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2556 ze zm.) nie dotyczy procedury wydawania decyzji środowiskowej, a uzyskiwania pozwoleń na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, czy wytwarzanie odpadów. Tak więc zgodność planowanej inwestycji z wyżej przywołanym przepisem prawa będzie rozpatrywana przez organ administracji wydający wyżej wymienione pozwolenie w odrębnym postępowaniu.

Ponadto wyjaśnić należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach rozpoczyna proces inwestycyjny i, co ważne, uzyskanie decyzji środowiskowej nie upoważnia

inwestora do rozpoczęcia realizacji przedsięwzięcia. Postanowienia zawarte w decyzji środowiskowej mają na celu zmodyfikowanie przedsięwzięcia lub nadanie mu takiego kształtu, aby w wyniku podejmowanych działań do minimum ograniczyć oddziaływanie (lub skutki oddziaływania) na środowisko naturalne. Z tego względu, decyzja o uwarunkowaniach środowiskowych nie stanowi jedynie biernego pozwolenia na dokonanie inwestycji, ale do pewnego stopnia określa jej kształt. Ponadto jej treść wiąże organy wydające decyzje następcze. Oznacza to konieczność uwzględniania w decyzjach inwestycyjnych wszystkich przyjętych w decyzji środowiskowej zasad realizacji inwestycji. Wszystkie decyzje przed którymi powinno się uzyskać decyzję środowiskową opisane zostały w art. 72 ustawy ooś.

Nietrafny jest również pogląd, iż do zastosowania w przedmiotowej sprawie powinien znaleźć przepis art. 81 ust. 1 ustawy ooś. Przepis ten stanowi: *„Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia”*. Odnosząc się do tej kwestii należy wskazać, że organ ochrony środowiska nie posiada kompetencji uprawniających do wprowadzania zmian koncepcyjnych w przedsięwzięciu stanowiącym przedmiot oceny oddziaływania na środowisko. Należy mieć na uwadze, że postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu podejmującego realizację przedsięwzięcia. Zatem należy uznać, że to wnioskodawca proponuje warianty, w jakich może być zrealizowane przedsięwzięcie. Rolą organu ochrony środowiska jest natomiast ocena zaproponowanych rozwiązań pod kątem warunków i wymagań środowiskowych. Organ, analizując dokumentację zgromadzoną w trakcie prowadzonego postępowania, w tym raport o oddziaływaniu na środowisko, wskazuje wariant dopuszczony do realizacji i określa dla niego warunki, których spełnienie pozwoli na ochronę środowiska w zasięgu bezpośredniego oddziaływania planowanej inwestycji.

Ponadto niesłuszna jest teza, jakoby planowana inwestycja była sprzeczna z dokumentami strategicznymi takimi jak: Plan Gospodarki Odpadami dla województwa lubelskiego, czy Program Ochrony Środowiska dla Miasta Kraśnik. Szczegółowe wyjaśnienia w tym zakresie znajdują się na stronach 108-112 niniejszej decyzji.

3. Negatywna opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego wydana w tej sprawie 19.04.2022 r., który m. in. zwrócił uwagę na bliskość zabudowy mieszkaniowej od planowanej inwestycji. Zgodnie z art. 80 ust. 1 pkt 1 opinia ta musi być wzięta pod uwagę przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W odpowiedzi na powyższe organ wyjaśnił, że organ występując o uzgodnienie lub opinię musi dokonać weryfikacji stanowiska organu współdziałającego, gdyż to organ wydający decyzję ponosi ostateczną odpowiedzialność za końcowy wynik postępowania, a zatem również za warunki przedsięwzięcia określone w decyzji środowiskowej. Niemniej ustawodawca wprowadził wyraźne rozróżnienie pomiędzy uzgodnieniem, a opinią organu współdziałającego w wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Istotne jest rozróżnienie mocy wiążącej opinii i uzgodnienia dla postępowania głównego. Uzgodnienie – w przeciwieństwie do opinii – jest formą o znaczeniu stanowczym, bowiem wiąże organ administracyjny rozstrzygający w postępowaniu głównym. Opinia natomiast jest najstabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji i nie ma charakteru wiążącego dla organu prowadzącego postępowanie główne. Niemniej jednak ustawodawca uznał za konieczne wypowiedzanie się tego organu w ramach właściwości rzeczowej i jego stanowisko nie może zostać pominięte. Stanowisko organu sanitarnego co prawda

niewiążące, jednak ma znaczenie przy rozstrzygnięciu sprawy. Niniejsza decyzja została wydana w oparciu o obowiązujące przepisy prawa oraz po przeanalizowaniu wszystkich zebranych materiałów dowodowych.

4. Stanowiska Rad i mieszkańców:

1) Uchwały samorządów bezwzględnie sprzeciwiające się budowie spalarni odpadów:

- Rady Miasta Kraśnik - uchwała nr LXVIII.564/2023,
- Rady Gminy Kraśnik - uchwała nr LI/351/2023 z dnia 16.06.2023 r.;
- Rada Miejska w Urzędowie - uchwała nr LIX/382/23;
- krytyczne stanowisko Rady Powiatu Kraśnickiego z 26 października 2022 r.;

2) petycja poparta i podpisana przez ok. 40 kraśnickich lekarzy skierowana do Pana Burmistrza wyrażająca sprzeciw budowie spalarni;

3) petycja poparta przez ok. 3 tys. mieszkańców skierowana do Pana Burmistrza wyrażająca sprzeciw budowie spalarni;

4) referendum, w którym wzięło udział 5616 mieszkańców (ponad 21%) z czego blisko 92% było przeciwnych budowie spalarni.

W odpowiedzi na powyższe organ wyjaśnił, że jak wynika z treści art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy *o oś*, organ prowadzący postępowanie środowiskowe, wydając decyzję środowiskową, obowiązany jest też uwzględnić wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa, które ma prawo brać udział w postępowaniu i zgłaszać w nim uwagi oraz wnioski. Sposób w jaki zostały one wzięte pod uwagę właściwy organ musi wyjaśnić w uzasadnieniu decyzji środowiskowej. Przepisy nakazują zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag i wniosków. Jednak sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do inwestycji nie może być podstawą do wydania decyzji odmownej. Ma to związek z charakterem decyzji środowiskowej i celami, dla których jest ona wydawana. Katalog środków gwarantujących udział społeczeństwa, określony został w art. 33 ust. 1 ustawy *o oś* i ma charakter zamknięty, ustawodawca nie dopuścił bowiem co do zasady zastosowania innych instrumentów prawnych mających zagwarantować udział społeczeństwa w postępowaniu. Podkreślić również trzeba, że organizowane sesje Rady Miasta, petycje mieszkańców, czy referendum lokalne nie stanowią części postępowania z udziałem społeczeństwa i nie stanowią środka gwarantującego udział społeczeństwa wymienionego w art. 33 ust. 1 ustawy *o oś*.

Ponadto rozpatrując sprawę w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy mieć na uwadze specyfikę wydawanego rozstrzygnięcia, które nie ma charakteru uznaniowego. Jest to decyzja związana, uzależniona od spełnienia ściśle określonych przesłanek. W związku z tym gruntownego zbadania wymaga, czy planowana inwestycja nie jest sprzeczna z przepisami prawa. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, ze względu na jej specyfikę, ma charakter związany. Oznacza to, że organ właściwy do jej wydania nie ma swobody działania, a katalog podstaw wydania decyzji negatywnych ma charakter zamknięty.

Po szczegółowej analizie wszystkich argumentów przedstawionych we wniosku złożonym przez Radnych Rady Miasta Kraśnik, organ uznał, że są one bezzasadne i nie zostaną uwzględnione w niniejszej sprawie, co zostało szczegółowo wyjaśnione w decyzji. Ponadto na obecnym etapie postępowania prawo składania uwag i wniosków przysługuje jedynie stronom postępowania. Ustawa *Kpa* w art. 28 odnoszącym się do stron postępowania administracyjnego stwierdza, że: „Stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek”. Natomiast żadna z osób podpisanych pod wnioskiem nie jest stroną w przedmiotowym postępowaniu. Ponadto żadna z tych osób nie wykazała interesu prawnego, pozwalającego na przyznanie jej statusu strony

w przedmiotowym postępowaniu. Zatem nie ma podstaw, aby osoba nie będąca stroną w postępowaniu skutecznie żądała czynności organu.

W ramach procedury udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji każdy ma prawo składania uwag i wniosków w postępowaniu. Jednak, zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 7 ustawy oos, uwagi i wnioski można składać w ściśle określonym, wyznaczonym przez organ prowadzący 30-dniowym terminie. Ponadto w myśl art. 35 wyżej przywołanej ustawy uwagi i wnioski złożone po upływie wyznaczonego terminu pozostawia się bez rozpatrzenia.

W dniu 12.10.2023 r. do Urzędu Miasta Kraśnik wpłynęło pismo Towarzystwa na rzecz Ziemi, będącego stroną postępowania. Do pisma załączono wniosek podpisany przez Radnych Rady Miasta Kraśnik: Pawła Kurka, Iwony Włodarczyk, Marzeny Pomykalskiej, Jana Albinia. Jest to wniosek identycznej treści jak ten, który ww. radni złożyli w dniu 21.09.2023 r. do Burmistrza Miasta Kraśnik. Przedstawione w piśmie argumenty i uwagi do planowanego przedsięwzięcia organ już rozpatrzył i uznał, że są one bezzasadne i nie zostaną uwzględnione w niniejszej sprawie. Szczegółowe uzasadnienie tego znajduje się na stronach 55-59 niniejszej decyzji. Stanowiska organu w tej kwestii nie zmienia również fakt, że pismo tej samej treści zostało złożone przez stronę w postępowaniu. Burmistrz Miasta Kraśnik bowiem szczegółowo wyjaśnił i uzasadnił przyczynę nie uwzględnienia przedstawionych uwag w postępowaniu. W związku z powyższym pismem z dnia 23.10.2023 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.68.2021.2023 organ poinformował Towarzystwo na rzecz Ziemi, że wniosek grupy radnych nie został uwzględniony w postępowaniu dowodowym, wraz ze szczegółowym uzasadnieniem swojego stanowiska.

Z uwagi na konieczność rozpatrzenia wniosku Towarzystwa na rzecz Ziemi oraz wniosku Inwestora organ podjął decyzję o przedłużeniu terminu rozpatrzenia sprawy do dnia 25.10.2023 r. O powyższym strony zostały poinformowane zawiadomieniem z dnia 19.10.2023 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.66.2021.2023.

W dniu 24.10.2023 r. do urzędu wpłynął kolejny wniosek Towarzystwa na rzecz Ziemi w sprawie uzupełnienia raportu oos. Odnośnie powyższego Burmistrz Miasta Kraśnik przekazał stronie wyjaśnienia w następującym zakresie:

„W nawiązaniu do stwierdzenia na stronie 38 raportu oos „Bazowo zakłada się, że żużle odbierane będą przez wyspecjalizowane przedsiębiorstwa zajmujące się ich odzyskiem (np. w procesach frakcjonowania i waloryzacji)” Towarzystwo wnosi o zobowiązanie inwestora do uzupełnienia projektu spalarni o węzeł do frakcjonowania, waloryzacji i sezonowania żużli. Brak takiej instalacji oznaczałby, że pozostałości ze spalania powstające z planowanej spalarni nie będą nadawać się do gospodarczego wykorzystania i w efekcie będą trafiać do tzw. pseudorekultywacji czyli na wysypiska odpadów (co jest z oczywistych względów nieakceptowalne). Będzie się tak działo ponieważ w Polsce nie ma instalacji do frakcjonowania i waloryzacji żużli i popiołów paleniskowych.

Potwierdza to wymiana zdań pomiędzy niżej podpisanym a Panem Andrzejem Piotrowskim, Dyrektorem ds. Rozwoju w Linii Biznesowej Odpady Veolia Energia Polska na portalu Facebook (pod adresem <https://www.facebook.com/groups/odpady/posts/1249925275700249/>, zrzut ekranu w załączeniu). Wspomniany powyżej przedstawiciel firmy Veolia, która także jest inwestorem spalarni, przyznał pośrednio, że każda polska spalarnia musi być wyposażona w węzeł do waloryzacji i sezonowania żużli. Adres internetowy filmu „Ukryte oblicze recyklingu” przedstawiającego jak wygląda taka instalacja we Francji, trafiające do niej odpady, sposób działania itp.: <https://www.arte.tv/pl/videos/097885-013-A/ukryte-oblicze->

recyklingu/ lub <https://www.dropbox.com/s/wfbli91jxgzez13/ARTE%20Ukryte%20oblicze%20recyklingu.mp4?dl=0>".

W odpowiedzi na powyższe wyjaśniam, że wyposażenie spalarni odpadów reguluje Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów oraz sposobu postępowania z odpadami powstałymi w wyniku tego procesu (Dz. U. z 2016 r., poz. 108). Na podstawie przedłożonego raportu oos oraz jego uzupełnień wynika, że proces termicznego przekształcania odpadów, który będzie prowadzony w projektowanej instalacji, będzie zgodny z zapisami tego rozporządzenia. Nie ma uregulowań prawnych wskazujących na konieczność wyposażenia instalacji termicznego spalania odpadów komunalnych w węzeł do frakcjonowania, waloryzacji i sezonowania spalin. Brak zatem podstawy do nakazania Inwestorowi uwzględnienia w raporcie oos elementów nie wynikających z wymogów prawnych.

Ponadto, w ocenie organu, nie są wystarczającym przeciwdowodem dla podważenia ustaleń raportu opierającego się w analizie na ścisłych danych dotyczących m.in. parametrów, zasad funkcjonowania, zastosowanych technologii przedsięwzięcia, wpisy na portalach społecznościowych czy publikacje internetowe w postaci filmów.

Organ stwierdził ponadto, że ogólne uwagi o zmianę raportu odnośnie zastosowanych technologii projektowanej instalacji należy uznać za niewystarczające. Potrzeba wprowadzenia zmian w raporcie oos nie została poparta żadnymi danymi zebranymi metodycznie, a które to dane uprawniałyby do zakwestionowania raportu. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest podstawowym dowodem w postępowaniu administracyjnym, którego wiarygodność, kompletność i rzetelność podlega ocenie w toku postępowania. Poza tym ugruntowane jest stanowisko sądów administracyjnych „że podważenie ustaleń raportu przez stronę postępowania może nastąpić, co do zasady, jedynie przez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań przyrodniczych (tzw. kontrraportu), sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy raportu, którego wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności z wnioskami zawartymi w raporcie przedłożonym przez inwestora” (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 19.02.2020 r. II SA/Go 864/19, LEX nr 2837706). Bez konfrontacji z taką wiedzą przedstawioną w innym opracowaniu organ nie ma podstawy do podważania ustaleń raportu. Nie jest również możliwe zakwestionowanie raportu przez gołosłowne twierdzenia lub odesłanie do ogólnych ustaleń publikacji naukowych, filmów czy wpisów na portalach społecznościowych, tak jak to czyni stowarzyszenie.

Poza tym w postępowaniu uzyskano pozytywne uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, który jest organem wyspecjalizowanym i kompetentnym do wydania prawidłowego, merytorycznego rozstrzygnięcia.

W świetle powyższego przedłożony wniosek o uzupełnienie raportu w powyższym zakresie organ uznał za bezzasadny, w związku z czym uwagi w nim zawarte nie zostały uwzględnione w niniejszej sprawie.

W związku z koniecznością rozpatrzenia wniosku złożonego przez Towarzystwo na rzecz Ziemi organ przedłużył termin załatwienia sprawy do dnia 07.11.2023 r. O powyższym stronie zostały powiadomione pismem z dnia 25.10.2023 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.69.2021.2023.

W dniu 06.11.2023 r. Towarzystwo na rzecz Ziemi z siedzibą w Oświęcimiu, uczestniczące w postępowaniu na prawach strony, wniosło o wyłączenie pracownika Pani Sylwii Łukasik – Kierownika Wydziału Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska

Urzędu Miasta Kraśnik od udziału w przedmiotowym postępowaniu. W uzasadnieniu wniosku Stowarzyszenie wskazało na okoliczności wykazujące brak bezstronności oraz marginalizujący stosunek do Towarzystwa, jako podmiotu na prawach strony.

W myśl art. 24 § 3 ustawy *Kpa* bezpośredni przełożony pracownika jest obowiązany na żądanie strony wyłączyć go od udziału w postępowaniu, jeżeli zostanie uprawdopodobnione istnienie okoliczności niewymienionych w § 1, które mogą wywoływać wątpliwości co do bezstronności pracownika. Ustawodawca wskazał przypadki, w których pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu. W przedmiotowej sprawie żadne z wymienionych w ustawie przesłanek wyłączenia pracownika nie ma zastosowania, gdyż zarzut nie znajduje odzwierciedlenia w stanie faktycznym. Wyłączenia takiego nie może uzasadniać samo subiektywne przekonanie strony postępowania o braku bezstronności pracownika organu

Wobec powyższego Burmistrz Miasta Kraśnik postanowieniem z dnia 13.11.2023 r., znak: GKŚ.OŚ.6220.12.71.2021.2023, odmówił wyłączenia pracownika Sylwii Łukasik od udziału w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku”.

Organ wydający decyzję działa na podstawie przepisów prawa i w oparciu o dowody w postępowaniu administracyjnym. Dowodami takimi w przedmiotowym postępowaniu jest m.in. raport o oddziaływaniu tegoż przedsięwzięcia na środowisko, opracowany w październiku 2021 r. przez zespół autorski pod kierownictwem Radosława Falkowskiego z SAVONA PROJECT Sp. z o.o., ul. Urszulańska 3, 33-100 Tarnów wraz z jego uzupełnieniami, uzyskane uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie oraz opinie Dyrektora Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku. Ponadto dowodem w postępowaniu są również wyniki przeprowadzonych dwukrotnie procedur udziału społeczeństwa, w trakcie których wpłynęło 17 pism zawierających uwagi bądź wnioski do prowadzonego postępowania. Dodatkowym dowodem w sprawie jest także koreferat do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządzony przez Instytut Technologii Paliw i Energii w Zabrze.

Wskazane dokumenty były podstawą do analizy i oceny wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko. W oparciu o informacje zawarte w dokumentacji zostały określone warunki realizacji przedsięwzięcia zapewniające ochronę środowiska.

W ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko stosownie do art. 62 ust. 1 ustawy *ooś* zostały zbadane poniższe zagadnienia:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
 - a) środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,
 - b) dobra materialne,
 - c) zabytki,
 - d) krajobraz, w tym krajobraz kulturowy,
 - e) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa wyżej,
 - f) dostępność do złóż kopalin;
- 2) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;
- 3) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 4) wymagany zakres monitoringu.

Przeprowadzenie wnikliwego postępowania wyjaśniającego wpływ inwestycji na środowisko, ma na celu zidentyfikowanie, zanalizowanie i ocenienie zagrożeń

przedsięwzięcia dla środowiska oraz zdrowia i warunków życia ludzi, celem zminimalizowania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Warunki zawarte w niniejszej decyzji są sformułowane na podstawie wszystkich zebranych w sprawie dokumentów oraz uzgodnień i opinii organów współdziałających. Z przedstawionych materiałów i analiz zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko oraz wyczerpujących odpowiedzi Inwestora wynika, że przyjęte rozwiązania zagwarantują minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko planowanej inwestycji. Realizacja planowanego przedsięwzięcia nie spowoduje naruszenia wymagań ochrony środowiska zawartych w przepisach, jeżeli spełnione zostaną warunki określone w raporcie oos oraz w sentencji niniejszej decyzji.

Reasumując, Burmistrz Miasta Kraśnik uznał, że posiadany przez niego materiał dowodowy pozwala wystarczająco ocenić oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Analiza zebranych dokumentów prowadzi do wniosku, że uwzględnienie nałożonych niniejszą decyzją warunków, powinno zabezpieczyć środowisko przed ewentualnym negatywnym wpływem ze strony planowanego do realizacji przedsięwzięcia.

Wobec powyższego, organ przystąpił do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

W związku z przeprowadzoną oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stosownie do art. 80 ust. 1 ustawy oos decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust 1 ustawy oos,
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa,
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W sentencji niniejszej decyzji uwzględniono warunki realizacji przedsięwzięcia nałożone przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie w postanowieniu znak: WOOŚ.4221.73.2021.KK.8 z dnia 30.08.2022 r. Burmistrz Miasta Kraśnik jednak w przeciwieństwie do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie nałożył obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej w celu porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko. Ze względu na uwagi mieszkańców dotyczące emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz hałasu za zasadne uznano nałożenie na inwestora obowiązku sporządzenia analizy porealizacyjnej w zakresie emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz kontrolnych pomiarów hałasu. Z akt sprawy wynika, że z uwagi na zastosowane rozwiązania zakład odzysku energii nie będzie powodował ponadnormatywnej emisji dioksyn i furanów podczas prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów. Przedstawiona w dokumentacji ocena wpływu przedsięwzięcia na jakość powietrza wykazała również, że zostaną spełnione wymagania w zakresie ochrony powietrza określone w przepisach prawa. Wykazano również, że emisja hałasu na terenach chronionych akustycznie będzie osiągała wartości niższe od dopuszczalnych poziomów określonych przepisami prawa. Z uwagi na fakt, że rzeczywisty zakres oddziaływania inwestycji ujawni się dopiero na etapie jej realizacji i eksploatacji, zaś aktualnie można jedynie mówić o prognozowaniu określonego stanu rzeczy, rzeczywistego oddziaływania zrealizowanego przedsięwzięcia na środowisko służyć ma instytucja analizy porealizacyjnej. Jak wynika z treści art. 83 ustawy oos, w analizie tej dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń

dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia. Ponadto z uwagi na fakt, że inwestycja zlokalizowana będzie na obszarze strefy ochrony pośredniej ujęć wód podziemnych w analizie porealizyjnej będzie również konieczność wykazania sposobu zagospodarowania ścieków socjalno-bytowych, przemysłowych oraz wód opadowych i roztopowych. W związku z powyższym w niniejszej decyzji nałożono na inwestora obowiązek wykonania i przedstawienia analizy porealizacyjnej w zakresie monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w odniesieniu do emisji hałasu, emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz gospodarowania ściekami i wodami opadowymi i roztopowymi powstającymi w związku z eksploatacją inwestycji.

W odniesieniu do otrzymanej opinii Dyrektora Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie dnia 29.07.2021 r., znak: WA.ZZŚ.4.435.1.229.2021.MK, Burmistrz Miasta Kraśnik uwzględnił warunki nałożone w opinii organu. Nie uwzględniono jedynie zalecenia zawartego w pkt 18 w brzmieniu: „(...) przed rozpoczęciem eksploatacji instalacji należy uzyskać pozwolenie zintegrowane obejmujące wszystkie wymagane elementy środowiskowe”. Stosownie do art. 77 ust. 1, pkt 3 organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy. Rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, dla których wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego określa załącznik do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27.08.2014 r. w *sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości* (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169). Planowana inwestycja nie jest związana z użyciem instalacji wymienionej w ww. rozporządzeniu, gdyż nie stanowi instalacji termicznego przekształcania odpadów innych niż niebezpieczne o zdolności przetwarzania ponad 3 Mg/godzinę. Moc przerobowa planowanego zakładu odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznej odpadów wyniesie maksymalnie 2,9 Mg/godzinę.

Burmistrz Miasta Kraśnik, po analizie negatywnej opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku z dnia 19.04.2022 r., znak: ONS.NZ.9027.2.25.2021.2022, stwierdził, że zawiera ona szereg tez i postulatów wykraczających poza przedmiot postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jak i poza kompetencje przyznane PPIS przez ustawodawcę. Opinia opiera się w głównej mierze na przypuszczeniach oraz na ogólnodostępnych publikacjach. W związku z powyższym opinia ta nie została wzięta pod uwagę przez organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy ooś, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia m.in. z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych oraz zasięga opinii Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Z powyższego wynika, że wyżej przytoczony przepis wprowadził wyraźne rozróżnienie pomiędzy uzgodnieniem, a opinią organu współdziałającego w wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Istotne jest rozróżnienie mocy wiążącej

opinii i uzgodnienia dla postępowania głównego. Uzgodnienie – w przeciwieństwie do opinii – jest formą o znaczeniu stanowczym, bowiem wiąże organ administracyjny rozstrzygający w postępowaniu głównym. Wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się m.in. w niedopuszczalności określenia w decyzji pozytywnej warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający. Opinia natomiast nie wiąże organu, jej moc i znaczenie są więc znacznie słabsze od uzgodnienia. Niemniej jednak nie oznacza to, że nie powinno się wyjaśnić w decyzji, z jakich powodów nie podziela się stanowiska organu opiniującego. Stanowisko organu sanitarnego co prawda niewiążące, jednak ma znaczenie przy rozstrzygnięciu sprawy. Ustawodawca z racjonalnych względów uznał za konieczne wypowiedzianie się tego organu w ramach właściwości rzeczowej i jego stanowisko nie może zostać pominięte, zwłaszcza gdy pozostaje w opozycji do głównego rozstrzygnięcia.

Tak więc opinia wydana w niniejszej sprawie przez PPIS nie jest wiążąca dla organu prowadzącego postępowanie główne. W związku z powyższym organ ten nie jest związany z poglądami organu współdziałającego wypowiedzianymi w formie opinii.

Odnośnie opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku wypowiedziała się kancelaria prawna CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang Pośniak i Bejm Spółka Komandytowa z Warszawy przez reprezentowaną adwokat Agnieszkę Skorupinską i adwokat Klaudię Cholewę. Stanowisko ww. kancelarii zostało przedłożone do tut. urzędu przez Inwestora planowanego przedsięwzięcia z prośbą o uznanie jej jako dowód w postępowaniu. Organ dołączył ww. dokument do akt sprawy. Stanowisko kancelarii zostało ponadto uzupełnione o opinię prof. dr hab. inż. Grzegorza Wielgosińskiego z Wydziału Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska Politechniki Łódzkiej. Dokumenty te jednoznacznie potwierdzają, że w opinii sanitarnej przedstawiono szereg ogólnych refleksji na temat spalarni odpadów i ich wpływu na środowisko, powołując się przy tym na bliżej niesprecyzowanych źródłach.

PPIS swoje stanowisko dotyczące gospodarki odpadowej o obiegu zamkniętym uzasadnia „ogólnodostępnymi publikacjami”, w których pisze się: *„GOZ to inwestowanie w przeprojektowanie produktów i opakowań tak, aby były przyjazne środowisku na etapie ich produkcji, użytkowania i unieszkodliwiania, aby były trwałe, mogły być używane wielokrotnie, a po zużyciu nadawały się do recyklingu. Przeciwnieństwem GOZ jest właśnie spalanie odpadów”* Opinia zawiera wskazanie, że „warto byłoby” zachęcać mieszkańców do lepszego i nowatorskiego sortowania śmieci. Należy jednak zauważyć, że Komisja Europejska w komunikacie (COM(2017)34) wskazała, że odzysk energii z frakcji kalorycznych nieprzydatnych do recyklingu wpisuje się w działanie gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ), jako niezbędne uzupełnienie recyklingu, w szczególności w państwach członkowskich, które w dalszym ciągu w znacznej mierze polegają na składowaniu odpadów. Potwierdzają to autorzy koreferatu do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z Instytutu Technologii Paliw i Energii w Zabrze.

W swojej opinii PPIS odnosi się także do zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik oraz Rozporządzeniem nr 23/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 28 listopada 2014 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: komunalnego przy ul. Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łóżysk Toczných w Kraśniku Fabrycznym. Teren przeznaczony na lokalizację inwestycji położony jest bowiem w obrębie strefy ochrony pośredniej ujęć wód podziemnych, tj. komunalnego przy ul. Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łóżysk Toczných w Kraśniku Fabrycznym. Z ww. dokumentów wynika że na terenie ochrony pośredniej zabrania się m.in.: lokalizowania zakładów przemysłowych, dla których sporządzono raport oddziaływania na środowisko jednoznacznie stwierdzający zagrożenie

dla wód podziemnych. Organ w swojej opinii stoi na stanowisku, że na terenie ww. strefy ochronnej ujęć wód podziemnych nie powinny powstawać nowe przedsięwzięcia, które mogą być potencjalnym źródłem zanieczyszczenia zasobów wodnych i przyczyniać się do pogorszenia jakości wody ujmowanej do spożycia przez ludzi.

W raporcie o oddziaływaniu na środowisko sporządzonym na potrzeby realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia wskazano czynniki oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne i wody podziemne na etapie realizacji i eksploatacji planowanej inwestycji oraz dokonano analizy wpływu planowanych rozwiązań i emisji zanieczyszczeń na wody podziemne. Warunki, które należy spełnić, aby zabezpieczyć środowisko gruntowo-wodne przed negatywnymi skutkami przedsięwzięcia zawarte są w pkt 1, ppkt 1.2 sentencji niniejszej decyzji. Jak wynika z przedłożonej dokumentacji, biorąc pod uwagę skalę, charakter oraz zaproponowane rozwiązania chroniące środowisko gruntowo-wodne planowanego przedsięwzięcia, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań na wody powierzchniowe i podziemne, czego potwierdzenie znajduje się w dalszej części uzasadnienia. W związku z powyższym realizacja planowanego przedsięwzięcia na terenie strefy ochrony pośredniej ujęć wód nie będzie stanowiła naruszenia regulacji prawnych obowiązujących na ww. obszarze. Potwierdzeniem tego jest również opinia wydana przez Dyrektora Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stwierdzająca, że dla planowanego przedsięwzięcia nie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W swoim stanowisku ww. organ uznał, że z uwagi na rodzaj, skalę i lokalizację przedsięwzięcia oraz planowane do zastosowania rozwiązania chroniące środowisko przewiduje się, iż realizacja i eksploatacja oraz likwidacja przedsięwzięcia nie spowoduje ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych oraz będzie odbywała się w sposób zapewniający nienaruszalność przepisów prawnych, dotyczących ochrony wód, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Ponadto PPIIS w swojej opinii zwraca uwagę na nieprawidłowości proponowanych rozwiązań w gospodarce wodno-ściekowej. Zarzuca brak jednoznacznego potwierdzenia przez FŁT jako administratora sieci kanalizacyjnej, do odbierania zarówno ścieków bytowych, jak i technologicznych, a także wód opadowych i roztopowych.

Odnosząc się do powyższego wyjaśniam, że przepisy nie przewidują obowiązku przedstawienia warunków przyłączenia do sieci wodno-kanalizacyjnej na etapie ubiegania się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W przedłożonym raporcie oos zawarto zapisy, że wytwarzane w planowanej instalacji ścieki przemysłowe w pierwszej kolejności będą zagospodarowywane na terenie instalacji. W przypadku braku możliwości zagospodarowania wszystkich wytwarzanych ścieków przemysłowych będą one odprowadzane do kanalizacji przemysłowej należącej do Fabryki Łożysk Toczných – Kraśnik S.A. (po uzgodnieniu warunków i podpisaniu umowy) lub opcjonalnie retencjonowane i odbierane przez pojazdy przystosowane do odbioru tego rodzaju ścieków i przekazywane wyspecjalizowanym podmiotom do oczyszczania. Uzupełnienie do raportu z dnia 10.02.2022 r. zawiera deklarację FŁT Kraśnik S.A. do gotowości świadczenia usługi odbioru ścieków sanitarnych oraz ścieków przemysłowych. Także Inwestor posiada alternatywne rozwiązanie w przypadku ryzyka, związanego z brakiem zgody na odprowadzanie ścieków i wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacyjnej FŁT – Kraśnik S.A. Ponadto niniejsza decyzja nakłada na obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej w celu porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko, w tym na środowisko gruntowo-wodne.

PPIS w swojej opinii podnosi również kwestie związane ze szkodliwym oddziaływaniem planowanej inwestycji na środowisko, w tym na warunki życia i zdrowie ludzi. W opinii organu instalacje termicznego przekształcania odpadów komunalnych są źródłem emisji wtórnych zanieczyszczeń do środowiska, które w swym składzie zawierają metale ciężkie, furany, dioksyny, tlenki azotu, tlenki siarki, tlenki węgla, itp., i mimo wyposażenia spalarni w coraz bardziej nowoczesne urządzenia do redukcji zanieczyszczeń, są one nadal głównym źródłem emisji tych związków. To sprawia że tego typu instalacje są bardzo szkodliwe dla człowieka. Organ w swojej opinii nie odnosi się do analizy oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia, tylko ogólnie neguje ustalenia raportu. Są to jednak czysto teoretyczne stwierdzenia, nie poparte analizami, czy wyliczeniami, a jedynie oparte na ogólnodostępnych publikacjach. Zdaniem tegoż organu PPIS w swojej opinii wyraził jedynie swoje zdanie na temat funkcjonowania instalacji termicznego przekształcania odpadów oraz zawarł analizę zasadności koncepcji spalania odpadów. Opinia sanitarna zawiera w głównej mierze nieeksperską polemikę z wnioskami raportu, pozbawioną rzeczowych argumentów mogących skutecznie podważyć zawarte w nim rozwiązania i konkluzje. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest głównym dowodem w sprawie i któremu prawo materialne przypisuje szczególne wymagania. Jest to dokument, którego sporządzenie wymaga od jego autora określonej wiedzy fachowej i który obejmuje tzw. wiadomości specjalne. Mimo że raport nie jest opinią biegłego w technicznoprawnym tego słowa znaczeniu, tj. w rozumieniu art. 84 § 1 ustawy *Kpa*, to z uwagi na jego kompleksowość, fachowość i centralne miejsce w procedurze oceny oddziaływania na środowisko przypisuje się mu szczególną wartość dowodową. Należy wskazać, że podważenie ustaleń raportu może nastąpić jedynie poprzez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań środowiskowych, tzw. kontrraportu, którego wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności z wnioskami zawartymi w raporcie przedłożonym przez Inwestora. Raport złożony w niniejszym postępowaniu ocenia oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko, a strony postępowania go nie zakwestionowały i nie wykazały innymi dowodami w sprawie, w tym innym raportem, ażeby przyjęte w nim założenia, jak i ocena oddziaływania, były błędne. W ocenie tegoż organu przedłożony raport, uzupełniany w toku postępowania, jest kompletny, spójny i logiczny, w związku z powyższym został uznany za miarodajny dokument w sprawie, nie ma zatem podstaw by podważać opinię specjalistów wyrażoną w raporcie oos.

Dodatkowo PPIS w opinii odnosi się do przeprowadzonej procedury udziału społeczeństwa, w której mieszkańcy opowiedzieli się przeciw planowanej budowie instalacji termicznego przekształcania odpadów. Zatem kolejnym argumentem przemawiającym za wydaniem negatywnej opinii sanitarnej są negatywne odczucia ludzi, protesty i konflikty społeczne. Odnosząc się do powyższego należy wyjaśnić, że przepisy ustawy nakazują zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag i wniosków, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia. Organ wydający decyzję zobowiązany jest również, w przypadku wpłynięcia uwag i wniosków, ustosunkować się do ich treści w uzasadnieniu decyzji. Sam sprzeciw mieszkańców nie może jednak stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu nie może być zatem rozumiane jako swoiste referendum nad dopuszczalnością proponowanej inwestycji. Sprzeciw okolicznych mieszkańców, jakkolwiek byłby doniosły, lecz niepoparty jednocześnie wykazaniem naruszenia normy prawnej, nie może stanowić przeszkody w ustanowieniu środowiskowych uwarunkowań zgody dla określonego przedsięwzięcia.

Biorąc powyższe pod uwagę przesłanki, na których Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kraśniku oparł swoją opinię nie mogą stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań. Organ bowiem przedstawił swoje stanowisko zbyt ogólnikowo, nie odnosząc się do ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu inwestycji na środowisko. Organ, kwestionując prawidłowość ustaleń raportu o oddziaływaniu wnioskowanego przedsięwzięcia na środowisko, ograniczył się do jedynie przedstawienia własnych rozważań, nie opierając ich na wiarygodnym materiale dowodowym. Rozważania PPIS są na tyle ogólne, że nie stanowią wiarygodnego materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie.

W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach głównym dowodem jest raport o oddziaływaniu na środowisko, który musi zostać oceniony przez organ wydający decyzję określającą środowiskowe uwarunkowania. Ocena przedłożonego raportu powinna w szczególności dotyczyć spełnienia przez niego warunków, o jakich mowa w art. 66 ustawy ooś. Organ powinien również ustalić, czy opracowanie zawiera komplet niezbędnych informacji pozwalających na ocenę przedsięwzięcia i jego oddziaływania na środowisko.

W związku z powyższym Burmistrz Miasta Kraśnik zawarł umowę z Instytutem Technologii Paliw i Energii w Zabrze, na podstawie której został opracowany koreferat do raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia: „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku”. Celem opracowanego dokumentu była ocena przydatności złożonej przez Inwestora dokumentacji w procedurze oddziaływania na środowisko.

W dokumencie pn.: „Sprawozdanie z wykonania pracy pt.: Koreferat do raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku” opracowanym przez zespół autorski z Instytutu Technologii Paliw i Energii w Zabrze: dr inż. Ryszarda Wasilewskiego, dr inż. Jolantę Telengę-Kopyczyńską, dr inż. Katarzynę Rychlewską, mgr inż. Radosława Lajnerta i mgr inż. Martynę Nowak zawarta została opinia na temat zawartości raportu o oddziaływaniu na środowisko sporządzonego w ramach prowadzonego postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Opracowanie zawiera informację, że proponowana technologia odzysku energii jest klasyczną i znaną technologią dla inwestycji powstających w XXI wieku w Polsce. Koreferat zawiera opinię, że zebrane materiały i dowody w przedmiotowej sprawie są wystarczające do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przedłożony raport, w ocenie Instytutu, spełnia wymogi określone w ustawie ooś, jest dokumentem rzetelnie wykazującym oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na wszystkie komponenty środowiska i nie ma przeciwskażeń do wykorzystania go w procedurze oceny oddziaływania na środowisko.

Tak więc w ocenie organu przedmiotowy raport spełnia wszystkie wymogi określone przepisami prawa materialnego. Ponadto przedstawiony dokument jest wiarygodny, a płynące z niego wywody są logiczne i zrozumiałe, co w efekcie powoduje przyznanie mu pełnowartościowej i miarodajnej mocy dowodowej dla rozpatrzenia niniejszej sprawy. Tak więc, jeżeli raport nie budzi zastrzeżeń, nie zawiera nieścisłości lub nieprawidłowości, nie ma podstaw, aby odmówić mu waloru wiarygodności i przyjąć za podstawę ustaleń faktycznych.

Odnosząc się do powyższego, po analizie raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia wraz z wielokrotnymi uzupełnieniami i wyjaśnieniami inwestora, Burmistrz Miasta Kraśnik stwierdził, że dokument ten – sporządzony w celu ustalenia wpływu

projektowanego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, określenia bezpośrednich i pośrednich skutków dla środowiska oraz wskazanie rozwiązań technicznych i technologicznych zabezpieczających przed jego negatywnym wpływem – jest kompletny i spełnia wymogi określone w art. 66 ustawy ooś. Raport ten zawiera bowiem charakterystykę całego przedsięwzięcia, opis analizowanych wariantów, a także opis przewidywanych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze podczas realizacji i eksploatacji inwestycji, na powierzchnię ziemi i glebę, krajobraz i roślinność naturalną, na obszary i obiekty podlegające ochronie przyrody i krajobrazu, na wody powierzchniowe i podziemne, powietrze, klimat akustyczny oraz opis metod prognozowania, zastosowanych przez wnioskodawcę. W konsekwencji przedmiotowy raport uwzględnia wszystkie ewentualne zagrożenia związane z realizacją przedmiotowego zamierzenia oraz określa konkretne wymagania ochrony środowiska na etapie prac budowlanych oraz w trakcie eksploatacji przedsięwzięcia. W niniejszej decyzji zatem zostały wzięte pod uwagę wszystkie ustalenia zawarte w przedłożonym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Jak wynika z treści art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś, organ prowadzący postępowanie środowiskowe, wydając decyzję środowiskową, obowiązany jest też uwzględnić wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa, które ma prawo brać udział w postępowaniu i zgłaszać w nim uwagi oraz wnioski. Sposób w jaki zostały one wzięte pod uwagę właściwy organ musi wyjaśnić w uzasadnieniu decyzji środowiskowej, co uczyniono w przedmiotowej sprawie. Burmistrz Miasta Kraśnik, po analizie zgłoszonych w obu procedurach udziału społeczeństwa wniosków i uwag nie uwzględnił ich, gdyż nie zawierały żadnych zarzutów, do których organ prowadzący postępowanie mógłby się odnieść. Pisma mieszkańców zawierały bowiem w głównej mierze sprzeciw przeciwko realizacji instalacji termicznego przekształcania odpadów. Przepisy nakazują zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag i wniosków, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia. Sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do inwestycji nie może być podstawą do wydania decyzji odmownej. Ma to związek z charakterem decyzji środowiskowej i celami, dla których jest ona wydawana. Z tego powodu sprzeciw społeczny nie może blokować wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w sytuacji gdy spełnione są warunki do wydania takiego rozstrzygnięcia.

Biorąc powyższe pod uwagę, w myśl art. 85 ust 2 pkt 1 lit a ustawy ooś, uzasadnienie niniejszej decyzji zawiera informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa. Wszystkie złożone przez mieszkańców pisma zostały przez tutejszy organ przeanalizowane i opisane, jednak ze względu na fakt, że nie zawierały one żadnych konstruktywnych uwag ani wniosków, nie zostały uwzględnione w niniejszej decyzji.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Burmistrz Miasta Kraśnik stwierdził, że posiadany przez niego materiał dowodowy pozwala wystarczająco ocenić oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Wydając niniejszą decyzję Burmistrz Miasta Kraśnik wzięt pod uwagę i odpowiednio uwzględnił wyniki uzgodnień i opinii organów współdziałających, ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i jego uzupełnienia oraz wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa. Burmistrz Miasta Kraśnik stwierdził też zgodność planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Analizując i weryfikując ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu na środowisko należy stwierdzić, że planowane przedsięwzięcie będzie polegać na budowie zakładu

odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku planowanego do realizacji przez przedsiębiorstwo EKO ENERGIA KRAŚNIK Sp. z o.o., z siedzibą ul. Piłsudskiego 14, 23-200 Kraśnik. Inwestycja zlokalizowana będzie na działce nr ewid. 162/141, obręb geodezyjny Północ, należącej do Skarbu Państwa, będącej w użytkowaniu wieczystym spółki Veolia Wschód Sp. z o.o. z siedzibą w Zamościu, ul. Hrubieszowska 173, 22-400 Zamość, której powierzchnia wynosi ok. 0,61 ha. Działka znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie funkcjonującej elektrociepłowni Veolia Wschód Sp. z o.o. Zakład Kraśnik. Obecnie w skład funkcjonującej ciepłowni wchodzi 3 kotły parowe węglowe o łącznej mocy wprowadzanej w paliwie wynoszącej 78,7 MW_t, łącznej mocy wytwórczej wynoszącej 64,4 MW energii cieplnej i energii elektrycznej wynoszącej 6 MW_e.

Zgodnie z obowiązującą decyzją Starosty Kraśnickiego z dnia 23.03.2022 r., znak: Śr.6224.2.3.2022, udzielającą przedsiębiorstwu Veolia Wschód Sp. z o.o. w Zamościu, Zakład Kraśnik pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza z instalacji energetycznego spalania paliw zlokalizowanej na terenie Zakładu w Kraśniku, Elektrociepłownia produkuje ciepło w okresie całego roku w postaci pary przegrzanej, z jednoczesną produkcją energii elektrycznej w okresie zimowym, na potrzeby technologii dla odbiorców przemysłowych oraz ogrzewania i ciepłej wody dla odbiorców zasilanych z miejskiej sieci ciepłowniczej. Instalacja spalania paliw składa się z trzech kotłów parowych, tj. OR-32M K, OSR-25M K3 oraz OSR-25M K4.

Planowane przedsięwzięcie będzie pełniło funkcję elektrociepłowni, w której produkowane będą energia elektryczna i ciepło, wytwarzane w wyniku procesu termicznego przekształcania pre-RDF/RDF z odpadów komunalnych. Wyprodukowana energia elektryczna zostanie sprzedana do sieci elektroenergetycznej, natomiast ciepło zasili sieć ciepłowniczą miasta Kraśnik.

Instalacja zostanie zrealizowana w oparciu o sprawdzoną technologię paleniska rusztowego, z kotłem parowym lub wodnym, wyposażonym w wydajną instalację do oczyszczania spalin z niezbędną infrastrukturą.

Do najistotniejszych cech planowanej technologii należą:

- ruszt zapewniający możliwość termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem energii o różnej wartości opałowej, wilgotności i uziarnieniu,
- zapewnienie czasu przebywania spalin przez co najmniej 2 sekundy w temperaturze nie niższej niż 850°C,
- parowy lub wodny kocioł odzyskowy, zapewniający optymalny odzysk energii zawartej w odpadach,
- produkcja pary technologicznej oraz podgrzewanie wody sieciowej lub produkcja ciepłej wody,
- suchy lub półsuchy system oczyszczania spalin z efektywną metodą selektywnej niekatalitycznej redukcji tlenków azotu – SNCR.

Podstawowym paliwem w planowanym zakładzie będą frakcje energetyczne odpadów komunalnych wytwarzane w instalacjach mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów ze strumienia niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania (doczyszczania) selektywnie zebranych odpadów.

Do termicznego przekształcania odpadów kierowane będą odpady o kodach, zgodnie z klasyfikacją zawartą w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 10):

- 19 05 01 – nieprzekompostowane frakcje odpadów komunalnych i podobnych,

- 19 05 99 – inne niewymienione odpady. Stanowiąc je będzie tzw. „stabilizat” i będą to odpady powstające w instalacjach mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych w wyniku procesu biologicznego przetwarzania frakcji podsitowej wydzielonej ze strumienia niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych. W skład odpadów wejdzie frakcja ulegająca biodegradacji, w tym odpady z papieru i tektury, odpady mineralne w postaci piasku i kamieni, odpady z ceramiki użytkowej, szkło odpadowe oraz inne drobne elementy niestanowiące wartości surowcowej, trudno, bądź nierozkładalne w środowisku.
- 19 12 04 – tworzywa sztuczne i guma,
- 19 12 08 – tekstylia,
- 19 12 10 – odpady palne (paliwo alternatywne),
- 19 12 12 – inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11.

Przyjęto nominalną wartość opałową wsadu do instalacji wynoszącą 12 MJ/kg, przy zakresie tolerancji wartości opałowej wynoszącym 9-14 MJ/kg. W ramach planowanego przedsięwzięcia przewidziano zastosowanie instalacji składającej się z jednej linii technologicznej o wydajności maksymalnej 2,9 Mg/h, co przy uwzględnieniu maksymalnego rocznego czasu pracy na poziomie 8 760 h/rok (maksymalnej dyspozycyjności) będzie równy maksymalnej rocznej masie spalanych odpadów na poziomie 25 404 Mg/rok.

W przedłożonym raporcie stwierdzono, że porównując prognozowane parametry fizykochemiczne strumieni odpadów komunalnych, które będą stanowiły wsad do planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów do wymagań jakościowych dla paliw wtórnych określonych normą EN-15359:2011 „*Stale paliwa wtórne. Technologia definicje określenia*”, ww. strumienie paliw alternatywnych należy zakwalifikować do parametrów zbliżonych do klasy 4, z wyjątkiem zawartości chloru, którego zawartość w związku z wymaganiami rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów oraz sposobu postępowania z odpadami powstałymi w wyniku tego procesu (Dz. U. z 2016 r., poz. 108), będą zawężone do <1% (klasa 3). Pozostałe parametry strumienia odpadów kierowanych do termicznego przekształcania przedstawiają się następująco:

- wartość opałowa MJ/kg – stan roboczy ≥ 10 MJ/kg,
- zawartość chloru (Cl (%)) stan suchy < 1,0 % masy odpadów surowych,
- zawartość rtęci (Hg [mg/MJ]) stan suchy $\leq 0,08$ mg/MJ,
- siarka < 1% masy odpadów surowych.

Uwzględniając wyniki badań właściwości fizyczno-chemicznych odpadów, które są planowane do termicznego przekształcania w instalacji, zawartość chloru/siarki w odpadach nie przekroczy odpowiednio dla:

- chloru < 1 % masy odpadów surowych,
- siarki < 1 % masy odpadów surowych.

Zgodnie z ogólnymi kryteriami odbioru, odpady które nie będą prawnie dozwolone do spalania w przedmiotowej instalacji oraz odpady mogące zakłócić prawidłową pracę instalacji nie będą przyjmowane na instalację, np. partie odpadów przeznaczonych do termicznego przekształcania zawierające powyżej 1 % związków chlorowcoorganicznych w przeliczeniu na chlor.

W przedłożonych do wniosku dokumentach stwierdzono, że instalacja zostanie tak zwymiarowana, aby w pierwszej kolejności zagospodarować frakcję energetyczną odpadów komunalnych Regionu Centralno-Zachodniego, regionów ościennych, ujętych w

Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Lubelskiego 2022, ewentualnie w razie potrzeby z terenu województwa lubelskiego.

W ramach przedmiotowej inwestycji przewiduje się następujące obiekty:

- waga/wagi pomostowe o powierzchni 180 m²,
- hala wyładunkowa o powierzchni 360 m²,
- hala magazynowa/bunkier o powierzchni 390 m²,
- hala termicznego przekształcania odpadów z oczyszczaniem spalin i sterowania o powierzchni 620 m²,
- magazyn/bunkier żużla o powierzchni 85 m²,
- komin o wysokości 35 m,
- maszynownia wraz z turbogeneratorem o powierzchni 80 m²,
- pomieszczenie socjalne i biurowe o powierzchni 110 m²,
- drogi i place manewrowe o powierzchni 3 000 m²,
- silos reagenta o pojemności ok. 105 m³ (zapas na ok. 30 dni),
- silos węgla aktywnego o pojemności ok. 8 m³ (zapas na ok. 30 dni),
- zbiornik wody amoniakalnej (lub mocznika),
- zbiornik paliwa pomocniczego (oleju opałowego) o pojemności nie mniejszej niż 20 m³,
- silos/zbiornik pyłów kotłowych o pojemności 44 m³,
- silos pozostałości z oczyszczania spalin o pojemności 122 m³,
- stacja dezodoryzacji,
- kondensator powietrzny/chłodnia (na dachu budynku maszynowni),
- agregat prądotwórczy.

W ramach inwestycji przewidziano instalacje i urządzenia pomocnicze, tj.: stacja uzdatniania wody, stacja demineralizacji i zbiornik wody DEMI, system sprężonego powietrza, awaryjny agregat prądotwórczy, wyprowadzenie energii elektrycznej, wyprowadzenie ciepła.

Parametry techniczne projektowanej linii termicznego przekształcania odpadów:

- maksymalna roczna wydajność instalacji (przy maksymalnej dyspozycyjności) – 25 404 Mg/rok,
- rodzaj przetwarzanego paliwa/odpadów – pre RDF/RDF z odpadów komunalnych o kodach: 19 12 12, 19 12 10, 19 12 08, 19 12 04, 19 05 99, 19 05 01,
- maksymalna godzinowa wydajność instalacji – 2,9 Mg/h,
- maksymalny czas pracy instalacji w ciągu roku – 8 760 h/rok,
- ilość linii procesowych – jedna,
- nominalna wartość opałowa wsadu – 12 GJ/Mg,
- zakres tolerowanej przez instalację wartości opałowej wsadu – 9-14 GJ/Mg,
- moc elektryczna brutto w kondensacji – 1,55 MW_e,
- moc elektryczna brutto w kogeneracji – 1,16 MW_e,
- moc cieplna brutto w kogeneracji – 6 MW_t,
- moc wprowadzania w RDF/pre RDF – 34,8 GJ/h, 9,67MW,
- palenisko – ruszt,
- kocioł – odzyskowy parowy lub wodny,
- usuwanie gazów kwaśnych – metoda sucha lub półsucha, odczynnik: kwaśny węglan sodu, alternatywnie reagent na bazie wapna Ca(OH)₂ lub tlenek wapnia CaO,
- redukcja dioksyn, furanów i metali ciężkich – metoda: adsorpcja na węglu aktywnym oraz odpylania, odczynnik: węgiel aktywny lub alternatywnie koks aktywny,

- usuwanie tlenków azotu – metoda: SNCR, odczynnik: woda amoniakalna 24 % lub alternatywnie mocznik.

W celu prawidłowego funkcjonowania instalacji zostanie zaprojektowana droga dojazdowa do wszystkich obiektów technologicznych (w tym ppoż.). Ponadto konieczne będzie podłączenie planowanej instalacji do przyłączy: elektroenergetycznych, ciepłych, wodnych oraz kanalizacji bytowej i przemysłowej.

Na terenie inwestycji przewidziano obsadzenie zieleni na powierzchni terenu nie objętego zabudową. Zieleń ma spełnić funkcję ochrony środowiska oraz funkcję estetyczną.

W skład instalacji do termicznego przekształcania odpadów przewidziane są następujące węzły technologiczne:

- węzeł przyjęcia i buforowania paliwa (frakcji energetycznej),
- węzeł spalania,
- węzeł odzysku energii,
- węzeł wytwarzania energii,
- węzeł oczyszczania spalin,
- węzeł automatyki i pomiarów.

Węzeł przyjęcia i buforowania paliwa

Podstawowe elementy:

- system dróg i dojazdów wraz z elementami regulacji ruchem,
- waga (lub wagi) wraz z systemem rejestracji odpadów,
- hala wyładunkowa,
- stanowiska wyładunkowe hali wyładunkowej,
- hala magazynowa (dopuszcza się magazynowanie odpadów w hali magazynowej, np. z wykorzystaniem murów oporowych lub w magazynie typu bunkier lub rozwiązanie alternatywne w postaci wspólnej hali wyładunkowo-magazynowej,
- kabina sterownicza,
- zespół suwnic wraz z chwytakami lub ruchoma podłoga lub system podajników lub ładowarka kołowa.

Odpady będą dostarczane przez bramę wjazdową, po zarejestrowaniu podstawowych danych dotyczących ilości i rodzaju odpadów, kierowane będą do hali wyładunkowej o powierzchni ok. 360 m². Po rozładunku kierowane będą do hali magazynowej z wbudowanym bunkrem magazynowym lub boksami magazynowymi o powierzchni 390m² oraz całkowitą kubaturą wynoszącą ok. 9 945 m³. Innym stosowanym alternatywnie rozwiązaniem może być wykonanie hali rozładunkowej i magazynowej jako wspólnego budynku. Określone partie odpadów będą magazynowane nie dłużej niż 5 dni. Rozwiązanie to zapewni ciągłość prowadzonego procesu technologicznego przy nominalnej wydajności oraz zredukuje ryzyko uwalniania zanieczyszczeń oraz odorów w trakcie magazynowania odpadów. Przyczyni się także do uniknięcia trudności, jakie mogą wystąpić podczas eksploatacji instalacji, np. zagrzewanie odpadów. Magazynowane odpady przed termicznym przekształcaniem będą poddawane uśrednieniu/mieszaniu, celem zwiększenia jednorodności odpadów, a tym samym zachowania stabilności pracy instalacji (likwidacji zatorów w leju zasypowym kotła, łatwiejszego dostarczenia powietrza do spalanych odpadów) oraz w celu wyeliminowania powstawania procesów zagrzewania lub samozapłonów odpadów. W dokumentacji przyjęto, że konstrukcja hali magazynowej/bunkra umożliwi magazynowanie odpadów w ilości wystarczającej do pracy instalacji przez okres wynoszący ok. 3-5 dni. Hala magazynowa zostanie zlokalizowana w bezpośrednim sąsiedztwie linii termicznego przekształcania odpadów.

Odpady dostarczane będą na teren inwestycji luzem (ewentualnie prasowane lub w balotach) środkami przystosowanymi do ich transportu.

Odpady kierowane do instalacji będą kontrolowane dwutorowo:

- 1) przez dostawcę odpadów – dostarczane odpady muszą spełniać parametry jakościowe określone w wymaganiach przetargowych na przyjęcie odpadów do przetwarzania, odpowiednie dla zastosowanej w instalacji technologii termicznego przekształcania odpadów. Dostarczane odpady kontrolowane będą u wytwórcy także pod kątem zawartości substancji promieniotwórczych;
- 2) przez operatora instalacji termicznego przekształcania poprzez zastosowanie systemu kontroli dostarczanej frakcji kalorycznej odpadów komunalnych, który będzie polegał na:
 - określeniu rodzajów odpadów, które można spalać: na podstawie charakterystyki instalacji, identyfikacji rodzajów odpadów, które będzie można spalać, np. biorąc pod uwagę stan skupienia, właściwości chemiczne, niebezpieczne właściwości, dopuszczalne zakresy wartości opałowej, wilgotność, zawartość popiołu i granulację,
 - opracowaniu i wdrożeniu procedur poprzedzających ich przyjęcie charakterystyki odpadów i procedur poprzedzających ich przyjęcie: procedury te będą mieć na celu zapewnienie technicznej (i prawnej) przydatności procesu przetwarzania odpadów dla poszczególnych odpadów przed ich skierowaniem do danego zespołu urządzeń. Obejmą one procedury gromadzenia informacji o odpadach dostarczonych do przetworzenia i obejmą pobieranie próbek i charakterystykę odpadów w celu uzyskania wystarczającej wiedzy na temat składu odpadów. Procedury poprzedzające przyjęcie odpadów będą oparte na ocenie ryzyka, przy uwzględnieniu np. niebezpiecznych właściwości odpadów, ryzyka stwarzanego przez odpady pod względem bezpieczeństwa procesowego, bezpieczeństwa pracy i wpływu na środowisko, a także informacji dostarczonych przez poprzednich posiadaczy odpadów,
 - opracowaniu i wdrożeniu procedur przyjęcia odpadów: procedury przyjęcia będą mieć na celu potwierdzenie charakterystyki odpadów określonej na etapie poprzedzającym przyjęcie. Procedury te umożliwiają określenie elementów, które należy zweryfikować przy przybyciu odpadów do danego zespołu urządzeń, a także kryteriów przyjęcia i odmowy przyjęcia odpadów. Procedury te mogą obejmować pobieranie próbek, inspekcję i analizę odpadów. Procedury przyjęcia odpadów będą oparte na ocenie ryzyka, przy uwzględnieniu np. niebezpiecznych właściwości odpadów, ryzyka stwarzanego przez odpady pod względem bezpieczeństwa procesowego, bezpieczeństwa pracy i wpływu na środowisko, a także informacji dostarczonych przez poprzednich posiadaczy odpadów,
 - wazeniu dostaw odpadów,
 - kontroli wzrokowej,
 - okresowemu pobieraniu próbek dostaw odpadów i analizie kluczowych właściwości substancji.

Wezeł spalania

Podstawowe elementy:

- lej zasypowy oraz szyb z zespołem klapy odcinającej (np. w formie zasuwki gilotynowej) oraz zespołem dozowania odpadów do paleniska,
- palenisko z rusztem i komorą spalania (wraz ze strefą dopalania, zapewniającą wymagany czas przebywania spalin w temperaturze min. 850°C),
- konstrukcja nośna paleniska (niezwiązana z konstrukcją nośną budynku),
- szyb opadowy żuźla wraz z odżuźlaczem,

- czerpnie, wentylatory i kanały powietrza pierwotnego i wtórnego wraz z klapami regulacyjnymi dopływu powietrza pod poszczególne strefy paleniska oraz opcjonalnie wentylatory i kanały recyrkulacji spalin,
- dwupaliwowe (olejowo-gazowe) lub jednopaliwowe (olejowe) palniki rozruchowo-wspomagające wraz z osprzętem.

Wsad z miejsca magazynowania podawany będzie do leja załadowczego linii spalania za pomocą suwnicy z chwytakiem łupinowym lub podajnikiem, lub ruchomej podłogi, lub ładowarki. Załadunek odpadów będzie monitorowany za pomocą kamer. Pojemność leja zapewni dozowanie paliwa do kotła np. przez co najmniej pół godziny. Słup odpadów w trakcie normalnej pracy zapobiegał będzie niekontrolowanemu przedostawaniu się powietrza do paleniska uszczelniając lej, eliminując równocześnie możliwość propagacji płomienia w kierunku bunkra. W dokumentacji stwierdzono, że to lej zasypowy, bez względu na wybrany sposób dostarczania paliwa do leja, będzie stanowił automatyczny system podawania odpadów pozwalający na zatrzymanie ich podawania:

- podczas rozruchu, do czasu osiągnięcia wymaganej temperatury,
- podczas procesu, w razie nieosiągnięcia wymaganej temperatury,
- w przypadku gdy ciągłe pomiary wykażą, że jakakolwiek dopuszczalna wielkość emisji została przekroczona z powodu zakłóceń lub awarii urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza,
- podczas odstawiania/wygaszania instalacji.

Prędkość podawania paliwa sterowana będzie przez system automatyki uwzględniający w algorytmach sterowania parametry w komorze spalania oraz parametry spalin opuszczających instalację (na podstawie ciągłego monitoringu).

Projektowana jest jedna linia do termicznego przekształcania odpadów z wykorzystaniem technologii rusztowej. Palenisko rusztowe podzielone zostanie na strefy spalania z dostępem powietrza pierwotnego i wtórnego. Komora spalania zostanie zaprojektowana w sposób uniemożliwiający osiągnięcie możliwie najefektywniejszego spalania. W środkowej części rusztu rozpocznie się proces spalania, natomiast w ostatniej strefie dopalany będzie materiał i popiół tak, aby całkowita zawartość węgla organicznego w żużlach i popiołach paleniskowych była niższa niż 3% lub strata przy prażeniu żużli i popiołów paleniskowych była niższa niż 5% suchej masy.

W strefie pierwotnego spalania będzie zachodził proces osuszania paliwa oraz ogrzewania powietrza spalania. Przy wlocie do strefy wtórnego spalania, gazy i palne cząstki sadzy będą przechodziły przez strefę, w której nastąpi ich mieszanie z powietrzem spalania. W strefie wtórnego spalania będzie zachodziło przetrzymywanie gazów spalinowych przez minimum 2 sekundy w temperaturze co najmniej 850°C. Dodatkowo, w przypadku spalania odpadów o niższej kaloryczności będzie istniała możliwość utrzymania minimalnej temperatury spalania (850°C) poprzez zastosowanie palnika (lub palników) wspomagających w ścianie komory.

Kontrolę temperatury powietrza w procesie spalania zapewni system recyrkulacji spalin. Spaliny wówczas pobierane będą z systemu oczyszczania gazów spalinowych i mieszane z powietrzem spalania w celu osiągnięcia optymalnej temperatury. Mieszanie powietrza i spalin będzie regulowane w zależności od temperatury i zawartości tlenu.

Proces spalania odpadów podzielony będzie na następujące fazy:

- suszenie: w początkowej strefie rusztu paliwo ogrzewane będzie w wyniku promieniowania lub konwencji do temperatury powyżej 100°C, co spowoduje odprowadzanie wilgoci,
- odgazowanie: w wyniku dalszego ogrzewania do temperatury powyżej 250°C wydzielane będą składniki lotne (wilgoć oraz gazy wylotowe),

- spalanie: w trzeciej części rusztu osiągnane będzie całkowite spalanie odpadów,
- zgazowanie: w procesie zgazowania produkty lotne będą utleniane przez tlen cząsteczkowy; przeważającą część paliwa będzie utleniana w temperaturze 1 000°C w górnej strefie komory paleniskowej,
- dopalanie: w celu zminimalizowania części niespalonych i CO w spalinach zostanie zastosowana strefa dopalania; w strefie tej podawane będzie powietrze lub recyrkulowane i odpylone spaliny w celu zupełnego spalania; czas przebywania spalin w tej strefie wyniesie min. 2 sekundy w temperaturze min. 850°C.

Komora paleniskowa w linii technologicznej spalania wyposażona zostanie w palniki/palnik rozruchowo-wspomagające, zasilane lekkim olejem opałowym i/lub gazem. W normalnych warunkach pracy nie będzie konieczności używania palników wspomagających. Kiedy temperatura spalin osiągnie minimalną dopuszczalną wartość lub spadnie poniżej system alarmowy uruchomi palniki wspomagające.

W dokumentacji rozważano zastosowanie następującej konfiguracji palników: 1 palnik o mocy około 7,25 MW_t (ok. 75 % mocy kotła) umieszczony na jednej ze ścian kotła lub dwa palniki o takiej samej mocy łącznej umieszczone na przeciwległych ścianach lub dwa palniki obok siebie na jednej ścianie kotła. Rolą palników będzie umożliwienie dokonania rozruchu instalacji i doprowadzenie temperatury spalin w komorze paleniskowej do min. 850°C przed rozpoczęciem podawania paliwa/odpadów. Palniki będą pełniły również rolę wspomagającą, np. podczas obniżenia się temperatury procesu na skutek wahań wartości opałowej paliwa, wówczas palniki wspomagające zapewnią odpowiednio wysoką temperaturę w komorze paleniskowej, by w najbardziej niekorzystnych warunkach spaliny przepływały przez minimum 2 sekundy w temperaturze powyżej 850°C. Palniki rozruchowo-wspomagające będą używane również podczas fazy wygaszania procesu spalania. Palniki będą utrzymywać temperaturę 850°C w komorze dopalania do momentu całkowitego wypalenia lub zrzucenia odpadów nagromadzonych na ruszcie. Zarówno temperatura załączenia palników, jak i układ sterowania palników wspomagających będą częścią centralnego komputerowego systemu sterowania i dozoru instalacji.

W instalacji zostanie zabudowany agregat prądotwórczy o mocy ok. 600 kW, stanowiący obok dwóch niezależnych linii zasilania zabezpieczenie instalacji na wypadek odcięcia zasilania. Na potrzeby agregatu posadowiony zostanie zbiornik na olej napędowy o pojemności wystarczającej na czas niezbędny do bezpiecznego odstawienia instalacji i urządzeń.

Obieg powietrza do spalania będzie się składał z obiegu powietrza pierwotnego oraz obiegu powietrza wtórnego. Wentylatory powietrza będą zasilać następujące obiegi procesowe:

- obieg powietrza pierwotnego: powietrze pierwotne będzie wdmuchiwane pod ruszt lub do komory spalania. Powietrze to o ile wymagała będzie tego technologia, będzie ogrzewane do optymalnej temperatury wynikającej z charakterystyki i właściwości paliwa. Powietrze pierwotne będzie kierowane do poszczególnych stref za pomocą regulatora umożliwiającego dostosowanie przepływu w każdej strefie. Powietrze pierwotne niezbędne do przeprowadzenia procesu spalania, kierowane przy pomocy wentylatora regulowanego falownikiem, będzie zasysane z budynku bunkra na odpady w celu utrzymania w podciśnieniu hali bunkra oraz stref wyładunku odpadów.
- obieg powietrza wtórnego: powietrze wtórne będzie bezpośrednio zasysane z hali kotła i IOS. Dla zwiększenia efektywności energetycznej powietrze wtórne pobierane będzie czerpniami umieszczonymi w pobliżu stropu (pobierane powietrze ogrzane

stratami ciepła przez izolację kotła). Powietrze wtórne, w niektórych przypadkach także tzw. powietrze tercjalne, będzie wprowadzane do komory paleniskowej za pośrednictwem rzędu dysz, które zostaną rozmieszczone w ścianach komory paleniskowej w sposób zapewniający prawidłowe mieszanie spalin i całkowite ich dopalenie, jak również stabilność płomienia. Powietrze wtórne będzie konieczne do dostarczenia tlenu niezbędnego do prawidłowego procesu spalania oraz do osiągnięcia minimalnej wartości O_2 w spalinach dopalania (6%).

W wyniku termicznego przekształcania odpadów powstanie m.in. żużel, który kierowany będzie przez odpowiedni kanał do mokrego odżużlania. W odżuźlaczu następować będzie gaszenie i chłodzenie żużla do temperatury około $90^{\circ}C$, co pozwoli na jego bezpieczny transport do miejsca magazynowania. Odżuźlacz zaprojektowany zostanie w sposób zapewniający uszczelnienie paleniska – jego konstrukcja musi zapobiegać dostawaniu się do paleniska „fałszywego powietrza”.

Żużel usuwany będzie z odżuźlacza poprzez kanał wyjściowy, np. za pomocą wypychacza o napędzie hydraulicznym lub przenośnika zgrzebłowego. Z odżuźlacza żużel kierowany będzie przenośnikiem taśmowym do bunkra/magazynu żużla o powierzchni $85 m^2$. Innym stosowanym alternatywnie rozwiązaniem może być kierowanie żużla do jednego z dwóch kontenerów (wypełnianych naprzemiennie). Poziom napełnienia poszczególnych kontenerów kontrolowany będzie automatycznie, a obsługa informowana będzie o konieczności wymiany napełnionych kontenerów.

Z przedłożonych dokumentów wynika, że projektowana technologia zagwarantuje spełnienie wymagań dotyczących emisji oraz zapewni spełnienie technologicznych wymagań dotyczących wytwarzanych odpadów procesowych:

- jakość produktów spalania (żużel), określana poprzez zawartość części organicznych w produktach stałych procesu spalania (żużel i popiół, popioły lotne),
- zawartość węgla organicznego (TOC) nieprzekraczająca 3%,
- strata prażenia nie przekroczy wartości 5% w odniesieniu do produktów w stanie suchym.

Węzeł odzysku energii

Podstawowe elementy:

- parowy lub wodny kocioł odzyskowy,
- walczak (w przypadku kotła parowego),
- przegrzewacz pary (w przypadku kotła parowego),
- konstrukcja nośna kotła (niezwiązana z konstrukcją nośną budynku),
- pompy wody zasilającej,
- odgazowywacz ze zbiornikiem wody odgazowanej (w przypadku kotła parowego),
- instalacja odmulania i odgazowania (w przypadku kotła parowego).

Odzysk energii z paliwa odbywał się będzie w kotle odzyskowym. W zależności od urządzeń wytwarzających energię elektryczną i ciepło w skojarzeniu energia spalin przekształcana będzie w energię:

- pary wodnej o parametrach zależnych od przyjętych rozwiązań technologicznych (w przypadku turbiny kondensacyjno-upustowej lub turbiny ciepłowniczej). W przypadku zastosowania kotła odzyskowego parowego wyprodukowana para wodna skierowana zostanie do wykorzystania do produkcji energii elektrycznej i ciepła w turbinie parowej,
- gorącej wody w przypadku zastosowania układu ORC. W przypadku zastosowania kotła odzyskowego wodnego wyprodukowana woda skierowana zostanie do wykorzystania do produkcji energii elektrycznej i ciepła w module ORC.

Konwersja odzyskanej energii oparta będzie o turbozespół z turbiną kondensacyjno-upustową lub ciepłowniczą. Rozwiązanie takie pozwala na pracę kotła z nominalną wydajnością (niezależnie od odbioru ciepła) dzięki czemu spalony będzie cały strumień odpadów. Regulacja ilości produkowanego ciepła prowadzona będzie poprzez zmienną ilość pary pobieranej z upustu ciepłowniczego turbiny. Zastosowanie członu kondensacyjnego zagwarantuje maksymalizację produkcji energii elektrycznej. Skrajnym przypadkiem będzie praca w kondensacji bez produkcji ciepła (poza potrzebami własnymi i regeneracji).

Warunkiem, który ogranicza możliwość regulacji jest konieczność zapewnienia odpowiedniego chłodzenia ostatniego stopnia turbiny upustowo-kondensacyjnej, co będzie równoznaczne ze skierowaniem ok. 10 % przepływu pary do części kondensacyjnej turbiny. Para na wyjściu z turbiny kondensacyjnej będzie rozprężona do wysokiego podciśnienia na poziomie ok. 5 kPa w przypadku chłodzenia kondensatora wodą i do 12 kPa w przypadku chłodzenia kondensatora powietrzem.

Węzeł przetworzenia energii

Węzeł spalania i węzeł odzysku energii będą współpracować z węzłem przetworzenia energii. W skład tego węzła będą wchodzić niżej wymienione zespoły i urządzenia:

- turbina parowa upustowo-kondensacyjna lub turbina ciepłownicza z dodatkową chłodnicą lub moduł/moduły ORC,
- kondensator powietrzny (alternatywnie kondensator chłodzony wodą w obiegu zamkniętym z chłodnicą wody) – w przypadku kotła parowego,
- generator synchroniczny energii elektrycznej wraz z zespołem synchronizacji z siecią,
- obudowa dźwiękochłonna turbozespołu lub równoważne rozwiązania zapobiegające rozprzestrzenianiu się hałasu generowanego przez turbinę,
- stacja redukcyjna rozruchowa, pozwalająca na przejścia całości wytworzonej pary w przypadku postoju lub awarii turbozespołu oraz stacja redukcyjna pozwalająca na wytwarzanie w tym okresie pary technologicznej – w przypadku kotła parowego,
- zespoły i urządzenia gospodarki kondensatem i wodą zasilającą,
- wzbudnica i obracarka wału generatora oraz turbiny w okresie postoju,
- instalacja olejowa turbozespołu oleju smarowego, regulacyjnego i odciążającego wraz z chłodnicami powietrza i oleju,
- zespoły układu regulacji, sterowania i zabezpieczeń turbozespołu,
- suwnica remontowa o nośności dostosowanej do masy korpusu i wału turbiny.

W zakresie węzła przetworzenia odzyskanej energii dopuszcza się również zastosowanie kotła wodnego oraz modułu/modułów ORC. Moduł ten zawiera kompletny układ kogeneracyjny, przy czym w miejsce pary wodnej czynnikiem roboczym będzie woda. Po podłączeniu do modułu ORC wody zasilającej (obieg kotła) oraz chłodzącej (obieg wody sieciowej) moduł staje się kompletną elektrociepłownią.

Węzeł oczyszczania spalin

Podstawowe informacje i elementy:

- oczyszczanie gazów z zanieczyszczeń kwaśnych prowadzone będzie przy użyciu reagenta sodowego NaHCO_3 metodą suchą lub przy wykorzystaniu reagenta wapiennego Ca(OH)_2 lub CaO metodą półsuchą,
- oczyszczanie końcowe spalin z pyłu i pozostałości z oczyszczania spalin prowadzone będzie w wysokosprawnym filtrze tkaninowym wyposażonym w układ automatycznego oczyszczania powierzchni filtrujących,
- redukcja tlenków azotu metodami pierwotnymi (odpowiednia temperatura procesu, stopniowanie i strefowanie, podawanie powietrza, recyrkulacja spalin) lub metodą

niekatalityczną (SNCR), z wykorzystaniem reagenta w postaci wody amoniakalnej lub roztworu mocznika,

- redukcja metali ciężkich oraz PCDD i PCDF metodą pierwotną ograniczającą powstawanie PCDD i PCDF, metodą zgrubną (oczyszczanie cząstek osadzonych na pyłe), metodą dokładną (dodawanie węgla aktywnego),
- odprowadzanie spalin (kanały spalin, komin, wentylator wyciągowy, ciągły monitoring emisji),
- instalacje, urządzenia i budowle towarzyszące.

W wyniku spalania odpadów powstawać będą gazy odlotowe składające się głównie z dwutlenku węgla, pary wodnej, dwutlenku siarki, tlenków azotu, tlenku węgla oraz niespalonych lub częściowo niespalonych węglowodorów.

Spaliny kierowane będą do komina o wysokości gwarantującej nieprzekraczanie norm imisyjnych.

Pyły kotłowe oraz pozostałości z układu oczyszczania spalin z miejsca wytwarzania będą grupowane i transportowane za pomocą szczelnego układu przesyłowego do dedykowanych silosów/zbiorników, które będą opróżniane w regularnych interwałach czasowych.

Silos/zbiornik będzie napełniany i opróżniany do cystern w sposób minimalizujący pylenie. W tym celu na silosie/zbiorniku zamontowany będzie filtr tkaninowy, oczyszczający powietrze wypierane ze zbiornika w trakcie napełniania go pyłem. W trakcie opróżniania zbiornika/silosu poprzez służbę, powietrze usuwane będzie z cysterny poprzez rurę ewakuacyjną i zawór zwrotny, podłączone w najwyższym punkcie cysterny, a następnie kierowane będzie do górnej strefy silosu/zbiornika.

Węzeł automatyki i pomiarów

Instalacja wyposażona zostanie we wszystkie urządzenia kontroli i sterowania konieczne do prowadzenia i nadzoru procesu. Przewiduje się również wszelkie oprzyrządowanie konieczne do kontroli i sterowania całości zaproponowanych urządzeń: wskaźników lokalnych, czujników pomiarowych, analizatorów, detektorów, siłowników, zaworów regulacyjnych, elektrozaworów, itp.

System kontroli i sterowania będzie systemem rozproszonym (podział zadań), zhierarchizowanym, zorganizowanym na różnych poziomach i kierowanych centralnie. Wszystkie urządzenia biorące udział w procesie zasadniczym będą zarządzane przez nadrzędny system sterowania i kontroli.

Układ zabezpieczeń oraz sterowania będzie analizował i uwzględniał sygnały pomiarowe z prowadzonego on-line monitoringu spalin, a proces sterujący oczyszczaniem spalin uwzględniał będzie je dostosowując ilość reagentów stosownie do potrzeb.

Instalacje i urządzenia pomocnicze

- stacja uzdatniania wody,
- stacja demineralizacji i zbiornik wody DEMI,
- system sprężonego powietrza,
- zbiornik paliwa pomocniczego wraz z systemem dystrybucji,
- waga i system rejestracji odpadów,
- awaryjny agregat prądotwórczy,
- wyprowadzenie energii elektrycznej,
- wyprowadzenie ciepła.

Zastosowana technologia termicznego przekształcania odpadów zapewni maksymalne wykorzystanie energii ze spalania odpadów.

Instalacja będzie tak zaprojektowana, wykonana i eksploatowana, aby przy najbardziej niedogodnych termicznie warunkach pracy instalacji (np. w okresie

częściowego wykorzystania mocy spalania lub przy niskiej wartości opałowej paliwa), kontrolowana temperatura strumienia spalin, równomiernie wymieszanych z powietrzem, w strefie po ostatnim doprowadzeniu powietrza do komory spalania, wynosiła co najmniej 850°C, a czas przebywania spalin w tej temperaturze wynosił przynajmniej 2 sekundy.

Proces termicznego przekształcania odpadów jaki prowadzony będzie w projektowanej instalacji termicznego przekształcania będzie zgodny z zapisami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 stycznia 2016 r. w *sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów oraz sposobów postępowania z odpadami powstałymi w wyniku tego procesu* (Dz. U. z 2016 r. poz. 108) zaś zakład termicznego przekształcania odpadów będzie spełniał wymagania wynikające z działu VIII – wymagania dotyczące prowadzenia procesów przetwarzania odpadów, rozdział 2 – termiczne przekształcanie odpadów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.).

Etap budowy przedsięwzięcia będzie polegał na kompleksowej budowie zakładu odzysku energii wraz z instalacjami towarzyszącymi. Etap ten będzie wymagał prowadzenia prac budowlanych, z wykorzystaniem typowych maszyn i urządzeń budowlanych oraz środków transportowych, a także z wyposażeniem instalacji w urządzenia technologiczne. Prowadzenie prac budowlanych, dostawa i montaż urządzeń będą źródłem niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń do powietrza wynikającej głównie z emisji pyłów powstających podczas prac ziemnych i konstrukcyjnych, przemieszczania mas ziemnych i transportu materiałów pylistych. Źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza będzie również spalanie paliw w środkach transportu oraz praca maszyn budowlanych. Etap realizacji inwestycji będzie miał charakter lokalny, niekumulujący się w środowisku i ustąpi wraz z zakończeniem prac budowlanych. W celu ograniczenia emisji gazów i pyłów do powietrza, na etapie budowy należy stosować dostępne rozwiązania ograniczające emisje pyłów oraz technologie jak najmniej uciążliwe dla środowiska. Należy prowadzić prace przy użyciu urządzeń i maszyn sprawnych technicznie, ograniczać czas pracy urządzeń i samochodów podczas postojów, unikać jałowej pracy silników, przewozić i magazynować materiały pyliste w sposób ograniczający emisje pyłów, plac budowy i drogi dojazdowe utrzymywać w stanie ograniczającym niezorganizowaną emisję pyłów.

Na etapie realizacji przedsięwzięcia prowadzone będą prace przygotowawcze, ziemne, budowlane i montażowe, do których będą używane maszyny budowlane i pojazdy transportowe. Wskazano, że poziom mocy akustycznej maszyn, pojazdów i urządzeń budowlanych będzie wahać się od ok. 80 do ok. 105 dB. Ze względu na konieczność zastosowania maszyn, pojazdów i urządzeń, cechujących się wysoką emisją hałasu do środowiska do wykonania niezbędnych prac realizacyjnych, nie jest całkowicie możliwe wyeliminowanie zwiększonej emisji hałasu do środowiska. W celu ograniczenia oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w zakresie emisji hałasu zostaną zastosowane następujące rozwiązania:

- prace będą wykonywane w porze dnia tj. w godzinach od 6:00 do 22:00,
- wyłączenie zbędnych, nieużywanych w danym momencie urządzeń, maszyn i narzędzi emitujących hałas,
- ograniczenie prędkości ruchu pojazdów w rejonie budowy,
- stosowanie nowoczesnego i odpowiednio wyciszonego i sprawnego technicznie sprzętu oraz najmniej uciążliwej pod względem akustycznym technologii prowadzenia prac budowlanych.

Emisja hałasu na etapie realizacji będzie miała charakter okresowy, lokalny, niekumulujący się w otoczeniu i ustąpi wraz z zakończeniem prac budowlanych.

Ograniczony wpływ tego etapu na środowisko w zakresie dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku będzie wynikać ze znacznej odległości miejsca realizacji przedsięwzięcia od terenów i obiektów chronionych przed hałasem.

Realizacja planowanego zamierzenia inwestycyjnego związana będzie z wytwarzaniem odpadów, zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji instalacji do termicznego przekształcania odpadów.

Na etapie realizacji inwestycji wytwarzane będą odpady związane z robotami budowlanymi, montażowymi, rozbiórkowymi (istniejących dróg i placów), odpady związane z przemieszczaniem mas ziemnych oraz odpady związane z funkcjonowaniem zaplecza socjalnego pracowników. Emisja ta będzie miała charakter czasowy i ograniczy się do najbliższego otoczenia, zaś sposób zagospodarowania odpadów będzie zgodny z przepisami ustawy o odpadach oraz aktom wykonawczym do ustawy.

Z informacji zawartych w dokumentacji wynika, że podczas wykonywania prac ziemnych powstaną masy ziemne, które w pierwszej kolejności zostaną zagospodarowane na terenie inwestycji (w miejscu ich wydobycia) pod warunkiem spełnienia standardów jakości gleby i ziemi wynikających z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1395). Nadmiar mas ziemnych zostanie przekazany uprawnionym podmiotom celem dalszego zagospodarowania zgodnie z prawem.

W raporcie wskazano czynniki oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne i wody podziemne na etapie realizacji i eksploatacji planowanego przedsięwzięcia oraz dokonano analizy w zakresie wpływu planowanych rozwiązań i emisji zanieczyszczeń na wody podziemne.

Czynnikiem oddziaływania na etapie realizacji planowanego przedsięwzięcia będą wykopy budowlane, ewentualne prace odwodnieniowe, ścieki bytowe i technologiczne z rejonu bazy sprzętu budowlanego oraz materiałów budowlanych, oraz spływy wód opadowych i roztopowych z powierzchni zanieczyszczonych. Wykorzystanie ciężkich maszyn budowlanych może skutkować zanieczyszczeniem wód gruntowych smarami i substancjami ropopochodnymi w wyniku niekontrolowanych wycieków oraz awarii.

Aby zapobiec zanieczyszczeniu gruntu i wód podziemnych substancjami ropopochodnymi pojazdy i maszyny pracujące na placu budowy muszą być sprawne, a zaplecze budowy umiejscowione na szczelnym i utwardzonym podłożu. Substancje ropopochodne (oleje, smary, paliwa, itp.) przechowywane będą w szczelnych, zamkniętych zbiornikach. Z uwagi na możliwość naruszenia lub czasowego usunięcia warstw ochronnych wód podziemnych w czasie budowy, wszystkie roboty wgłębne należy wykonywać z odpowiednią starannością.

W celu zabezpieczenia wód gruntowych na etapie budowy zostanie zainstalowana tymczasowa myjnia kół i podwozi na terenie budowy. Dodatkowo w celu zminimalizowania możliwości wystąpienia ww. sytuacji należy odpowiednio przygotować zaplecze budowy, a więc wyznaczyć utwardzone miejsca postoju sprzętu budowlanego i odpowiednio przechowywać wszelkie substancje mogące szkodliwie oddziaływać na środowisko gruntowo-wodne.

Na etapie realizacji inwestycji nie przewiduje się, by zaistniała konieczność odprowadzania wody z wykopów budowlanych. W razie konieczności zaprojektowany zostanie system czasowych studni depresyjnych lub igłofiltrów.

Ścieki bytowe będą odprowadzane do szczelnych zbiorników bezodpływowych (przenośnych toalet). Zbiorniki te będą systematycznie opróżniane przez uprawnione podmioty, a ich zawartość wywożona będzie do oczyszczalni ścieków. Opcjonalnie, po

uzyskaniu stosownej zgody ścieki bytowe będą kierowane bezpośrednio do sieci kanalizacji sanitarnej należącej do Fabryki Łóżysk Tocznych - Kraśnik S.A.

Wody opadowe i roztopowe z placu budowy w pierwszej kolejności kierowane będą do tymczasowych zbiorników bezodpływowych, które będą regularnie opróżniane za pomocą wozów asenizacyjnych. Opcjonalnie, wody opadowe i roztopowe (po podczyszczeniu z zawieszin i substancji ropopochodnych w osadnikach i separatorach) będą kierowane bezpośrednio do sieci kanalizacji deszczowej należącej do Fabryki Łóżysk Tocznych - Kraśnik S.A., po uzyskaniu stosownej zgody.

Biorąc pod uwagę przejściowy charakter prowadzonych prac oraz niewielka ich skalę i czas trwania można uznać, że etap budowy nie wpłynie trwale na negatywne zmiany w środowisku oraz nie będzie źródłem poważnych i nieodwracalnych oddziaływań na ludzi oraz środowisko.

Funkcjonowanie projektowanej instalacji będzie źródłem zorganizowanej i niezorganizowanej emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do powietrza. Ocenę oddziaływania na powietrze w ramach wariantu proponowanego przez Wnioskodawcę przeprowadzono z uwzględnieniem:

1. Projektowanych źródeł emisji zorganizowanej do powietrza:

- proces termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku,
- odpowietrzenie silosu/zbiornika CaO lub Ca(OH)₂ lub NaHCO₃,
- odpowietrzenie zbiornika/silosu węgla aktywnego,
- odpowietrzenie silosu/zbiornika pyłów z kotłów,
- odpowietrzenie silosu/zbiornika odpadów stałych z oczyszczania gazów odlotowych,
- system dezodoryzacji powietrza z budynku/hali rozładunkowej odpadów, w tym bunkra paliwa,
- wentylacja budynku żużla,
- kontenerowy agregat zasilania awaryjnego.

2. Projektowanych źródeł niezorganizowanej emisji do powietrza:

- dowóz odpadów, dowóz reagentów i paliwa wspomagającego,
- wywóz pyłów z kotłów i odpadów stałych z oczyszczania gazów odlotowych, wywóz żużli.

3. Istniejących źródeł emisji o takim samym charakterze emisji – obiekty energetycznego spalania paliw zlokalizowane na terenie Veolia Wschód Sp. z o.o. Zakład Kraśnik : jeden kocioł OR-32.

Głównym źródłem emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych będzie prowadzony proces technologiczny termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem ciepła i energii elektrycznej. W celu ograniczenia emisji do atmosfery będą one eliminowane w systemie oczyszczania spalin. W wyniku termicznego przekształcania odpadów powstawać będą gazy odlotowe składające się głównie z dwutlenku węgla, pary wodnej, dwutlenku siarki, tlenków azotu, tlenku węgla oraz niespalonych lub częściowo niespalonych węglowodorów.

Spaliny kierowane będą do komina o wysokości gwarantującej nieprzekraczanie norm emisyjnych oraz imisyjnych. Przewidywany jest komin stalowy, z zabezpieczeniami antykorozyjnymi, o parametrach: wysokość 35 m i średnicą wylotu 0,95 m. Wszystkie kanały spalin będą izolowane termicznie, a izolacja zabezpieczona będzie przed czynnikami zewnętrznymi. Temperatura spalin na wylocie z komina będzie się kształtowała na poziomie ok. 408,15°C.

Wyptywające z kotła spaliny kierowane będą do instalacji oczyszczania metodą suchą (alternatywnie metodą półsuchą). W metodzie suchej, w reaktorze spaliny wymieszane zostaną z addytywami dla oddzielenia substancji szkodliwych. W metodzie półsuchej spaliny ochłodzone wtryskiwaną wodą wpływają do reaktora przepływowo-rozpylającego, gdzie rozpylany jest wodorotlenek wapnia $\text{Ca}(\text{OH})_2$ w postaci tzw. mlecza wapiennego (wytworzonego przez zmieszanie suchego CaO z wodą technologiczną), do którego dawkowany jest dodatkowo sproszkowany węgiel aktywny. Przewidziano wodorotlenek wapnia dla oddzielenia kwaśnych gazów szkodliwych i węgiel aktywny dla oddzielenia lotnych metali ciężkich oraz organicznych substancji szkodliwych (np. dioksyny i furany). Następnie spaliny kierowane będą do filtra tkaninowego.

Instalacja zostanie wyposażona w wielostopniowy system oczyszczania spalin obejmujący następujące procesy: odazotowanie niekatalityczne (SNCR), redukcja dioksyn i metali ciężkich, redukcja zanieczyszczeń pochodzenia kwasowego, odpylanie.

Redukcja emisji tlenków azotu zostanie zapewniona w pierwszej kolejności z wykorzystaniem pierwotnych technik redukcji NO_x . W procesie spalania zostaną wykorzystane co najmniej następujące techniki: odpowiednia dystrybucja powietrza, mieszanie spalin i regulacja temperatury, spalanie strefowe. W celu konieczności spełnienia obowiązujących standardów emisyjnych i standardów jakości powietrza zastosowana zostanie niekatalityczna metoda redukcji tlenków azotu (SNCR). W ramach instalacji przewiduje się zastosowanie roztworu amoniaku lub zamiennie roztworu mocznika. Czynniki redukujące wtryskiwany będzie do komory dopalania w obszarze gdzie temperatura spalin znajduje się w przedziale pomiędzy 850°C i 1050°C , najkorzystniejszej dla prowadzenia reakcji reagentów z tlenkami azotu. W zależności od stosowanego reagenta oraz technologii zakres ten może być dodatkowo ograniczony.

Dodatkowym efektem zastosowania systemu niekatalitycznej redukcji tlenków azotu jest również skuteczna redukcja emisji polichlorowanych dioksyn i furanów - przebiegająca dla układów niekatalitycznych z wydajnością ok. 60-70 % (wiązaną chloru w strefie spalania i poza strefą spalania, podczas chłodzenia spalin, a przede wszystkim inhibicyjne działanie amoniaku w odniesieniu do syntezy de novo dioksyn i furanów).

Redukcja gazów kwaśnych HCl , SO_x , HF będzie realizowana przy użyciu poprzez system suchego ewentualnie półsuchego oczyszczania spalin.

W ramach suchego systemu oczyszczania spalin przewiduje się wykorzystanie reagenta sodowego (NaHCO_3), który może być wprowadzany i mieszany ze spalinami bezpośrednio w kanale spalinowym doprowadzającym spaliny do filtra.

W ramach suchego z nawilżaniem (półsuchego) systemu oczyszczania spalin przewiduje się zastosowanie $\text{Ca}(\text{OH})_2$ lub CaO . W metodzie tej reagent i spaliny mieszane będą w oddzielnym reaktorze, do którego reagent wprowadzany będzie w postaci suchej. Reagent aktywowany będzie dodatkowo przez rozpylenie w reaktorze wody w ilości gwarantującej jej całkowite odparowanie. Do reaktora może być kierowany również w odpowiedniej proporcji odebrany w odpylaczu końcowym pył z resztkami nieprzereagowanego reagenta (recykulacja reagenta).

Opracowany raport oos opracowany dla projektowanej inwestycji opiera się w głównej mierze na założeniach koncepcyjnych, stąd na obecnym etapie Inwestor nie zdefiniował ostatecznego i jednoznacznego rozwiązania technologicznego. Niezależnie od zastosowanego rozwiązania zaproponowane metody redukcji zanieczyszczeń kwaśnych (sucha lub półsucha) umożliwią oczyszczenie gazów spalinowych do poziomów dopuszczalnych określonych zapisami rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r., w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, *źródło*

spalaniu paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1860).

W planowanym systemie oczyszczania spalin przewidziany zostanie układ recykulacji sorbentów, które nie uległy reakcji ze związkami oczyszczanych gazów. Sorbenty te, po odparowaniu wody w stanie suchym wyłapywane będą na wysoko efektywnym filtrze tkaninowym, a następnie częściowo zawracane do procesu celem ich pełniejszego wykorzystania przy pracy z ciągłym nadmiarem aktywnego sorbentu. Przy zastosowaniu suchego układu usuwania gazów kwaśnych w połączeniu z odpylaniem na filtrach tkaninowych udaje się osiągnąć stopnie skuteczności usuwania zanieczyszczeń ponad 99 %, przy jednocześnie niższych kosztach inwestycyjnych i eksploatacyjnych. Zgodnie z przepisami parametr ten jest objęty ciągłym pomiarem emisji co pozwala na regulowanie ilości podawanego reagenta, a w przypadku występowania przekroczeń zatrzymanie podawania odpadów, a następnie wyłączenia instalacji.

Jak podkreślono w raporcie oos niezależnie od zastosowanego rozwiązania technologicznego zaproponowane metody redukcji zanieczyszczeń kwaśnych (sucha lub sucha z nawilżaniem – półsucha) umożliwiają oczyszczenie gazów spalinowych do poziomów dopuszczalnych określonych zapisami rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych, dla niektórych rodzajów instalacji, *źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1860).

Redukcja związków organicznych oraz metali ciężkich ze spalin będzie prowadzona przy wykorzystaniu węgla aktywnego lub alternatywnie monomorficznego węgla aktywnego albo amorficznego koksu aktywnego z węgla brunatnego. Mieszanina gazowo-pyłowa wychwytywana będzie następnie na rękawach filtra workowego. W warstwie węgla aktywnego na powierzchniach rękawów adsorbowane będą zarówno związki organiczne (PCDD/PCDF, PCB), jak i zawarte jeszcze w spalinach resztkowe ilości kwaśnych zanieczyszczeń nieorganicznych w tym gazowych związków metali ciężkich (rtęci metalicznej), które nie zostały usunięte wraz z pyłem.

Spaliny będą odpylane za pomocą filtrów workowych. Zastosowanie nowoczesnych materiałów filtracyjnych, odpornych na wysokie temperatury (np. włókna szklane powlekane specjalnie preparowanym teflonem) umożliwią wysoki stopień odpylenia przy jednoczesnym znacznym ograniczeniu stężenia dioksyn w spalinach. W przypadku filtrów tkaninowych warstwa ciała stałego (pył z sorbentem) osadzonego na tkaninie filtracyjnej pracuje bardzo skutecznie, co pozwala na osiągnięcie skuteczności przekraczającej nawet 99,9 % (dla ziaren wielkości powyżej 1 µm). Odseparowane na filtrze zanieczyszczenia zbierane będą na dnie jednostki filtracyjnej, a następnie transportowane szczelnymi przenośnikami do silosu magazynowego pozostałości z oczyszczania spalin.

Źródłem emisji do powietrza będą silosy, w których magazynowane będą: NaHCO_3 lub Ca(OH)_2 lub CaO , węgiel aktywny, pyły z kotłów zawierających substancje niebezpieczne (19 01 15* lub 19 01 16), pozostałości systemu oczyszczania spalin (19 01 07*). Wszystkie silosy zostaną wyposażone w tkaninowe filtry powietrza odlotowego gwarantujące stężenia pyłu na wylocie na poziomie nie przekraczającym 5 mg/m^3 . Zanieczyszczenia z napełniania silosów będą odprowadzane emitarami zadaszonymi o parametrach:

- silos CaO lub Ca(OH)_2 lub NaHCO_3 : wysokość min. 16 m,
- silos węgla aktywnego: wysokość min. 9 m,
- silos pyłów z kotłów zawierających substancje niebezpieczne: wysokość min. 13 m,
- silos pozostałości z systemu oczyszczania spalin: wysokość min. 17.

Zgodnie z koncepcją technologiczną na terenie planowanej instalacji w systemie oczyszczania spalin będzie zastosowana woda amoniakalna (roztwór 24%) lub mocznik (roztwór 40%). Planowany zbiornik będzie wyposażony w stosowne zabezpieczenia (np. zbiornik bezciśnieniowy z poduszką azotową lub równoważne), których zastosowanie umożliwi eliminację emisji amoniaku w trakcie normalnej pracy instalacji.

Na terenie planowanej instalacji będzie również zlokalizowany zbiornik paliwa wspomagającego (oleju opałowego) wyposażony w wannę wychwytową.

Budynek żuźla będzie wentylowany odciągami mechanicznymi zabezpieczonymi filtrem tkaninowym gwarantującym stężenie pyłu na wylocie na poziomie nie przekraczającym 5 mg/m^3 . Zanieczyszczenia będą odprowadzane emitorem o wysokości ok. 15,5 m i średnicy ok. 0,4 m.

W instalacji planuje się zastosowanie awaryjnego agregatu prądotwórczego o mocy znamionowej 600 kWe, zasilanego olejem napędowym. Agregat załączany będzie w przypadku awaryjnej przerwy w dostawie prądu oraz w celach konserwacyjnych. Założono, że efektywny czas pracy agregatu będzie wynosił 1 godzinę obliczeniową na tydzień. Zanieczyszczenia będą odprowadzane emitorem o wysokości ok. 5 m i średnicy ok. 0,25 m.

Źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza będzie także ruch pojazdów. Maksymalna moc przerobowa planowanej inwestycji będzie wynosiła 2,9 Mg/h, co przy uwzględnieniu maksymalnego rocznego czasu pracy na poziomie 8 760 h/rok (przy maksymalnej dyspozycyjności) będzie równe maksymalnej rocznej masie spalanych odpadów na poziomie 25 404 mg/rok. Zgodnie z powyższymi danymi w raporcie zidentyfikowano następujące operacje transportowe:

- transport frakcji energetycznych odpadów komunalnych – zgodnie z założeniami projektowymi będzie dostarczany strumień odpadów w ilości nie więcej niż 25 404 Mg/rok. Odpady będą przywożone na teren zakładu transportem o średniej ładowności ok. 23 Mg przez 261 dni w ciągu roku,
- dowóz reagentów i paliwa wspomagającego – reagenty i paliwo wspomagające będą dostarczane na teren zakładu w ilości nie więcej niż 1 097 Mg/rok, transportem o średniej ładowności ok. 13 Mg przez 261 dni w ciągu roku,
- wywóz pyłów z kotłów – pyły w ilości nie większej niż 457,3 Mg/rok będą wywożone z terenu zakładu transportem o średniej ładowności ok. 18 Mg przez 261 dni w ciągu roku,
- wywóz odpadów stałych z oczyszczania gazów odlotowych – odpady w ilości nie większej niż 1 270,2 Mg/rok będą wywożone z terenu zakładu transportem o średniej ładowności ok. 18 Mg przez 261 dni w ciągu roku,
- wywóz żużli i popiołów paleniskowych innych niż zawierające substancje niebezpieczne (19 01 12) – żuźle i popioły będą wywożone z terenu zakładu w ilości nie większej niż 6 351 Mg/rok transportem o ładowności ok. 25 Mg przez 261 dni w ciągu roku.

Uwzględniając wyżej wymienione operacje transportowe na obszarze planowanej instalacji w raporcie oos obliczono średni godzinowy potok pojazdów wynoszący ok. 1 pojazd na godzinę. W obliczeniach natomiast przyjęto 9 pojazdów na godzinę.

Obliczenia prognozujące stan zanieczyszczenia powietrza w rejonie lokalizacji zakładu wykonano drogą elektroniczną przy pomocy programu komputerowego „OPERAT FB” Ryszard Samoć – oprogramowanie do modelowania rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym dla źródeł istniejących i projektowanych, stosujące metodykę obliczeń zawartą w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87).

Zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych, dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1860) instalacja do termicznego przekształcania odpadów musi gwarantować dotrzymanie średnich dobowych stężeń zanieczyszczeń w gazach odlotowych, przy zawartości 11% tlenu w spalinach, na poziomie nie przekraczającym: 10 mg/m³_u pyłu ogółem, 10 mg/m³_u substancji organicznych w postaci gazów i par wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny, 10 mg/m³_u chlorowodoru, 1 mg/m³_u fluorowodoru, 50 mg/m³_u dwutlenku siarki, 200 mg/m³_u tlenków azotu (NO_x jako NO₂), 50 mg/m³_u tlenku węgla, metali ciężkich i ich związków: 0,05 mg/m³_u kadm + tal, 0,05 mg/m³_u rtęć, 0,5 mg/m³_u antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad oraz 0,1 ng/m³_u dioksyn i furanów.

Emisję maksymalną zanieczyszczeń z planowanych kotłów rusztowych spalających odpady RDF i pre-RDF określono jako iloczyn maksymalnego przepływu spalin, w warunkach normalnych przy zawartości 11 % O₂ w spalinach na wylocie za urządzeniami redukcyjnymi oraz dopuszczalnych stężeń standardów emisyjnych średnich 30-minutowych (A), określonych w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych, dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1860). W przypadku metali ciężkich obliczeń dokonano dla sumy metali: antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad oraz kadm + tal, określonych zgodnie ze standardami emisyjnymi jako średnie z próby o czasie trwania od 30 minut do 8 godzin. W zakresie dopuszczalnych emisji rocznych uwzględniono, że każdy metal może w 50 % wypełnić standard emisyjny określony dla sumy metali.

W przypadku emisji pyłu zwieszzonego PM 2,5 przyjęto, że będzie on stanowił 100 % emitowanego pyłu ogółem, co jak podkreślono w dokumentacji, stanowi wariant najbardziej niekorzystny z punktu widzenia oddziaływania na środowisko.

W szacowaniu emisji przyjęto dopuszczalne stężenie amoniaku na wylocie z jednostki filtracyjnej zgodne z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, określone w decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r. na poziomie 20 mg/Nm³.

W celu określenia wpływu inwestycji na jakość powietrza w raporcie przeprowadzono obliczenia rozprzestrzeniania zanieczyszczeń w powietrzu, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia, dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2010 Nr 16, poz. 87).

W oparciu o analizę stanu istniejącego oraz na bazie informacji dotyczących charakterystyki procesu technologicznego termicznego przekształcania odpadów i zastosowanego w instalacji systemu oczyszczania spalin, określono miejsca i źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza, zakwalifikowane w obliczeniach jako źródła punktowe i liniowe.

Obliczenia wykonano dla wariantu preferowanego w dwóch podwariantach: wariant 1 – tryb ciągły normalnej pracy instalacji, wariant 2 – tryb normalnej pracy instalacji z uwzględnieniem okresów rozruchu i wyłączenia.

W obliczeniach uwzględniono dane meteorologiczne charakteryzujące warunki w rejonie przedmiotowej inwestycji. Tło zanieczyszczeń przyjęto zgodnie z informacją Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Lublinie. W ocenie uwzględniono aktualny stan zanieczyszczenia powietrza na obszarze Strefy Lubelskiej określony dla emitowanych z

zakładów: arsenu, kadmu oraz niklu, zgodnie z dokumentem „Roczna ocena jakości powietrza w województwie lubelskim. Raport wojewódzki za rok 2020”. Dla pozostałych substancji uwzględniono tło w wysokości 10 % wartości odniesienia dla roku, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia, dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2010 Nr 16, poz. 87).

W analizie ujęto: pył zawieszony PM-10, pył zawieszony PM 2,5, tlenki azotu (jako NO₂), dwutlenek siarki, tlenek węgla, węgiel elementarny, benzen, dwusiarczek węgla, chlorowodór, aceton, metyloetyloketon, dwusiarczek dwumetylu, alkohol izobutylowi, kadm, tal, rtęć, antymon i jego związki, arsen, ołów, chrom, kobalt, miedź, mangan, nikiel, wanad, węglowodory alifatyczne, węglowodory aromatyczne, octan etylu, octan metylu oraz amoniak. Sprawdzone warunki kryterium opadu substancji pyłowych. Ponieważ zostały spełnione wszystkie warunki kryterium opadu pyłu, kadmu i ołowiu, dlatego zostały wykonane obliczenia opadu pyłu oraz ołowiu i kadmu w pyle.

Zgodnie z załącznikiem 3 pkt 3.2 ww. rozporządzenia jeżeli w odległości od pojedynczego emitora lub któregoś z emitorów w zespole, mniejszej niż 10*h, znajdują się wyższe niż parterowe budynki mieszkalne lub biurowe, a także budynki żłobków, przedszkoli, szkół, szpitali lub sanatoriów, to należy sprawdzić, czy budynki te nie są narażone na przekroczenia wartości odniesienia substancji w powietrzu lub dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu. W tym celu należy obliczyć maksymalne stężenia substancji w powietrzu dla odpowiednich wysokości. Gdy geometryczna wysokość najniższego emitora w zespole jest nie mniejsza niż wysokość ostatniej kondygnacji budynku Z, obliczenia stężeń wykonuje się dla wysokości Z.

Uwzględniając wysokość istniejących emitorów i emitora projektowanego stwierdzono, że najwyższym w zespole emitorów pozostanie istniejący emitor o wysokości 100 m. Zgodnie z metodyką referencyjną przeprowadzono szczegółową analizę istniejących i planowanych budynków zlokalizowanych w odległości 1000 m od emitora E1 ciepłowni. Na podstawie analizy zapisów obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Kraśnik określono trzy obszary obliczeniowe charakteryzujące istniejące i planowane budynki:

- Obszar nr 1: maksymalna wysokość budynków 15 m. Obliczenia w siatce dodatkowej na wysokościach od 1 m do 15 m przeprowadzono w 990 punktach reprezentujących istniejące i planowane budynki.
- Obszar nr 2: maksymalna wysokość budynków 18 m. Obliczenia w siatce dodatkowej na wysokościach od 1 m do 18 m przeprowadzono w 990 punktach reprezentujących istniejące i planowane budynki.
- Obszar nr 3: maksymalna wysokość budynków 6 m. Obliczenia w siatce dodatkowej na wysokościach od 1 m do 6 m przeprowadzono w 504 punktach reprezentujących istniejące i planowane budynki.

Dodatkowo względem ww. wyznaczonych obszarów przeprowadzono obliczenia oddziaływania na powietrze w całej siatce obliczeniowej dla wysokości budynków 6 m, 15 m, 18 m. Pozostały obszar (poza obszarami nr 1, nr 2 i nr 3 stanowią głównie tereny lasów i zadrzewień (symbol ZL), dla których w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie określono maksymalnej wysokości budynków. W odniesieniu do powyższych terenów obliczenia zostały przeprowadzone na poziomie terenu. Ponadto dokonano obliczeń dla dwóch wariantów:

- wariant 1: tryb ciągły normalnej pracy instalacji,
- wariant 2: tryb normalnej pracy instalacji z uwzględnieniem okresów rozruchu i wyłączenia.

W każdym z analizowanych obszarów i wariantów obliczeniowych na wysokości wyznaczonych reprezentatywnych obszarów zabudowy przeprowadzono obliczenia rozprzestrzeniania się substancji zanieczyszczających w powietrzu.

Przedstawiona w dokumentacji ocena wpływu przedsięwzięcia na jakość powietrza wykazała, że przedsięwzięcie nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych wartości odniesienia w powietrzu oraz dopuszczanych częstości przekroczeń, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87) oraz dopuszczalnych poziomów substancji określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 845) poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny, a zatem spełnione będą wymagania w zakresie ochrony powietrza określone w przepisach prawa.

Dla wariantów alternatywnych nr 1 i 2 nie przeprowadzono obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu. Stwierdzono, że instalacja w każdym z tych wariantów będzie musiała spełniać standardy emisyjne przedstawione w załączniku Nr 7 do rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych, dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1860), a mając na uwadze, iż obliczenia oddziaływania na powietrze dla wariantu proponowanego przez wnioskodawcę były przeprowadzone dla emisji granicznych (wynikających z iloczynu ilości spalin i średnich dobowych standardów emisyjnych) oddziaływania dla racjonalnego wariantów alternatywnych będą zbliżone do uzyskanych dla wariantu proponowanego przez Wnioskodawcę.

Na wypadek awarii, niestandardowego wyłączenia, jak również planowanego wyłączenia instalacji, podciśnienie z hali wyładunkowej oraz hali magazynowej paliwa będzie utrzymane, a odessane powietrze zostanie skierowane do stacji dezodoryzacji powietrza, w której zostanie zastosowany odpylacz oraz wypełnienie w postaci węgla aktywnego (złóże filtracyjne z węgla aktywnego). Opcjonalnie dopuszcza się również inne rozwiązania równoważne. Filtr będzie jednostką stacjonarną działającą jako adsorber substancji zanieczyszczających. Wielkość filtra jak ilość złoża w postaci węgla aktywnego dobrana zostanie pod kątem parametrów na jakich będzie pracował filtr. Istnieją również techniczne możliwości modyfikacji filtra z uwzględnieniem różnych sposobów jego posadowienia jak i podłączenia do instalacji wentylacyjnej. Skuteczność filtra z węglem aktywnym zależy jest od stężenia zanieczyszczeń, im wyższe tym adsorpcja jest skuteczniejsza i dochodzi do 95%-99% przy ograniczaniu zapachu. Uwzględniając planowaną kubaturę miejsca magazynowania odpadów kierowanych do procesu termicznego przekształcania określono, że łączny strumień oczyszczanego powietrza w systemie dezodoryzacji będzie równy około 32 130 m³ przy uwzględnieniu dwóch wymian powietrza na godzinę. Zakłada się, że planowana jednostka filtracyjna zostanie zlokalizowana w pobliżu hali wyładunkowo-magazynowej. Wylot będzie następował emitorem bocznym o wysokości 26 m oraz średnicy 1,2 m. W obliczeniach założono, że czas emisji z systemu dezodoryzacji powietrza z bunkra odpadów/hali wyładunkowej będzie wynosił maksymalnie 760 h/rok.

W uzupełnieniu do raportu o oddziaływaniu na środowisko złożonym na wezwanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie Inwestor wyjaśnił, że została wydana Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów.

Zgodnie z załącznikiem do cytowanej decyzji konkluzje dotyczące BAT odnoszą się do następujących rodzajów działalności określonych w załączniku I do dyrektywy 2010/75/UE: unieszkodliwianie lub odzysk odpadów w spalarniach odpadów innych niż niebezpieczne o wydajności przekraczającej 3 tony na godzinę. Mają powyższe na uwadze oraz uwzględniając moc przerobową planowanego przedsięwzięcia na poziomie maksymalnym równym 2,9 ton na godzinę instalacja nie podlega pod wymagania konkluzji dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do spalania odpadów. Uwzględniając powyższe na potrzeby niniejszego opracowania dla planowanego przedsięwzięcia przyjęto obecnie obowiązujące standardy emisyjne dla spalania odpadów, określone w Załączniku Nr 7 Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1860). W związku z powyższym, jak wykazano w dokumentacji, emisje do powietrza z planowanej instalacji nie będą powodowały przekroczeń dopuszczalnych standardów emisyjnych określonych zapisami ww. rozporządzenia.

Instalacja do termicznego przekształcania odpadów podlega obowiązkowi wykonywania pomiarów wielkości emisji zgodnie z zakresem, określonym w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 1706).

Zgodnie z wymogami ww. rozporządzenia w sposób ciągły będą mierzone: pył ogółem, dwutlenek siarki, tlenki azotu (w przeliczeniu na NO₂), tlenek węgla, chlorowodór, substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny), fluorowodór oraz parametry procesu: stężenie tlenu, prędkość przepływu gazów odlotowych lub ciśnienie dynamiczne gazów odlotowych, temperatura gazów odlotowych w przekroju pomiarowym, ciśnienie bezwzględne gazów odlotowych, wilgotności względnej gazów odlotowych lub stopnia zawilżenia gazów odlotowych.

W sposób okresowy – co najmniej raz na sześć miesięcy, a przez pierwszy rok eksploatacji co najmniej raz na trzy miesiące, będą mierzone: ołów, chrom, miedź, mangan, nikiel, arsen, kadm, rtęć, tal, antymon, wanad, kobalt, oraz dioksyny i furany.

Zamiast ciągłych pomiarów emisji do powietrza, mogą być prowadzone okresowe pomiary emisji do powietrza, jeżeli zostaną spełnione warunki zawarte w § 3 ust. 3 rozporządzenia. Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r.

Na przewodzie kominowym zostanie zamontowany system ciągłego monitoringu emisji i okresowego pobierania próbek do analiz laboratoryjnych. System umieszczony będzie na odpowiednio długim odcinku przewodu gwarantującym dostęp obsługi oraz właściwe warunki pomiarowe.

Analizie podlegać będą również parametry procesowe układu spalania oraz oczyszczania spalin.

Pomiary ciągłe będą kontrolować następujące parametry: temperatura spalin, podciśnienie, zawartość tlenu w spalinach.

Monitoring w komorze dopalania obejmie:

- temperaturę spalin,
- pomiar ilości czynników podawanych do układu spalania (powietrze pierwotne/wtórne, paliwo wspomagające).

Komory dopalania powinny zawierać dodatkowo luki i wzierniki umożliwiające nadzór. Nadzór powinien być zarówno wzrokowy, jak również przy pomocy ruchomych przyrządów pomiarowych.

W ramach monitoringu układu oczyszczania spalin metodą SNCR będą wykonywane:

- pomiar ciągły strumienia masy wtryskiwanego stałego mocznika,
- pomiar ciągły temperatury roztworu mocznika lub wody amoniakalnej,
- pomiar ciągły ciśnienia roztworu mocznika lub wody amoniakalnej.

W ramach monitoringu układu oczyszczania spalin metodą suchą/pótsuchą będą wykonywane:

- pomiar ciągły ilości wdmuchiwanego sorbentu,
- pomiar ciągły recyrkulatu z nieprzereagowanym sorbentem,
- pomiar ciągły stężenia SO₂ za filtrem workowym,
- pomiar ciągły ciśnienia przed i za filtrem workowym,
- pomiar ciągły temperatury spalin przed wejściem na filtry workowe.

System monitoringu emisji będzie zgodny z metodykami referencyjnymi, a wyniki pomiarów będą archiwizowane, przetwarzane i udostępniane odpowiednim służbom. Sygnały z tego systemu doprowadzone zostaną również do systemu sterowania linią technologiczną i wykorzystywane między innymi do sterowania systemem oczyszczania spalin optymalizując zużycie reagentów.

W przypadku wystąpienia zakłóceń w procesie termicznego przekształcania odpadów, w tym w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza, natychmiast wstrzymane będzie podawanie odpadów do instalacji.

W oparciu o planowaną do zastosowania technologię, metody oczyszczania spalin oraz literaturę fachową i dane statystyczne dokonano oceny oddziaływania na ludzi w zakresie emisji dioksyn i furanów.

W zakresie minimalizacji emisji dioksyn i furanów z planowanego zakładu odzysku energii w Kraśniku będą stosowane następujące metody redukcji:

1. pierwotne – odpowiednia dystrybucja powietrza, mieszanie spalin i regulacja temperatury, spalanie strefowe,
2. wtórne – stosowanie konkretnych urządzeń i technologii:
 - selektywna niekatalityczna redukcja NO_x poprzez wiązanie chloru w strefie spalania i poza strefą spalania, podczas chłodzenia spalin, inhibicyjne działanie amoniaku w odniesieniu do syntezy de novo dioksyn i furanów,
 - wtrysk węgla aktywnego – usuwanie polichlorowanych dioksyn i furanów oraz związków organicznych poprzez adsorpcję na powierzchni węgla aktywnego,
 - odpylanie spalin: mieszanina gazowo-pyłowa wychwytywana na rękawach filtra workowego. W warstwie węgla aktywnego na powierzchniach rękawów adsorbowane będą związki organiczne (PCDD/PCDF, PCB), jak i zawarte jeszcze w spalinach resztkowe ilości kwaśnych zanieczyszczeń nieorganicznych, w tym metali ciężkich.

W raporcie oos stwierdzono jednoznacznie, że z uwagi na zastosowane rozwiązania planowane przedsięwzięcie nie będzie powodował ponadnormatywnej emisji dioksyn i furanów podczas prowadzenia procesów termicznego przekształcania – norma określona w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1860) wynosi 0,1 ng/m³.

W Raporcie zaprezentowano również osiągnięte rzeczywiste poziomy średniej emisji zanieczyszczeń w polskich spalarniach odpadów w 2018 r. (Rzeszów, Białystok, Poznań, Konin) w porównaniu do dopuszczalnych prawem standardów emisyjnych z instalacji. Wykazano, że w zdecydowanej większości przypadków średnia emisja zanieczyszczeń kształtuje się w granicach od 3% do 30% dopuszczalnego standardu emisyjnego z instalacji. Emisja dioksyn i furanów jest zazwyczaj na poziomie ok. 10 % wartości dopuszczalnych,

a od początku użytkowania instalacji nie zarejestrowano przypadku przekroczenia standardów emisyjnych.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją metody ochrony powietrza zastosowane w projektowanej instalacji będą w pełni zabezpieczać przed ponadnormatywną emisją zanieczyszczeń do powietrza.

Eksploatacja planowanego zamierzenia inwestycyjnego związana jest z wytwarzaniem odpadów. W związku z eksploatacją przedmiotowej inwestycji powstaną odpady związane z pracą instalacji termicznego przekształcania odpadów (odpady poprocesowe), prowadzonymi pracami remontowymi, porządkowymi oraz konserwacyjnymi, funkcjonowaniem zaplecza socjalnego pracowników itp.

Główny strumień odpadów powstających w związku z eksploatacją instalacji termicznego przekształcania odpadów stanowić będą odpady poprocesowe: 19 01 12 – żużle i popioły paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11, 19 01 07* – odpady stałe z oczyszczania gazów dolotowych, 19 01 15* – pyły z kotłów zawierające substancje niebezpieczne, lub 19 01 16 – pyły z kotłów inne niż wymienione w 19 01 15.

Odpady wytwarzane na etapie eksploatacji inwestycji będą magazynowane selektywnie w sposób dostosowany do właściwości chemicznych i fizycznych odpadów w tym stan skupienia. Źródła wytwarzania oraz sposób magazynowania wytwarzanych odpadów przedstawiono poniżej:

- 19 01 12 – odpad poprocesowy powstały w wyniku termicznego przekształcania odpadów. Odpady te z odżuźlacza będą kierowane zamkniętymi przenośnikami redlerowymi lub ślimakami do przenośnika odprowadzającego do bunkra/magazynu żużla o powierzchni 85 m². Przyjęto, że czas magazynowania żużla na terenie przedmiotowej inwestycji wyniesie około 8 dni. Innym stosowanym alternatywnie rozwiązaniem może być kierowanie żużli do kontenerów umieszczonych wewnątrz magazynu/bunkra żużla. W przypadku czasowego magazynowania żużli w kontenerach nie przewiduje się ich przeładunku, lecz po szczelnym zamknięciu kontenera lub przykryciu plandeką, cały kontener wraz z zawartością ładowany będzie na środki transportu, a w jego miejsce postawiony będzie pusty kontener. Rozwiązanie to skutecznie wyeliminuje przedostawanie się odpadów do środowiska. Bazowo założono, że żużle odbierane będą przez wyspecjalizowane przedsiębiorstwa zajmujące się ich odzyskiem (np. w procesach frakcjonowania i waloryzacji).
- 19 01 16 – odpady te będą magazynowane w zbiorniku (silosie) magazynowym o pojemności ok. 44 m³ przez okres 21 dni. W raporcie wskazano, że w przypadku zastosowania konfiguracji instalacji, w której wytwarzane i wydzielane będą pyły z kotłów, klasyfikacja wytwarzanego odpadu o kodzie 19 01 16 musi zostać potwierdzona stosownymi badaniami. W przypadku stwierdzenia, że pyły z kotłów posiadają właściwości niebezpieczne odpady te zostaną zakwalifikowane jako odpad niebezpieczny o kodzie 19 01 15*.
- 19 01 15* – sposób postępowania, w tym m.in. sposób magazynowania, będzie adekwatny jak sposób postępowania z odpadami o kodzie 19 01 16.
- 19 01 07* – odpady niebezpieczne magazynowane będą w szczelnym, oznakowanym zbiorniku (silosie) magazynowym o pojemności ok. 122 m³ przez okres 21 dni.

Odpady o kodach 19 01 07*, 19 01 15*, 19 01 16 z miejsca magazynowania na środki transportu będą transportowane za pomocą rękawa załadunkowego. Rękaw opuszczany będzie z położenia gotowości do króćca wlotu cysterny. Po osadzeniu stożka wylotowego miecha na wlocie cysterny, zamontowana poza skrzynią transmisyjną zwrotnica luźno zwisającej linki zatrzyma opuszczanie miecha. Wyłącznik krańcowy w skrzynce

transmisyjnej zatrzyma zarówno rozciąganie, jak i skracanie się miecha. Załadunek materiału rozpocznie się po otwarciu zaworu wylotowego silosu.

Podczas załadunku cysterny, powłoka polimerowa stożka wylotowego spełni rolę idealnego uszczelnienia przeciwpyłowego. Zwrotnica luźno zwisającego kabla uruchomi dalsze rozciąganie się miecha w miarę osiadania cysterny pod wpływem wzrostu jej masy. Urządzenie monitorujące poziom napełnienia zainstalowane w środku stożka wylotowego zasygnalizuje maksymalny poziom materiału w komorze cysterny i nakaże zamknięcie zaworu wylotowego silosu. Po około 10 sekundach rozpocznie się skracanie miecha i powrót do położenia gotowości, aby filtr zewnętrzny mógł odessać pozostałą ilość pyłu. Po całkowitym skróceniu się miecha, wyłącznik krańcowy linki w skrzynce transmisyjnej przerwie pracę urządzenia.

Ponadto przewiduje się, że z miejsc uzdatniania wody, kondensatu oraz podczyszczalni wód opadowych i roztopowych okresowo będą wybierane następujące odpady:

- 13 05 02* - Szlamy z odwadniania olejów w separatorach – w ilości ok. 1 Mg/rok,
- 13 05 06* - Olej z odwadniania olejów w separatorach – w ilości ok. 1 Mg/rok,
- 13 05 07* - Zaolejona woda z odwadniania olejów w separatorach – w ilości ok. 1 Mg/rok,
- 19 08 02 – Zawartość piaskowników – w ilości ok. 1 Mg/rok,
- 19 09 06 – Roztwory i szlamy z wymienników jonitowych – w ilości ok. 1 Mg/rok.

Przepracowane oleje odpadowe będą magazynowane selektywnie w beczkach wykonanych z materiałów trudno palnych, odpornych na działanie olejów odpadowych, szczelnie zamkniętych, ustawianych na paletach, magazynowanych w zamkniętym pomieszczeniu magazynowym posiadającym szczelną (utwardzoną) posadzkę w tzw. wydzielonej strefie magazynowania odpadów niebezpiecznych na terenie hali technologicznej lub innym miejscu wyznaczanym na terenie inwestycji. Sposób magazynowania olejów odpadowych wytwarzanych na terenie przedmiotowej inwestycji będzie zgodny z zapisami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 5 października 2015 r. w sprawie szczegółowego sposobu postępowania z olejami odpadowymi (Dz. U. z 2015 r. poz. 1694).

Pozostałe odpady niebezpieczne wytwarzane na etapie eksploatacji inwestycji będą magazynowane selektywnie w szczelnych, zamkniętych i oznakowanych pojemnikach usytuowanych w tzw. strefie magazynowania odpadów niebezpiecznych na terenie hali technologicznej lub innym miejscu wyznaczanym na terenie inwestycji.

Miejsce przeznaczone do magazynowania odpadów niebezpiecznych, należy wyposażyć w sorbenty do neutralizacji ewentualnych wycieków z odpadów.

Odpady inne niż niebezpieczne wytwarzane na etapie eksploatacji inwestycji będą magazynowane selektywnie w szczelnych pojemnikach, workach usytuowanych na szczelnym podłożu w pomieszczeniu magazynowym (wydzielone miejsce w budynku technologicznym). Stan techniczny pojemników, kontenerów, worków, beczek, silosów/zbiorników, w których magazynowane będą odpady należy systematycznie kontrolować. W razie konieczności pojemniki, kontenery, worki, beczki, silosy/zbiorniki należy naprawiać lub wymieniać.

Miejsca przeznaczone do magazynowania odpadów zostaną wyposażone w zadaszenie lub zamykane silosy/zbiorniki celem ograniczenia do minimum oddziaływania czynników atmosferycznych na odpady, oraz szczelne nieprzepuszczalne podłoże celem ograniczenia do minimum przedostawania się odpadów oraz składników odpadów do środowiska gruntowo-wodnego mogących powodować zanieczyszczenie gleby, ziemi oraz

środowiska wodnego. Ponadto miejsca magazynowania odpadów zostaną zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych.

Odpady będą magazynowane w sposób zapobiegający rozprzestrzenianiu się odpadów poza przeznaczone do tego celu miejsce, (zadaszone, osłonięte oraz zamknięte miejsca magazynowania odpadów, zamykane silosy/zbiorniki), w tym poza przeznaczone do tego celu pojemniki, worki, beczki, silosy/zbiorniki w sposób zapobiegający rozprzestrzenianiu się odpadów na nieruchomości sąsiadujące z nieruchomością, na której będzie prowadzone magazynowanie odpadów oraz w sposób zabezpieczony przed przypadkowym mieszaniem się selektywnie magazynowanych odpadów.

Wytworzone odpady magazynowane będą na terenie inwestycji do momentu przygotowania partii transportowej, lecz nie dłużej niż określają to obowiązujące przepisy prawa (art. 25 ust. 4 ustawy o odpadach), po czym przekazywane będą odpowiednim podmiotom posiadającym wymagane prawem zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami.

Sposób postępowania z odpadami komunalnymi powstającymi na etapie realizacji i eksploatacji inwestycji musi być zgodny z regulaminem utrzymania czystości i porządku miasta Kraśnik.

Na terenie Inwestycji będzie prowadzona ilościowa i jakościowa ewidencja przetwarzanych i wytwarzanych odpadów. Ewidencja odpadów prowadzona będzie elektronicznie poprzez system Bazy Danych Odpadowych (BDO). Ponadto wytwórca odpadów jest zobowiązany do sporządzania rocznych sprawozdań o przetwarzanych i wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami. Posiadacz odpadów jest obowiązany do przechowywania dokumentów ewidencji odpadów, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzono te dokumenty.

Na terenie planowanej instalacji będzie prowadzony monitoring w zakresie zgodnym z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 29 sierpnia 2019 r. w *sprawie wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1755).

Z informacji zawartych w przedłożonych dokumentach wynika, że wszystkie czynności związane z serwisowaniem separatora substancji ropopochodnych, stacji uzdatniania wody, remontem i naprawą urządzeń technicznych prowadzonych na terenie przedmiotowej inwestycji zlecone zostaną odpowiedniej firmie, która będzie wytwórcą odpadów w zakresie świadczonych usług, na której spoczywał będzie obowiązek prawidłowego gospodarowania powstającymi odpadami (art. 3 ust. 1 pkt. 32 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.)). Odpady powstające w wyniku ww. prac tj. szlamy z odwadniania olejów w separatorach, oleje z odwadniania olejów w separatorach, zaolejona woda z odwadniania olejów w separatorach, roztwory i szlamy z wymienników jonitowych, zużyta okładzina piecowa, rury kotłowe, wykładziny ogniotrwałe, zużyte filtry workowe itp. nie będą magazynowane na terenie przedmiotowej inwestycji. Odpady tego typu bezpośrednio po ich wytworzeniu będą zabierane przez wytwórcę odpadów (firmę świadczącą usługi).

Właściwa gospodarka odpadami na terenie inwestycji poprzez prowadzenie procesu termicznego przekształcania zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 21 stycznia 2016 r. w *sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów oraz sposobów postępowania z odpadami powstałymi w wyniku tego procesu* (Dz. U. z 2016 r. poz. 108) oraz poprzez stworzenie prawidłowych warunków magazynowania odpadów kierowanych do przetwarzania oraz wytwarzanych w związku z eksploatacją instalacji zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w *sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów* (Dz. U. z 2020 r.

poz. 1742) oraz zapewnienie ich dalszego zagospodarowania przez uprawnione do tego podmioty w sposób zgodny z przepisami w zakresie ochrony środowiska spowoduje, że emisja odpadów z terenu inwestycji nie będzie stanowiła negatywnego oddziaływania na środowisko.

W odniesieniu do uwarunkowań w żaden sposób nie uwzględnionych w niniejszym postanowieniu z zakresu gospodarki odpadami obowiązują zapisy ustawy o odpadach oraz aktów wykonawczych do ww. ustawy.

Na etapie eksploatacji przedsięwzięcia czynnikami oddziaływania na środowisko wodne będą pobór wód podziemnych, emisje wyprodukowanych ścieków oraz wód opadowych i roztopowych. Na etapie eksploatacji instalacji niezbędny będzie pobór wody na cele przemysłowe, socjalno-bytowe oraz przeciwpożarowe.

Woda będzie pobierana z sieci wodociągowej należącej do Fabryki Łożysk Tocznych - Kraśnik S.A., na podstawie stosownej umowy, która zostanie zawarta z właścicielem sieci. Zastosowane będą zamknięte obiegi wody, technologie minimalizujące jej zużycie, oraz odzysk wody procesowej w celu jej ponownego wykorzystania. Niemniej jednak konieczne będzie jej uzupełnianie. Na potrzeby funkcjonowania nowej instalacji wykorzystywana będzie woda przemysłowa na następujące cele:

- uzupełnianie wody w obiegu wodnym/wodno-parowym,
- proces gaszenia żużla,
- utrzymanie czystości, proces oczyszczania spalin – w przypadku wykorzystania półsuchego systemu oczyszczania spalin,
- zużycie wody w kondensatorze chłodzonym wodą w obiegu zamkniętym z chłodziwą wody – alternatywnie.

Zapotrzebowanie na wodę do celów przemysłowych związane z uzupełnianiem wody w obiegu wodnym/wodno-parowym oszacowano w ilości ok. 8 250 m³/rok. Woda do uzupełniania obiegu wodno-parowego będzie kierowana z sieci wodociągowej, poprzez stację uzdatniania i demineralizacji wody. Część wody zużytej w obiegu wodno-parowym może zostać zawrócona, jako ściek, do ponownego wykorzystania w procesie, np. do procesu gaszenia żużla – w szacowanej ilości ok. 2 800 m³/rok.

Zapotrzebowanie na wodę do celów utrzymania czystości (płukania urządzeń, mycia urządzeń, pomieszczeń, placów, itp.) określono w ilości około 1 100 m³/rok.

Zapotrzebowanie na wodę do procesu oczyszczania spalin w przypadku wykorzystania półsuchego systemu oczyszczania spalin określono w ilości ok. 1 270 m³/rok. Woda ta w procesie oczyszczania spalin będzie ulegała odparowaniu.

Zaopatrzenie w wodę na cele przemysłowe związane ze zużyciem w chłodziwie wody szacuje się na wartość ok. 5 890 m³/rok.

Łączne zużycie wody do celów przemysłowych (dla wariantu preferowanego) wyniesie 16 510 m³/rok. Zużycie wody na cele socjalne określono na poziomie 370 m³/rok.

W nowoprojektowanej instalacji powstawać będą ścieki przemysłowe pochodzące:

- ze stacji uzdatniania i demineralizacji wody w ilości ok. 1 900 m³/rok,
- z obiegu wodno-parowego kotła w ilości ok. 5 720 m³/rok, z czego ok. 2 800 m³/rok może zostać ponownie wykorzystana do gaszenia żużla,
- z utrzymania czystości instalacji w ilości ok. 1 100 m³/rok.

W przypadku alternatywnego wykorzystania kondensatora chłodzonego wodą w obiegu zamkniętym z chłodziwą wody powstawać będą ścieki przemysłowe w ilości ok. 430 m³/rok.

Szacunkowe strumienie ścieków oraz wód opadowych i roztopowych powstające w planowanej instalacji:

- ścieki socjalno-bytowe – 370 m³/rok,

- ścieki przemysłowe – 6 350 m³/rok,
- wody opadowe i roztopowe – 2 836 m³/rok.

W przypadku braku możliwości wykorzystania ścieków z obiegu wodno-parowego ilość ścieków przemysłowych kierowanych do sieci kanalizacyjnej może wzrosnąć do ilości ok. 9 150 m³/rok, czyli ok. 25,1 m³/d.

Z informacji zawartej w raporcie oos wynika, że wytwarzane w planowanej instalacji ścieki przemysłowe będą ujmowane przez wewnętrzną kanalizację technologiczną i w pierwszej kolejności zagospodarowywane na terenie instalacji (np. do gaszenia żuźla i w miarę możliwości wykorzystywane na potrzeby technologiczne instalacji). Ich chwilowy nadmiar będzie w pierwszej kolejności gromadzony w szczelnych zbiornikach na terenie instalacji i sukcesywnie wykorzystywany w instalacji. W przypadku braku możliwości zagospodarowania wszystkich wytwarzanych ścieków przemysłowych będą one odprowadzane do kanalizacji przemysłowej FŁT Kraśnik S.A., na podstawie stosownej umowy lub alternatywnie do zbiorników bezodpływowych regularnie opróżnianych przez uprawnione podmioty i przekazywane do oczyszczalni ścieków.

Z informacji zawartych w raporcie oos wynika, że parametry ścieków przemysłowych powstających w wyniku prowadzenia procesów spalania nie będą odbiegały od parametrów obecnie występujących ścieków przemysłowych w sąsiadującej elektrociepłowni Veolia Wschód Sp. z o.o. Zakład Kraśnik.

W związku z zastosowaniem w planowanej instalacji suchego, alternatywnie półsuchego systemu oczyszczania spalin nie będą generowane ścieki przemysłowe z systemu oczyszczania spalin.

Jak wskazano w raporcie oos, ścieki przemysłowe powstające w planowanej instalacji nie będą przekraczały dopuszczalnych wartości wskaźników zanieczyszczeń szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego określonych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. w *sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych* (Dz. U. z 2016 r., poz. 1757).

Zgodnie z art. 34 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1478 ze zm.) na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych będących własnością innych podmiotów ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w przepisach wydanych na podstawie art. 100 ust. 1 – wymagane jest uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego.

Ścieki socjalno-bytowe będą kierowane do wewnętrznej kanalizacji sanitarnej, a następnie w przypadku uzgodnienia warunków, kierowane będą do sieci kanalizacji sanitarnej należącej do Fabryki Łożysk Tocznych - Kraśnik S.A., na podstawie stosownej umowy. W przypadku braku takiej możliwości będą odprowadzane do szczelnych zbiorników bezodpływowych, które zostaną zrealizowane na terenie planowanej instalacji, skąd sukcesywnie odwożone będą za pomocą wozów asenizacyjnych do miejskiej oczyszczalni ścieków.

Roczna ilość wody pozyskana z opadów w przeciętnych warunkach wyniesie ok. 2 836 m³/rok, co stanowi przyrost o ok. 2 293 m³/rok ilości odprowadzanych wód opadowych w stanie istniejącym z tego terenu. Przy tym, ilość wód opadowych „czystych” z dachów budynków wyniesie ok. 1 024 m³/rok, natomiast ilości wód opadowych „zanieczyszczonych” wyniesie ok. 1 755 m³/rok. Ilość wód opadowych z terenów zielonych wyniesie ok. 57 m³/rok.

Wody opadowe i roztopowe z terenu planowanej instalacji kierowane będą do wewnętrznej kanalizacji deszczowej, a następnie w przypadku uzgodnienia warunków, kierowane będą do kolektora deszczowej sieci kanalizacyjnej należącej do Fabryki Łożysk

Tocznych - Kraśnik S.A. Opcjonalnie, w przypadku braku możliwości odprowadzania wytwarzanych w planowanej instalacji wód opadowych i roztopowych do kanalizacji należącej do FŁT-Kraśnik S.A., przewiduje się ich odprowadzanie do zbiorników bezodpływowych, które zostaną zrealizowane na terenie planowanej instalacji. Zbiorniki będą regularnie opróżniane za pomocą wozów asenizacyjnych i wywożone do miejskiej oczyszczalni ścieków, przy czym wody opadowe i roztopowe będą w pierwszej kolejności zagospodarowywane na terenie instalacji.

Celem zatrzymania wody w zlewni i poprawy retencji wód opadowych, w przypadku wariantu 1, wody opadowe i roztopowe tzw. „czyste”, z dachów nowoprojektowanych budynków, przed skierowaniem do kanalizacji deszczowej będą czasowo retencjonowane w zbiorniku, w celu powtórnego ich wykorzystania, np. na cele przemysłowe (utrzymanie czystości, gaszenie żuźla) lub do podlewania terenów zielonych, a następnie nadmiarowe ilości wód opadowych i roztopowych kierowane do sieci kanalizacji deszczowej. W przypadku wariantu 2, wody opadowe i roztopowe tzw. „czyste”, będą w pierwszej kolejności zagospodarowywane na terenie instalacji, np. na cele przemysłowe (utrzymanie czystości, gaszenie żuźla) lub do podlewania terenów zielonych, a następnie nadmiarowe ilości wód opadowych i roztopowych będą wywożone za pomocą wozów asenizacyjnych do miejskiej oczyszczalni ścieków.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1311) parametry odprowadzanych wód opadowych i roztopowych nie przekroczą:

- zawiesiny ogólne 100 mg/l,
- węglowodory ropopochodne 15 mg/l.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 04 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r., poz. 300) omawiane przedsięwzięcie znajduje się w obszarze Jednolitej Części Wód Podziemnych JCWPd GW200088, powierzchnia 2 180,14 km², obszar dorzecza Wisły, region wodny Środkowej Wisły. Ocena stanu: stan chemiczny – dobry, stan ilościowy – dobry, stan JCWPd – dobry, rodzaj presji determinującej stan wód w obrębie danej JCWPd – chemiczna. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego – niezagrażona. Cele środowiskowe: stan chemiczny – dobry stan chemiczny, stan ilościowy – dobry stan ilościowy.

Teren inwestycji położony jest na obszarze Jednolitych Części Wód Powierzchniowych Rzecznych o kodzie JCWP RW20000623369, nazwa Wyżnica, typ JCWP RW_wap-Potok lub mała rzeka wyżynna na podłożu węglanowym, rzeczywista długość JCWP – 96,97 km, powierzchnia zlewni JCWP – 50 782 km², obszar dorzecza Wisły, region wodny Środkowej Wisły, status JCWP NAT – naturalna część wód, ocena stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ2014-2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.): stan/potencjał ekologiczny – umiarkowany stan ekologiczny, wskaźniki determinujące stan/potencjał ekologiczny – BZT5, przewodność, fosfor fosforanowy (V)fitobentos, stan chemiczny – brak danych, stan (ogólny) – zły stan wód, ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego – zagrożona, JCWP nieprzeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, JCWP przeznaczona do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych. Cała zlewnia JCWP stanowi obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych rozumianą jako wzbogacenie wód biogenami, w

szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód. Cel środowiskowy: stan/potencjał ekologiczny – umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C, IO, pozostałe wskaźniki – II klasa jakości), zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D, stan chemiczny – dobry stan chemiczny. Dla tej JCWP zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej, termin osiągnięcia celu środowiskowego do 2027 r. Uzasadnieniem odstępstwa czasowego są warunki naturalne uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych w perspektywie do końca 2027 r. (lub 2039 r – dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE). Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: fosforany, BZT5. Jest to spowodowane warunkami naturalnymi, a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zamieszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań).

Zgodnie ze Szczegółową Mapą Geologiczną Polski w skali 1: 50 000, arkusz Kraśnik, na terenie planowanego przedsięwzięcia występują utwory górnokredowe, wykształcone w postaci opok marglistych mastrychtu.

Zgodnie z Mapą Geośrodowiskową Polski dla arkusza Kraśnik, na terenie planowanego przedsięwzięcia przeważają gleby wytworzone z lessów i utworów lessopodobnych, zaliczane do II i III klasy bonitacyjnej.

Zgodnie z Mapą Pierwszego Poziomu Wodonośnego w skali 1:50 000, arkusz Kraśnik, w rejonie planowanego przedsięwzięcia głębokość do pierwszego poziomu wodonośnego (będącego głównym użytkowym poziomem wodonośnym) wynosi 10-20 m. Zwierciadło wody głównego poziomu wodonośnego jest swobodne, lokalnie napięte. Woda występuje w utworach węglanowych kredy głównej – opokach oraz marglach.

Planowana inwestycja zlokalizowana będzie w strefie ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych (obejmującej obszar o powierzchni 22,29 km²), ustanowionej Rozporządzeniem Nr 23/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: *komunalnego przy ul. Żwirki i Wigury oraz Fabryki Łożysk Tocznych w Kraśniku Fabrycznym* (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 02.12.2014 r., poz. 4025), z późniejszymi zmianami z dnia 5 sierpnia 2015r. oraz 17 czerwca 2016 r.

Ww. strefa obejmuje ochroną następujące ujęcia wód podziemnych:

- ujęcie miejskie w Kraśniku Fabrycznym (11 studni), o zasobach eksploatacyjnych w ilości Q=500 m³/h przy S=1,3-18,0 m (zatwierdzonych decyzją KDH/013/5373/88 z 03.09.1988 r.). Na ujęciu pracuje 6 studni ze średnią wydajnością 4300 m³/dobę,
- ujęcie dla Fabryki Łożysk Tocznych w Kraśniku Fabrycznym (12 studni), o zasobach eksploatacyjnych łącznie dla 17 studni (FŁT i ZPOW) - Q=830 m³/h przy S=1,3- 18,0m (zatwierdzonych decyzją KDH/013/5373/99 z 03.09.1988 r.),
- ujęcie dla Zakładów Przetwórstwa Owocowo - Warzywnego w Kraśniku Fabrycznym (5 studni), zasoby ustalono łącznie dla 17 studni (FŁT i ZPOW) – ujęcie nieczynne.

Odległości planowanej inwestycji od najbliższych ujęć wód podziemnych (liczone od najbliższych granic terenu przeznaczonego na inwestycję) są następujące:

- studnie ujęcia miejskiego w Kraśniku Fabrycznym znajdują się w odległości od ok. 1 150 m do ok. 2 440 m, przy czym najbliższe są: studnia VII – ok. 1 150 m, studnia VIII – ok. 1 190 m,
- studnie ujęcia dla Fabryki Łożysk Toczych w Kraśniku Fabrycznym znajdują się w odległości od ok. 220 m do ok. 850 m, przy czym najbliższe są: studnia 1 – ok. 250m, studnia 2 – ok. 230 m, studnia 7 – ok. 220 m.

Na terenie ochrony pośredniej zabrania się m.in.: lokalizowania zakładów przemysłowych, dla których sporządzono raport oddziaływania na środowisko jednoznacznie stwierdzający zagrożenie dla wód podziemnych.

W raporcie o oddziaływaniu na środowisko sporządzonym na potrzeby realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia wskazano czynniki oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne i wody podziemne na etapie realizacji i eksploatacji planowanej inwestycji oraz dokonano analizy wpływu planowanych rozwiązań i emisji zanieczyszczeń na wody podziemne. Zgodnie z przedłożoną dokumentacją, zaplanowane działania w zakresie zarówno technicznym, jak i organizacyjnym gwarantują prowadzenie działalności w sposób bezpieczny dla otoczenia i środowiska gruntowo-wodnego na terenie planowanej inwestycji. Stąd zakazy, o których mowa w ww. Rozporządzeniu nie będą naruszone. Potwierdzeniem tego jest również opinia wydana przez Dyrektora Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stwierdzająca, że dla planowanego przedsięwzięcia nie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Najbliżej planowanej inwestycji przepływa rzeka Wyźnica (w odległości ok. 1,7 km) oraz rzeka Urzędówka (w odległości ok. 4,1 km).

Zgodnie z Planem Zarządzania Ryzykiem Powodziowym dla obszaru dorzecza Wisły przyjętego rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 18 października 2022 r. *w sprawie przyjęcia Planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza Wisły* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2739) teren lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia znajduje się poza obszarami problemowymi, w związku z czym nie zostały dla tego obszaru wyznaczone mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego. Najbliższe obszary szczególnego zagrożenia powodzią dla rzek, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi rzecznej jest niskie i wynosi 0,2 % (raz na 500 lat) znajdują się w odległości ok. 1,65 km od granic terenu inwestycji. W związku z powyższym należy stwierdzić, że planowana inwestycja, nie znajduje się na obszarach zagrożenia powodziowego, ani ryzyka powodziowego.

Ze względu na zastosowanie wszelkich zabezpieczeń chroniących środowisko przed oddziaływaniem na wody powierzchniowe i podziemne, takich jak: brak poboru wód powierzchniowych i podziemnych, brak odprowadzania ścieków bezpośrednio do wód lub do ziemi, wyposażenie instalacji w kanalizację wewnątrzzakładową oraz zapewnienie szczelności wszystkich elementów instalacji gwarantujące zapobieganie niekontrolowanemu wypływowi ścieków, planowana inwestycja nie będzie miała niekorzystnego wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych, w tym na ujęcia wód podziemnych oraz główne zbiorniki wód podziemnych.

Wody podziemne będą zabezpieczone przed przedostawaniem się do nich zanieczyszczeń z powierzchni ziemi poprzez skierowanie zanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych poprzez osadnik oraz separator substancji ropopochodnych do sieci kanalizacji deszczowej lub opcjonalnie do zbiornika na wody opadowe i roztopowe.

Celem ochrony środowiska gruntowo-wodnego nowoprojektowana instalacja będzie składała się z obiektów, które zostaną wyposażone w szczelne, wybetonowane posadzki, uniemożliwiające negatywne oddziaływanie na środowisko. Aby zagwarantować

odpowiednią wodoodporność zastosowanego betonu w miejscach narażonych na wyciekanie substancji zanieczyszczających środowisko, przeprowadzone zostaną próby szczelności.

Zbiorniki hydrauliczne zawierające płynne niebezpieczne substancje chemiczne dla środowiska (w tym, np. olej opałowy lekki, woda amoniakalna) będą przetrzymywane zgodnie z wymogami prawa oraz obowiązującymi normami technicznymi, na przykład będą zamontowane w wannach z zabezpieczeniem wycieku płynów hydraulicznych i z odpowiednio ukształtowanym spadkiem dna i studzienką.

W przypadku olejów (oraz ogólnie paliw) zastosowane zostaną rozwiązania zapobiegające przedostaniu się substancji do gruntu w przypadku wycieku. Zastosowane zostaną zbiorniki dwupłaszczowe (z czujnikiem w przestrzeni międzypłaszczowej informującym o przecieku), ewentualnie szczelne „wanny” wykonane w konstrukcji żelbetowej monolitycznej z betonu o podwyższonej szczelności i odporności na agresję chemiczną minimalizującą ryzyko potencjalnego uwolnienia zanieczyszczeń.

W przypadku pozostałych substancji chemicznych, zastosowane zostaną np. tace zabezpieczające wykonane z wysokiej jakości tworzyw sztucznych, odpornych na działanie substancji chemicznych. Dodatkowo w miejscach dozowania reagentów możliwe będzie zastosowanie wykładziny chemoodpornej, jako dodatkowe zabezpieczenie przed wyciekami.

Miejsce tymczasowego magazynowania żużla (do czasu odbioru przez wyspecjalizowane firmy) wykonane zostanie w konstrukcji żelbetowej monolitycznej z betonu o podwyższonej szczelności i odporności na agresję chemiczną minimalizującą ryzyko potencjalnego uwolnienia zanieczyszczeń – przenikania odcieków do gruntu. Jego monolityczna konstrukcja żelbetowa powinna być odporna na podwyższoną agresywność chemiczną i biologiczną środowiska (odpowiednia klasa betonu, otulina zbrojenia oraz specjalistyczne powłoki).

Odpady stanowiące wsad do instalacji będą przywożone w stanie zabezpieczonym przed wyciekami i magazynowane na szczelnym wybetonowanym podłożu. Ewentualne odcieki z hali magazynowej odpadów będą powstawały w wyniku czasowego magazynowania odpadów. Odcieki te będą wchłaniane przez odpady w trakcie mieszania oraz poddawane wraz z odpadami procesom termicznym. Ilość odcieków jest pomijalnie mała ze względu na ich spodziewane incydentalne i marginalne występowanie stąd nie przewiduje się ich zrzutu.

Ponadto, w ramach planowanego przedsięwzięcia przewidziano zabezpieczenie powierzchni ziemi poprzez budowę szczelnych placów i dróg wewnętrzzakładowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, mając na względzie lokalizację planowanego przedsięwzięcia w strefie ochronnej ujęcia wód podziemnych, jego skalę i charakter oraz zaproponowane rozwiązania chroniące środowisko gruntowo-wodne, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań na wody powierzchniowe i podziemne.

Uciążliwością dla środowiska podczas realizacji inwestycji może być hałas. Klimat akustyczny w rejonie przedsięwzięcia jest kształtowany przez hałas ruchu drogowego oraz hałas przemysłowy.

Klasyfikacji terenów chronionych przed hałasem dokonano na podstawie obowiązujących zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Najbliższa istniejąca zabudowa chroniona przed hałasem zlokalizowana jest przy ul. Juliusza Słowackiego w odległości ok. 530 m w kierunku południowo-zachodnim i są to tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, dla których obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu w porze dnia 50 dB(A) i w porze nocy 40 dB(A), zgodnie z tabelą 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie *dopuszczalnych*

poziomów hałasu w środowisku (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r., poz. 112), kolumna „Pozostałe objekty i działalność będąca źródłem hałasu”. Ponadto w Raporcie wskazano, że pozostałe tereny chronione przed hałasem zlokalizowane są w odległości:

- ok. 770 m od terenu przedsięwzięcia w kierunku południowo-zachodnim i są to tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- ok. 700 m od terenu przedsięwzięcia w kierunku południowo-zachodnim i są to tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego,
- ok. 650 m od terenu przedsięwzięcia w kierunku południowo-wschodnim i są to tereny rekreacyjno-wypoczynkowe,
- ok. 570 m od terenu przedsięwzięcia w kierunku południowo-zachodnim i są to tereny mieszkaniowo-usługowe.

W raporcie oos przedstawiono wyniki z pomiarów terenowych hałasu przeprowadzonych w grudniu 2019 r. w punkcie wyznaczonym na terenie najbliższej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Pomiary przeprowadzono podczas normalnej eksploatacji istniejącego Zakładu elektrociepłownia Veolia Wschód Sp. z o.o. Zakład Kraśnik. Na podstawie przeprowadzonych pomiarów wykazano, że równoważny poziom hałasu w porze dnia wynosi 46,6 dB(A) zaś w porze nocy 37,1 dB(A) co nie wskazuje na występowanie przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Emisja hałasu na etapie eksploatacji przedsięwzięcia związana będzie z pracą urządzeń mechanicznych oraz transportem na i do terenu inwestycji.

Na etapie eksploatacji spalanie będzie prowadzone w ruchu ciągłym, natomiast transport kołowy odpadów, materiałów eksploatacyjnych oraz odbiór żużli i pozostałości będzie się odbywał w godzinach od 6:00 do 22:00. W raporcie zidentyfikowano zarówno źródła hałasu istniejące jak i nowoprojektowane:

- urządzenia mechaniczne związane z funkcjonowaniem Inwestycji zlokalizowane w obiektach;
- źródła punktowe zlokalizowane na zewnątrz obiektów;
- transport wewnątrz zakładowy.

W związku z powyższym wyspecyfikowano następujące źródła hałasu:

1) źródła kubaturowe:

- hala wyładunkowa,
- hala magazynowa/bunkier,
- hala termicznego przekształcania i oczyszczania spalin,
- maszynownia z turbogeneratorem,
- magazyn żużla,

2) źródła punktowe:

- komin,
- stacja dezodoryzacji powietrza,
- agregat prądotwórczy,
- kondensator powietrzny/chłodnica,
- wentylacja magazynu żużla,

3) źródła liniowe:

- dowóz odpadów – wjazd i wyjazd,
- dowóz reagentów i materiałów eksploatacyjnych – wjazd i wyjazd,
- wywóz pyłów i pozostałości oraz żużli.

W raporcie przedstawiono przykładowe rozwiązania ograniczające skalę i zasięg emitowanego do środowiska hałasu na podstawie dokumentu „Best Available Techniques (BAT) Reference Document for Waste Incineration” (EUR 29971 EN):

- przyjmowanie odpadów w zamkniętych budynkach/halach;

- izolacja akustyczna budynku z gazobetonu,
- obudowa o konstrukcji wielowarstwowej lub z gazobetonu, kanały wentylacyjne z tłumiącymi złączkami, szczelne bramy;
- zastosowanie cichobieżnych zaworów, rury dźwiękochłonne, izolacja akustyczna budynku;
- izolacja akustyczna, obudowa obiektu np. za pomocą pofalowanych blach (trapezoidalnych), zastosowanie tłumienia akustycznego ciągów ssących oraz tłumika w kominie;
- obsługa w pomieszczeniach zamkniętych np. bunkier;
- tłumiki po stronie ssącej i ciśnieniowej;
- cicha konstrukcja, w specjalnie skonstruowanym dźwiękoszczelnym budynku.

Sumaryczne natężenie ruchu pojazdów na terenie przedsięwzięcia określono na poziomie 9 pojazdów na dobę.

W celu określenia skali i zasięgu emisji hałasu do środowiska w raporcie przedstawiono założenia i wyniki przeprowadzonej analizy akustycznej. W sposób szczegółowy w raporcie przedstawiono dane dotyczące poziomów mocy akustycznych poszczególnych źródeł istniejących jak i projektowanych oraz wartość izolacyjności akustycznej obiektów budowlanych. Analizę wykonano zarówno w wariantcie preferowanym do realizacji oraz alternatywnym. Do analizy akustycznej przyjęto całodobowe funkcjonowanie wszystkich źródeł hałasu jednocześnie. W analizie akustycznej uwzględniono efekt ekranowania energii akustycznej przez istniejące budynki na terenie zakładu, w których nie zachodzą procesy produkcyjne.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją punkty obliczeniowe poziom hałasu na granicy terenów niezabudowanych usytuowano na wysokości 1,5 m, a punkty obliczeniowe zlokalizowane na granicy terenów zabudowanych usytuowano na wysokości 4,0 m – zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1706).

W wykonanej analizie akustycznej uzyskano następujące wyniki z uwzględnieniem zmierzonego tła akustycznego

1) w wariantcie preferowanym:

- pora dnia 46,8 dB(A),
- pora nocy 38,5 dB(A),

2) w wariantcie alternatywnym:

- pora dnia 46,8 dB(A),
- pora nocy 38,6 dB(A).

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją źródła hałasu związane z funkcjonowaniem planowanego przedsięwzięcia odzwierciedlają równoważny poziom mocy akustycznej zaproponowanych instalacji/urządzeń. Analiza akustyczna została wykonana dla wariantu najmniej korzystnego środowiskowo, który uwzględnia pracę wszystkich instalacji/urządzeń ze 100 % obciążeniem jednocześnie. Natomiast w rzeczywistości taki wariant nie będzie miał miejsca, w związku z tym rzeczywisty wpływ planowanej instalacji, po uwzględnieniu pracy urządzeń, będzie niższy od zaprezentowanego w przedstawionej analizie.

W toku uzyskanych wyników w porze dnia i nocy wykazano, że normy równoważnego poziomu hałasu w środowisku, wyznaczone dla najbliższych terenów chronionych przed hałasem zostaną dochowane już na granicy terenu zakładu, w obrębie którego będzie realizowane przedsięwzięcie. Potwierdzono, że emisja hałasu na terenach chronionych akustycznie osiąga wartości niższe od dopuszczalnych poziomów zawartych

w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie *dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (tekst jedn. Dz. U. z 2014 poz. 112).

Planowane przedsięwzięcie realizowane będzie poza obszarami podlegającymi ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1336), w tym poza obszarami Natura 2000. Obszarami chronionymi położonymi najbliżej inwestycji (do 10 km) są:

- Kraśnicki Obszar Chronionego Krajobrazu w odległości około 0,35 km w kierunku południowo-zachodnim od granicy terenu inwestycji,
- obszar Natura 2000 Dzierzkowice PLH060079 w odległości około 2,9 km w kierunku północno-zachodnim od granicy terenu inwestycji,
- obszar Natura 2000 Polichna PLH060078 w odległości około 8,6 km w kierunku południowym od granicy terenu inwestycji,
- rezerwat Natalin w odległości około 8,9 km w kierunku północno-zachodnim od granicy terenu inwestycji.

Według opracowania Instytutu Badań Ssaków PAN w Białowieży (2012 r.) najbliższy korytarz ekologiczny, oznaczony jako: „Roztocze Lubelskie KPdC-1D”, funkcjonuje na zachód od terenu przedsięwzięcia w odległości około 300 m.

W raporcie wskazano, że teren nie posiada istotnych walorów florystycznych, jak i faunistycznych – jest silnie przekształcony antropogenicznie. Teren przedsięwzięcia charakteryzują pospolite gatunki roślin i zwierząt związane z obszarami silnie przekształconymi przez człowieka. Należy podkreślić, że planowana inwestycja w żaden sposób nie przyczyni się do zniszczenia, bądź dewastacji siedlisk przyrodniczych, czy też stworzenia zagrożeń dla gatunków chronionych.

Z uwagi na lokalizację oraz charakter przedmiotowa inwestycja nie spowoduje uszczuplenia lub fragmentacji siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla ochrony których wyznaczone zostały obszary europejskiej ekologicznej sieci Natura 2000, a także innego rodzaju zakłóceń w funkcjonowaniu tej sieci. Przedmiotowa inwestycja nie wpłynie także na inne obszary chronione oraz łączącą je sieć korytarzy ekologicznych. Zakres prac nie wpłynie negatywnie na zachowanie integralności obszarów ani spójności sieci ekologicznej. Prace związane z realizacją przedsięwzięcia, jak i sama eksploatacja nie spowodują zjawisk w środowisku przyrodniczym, które mogłyby wywrzeć znaczące oddziaływanie na obszary Natura 2000 oraz na ochronę przyrody i krajobraz pozostałych form ochrony przyrody.

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w terenie zurbanizowanym przekształconym antropogenicznie o charakterze przemysłowym, tj. na terenie sąsiadującym z elektrociepłownią Veolia Wschód Sp. z o.o. Zakład Kraśnik, która znajduje się na obszarze dawnej Fabryki Łożyska Tocznych Kraśnik S.A. i nie będzie generować wyróżniających obiektów dysharmonijnych lub dominant krajobrazowych. W ramach realizacji inwestycji powstaną bryły nowych obiektów o charakterze przemysłowym wraz z kominem linii do termicznego przekształcania odpadów. Nowe obiekty nie wpłyną na pogorszenie jakości krajobrazu, gdyż jest to teren przemysłowy. Przedsięwzięcie wpisane jest w istniejący krajobraz pod względem jego funkcji i sposobu zagospodarowania. Jest to krajobraz silnie przekształcony antropogenicznie, związany z działalnością człowieka. W granicach obszaru inwestycji oraz w najbliższej okolicy nie występują obszary przedstawiające wartości krajobrazowe – np. atrakcyjną rzeźbę terenu, brak punktów widokowych oraz miejsc z atrakcyjnym widokiem w skali dalekiej i panoramicznej. W związku z tym nie przewiduje się znaczącego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na krajobraz.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w raporcie opracowanymi na postawie wykazu nieruchomości obiektów zabytkowych ujętych w Gminnej Ewidencji Zabytków

Miasta Kraśnik, bezpośrednio na obszarze planowanego przedsięwzięcia nie znajdują się objęte ochroną układy urbanistyczne i ruralistyczne, obiekty zabytkowe oraz stanowiska archeologiczne. Najbliżej zlokalizowane obiekty chronione na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz.840 ze zm.) znajdują się w odległości co najmniej 1,9 km. od przedsięwzięcia. W związku z tym nie prognozuje się wystąpienia negatywnego oddziaływania przedmiotowej inwestycji na zabytki i krajobraz kulturowy.

Jak zapisano w raporcie w sektorze energetycznym zmiany klimatu będą wywierać bezpośredni wpływ zarówno na dostawy energii, jak i popyt na nią. Prognozuje się również, że mniejsze opady i fale upałów wpłyną negatywnie na proces chłodzenia, a tym samym wydajność instalacji wytwarzania energii.

W projekcie przewidziano zastosowanie zaawansowanych technologicznie i materiałowo rozwiązań konstrukcyjnych paleniska i kotłów przystosowanych do spalania frakcji kalorycznej (pre-RDF lub RDF). Zastosowane rozwiązania, a w szczególności wysokie parametry pary oraz wysokosprawne wymienniki pozwalają na osiągnięcie relatywnie wysokich sprawności (efektywność energetyczna).

Wielkość przewidywanych oddziaływań, zwłaszcza w aspekcie emisji zanieczyszczeń do powietrza i emisji ciepła, nie wpłyną na otoczenie w sposób istotny dla klimatu. Jak podkreślono w raporcie, z punktu widzenia ochrony klimatu termiczne przetwarzanie odpadów w specjalistycznych instalacjach z wysokosprawnym systemem oczyszczania spalin wpłynie pozytywnie na klimat poprzez redukcję odpadów kierowanych do składowania. Spalanie odpadów z odzyskiem energii (produkcja energii elektrycznej i ciepłej) umożliwi znaczące zaoszczędzenie paliw kopalnych oraz zmniejszenie emisji substancji zanieczyszczających do powietrza atmosferycznego ze źródeł konwencjonalnych, związane ze zmniejszeniem produkcji ciepła w kotłach węglowych.

Przedsięwzięcie zostanie zaprojektowane w sposób zapewniający odporność na bieżącą zmienność klimatu i przyszłą zmianę klimatu.

Lokalizacja planowanej instalacji uwzględnia zagrożenia następstwami gwałtownych zjawisk klimatycznych, tj. zalanie, podtopienie wodą gruntową i powodziową, osuwiska, zniszczenia wywołane przez wiatr czy występowanie susz, zwiększających niebezpieczeństwo występowania pożarów.

Uwzględniono wpływ zmienności klimatu na transport związany z funkcjonowaniem obiektów poprzez zastosowanie transportu maszynowego/samochodowego zoptymalizowanego pod kątem rodzaju i ilości dostarczanego paliwa oraz odbieranych odpadów.

Wybór rozwiązań konstrukcyjnych z uwzględnieniem zmienności klimatu, w tym: wybór materiałów konstrukcyjnych odpornych na wahania temperatury powietrza oraz odpady, dobór materiałów izolacyjnych zapewniających odporność na zawilgocenie oraz wahania temperatur, zastosowanie oświetlenia i wentylacji z układami automatyki optymalizującej zużycie energii w zależności od warunków i wykorzystanych pomieszczeń, dobór systemu przeciwpożarowego, uwzględniającego m. in. ryzyko występowania pożarów, będących następstwem suszy.

Obecnie teren nie jest zagospodarowany (na terenie znajdują się jedynie instalacje podziemne) i jest w większości porośnięty trawą. Na terenie tym znajdują się jedynie niewielkie obszary placów o nawierzchni betonowej (o powierzchni ok. 500 m²), które w razie potrzeby zostaną zdemontowane.

Zarówno dla instalacji istniejących jak i instalacji planowanej wystąpienie katastrofy naturalnej związane jest przede wszystkim z ryzykiem wystąpienia zjawisk ekstremalnych związanych z opadami atmosferycznymi, tj. ulewne deszcze i powodzie. Dla analizowanego

obszaru nie zostały wyznaczone mapy zagrożenia powodziowego ani mapy ryzyka powodziowego ze względu na brak zagrożenia powodzią na tym obszarze. Dodatkowo zgodnie z mapą obszarów zagrożonych podtopieniami publikowaną przez Państwową Służbę Hydrogeologiczną teren przedsięwzięcia położony jest poza obszarem zagrożonym podtopieniem. Inwestycja zostanie zlokalizowana na terenie niezagrożonym wystąpieniem osuwisk ziemnych. Na terenie pod planowane przedsięwzięcie brak jest infrastruktury narażonej na wyładowania atmosferyczne. Na terenie planowanego przedsięwzięcia będzie zastosowana szczelna, izolowana powierzchnia uwzględniająca zagrożenie związane z przemarzaniem, w przypadku występowania ekstremalnych temperatur. W związku z powyższym nie przewiduje się oddziaływania planowanej inwestycji w przypadku wystąpienia katastrofy naturalnej.

Przedmiotowe przedsięwzięcie prowadzone będzie w obiektach projektowanych i budowanych zgodnie z wymaganymi przepisami, w tym techniczno-budowlanych, zasadami wiedzy technicznej oraz z zastosowaniem wymagań Unii Europejskiej. Obiekty te użytkowane będą zgodnie z ich przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska, a także utrzymywane będą w należyтым stanie technicznym, nie dopuszczając jednocześnie do nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i technicznych. Obiekty podlegać będą okresowym kontrolom, zgodnie z wymogami prawa budowlanego. W związku z powyższym nie przewiduje się wystąpienia katastrofy budowlanej, a co za tym idzie oddziaływania planowanej inwestycji w tym zakresie.

Przedmiotowa inwestycja nie kwalifikują się do zakładów o zwiększonym albo dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w *sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej* (Dz. U. z 2016r. poz. 138).

Niemniej jednak w raporcie oos opisano możliwości wystąpienia sytuacji awaryjnych oraz określono działania adaptacyjne:

- 1) W przestrzeni hali magazynowej odpadów zostaną zainstalowane kamery termowizyjne, celem wykrywania powstającego ognia (samozapłonów), które umożliwią kontrole temperatury warstwy paliwa w hali/bunkrze. System automatycznego gaszenia będzie tak zaprojektowany, by po jego uruchomieniu można było powierzchnię magazynową odpadów pokryć warstwą piany dzięki czemu uniknie się dodatkowego zwiększenia wilgotności odpadów przed ich termicznym przekształcaniem w instalacji. Sporządzona zostanie również instrukcja eksploatacji zawierająca wytyczne z zakresu BHP i p.poż.
- 2) W okresie przestoju instalacji, wystąpienia awarii oraz zapełnienia magazynów w ilości uniemożliwiającej przyjmowanie kolejnej partii odpadów, dowożenie odpadów zostanie wstrzymane u dostawcy paliwa. Jeżeli instalacja nie będzie pracowała przez dłuższy czas i nie będzie miała możliwości spalania wszystkich magazynowanych odpadów, wówczas zostaną one wywiezione poza teren inwestycji.
- 3) Lej zasypowy będzie wyposażony w mechaniczne odcięcie dopływu paliwa do komory spalania oraz będzie posiadał układ detekcji cofnięcia się płomienia, uruchamiając układ gaszenia. System automatycznego gaszenia zostanie tak zaprojektowany, by po jego uruchomieniu można było powierzchnię magazynowanych odpadów pokryć warstwą piany. Przewidziana zostanie również możliwość zamknięcia leja w przypadku niskiego poziomu odpadów w leju zasypowym, co pozwoli na wyeliminowanie niekontrolowanego poboru powietrza,

jak również możliwość cofnięcia się płomienia. Odcięcie to sterowane będzie automatycznie przez system monitoringu procesowego.

- 4) W przypadku niedotrzymania parametrów procesu lub przekroczenia emisji podawanie paliwa z leja zasypowego zostanie natychmiast przerwane. W przypadku, gdy przerwa w dostawie paliwa będzie się przedłużać, będą uruchamiane kolejne systemy zabezpieczeń.
- 5) Dla ograniczenia ilości możliwych do wystąpienia przerw w podawaniu odpadów temperatura procesu będzie utrzymywana powyżej 850°C i w przypadku obniżenia się temperatury procesu, pomimo maksymalnej wydajności podawania odpadów, włącząc się będą palniki rozruchowe pełniące jednocześnie funkcję palników wspomagających.
- 6) W instalacji zostanie zabudowany agregat prądowórczy o mocy ok. 600 kW, stanowiący obok dwóch niezależnych linii zasilania zabezpieczenie instalacji na wypadek odcięcia zasilania. Na potrzeby agregatu posadowiony zostanie zbiornik na olej napędowy o pojemności wystarczającej na czas niezbędny do bezpiecznego odstawienia instalacji i urządzeń.
- 7) Instalacja wyposażona zostanie w urządzenia kontroli i sterowania konieczne do prowadzenia i nadzoru procesu oraz wyposażenie pomocnicze. Przewiduje się również wszelkie oprzyrządowanie konieczne do kontroli i sterowania całości zaproponowanych urządzeń: wskaźników lokalnych, czujników pomiarowych, analizatorów, detektorów, siłowników, zaworów regulacyjnych, elektrozaworów itp.
- 8) System kontroli i sterowania będzie systemem rozproszonym (podział zadań), zhierarchizowanym, zorganizowanym na różnych poziomach i kierowanych centralnie. Wszystkie urządzenia biorące udział w procesie zasadniczym będą zarządzane przez nadrzędny system sterowania i kontroli.
- 9) Układ zabezpieczeń oraz sterowania będzie analizował i uwzględniał sygnały pomiarowe z prowadzonego on-line monitoringu spalin, a proces sterujący oczyszczaniem spalin będzie je uwzględniał dostosowując ilość reagentów stosownie do potrzeb.
- 10) W projektowanej instalacji zastosowany zostanie system detekcji pożaru oraz automatycznego gaszenia.

Wg zapisów zawartych w przedłożonej dokumentacji zastosowane zostaną rozwiązania techniczne, gwarantujące najwyższe bezpieczeństwo pożarowe bunkra/hali magazynowej i hali wyładunkowej, w tym między innymi:

- instalacje zraszania zamontowane bezpośrednio nad lejem zasypowym odpadów do spalania,
- zapas środka gaszącego wystarczającego na co najmniej jedną godzinę pracy automatycznego systemu gaszenia,
- możliwość gaszenia zarzewi ognia w bunkrze poprzez pokrywanie warstwą piany tylko części powierzchni magazynowania odpadów,
- możliwość obsługi systemu gaszenia z poziomu stanowisk wyładunkowych,
- zastosowanie automatycznego sterowania zamykaniem klap/żaluzji na podstawie sygnałów z układu czujników temperatury i czujników dymowych rozmieszczonych w bunkrze,
- automatyczne otwieranie/zamykanie klap dymowych na dachu bunkra.

Instalacje do termicznego przekształcania odpadów nie zostały wymienione wśród zakładów lub innych obiektów wyszczególnionych w art. 135 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 ze zm.), tj. inwestycji, dla których z przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko wymaganej

przepisami ustawy o oś wynika, że mimo zastosowanych dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub obiektu, i w konsekwencji istnieje konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Zgodnie z przedłożonym raportem przeprowadzone obliczenia i analizy wykazały, że eksploatacja instalacji do termicznego przekształcania odpadów w Kraśniku nie spowoduje przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem obiektu. Dla planowanego przedsięwzięcia nie zachodzi zatem konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

Planowana inwestycja usytuowana jest poza obszarami górskimi oraz leśnymi. Nie jest usytuowana na obszarze siedlisk łęgowych oraz ujść rzek, na terenie uzdrowiska i obszarze ochrony uzdrowiskowej.

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie znajduje się w strefie ochrony konserwatorskiej. Na terenie objętym inwestycją, ani w jej bezpośrednim sąsiedztwie nie występują obiekty wpisane do rejestru i ewidencji zabytków, stanowiska archeologiczne oraz dobra kultury współczesnej.

Ze względu na charakter przedsięwzięcia, skalę jego oddziaływania i usytuowanie względem granic państwa, nie wskazuje się potrzeby przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

W przedłożonej dokumentacji dokonano analizy możliwych skumulowanych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia ze skutkami innych działań, tj. przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem. Do przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia należy zaliczyć istniejące na obszarze elektrociepłowni Veolia Wschód Sp. z o.o. Zakład Kraśnik obiekty energetycznego spalania paliw. Warunki eksploatacji elektrociepłowni Veolia Wschód Sp. z o. o. Zakład Kraśnik do dnia 30.04.2022 r. regulowało pozwolenie zintegrowane, tj. decyzja Starosty Kraśnickiego z dnia 25.05.2007 r., znak: Śr.7644-15/3/2007 z późniejszymi zmianami. Decyzją z dnia 29.04.2022 r. znak: Śr.6222.2.3.2022, Starosta Kraśnicki stwierdził wygaśnięcie z dniem 30.04.2022 r. pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji energetycznego spalania paliw. Wygaszenie decyzji było podyktowane przeprowadzonymi zmianami technicznymi, tj. obniżeniem mocy nominalnej instalacji we wprowadzanym paliwie do 19,9 MWt. Instalacja o mocy poniżej 50 MWt nie wymaga pozwolenia zintegrowanego, tylko pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza, które zostało wydane przez Starostę Kraśnickiego w dniu 25.03.2022 r., znak: Śr.6224.3.2022 z terminem obowiązywania od 01.05.2022 r. Zgodnie z obowiązującą decyzją elektrociepłownia produkuje ciepło w okresie całego roku w postaci pary przegrzanej (z jednoczesną produkcją energii elektrycznej w okresie zimowym) na potrzeby technologii dla odbiorców przemysłowych oraz ogrzewania i ciepłej wody dla odbiorców zasilanych z miejskiej sieci ciepłowniczej.

W cytowanej wyżej decyzji została określona dopuszczalna emisja roczna z instalacji elektrociepłowni w okresie do 31.12.2024 r. oraz od 01.01.2025 r. Uwzględniając harmonogram inwestycyjny planowanego zakładu odzysku energii uwzględniono, że zostanie on oddany do eksploatacji nie wcześniej niż 2025 roku. Wobec powyższego w ramach oddziaływań skumulowanych uwzględniono czas pracy, temperaturę, parametry

wylotowe spalin oraz wielkość emisji z istniejącego emitora E13 (komin kotła OR-32 K1) elektrociepłowni obowiązujące od 01.01.2025 r.

Mając powyższe na uwadze w ramach istniejących źródeł emisji o takim samym charakterze emisji (kumulacja w zakresie emisji substancji normowanych NO_x, SO₂ oraz pyłu) w zawartych w raporcie obliczeniach uwzględniono istniejące na obszarze elektrociepłowni obiekty energetycznego spalania paliw, tj. kocioł OR-32 M (K1) podłączony do istniejącego emitora E13 w trybie pracy od stycznia 2025 r. Pozostałe źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza zlokalizowane w sąsiedztwie wskazanej lokalizacji w miejscowości Kraśnik, zostały uwzględnione w postaci aktualnego stanu zanieczyszczeń powietrza (wartości średniorocznych stężeń zanieczyszczeń) udostępnionego przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Lublinie.

Przeprowadzona analiza oddziaływania na stan powietrza została oparta o następujące elementy:

- analizę obowiązujących uwarunkowań prawnych w zakresie dopuszczalnych norm stężeń zanieczyszczeń w powietrzu oraz dopuszczalnych standardów (poziomów) emisji do powietrza,
- szczegółową charakterystykę źródeł emisji,
- zdefiniowanie rodzajów i obliczenie ilości gazów (w kg/h i Mg/rok) odprowadzanych do atmosfery z poszczególnych źródeł,
- wyznaczenie maksymalnych stężeń substancji,
- wyznaczenie częstości przekraczania wartości odniesienia (percentyl) lub dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu, wyznaczonych ze stężeń poszczególnych substancji odniesionych do 1 godziny, a także stężeń średnich,
- wyznaczenie kryterium opadu pyłu, kadmu i ołowiu.

Zgodnie z zapisami w raporcie planowane przedsięwzięcie umożliwi produkcję ciepła i energii elektrycznej z paliwa z odpadów. Dzięki produkcji ciepła i energii elektrycznej z paliwa odnawialnego zmniejszy się produkcja energii w instalacjach wykorzystujących konwencjonalne źródła paliwa, co spowoduje redukcję masy paliw kopalnych przeznaczonych do spalania w kotłach konwencjonalnych. W wyniku realizacji przedsięwzięcia nastąpi zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych ze źródeł konwencjonalnych, związane ze zmniejszeniem produkcji ciepła w kotłach węglowych, w związku z czym nie proponuje się dodatkowych działań zmniejszających emisję gazów cieplarnianych. Mając powyższe na uwadze uruchomienie zakładu odzysku energii oraz produkcja ciepła i energii elektrycznej z paliwa z odpadów umożliwi zmniejszenie zużycia węgla oraz praz produkcji energii w kotłach parowych elektrociepłowni w Kraśniku.

W przypadku analizy oddziaływania na powietrze planowanego zakładu odzysku energii przyjęto maksymalną dopuszczalną emisję substancji zanieczyszczających w gazach odlotowych, wynikającą z iloczynu ilości spalin i standardów emisyjnych (emisja graniczna), określonych w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1860.).

W związku z powyższym, wykazana w raporcie analiza oddziaływania na powietrze atmosferyczne wykazała, że rzeczywiste poziomy emisji zanieczyszczeń oraz oddziaływanie na powietrze z planowanego zakładu będą kształtowały się na poziomie jeszcze niższym od obliczonych w raporcie.

Wypełniając obowiązek wynikający z art. 66 ust. 1, pkt 5 ustawy o oś w raporcie omówiono warianty realizacji planowanego przedsięwzięcia. Raport zawiera porównanie oddziaływań na środowisko analizowanych wariantów, tj.:

1. Wariant proponowany przez Wnioskodawcę polegający na budowie instalacji w oparciu o termiczne przekształcanie z odzyskiem energii w technologii rusztowej wraz z suchym (alternatywnie półsuchym) systemem oczyszczania spalin – Wariant 1.
2. Wariant alternatywny 1 polegający na budowie instalacji w oparciu o termiczne przekształcanie z odzyskiem energii w technologii fluidalnej rusztowej wraz z suchym (alternatywnie półsuchym) systemem oczyszczania spalin – Wariant 2.
3. Wariant alternatywny 2 polegający na budowie instalacji w oparciu o termiczne przekształcanie z odzyskiem energii w technologii rusztowej wraz z mokrym systemem oczyszczania spalin – Wariant 3.

Jako wariant proponowany przez Wnioskodawcę wskazano wariant polegający na budowie zakładu odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku w technologii opartej na palenisku rusztowym oraz kotle odzyskowym wodnym lub parowym wyposażonym w suchy (alternatywnie półsuchy) system oczyszczania spalin. Instalacja będzie zlokalizowana na działce nr ewid. 162/141 obręb geodezyjny Północ. Maksymalna moc przerobowa planowanego zakładu będzie wynosiła 2,9 Mg/h, co przy uwzględnieniu maksymalnego rocznego czasu pracy na poziomie 8 760 h/rok (maksymalnej dyspozycyjności) będzie równe maksymalnej rocznej masie spalanych odpadów na poziomie 25 404 Mg/rok. Odzyskana w kotle energia posłuży do produkcji pary lub ciepłej wody, które zasilać będą turbinę parową lub moduł/moduły ORC. Planowana linia termicznego przekształcania odpadów będzie posiadała jednoprzewodowy komin (emitor punktowy) o wysokości ok. 35m oraz wentylator ciągu.

W wariantach alternatywnych przedsięwzięcie będzie posiadało taką samą moc przerobową jak instalacja w wariantcie proponowanym przez Wnioskodawcę. W związku z tym oddziaływania na środowisko na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji będą zbliżone.

Wariant alternatywny 1 zakłada budowę instalacji w oparciu o palenisko fluidalne oraz kocioł odzyskowy wodny lub parowy wyposażony w suchy (alternatywnie półsuchy) system oczyszczania spalin wraz z infrastrukturą towarzyszącą na tym samym terenie co wariant proponowany przez Wnioskodawcę. Uwzględniając dane technologiczne zawarte w dokumencie referencyjnym dotyczącym najlepszych dostępnych technik (BAT) w zakresie spalania odpadów z 2019 roku, w przypadku zastosowania technologii fluidalnej objętość spalin kształtuje się w granicach 4 000-6 000 Nm³/t spalonych odpadów. Uwzględniony w ramach analiz oddziaływania na powietrze w wariantcie proponowanym przez Wnioskodawcę strumień spalin wynosi 6 000-7 000 Nm³/t spalonych odpadów. Mając powyższe na uwadze w przypadku wariantu alternatywnego 1 strumień spalin będzie porównywalny do strumienia obliczonego w przypadku wariantu proponowanego przez Wnioskodawcę. Instalacje termicznego przekształcania oparte na złożu fluidalnym są najczęściej dedykowane do spalania odpadów komunalnych po ich wstępnym przygotowaniu (sortowaniu i rozdrobnieniu), tj. w postaci RDF. Ze względu na specyfikę technologii fluidalnej, wymagającej wsadu o relatywnie wysokiej jakości (wielkość cząstki poniżej 100 mm, wsad o wysokim stopniu jednorodności), wymagane będzie jego wstępne przetwarzanie. Zatem konieczne będzie zastosowanie rozdrabniacza. W porównaniu z paleniskiem rusztowym, w złożu fluidalnym możliwe jest uzyskanie wyższych obciążeń termicznych na jednostkę powierzchni paleniska. Natomiast z uwagi na występujące w złożu fluidalnym duże opory powietrza, zastosowana moc dmuchaw podających powietrze do spalania jest zdecydowanie wyższa niż dla palenisk rusztowych, co wiąże się z większym zużyciem energii elektrycznej i kosztami z tym związanymi.

Wariant alternatywny 2 zakłada budowę instalacji w technologii opartej na palenisku rusztowym oraz kotle odzyskowym wodnym lub parowym wyposażonym w mokry system oczyszczania spalin na tym samym terenie co wariant proponowany przez Wnioskodawcę. Wariant ten różni się od wariantu proponowanego przez Wykonawcę wykorzystaną technologią oczyszczania spalin, tj. w wariantcie tym zastosowano mokry system oczyszczania spalin. Według dostępnych na rynku rozwiązań możliwe jest rozdzielenie procesu oddziaływania poszczególnych grup składników zanieczyszczeń na kolejne poziomy lub odrębne płuczki tak, że podczas całego procesu oczyszczania istnieje możliwość ingerencji i optymalnego sterowania procesem oczyszczania spalin, we wszystkich jego fazach. Liczba stopni płukania wynosi od 1 do 4, najczęściej minimum 2 (płuczka kwaśna o pH w zakresie 0-1 do usuwania HCl i HF oraz płuczka obojętna lub alkaliczna, zasilana wapnem lub wodorotlenkiem sodu, na ogół pH w zakresie 6-8, do usuwania SO₂). Takie rozwiązanie stwarza również warunki procesowe dla obróbki technologicznej popiołów z odpylania spalin. Wykorzystanie części kwaśnych ścieków płuczkowych do ekstrahowania popiołów lotnych i pyłów z kotła i z zespołu odpylania za kotłem dopuszcza ich spreparowanie do postaci pozwalającej na ich bezpośrednie deponowanie jako odpad niebezpieczny. Produkt ekstrahowania tych popiołów, w postaci szlamu bogatego przede wszystkim w Pb, Zn i Cd, może ewentualnie podlegać recyklingowi. W przypadku zastosowania mokrej metody oczyszczania spalin, z uwagi na mniejszą – w porównaniu z metodą suchą i półsuchą – skuteczność tej metody w zakresie usuwania dioksyn i furanów oraz metali ciężkich, a zwłaszcza rtęci, przy systemie DeNOx opartym na SNCR, konieczne może okazać się doczyszczanie spalin w zakresie dioksyn i furanów oraz rtęci poprzez zastosowanie suchej sorpcji (wtrysk sorbentu – np. węgiel aktywny oraz filtr tkaninowy). Metoda mokra wymaga instalacji podczyszczającej ścieki z instalacji oczyszczania spalin przed ich zrzutem do systemu kanalizacyjnego. Uwzględniając dane technologiczne zawarte w Dokumencie referencyjnym dotyczącym najlepszych dostępnych technik (BAT) w zakresie spalania odpadów z 2019 roku, w przypadku zastosowania technologii rusztowej objętość spalin kształtuje się w granicach 4 000-7 000 Nm³/t spalonych odpadów. Uwzględniony w ramach analiz oddziaływania na powietrze w wariantcie proponowanym przez Wnioskodawcę strumień spalin wynosi 6 000-7 000 Nm³/t spalonych odpadów. Mając powyższe na uwadze w przypadku wariantu alternatywnego nr 2 strumień spalin będzie porównywalny do strumienia obliczonego w przypadku Wariantu proponowanego przez Wnioskodawcę

W kontekście oddziaływania na powietrze na etapie eksploatacji, w wariantach alternatywnych przedstawionych w raporcie oos, analogicznie jak w przypadku wariantu proponowanego przez Wnioskodawcę, emisje do powietrza z planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów będą spełniały wymagania rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1860).

Zgodnie z opisami technologicznymi każdego wariantu, zasadnicze różnice w zakresie oddziaływania na środowisko pomiędzy wariantem proponowanym przez Wnioskodawcę, a racjonalnym wariantem alternatywnym nr 1 i nr 2 zidentyfikowano w obszarze oddziaływania na etapie eksploatacji na klimat akustyczny, oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne oraz oddziaływania na powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi (gospodarka odpadami).

Przedstawione warianty zostały porównane na podstawie analizy wielokryterialnej dokonanej w oparciu o kryteria środowiskowe w poszczególnych zakresach oddziaływania na środowisko.

Analiza wielokryterialna została zaprezentowana w raporcie oos w formie tabelarycznej, gdzie wszystkie zdefiniowane kryteria różnicujące poszczególne warianty poddane zostały ocenie punktowej. Każdemu z kryteriów przypisano wagi. Ocena punktowa w ramach każdego z kryteriów została przyznana na podstawie wyników analizy oddziaływania poszczególnych wariantów, w formie liczbowej z przedziału 1-5, gdzie „1” oznacza ocenę najmniej korzystną.

Biorąc pod uwagę wyniki przeprowadzonej analizy wielokryterialnej przedstawionych wariantów, najwyższą ocenę łączą uzyskał Wariant 1, polegający na budowie instalacji w oparciu o termiczne przekształcenie z odzyskiem energii w technologii rusztowej. Wariant ten uzyskał najwyższą ocenę w następujących kryteriach środowiskowych:

- oddziaływanie na klimat akustyczny,
- oddziaływanie na wodę,
- oddziaływanie na powierzchnię ziemi z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi.

W związku z powyższym jako najkorzystniejszy został wskazany Wariant 1, czyli wariant proponowany przez Wnioskodawcę.

W raporcie oos dokonano również analizy przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, która obejmuje bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko wynikające z:

- istnienia przedsięwzięcia,
- wykorzystywania zasobów środowiska,
- emisji.

Z przeprowadzonej analizy wynika, iż bezpośrednie oddziaływanie będzie związane ściśle z budową i eksploatacją przedsięwzięcia i ujawni się poprzez przekształcenie terenu, lokalne i czasowe podwyższenie poziomów emisji do środowiska (zanieczyszczenia powietrza, hałas, odpady). Oddziaływanie pośrednie związane będzie ze skutkami, jakie mogą nastąpić w wyniku powstania przedsięwzięcia. Można do nich zaliczyć pogorszenie wskaźników poziomu hałasu, co wpłynie na pogorszenie klimatu akustycznego, czy pogorszenie jakości powietrza związane z emisją zanieczyszczeń. Oddziaływania te nie będą miały negatywnego wpływu na środowisko i ludzi ze względu na dotrzymanie standardów emisyjnych i dopuszczalnych norm, zgodnie z obowiązującymi uregulowaniami prawnymi. Pośrednim rodzajem oddziaływania będzie również przekształcenie krajobrazu, co jest nieuniknione i wynika z charakteru przedsięwzięcia. Z uwagi na fakt, że planowana inwestycja zostanie zrealizowana na terenie obecnie zagospodarowanym o podobnej funkcji można stwierdzić, że jej usytuowanie nie będzie stanowić istotnej zmiany w istniejącym krajobrazie.

Ciągłą emisję zanieczyszczeń do powietrza związaną z eksploatacją planowanego przedsięwzięcia, pomimo iż nie będzie powodować przekroczeń wartości dopuszczalnych, oraz zmianę krajobrazu na terenie realizacji inwestycji, należy zaliczyć do stałego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W zależności od czasu trwania wystąpią oddziaływania krótko-, średnio- i długoterminowe. Oddziaływania krótkoterminowe (chwilowe) będą występowały w fazie budowy instalacji. Będą one dotyczyły głównie zanieczyszczenia powietrza oraz hałasu (wynikających z prowadzonych prac budowlanych). Oddziaływania te będą miały charakter chwilowy, lokalny, ograniczony do miejsca prowadzenia prac budowlanych i ustąpią po zakończeniu realizacji przedsięwzięcia.

W perspektywie długoterminowej inwestycja będzie mieć pozytywny wpływ na środowisko. Pozytywne aspekty będą wynikać ze spalania z odzyskiem energetycznym, a co za tym idzie ze zmniejszeniem zapotrzebowania na paliwa kopalne oraz ze

zmniejszeniem emisji zanieczyszczeń do powietrza. Długoterminowe oddziaływanie związane będzie również z ograniczeniem powierzchni niezbędnych do składowania odpadów poprzez zmniejszenie strumienia składowanych odpadów.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją, po przeprowadzonej szczegółowej analizie potencjalnych oddziaływań, nie stwierdzono znaczących oddziaływań planowanej inwestycji na środowisko. Nie stwierdzono również oddziaływań ponadnormatywnych, wykraczających poza teren inwestycji. W skali lokalnej w fazie realizacji inwestycji oddziaływanie na środowisko będzie spowodowane głównie przez sprzęt i urządzenia pracujące na budowie. Będzie to powodowało nieznaczne zanieczyszczenie powietrza i hałas, co ze względu na położenie planowanej inwestycji, nie będzie zauważalne przez mieszkańców. Faza realizacji może nieznacznie wpłynąć na lokalny krajobraz. Oddziaływanie to będzie jednak miało charakter nieznaczny, chwilowy oraz odwracalny. W skali lokalnej i regionalnej w fazie eksploatacji nie przewiduje się powstawania negatywnych oddziaływań, które mogłyby wpłynąć na florę i faunę, z uwagi iż nie występują na tym obszarze siedliska i gatunki podlegające ochronie w ramach obszarów chronionych. W skali regionalnej w fazie eksploatacji wystąpi głównie oddziaływanie pozytywne. Natomiast w skali lokalnej nieznaczne oddziaływanie na środowisko może mieć związek z emisją do powietrza atmosferycznego, zajęciem powierzchni terenu, czy emisja hałasu w obszarze lokalizacji przedsięwzięcia. Prawidłowa eksploatacja instalacji umożliwi zminimalizowanie ewentualnych oddziaływań na środowisko w skali lokalnej.

Uwzględniając treść raportu o oddziaływaniu na środowisko planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie zakładu odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku. Planowany zakład będzie pełnił funkcję elektrociepłowni, w której produkowane będą energia elektryczna i ciepło, wytwarzane w wyniku procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych (pre-RDF/RDF). Wyprodukowana energia elektryczna zostanie sprzedana do sieci elektroenergetycznej, natomiast ciepło zasili sieć ciepłowniczą miasta Kraśnik.

Zgodnie z dyspozycją art. 155 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1587 ze zm.) termiczne przekształcanie odpadów prowadzi się wyłącznie w spalarniach odpadów lub we współspalarniach odpadów. Przez spalarnię odpadów, według definicji przytoczonej w ww. ustawie, rozumie się zakład lub jego część przeznaczone do termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej, obejmujące instalacje i urządzenia służące do prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów wraz z oczyszczaniem gazów odlotowych i wprowadzaniem ich do powietrza, kontrolą, sterowaniem i monitorowaniem procesów oraz instalacjami związanymi z przyjmowaniem, wstępnym przetwarzaniem i magazynowaniem odpadów dostarczonych do termicznego przekształcania oraz instalacjami związanymi z magazynowaniem i przetwarzaniem substancji otrzymanych w wyniku spalania i oczyszczania gazów odlotowych. Zakres przedmiotowego przedsięwzięcia wpisuje się w wyżej przywołaną definicję. Mając powyższe na uwadze w raporcie w odniesieniu do planowanej instalacji posługiwano się terminem: instalacja termicznego przekształcania odpadów, która jest spójna z definicją zawartą w art. 3, ust. 1, pkt 26 ustawy o odpadach.

Zgodnie z zapisami raportu oos planowana instalacja będzie spełniała warunki zapisane w Dziale VIII Rozdziale 2 „Termiczne przekształcanie odpadów” ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach*.

Na dzień sporządzenia raportu oos obowiązywał krajowy plan gospodarki odpadami 2022 przyjęty Uchwałą nr 88 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2016 r. zmienionym Uchwałą nr

57 Rady Ministrów z dnia 6 maja 2021 r. Głównym celem dokumentu jest określenie polityki gospodarki odpadami zgodnej z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, wpisującej się w działania gospodarki o obiegu zamkniętym.

W KPGO 2022 w przypadku odpadów komunalnych w zakresie innych metod odzysku i unieszkodliwiania odpadów przedstawiono m.in. kierunek działań polegający na budowie lub modernizacji linii technologicznych do ich przetwarzania takich jak:

- kompostowni odpadów organicznych,
- instalacji do fermentacji odpadów organicznych,
- ITPOK z komponentem przekształcania odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych oraz RDF, z odzyskiem energii, przy uwzględnieniu wymaganych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu.

Jednocześnie w dokumencie tym przyjęto cele w zakresie odpadów komunalnych, a są to m.in.:

- redukcja składowania odpadów komunalnych do maksymalnie 10 % do 2030 r.,
- zbilansowanie funkcjonowania systemu gospodarki odpadami komunalnymi w świetle obowiązującego zakazu składowania określonych frakcji odpadów komunalnych i pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, w tym odpadów o zawartości ogólnego węgla organicznego powyżej 5 % s.m. i o ciepłe spalania powyżej 6 MJ/kg suchej masy, od 1 stycznia 2016 r.

Planowane przedsięwzięcie wpisuje się zatem w zalecenia i wytyczne zawarte w Krajowym planie gospodarki odpadami 2022.

Planowane przedsięwzięcie wpisuje się również w zalecenia i wytyczne zawarte w obecnie obowiązującym Krajowym planie gospodarki odpadami 2028.

Krajowy plan gospodarki odpadami 2028 przyjęty Uchwałą Nr 96 Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 2023 r. ma za zadanie wspierać działania zmierzające do osiągnięcia celów i spełnienia wymagań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami. KPGO 2028 określa środki służące spełnieniu wyżej wymienionych wymagań i celów, w tym zawiera środki wspierające realizację celów dyrektywy 2008/98/WE. W tym zakresie w KPGO 2028 określono odpowiednie środki, takie jak np. działania edukacyjno-informacyjne, działania dotyczące wspierania rozwoju infrastruktury do zapobiegania powstawaniu odpadów (ZPO) i recyklingu odpadów, ocenę potrzeby stworzenia dodatkowej infrastruktury dotyczącej ZPO oraz recyklingu, działania dotyczące wspierania badań w zakresie nowych technologii z zakresu ZPO oraz gospodarowania odpadami, rekomendowane działania dotyczące surowców krytycznych oraz działania, które służą temu, aby przeciwdziałać zaśmiecaniu środowiska morskiego i lądowego.

W KPGO 2028 w zakresie odpadów komunalnych przyjęto m. in. następujące cele:

- 1) osiągnięcie następujących poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych:
 - a) 55% dla roku 2025,
 - b) 60% dla roku 2030,
 - c) 65% dla roku 2035;
- 2) minimalizacja ilości składowanych odpadów:
 - a) do 30% w roku 2025,
 - b) do 20% w roku 2030,
 - c) do 10% w roku 2035;
- 3) zmniejszenie udziału niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych w strumieniu odbieranych i zbieranych odpadów.

KPGO 2028 określa ponadto kierunki działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów oraz kształtowania systemu gospodarki odpadami. Jednym z kierunków działań

dla odpadów komunalnych, w tym odpadów ulegających biodegradacji, w ww. dokumencie wskazano „zmniejszenie ilości kierowanych do składowania odpadów komunalnych oraz pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych, które nie nadają się do przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu, przez zagospodarowanie tych odpadów zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami w innych procesach odzysku, w tym przez termiczne przekształcanie z odzyskiem energii”.

W KPGO 2028 dokonano również analizy aktualnego stanu gospodarki odpadami. Zgodnie z zapisami w niniejszym dokumencie w Polsce eksploatowanych było 8 spalarni odpadów termicznie przekształcających niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne (stan na październik 2021 r.). Łącznie moc przerobowa spalarni i współspalarni wyżej wymienionych odpadów (bez uwzględnienia cementowni spalających odpady) wynosiła 1435 tys. Mg rocznie. Z szacunków Stowarzyszenia Producentów Cementu wynika, że w 2020 r. w cementowniach przetworzono ok. 1250 tys. Mg odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych. Niezbędne moce przerobowe instalacji termicznego przekształcania odpadów do 2034 r. określono na 4,2 mln Mg rocznie. Oznacza to, że brakująca wydajność tych instalacji, po uwzględnieniu instalacji, które są aktualnie w fazie eksploatacji o wydajności łącznej 1,435 mln Mg/rok, wyniesie około 2,765 mln Mg/rok. To możliwe zapotrzebowanie na moc przerobową uwzględnia cementownie, które przetwarzają obecnie około 1,25 mln Mg palnych frakcji odpadów komunalnych. Biorąc powyższe pod uwagę planowane przedsięwzięcie nie jest sprzeczne z celami Krajowego Programu Gospodarki Odpadami 2028.

Na dzień sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko na obszarze województwa lubelskiego obowiązywał „Plan gospodarki odpadami dla województwa lubelskiego 2022” uchwalony przez Sejmik Województwa Lubelskiego Uchwałą Nr XXIV/349/2016 z dnia 2 grudnia 2016 r. wraz z „Aktualizacją Planu gospodarki odpadami dla województwa lubelskiego 2022 w zakresie wskazania miejsc spełniających warunki magazynowania odpadów dla zatrzymanych transportów odpadów” przyjętą uchwałą Sejmiku Województwa Lubelskiego Nr IV/98/2019 z dnia 11 marca 2019 r. Zgodnie z treścią niniejszego dokumentu przyjęto m. in. następujące cele w gospodarce odpadami na lata 2016-2030:

- planowanie systemów zagospodarowania odpadów w regionach zgodnych z hierarchią sposobów postępowania z odpadami,
- zwiększenie udziału odzysku, w szczególności recyklingu w odniesieniu do szkła, metali, tworzyw sztucznych oraz papieru i tektury, jak również odzysku energii z odpadów zgodnego z wymogami ochrony środowiska,
- monitorowanie i kontrola postępowania z frakcją odpadów komunalnych wysortowaną ze strumienia zmieszanych odpadów komunalnych i nieprzeznaczoną do składowania (frakcja 19 12 12).

W zakresie kierunków działań i systemu gospodarowania odpadami określono następujące działania wspomagające prawidłowe postępowanie z odpadami w zakresie zbierania, transportu:

- 1) Wspieranie wdrażania efektywnych ekonomicznie i ekologicznie technologii odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym technologii pozwalających na odzyskiwanie energii zawartej w odpadach w procesach termicznego i biochemicznego ich przekształcania. Jako priorytetowe uznaje się te działania, które pozwolą na wykorzystywanie energetyczne odpadów w instalacjach zlokalizowanych na obszarze województwa lubelskiego.

2) Ograniczenie składowania odpadów ulegających biodegradacji poprzez promowanie kompostowania przydomowego oraz budowę linii technologicznych do przetwarzania tych odpadów, takich jak:

- kompostowni odpadów z selektywnego zbierania,
- instalacji fermentacji odpadów ulegających biodegradacji,
- instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych,
- zakładów termicznego przekształcania zmieszanych odpadów komunalnych.

W zakresie innych metod odzysku i unieszkodliwiania odpadów w omawianym dokumencie wskazano:

1) Budowę i lub modernizację linii technologicznych do ich przetwarzania, a mianowicie:

- kompostowni odpadów organicznych,
- instalacji fermentacji odpadów organicznych,
- zakładu termicznego przekształcania zmieszanych odpadów komunalnych z odzyskiem energii.

2) Planowanie budowy/przebudowy instalacji (w szczególności RIPOK oraz obiektów do termicznego przekształcania odpadów) w taki sposób, by spełniały kryteria BAT (emisje z instalacji, m.in. odory), a stosowane technologie były sprawdzone poprzez wieloletnie i liczne doświadczenia.

Niniejszy dokument jako jeden z problemów w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi wskazuje brak instalacji do termicznego przekształcania odpadów w województwie lubelskim. W funkcjonujących na terenie województwa cementowniach (tj. Cementowni Chełm i Cementowni Rejowiec) poddawane jest odzyskowi paliwo pochodzące również spoza województwa lubelskiego (w tym także spoza granic Polski). Wysokie ceny za przyjęcie odpadów oraz wymagane wysokie parametry dla przyjmowanego paliwa w ww. cementowniach znacząco wpływają na koszty gospodarowania odpadami.

Cementownia Rejowiec, ujęta w WPGO WL 2022, w 2019 roku wygasła i zamknęła swoją instalację. W związku z powyższym nie są tam już termicznie przekształcane odpady.

Realizacja planowanej instalacji do termicznego przetwarzania odpadów w Kraśniku co prawda nie została ujęta w Planie gospodarki odpadami dla województwa lubelskiego 2022 oraz w planie inwestycyjnym będącym załącznikiem do WPGO 2022, lecz zgodnie z powyższym działania związane z potrzebą termicznego przekształcania odpadów zostały w ww. dokumencie wskazane. Brak jest przeciwskażeń do budowy rozpatrywanej inwestycji.

Obecnie Zarząd Województwa Lubelskiego jest w trakcie opracowywania „Planu gospodarki odpadami dla województwa lubelskiego 2028” (WPGO 2028). W przygotowanym projekcie tego dokumentu wyznaczono kierunki działań związane z odpadami komunalnymi. Jednym z działań jest spadek ilości kierowanych na składowiska odpadów komunalnych oraz pochodzących z ich przetworzenia (nie nadających się do ponownego wykorzystania), poprzez zagospodarowanie tych odpadów w procesach termicznego przetwarzania z odzyskiem energii, (uwzględniając możliwe zmiany dostępności odpadów w perspektywie długookresowej). Dokument dopuszcza lokalizowanie na terenie województwa lubelskiego m.in. instalacji do termicznego przekształcania odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych. Celem budowy takich instalacji powinno być m. in.:

- odzysk energii z przetwarzania odpadów,
- ograniczenie deponowania odpadów na składowiskach.

Do powyższych instalacji mogą być kierowane między innymi odpady stanowiące pozostałości z sortowania odpadów komunalnych nieprzeznaczone do składowania. W szczególności w celu spełnienia wymagań rozporządzenia w sprawie kryteriów oraz procedur dopuszczania odpadów do składowania na składowisku danego typu, ograniczającego składowanie tzw. odpadów kalorycznych.

Ponadto w Planie Inwestycyjnym, stanowiącym załącznik do Planu Gospodarki Odpadami dla województwa lubelskiego 2028, zawarte są planowane nowe instalacje do termicznego przekształcania odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych. W Tabeli 28 „Planowane nowe instalacje do termicznego przekształcania odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych” pod pozycją 3 wpisano Instalację Termicznego Przekształcania Odpadów innych niż niebezpieczne z odzyskiem energii – lokalizacja EKO ENERGIA KRAŚNIK Sp. z o.o., ul. Piłsudskiego 14. Mając powyższe na uwadze realizacja planowanego przedsięwzięcia nie jest sprzeczna, a wręcz wpisuje się w realizację celu w gospodarce odpadami Planu Gospodarki Odpadami dla województwa lubelskiego 2028.

Instalacja zrealizowana zostanie z uwzględnieniem wytycznych i zaleceń BAT w odniesieniu do spalarni odpadów komunalnych.

W dniu 12 listopada 2019 r. została wydana Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2019/2010 z dnia 12 listopada 2019 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w odniesieniu do spalania odpadów. Zgodnie z załącznikiem do cytowanej decyzji konkluzje dotyczące BAT odnoszą się do następujących rodzajów działalności określonych w załączniku I do dyrektywy 2010/75/UE: unieszkodliwianie lub odzysk odpadów w spalarniach odpadów innych niż niebezpieczne o wydajności przekraczającej 3 tony na godzinę. Mając powyższe na uwadze oraz uwzględniając moc przerobową planowanej instalacji termicznego przekształcania odpadów w planowanym zakładzie w Kraśniku na poziomie maksymalnym równym 2,9 tony na godzinę instalacja nie podlega pod wymagania konkluzji dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do spalania odpadów. Pomimo to w raporcie oos porównano standardy emisyjne zawarte w konkluzjach BAT ze standardami zawartymi w prawie krajowym. Należy przy tym zauważyć, że standardy emisyjne zawarte w prawie krajowym są zdecydowanie bardziej rygorystyczne w stosunku do standardów zawartych w konkluzjach BAT.

Podstawowe znaczenie w zakresie regulacji gospodarki odpadami w systemie dyrektyw UE ma tzw. Dyrektywa Ramowa, której rolę pełni obecnie Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy. Jednym z najistotniejszych zapisów Dyrektywy jest zdefiniowanie hierarchii postępowania z odpadami, zgodnie z którą kolejność priorytetów dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów oraz gospodarowania odpadami jest następujący:

- a) zapobieganie;
- b) przygotowywanie do ponownego użycia;
- c) recykling;
- d) inne metody odzysku, np. odzysk energii;
- e) unieszkodliwianie.

Dyrektywa ponadto klasyfikuje proces termicznego przekształcania odpadów jako proces odzysku. Zgodnie z Dyrektywą Ramową nowe instalacje termicznego przekształcania odpadów komunalnych, które otrzymały zezwolenie po 31 grudnia 2008 r., winny wykazać się wysoką efektywnością energetyczną równą lub większą od 0,65 GJ/rok. Wówczas takie instalacje są zakwalifikowane jako instalacja odzysku (R1), a tym samym

wpisują się w zdefiniowaną w Dyrektywie 2008/98//WE hierarchię postępowania z odpadami. W związku z powyższym planowane przedsięwzięcie zostało zaprojektowane w sposób zgodny z hierarchią postępowania z odpadami. Przewiduje termiczne przekształcanie odpadów jedynie odpadów nienadających się do recyklingu. Równocześnie pozwala ograniczyć ilość odpadów kierowanych do składowania, czyli najniższej w hierarchii metody ich zagospodarowania.

Nowelizacja dokumentów planistycznych z zakresu gospodarki odpadami znalazła odzwierciedlenie w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów. Nowe ustawodawstwo UE priorytetowo traktuje działania mające istotne znaczenie dla rozwoju gospodarki o obiegu zamkniętym, tj. dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów, ponownego użycia produktów i recyklingu, stąd wyznacza nowe cele. Aby zapewnić zgodność z celami dyrektywy w sprawie odpadów oraz przejść na europejską gospodarkę o obiegu zamkniętym o wysokim poziomie efektywnego wykorzystania zasobów państwa członkowskie przyjmują środki służące do osiągnięcia następujących celów:

- do 2025 r. przygotowanie do ponownego użycia i recykling odpadów komunalnych zostaną zwiększone wagowo do minimum 55 %;
- do 2030 r. przygotowanie do ponownego użycia i recykling odpadów komunalnych zostaną zwiększone wagowo do minimum 60 %;
- do 2035 r. przygotowanie do ponownego użycia i recykling odpadów komunalnych zostaną zwiększone wagowo do minimum 65 %.

W niniejszej dyrektywie wyznaczono długoterminowe cele dla unijnego gospodarowania odpadami i przedstawiono jasne wskazówki dla przedsiębiorców i państw członkowskich dotyczące inwestycji niezbędnych do osiągnięcia tych celów. Ponadto państwa członkowskie powinny właściwie wykorzystywać inwestycje, w tym inwestycje z funduszy unijnych, nadając priorytet zapobieganiu powstawaniu odpadów, w tym ponownemu użyciu, przygotowaniu do ponownego użycia i recyklingowi, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami.

Ponadto zgodnie z art. 1 pkt 4 lit. d dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/850 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, aby do 2035 r. zmniejszyć ilość składowanych odpadów komunalnych do nie więcej niż 10 % całkowitej ilości (według masy) wytwarzanych odpadów komunalnych.

Planowane przedsięwzięcie będzie zgodne z głównymi celami ochrony środowiska określonymi w Programie Ochrony Środowiska dla Miasta Kraśnik na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2028. W dokumencie tym w obszarze ochrony klimatu i jakości powietrza wyznaczono następujące cele:

- poprawa jakości powietrza przy zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego w kontekście zmian klimatu,
- wykorzystanie i promocja odnawialnych źródeł energii.

Natomiast w obszarze gospodarki odpadami i zapobieganiu powstawania odpadów wyznaczonym celem jest ograniczenie ilości odpadów kierowanych do składowania, zwiększenie poziomu recyklingu odpadów i przygotowania do ponownego użycia, zwiększenie udziału odpadów zbieranych selektywnie.

Realizacja przedsięwzięcia spowoduje zwiększenie pewności zasilania w ciepło i energię elektryczną w mieście Kraśnik. Budowa nowego źródła odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych spowoduje ograniczenie emisji zanieczyszczeń w źródłach konwencjonalnych, jeżeli nastąpi

zmniejszenie produkcji energii w kotłach węglowych kosztem produkcji energii w nowym źródle. Paliwo alternatywne pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych, w części może zostać uznane za odnawialne, w związku z czym uzyskana w planowanej instalacji energia może być traktowana jako produkowana z OZE.

Równocześnie przedsięwzięcie wpisuje się pośrednio w ustalenia Programu ochrony powietrza dla strefy lubelskiej ze względu na przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz docelowego benzo(a)pirenu, w którym w ramach działania „Redukcja emisji zanieczyszczeń ze źródeł małej mocy do 1 MW” jako pierwsze w hierarchii zostało wskazane zadanie: zastąpienie niskosprawnych urządzeń grzewczych podłączeniem do sieci ciepłowniczej. Ponadto w Programie przedstawiono listę działań nieobjętych programem planowanych lub przewidzianych do realizacji w perspektywie długoterminowej. Do osiągnięcia korzystnych rezultatów środowiska naturalnego przy jednoczesnym zwiększeniu komfortu życia mieszkańców realizowane są inwestycje, w których wykorzystywane są odnawialne źródła energii (OZE), jako ważny element dywersyfikacji źródeł energii. Realizacja planowanego przedsięwzięcia stworzy możliwość podłączenia się do sieci ciepłej, zasilanej z zakładu odzysku energii, mieszkańcom obecnie korzystającym z ogrzewania indywidualnego, a co za tym idzie inwestycja przyczyni się do zmniejszenia emisji pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz docelowego benzo(a)pirenu na terenie strefy. Ponadto w planowanej instalacji wykorzystanie będzie paliwo alternatywne pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych, które w części może zostać uznane za odnawialne, a wytworzona energia w części może być traktowana jako produkowana z odnawialnych źródeł energii.

Zgodnie z art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 ze zm.) jeżeli z przeglądu ekologicznego albo z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej przepisami ustawy o oś, albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu, to dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej, obiektów sieci gazowej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej tworzy się obszar ograniczonego użytkowania.

Z ww. przepisu wynika, że aby mógł być uchwalony (utworzony) obszar ograniczonego użytkowania muszą być spełnione jednocześnie dwa warunki. Z wskazanych w przepisie opracowań i/lub postępowań tj.:

- przeglądu ekologicznego,
- oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,
- analizy porealizacyjnej

musi wynikać, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu. Jeżeli warunek ten nie jest spełniony, to nie ma podstaw do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Obszar ograniczonego użytkowania może być utworzony tylko dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej, obiektów sieci gazowej, instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej.

Planowane przedsięwzięcie polegające na budowie zakładu odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku w oparciu o palenisko rusztowe o maksymalnej mocy przerobowej 2,9 Mg/h nie jest wymieniony wśród ww. obiektów, w związku z powyższym nie stwierdza się

konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w art. 135 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Przedmiotowa inwestycja, ze względu na jej lokalny charakter, położenie w znacznej odległości od granicy Państwa oraz zaprojektowane rozwiązania techniczne i technologiczne, nie będzie stanowiła źródła transgranicznych oddziaływań na środowisko.

W myśl art. 77 ust. 5 ustawy o oś Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie oraz Dyrektor Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w wydanych uzgodnieniach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia stwierdzili, że nie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o oś. W związku z powyższym organ nie nałożył obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko

Przeprowadzona w raporcie analiza, przy uwzględnieniu szeregu rozwiązań mających na celu ograniczenie negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, nie wykazała znaczącego oddziaływania inwestycji na środowisko. Prawidłowa eksploatacja przedsięwzięcia, z zachowaniem wymaganych środków ostrożności nie powinna wpłynąć negatywnie na ludzi i dobra materialne oraz nie powinna być źródłem konfliktów społecznych.

Mając na uwadze rodzaj, skalę, usytuowanie i planowane do zastosowania środki zapobiegające oddziaływaniom można stwierdzić, że przedsięwzięcie nie będzie stanowiło zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji podczas jej funkcjonowania.

W opracowaniu przeanalizowano wpływ przedsięwzięcia na elementy środowiska takie jak: klimat, powietrze, środowisko gruntowo-wodne, powierzchnię ziemi, florę i faunę, zbytki i dobra kultury, zdrowie ludzi. Na podstawie przeprowadzonych analiz stwierdzono, że realizacja przedsięwzięcia nie spowoduje ponadnormatywnego oddziaływania na żaden komponent środowiskowy, ani na środowisko jako całość.

Informacje dostępne w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz w złożonych wyjaśnieniach do raportu, są wystarczająco szczegółowe, aby w pełni ocenić oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

W niniejszej decyzji ustalających środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia zostały wzięte pod uwagę i uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, zalecenia uzgodnione warunkami przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie, zapisy w opinii Dyrektora Zarządu Zlewni w Radomiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. W decyzji odniesiono się również do opinii sanitarnej wydanej przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kraśniku.

Uwzględniając powyższe należy stwierdzić, iż przy należyтым wypełnieniu warunków zawartych w sentencji niniejszej decyzji, planowane przedsięwzięcie nie powinno znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko. Burmistrz Miasta Kraśnik zgodnie z zasadą przezorności zastosował środki zapobiegawcze w postaci nałożenia obowiązku wykonania monitoringów porealizacyjnych, jak również analizy porealizacyjnej w odniesieniu do emisji hałasu, emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz gospodarowania ściekami i wodami opadowymi i roztopowymi powstającymi w związku z eksploatacją inwestycji.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji decyzji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium

Odwoławczego w Lublinie za pośrednictwem Burmistrza Miasta Kraśnik w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a ustawy *Kpa*).

W związku z art. 85 ust. 3 ustawy *ooś* informacje o niniejszej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy zostaną podane do publicznej wiadomości. Treść decyzji zostanie udostępniona na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Kraśnik.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie uprawnia do wycinki drzew ani rozpoczęcia budowy.

Decyzja niniejsza stanowi integralną część wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 ustawy *ooś*. Złożenie wniosku, zgodnie z art. 72 ust. 3 ustawy *ooś* powinno nastąpić w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

BURMISTRZ
Wojciech Wilk
/podpis elektroniczny/

Załącznik:

1. Charakterystyka przedsięwzięcia pn.: „Zakład odzysku energii z procesu termicznego przekształcania frakcji energetycznych odpadów komunalnych w Kraśniku”.

Na podstawie cz. I ust. 45 załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. *o opłacie skarbowej* (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 2111) za wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach pobrano opłatę skarbową w wysokości 205,00 zł.

Otrzymują:

1. EKO ENERGIA KRAŚNIK Sp. z o.o., ul. J. Piłsudskiego 14, 23-200 Kraśnik – Inwestor;
2. VEOLIA WSCHÓD Sp. z o.o., ul. Hrubieszowska 173, 22-400 Zamość;
3. TN POLSKA Sp. z o.o., ul. Fabryczna 6, 23-204 Kraśnik;
4. Fabryka Łożysk Toczących Kraśnik S.A., ul. Fabryczna 6, 23-204 Kraśnik;
5. Pan ██████████
6. Towarzystwo na rzecz Ziemi, Oświęcim, ul. Leszczyńskiej 7, 32-600 Oświęcim,
7. Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego, ul. Sportowa 30/B, 05-100 Nowy Dwór Mazowiecki
8. Aa.

Do wiadomości:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, ul. Kościuszki 36, 23-200 Kraśnik,
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie, ul. Bazylianówka 46, 20-144 Lublin,
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Radomiu, ul. Parkowa 2a, 26-600 Radom.